

**AVRUPA TOPLULUKLARINA
İLİŞKİN TEMEL BELGELER**

**AVRUPA TOPLULUKLARINI KURAN
TEMEL ANTLAŞMALAR
(AKÇT, AET, AAET)**

**AVRUPA TOPLULUĞU İLE İLİŞKİLER
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ**

CİLT-1

AĐUSTOS 1993

Avrupa Topluluklarını Kuran Antlaşmaların Türkçeye Çevirisi, aşağıda künyesi verilen kitaptaki metinden DPT (AT ile İlişkiler Genel Müdürlüğü) tarafından gerçekleştirilmiştir.

TREATIES
ESTABLISHING THE EUROPEAN
COMMUNITIES
(ESCS, EEC, EAEC)
ABRIDGED EDITION
1987

Luxembourg: Office for Official Publications of the European Communities, 1987.

© ECSC-EEC-EAEC, Brussels, Luxembourg, 1987.

© AKÇT-AET-AAET, Brüksel, Lüksemburg, 1987.

ÖNSÖZ

Dünyamız bölgesel entegrasyonlar hareketinin önemli gelişmeler kaydettiği bir dönemi yaşamaktadır. Bu hareketin en başarılı örneği olarak görülen çağdaş Avrupa entegrasyonu Avrupa Topluluklarında kurumlaşmıştır. Bilindiği gibi, bugün dahi, "Avrupa Topluluğu" adının çok geniş kullanımı olmasına rağmen, kurumsal açıdan, üç Avrupa Topluluğu ayrı varlıklarını sürdürmektedir. Avrupa Topluluklarının her biri ayrı bir kurucu antlaşma ile kurulmuştur ve bu kurucu antlaşmalar halen yürürlüktedir.

İlk Topluluk, Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğudur; 18 Nisan, 1951'de Paris'te imzalanan antlaşma ile kurulmuştur. Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu Antlaşması 23 Temmuz 1952'de yürürlüğe girmiştir ve böylece Topluluk hareketi başlamıştır.

Paris Antlaşmasının uygulanmasından elde edilen umut verici ilk sonuçlar, Avrupa entegrasyonunun kapsamını genişletme düşüncesinde olanları harekete getirmiştir. Bu hareketin sonucu olarak, 25 Mart 1957'de Roma'da iki antlaşma daha imzalanmıştır.

Bunlardan birisi, Paris Antlaşması gibi, belirli bir sektöre yönelik olarak bir ortak pazar kurulmasını hedeflemekteydi: Avrupa Atom Enerjisi Topluluğu.

Diğer Roma Antlaşması ise, ekonominin, kömür-çelik ve atom enerjisi dışında kalan tüm sektörlerini kavrayan bir entegrasyon hareketine hayatiyet kazandırmayı hedefliyordu: Avrupa Ekonomik Topluluğu.

İki Roma Antlaşması da 1 Ocak 1958'de yürürlüğe girmiş, böylece de Avrupa'da ekonomik entegrasyon hareketi bu tarihten itibaren en geniş kapsamda dinamizm kazanmıştır.

Ne var ki, 1985 yılında, Topluluklara üye devletler, ilk dönemin tecrübeleri ışığında, AT Komisyonunca hazırlanan "Beyaz Kitap" adlı rapora dayanarak, klasik ortak pazar tanımının ötesine giden bir aksiyonu başlatmak ihtiyacını duymuşlardır.

Yeni aksiyon, Topluluk içi serbest dolaşımın milli sınırların varlığı nedeniyle karşılaştığı her türlü tarife dışı engelin kaldırılmasına, böylece Avrupa Topluluğu ortak pazarının aynı normlara tabi olan bir iç pazar biçiminde gerçekleştirilmesine yönelik bulunuyordu.

Ayrıca, entegrasyon hareketinin, gerçekten entegre bir Avrupa ekonomik alanına ulaşmasını sağlamak amacıyla, bu harekete ekonomik boyutu kadar ağırlıklı bir sosyal boyut kazandırmak gerekiyordu. Ancak bunun için kurumsal bazı değişikliklere de ihtiyaç vardı. Bölgeler arası ekonomik ve sosyal dengenin sağlanması, istihdam ve çalışma şartları bakımından ortaya çıkan sorunların giderilmesi, Avrupa halklarının yaşamını etkileyen çevrenin ve tüketicinin korunması, eğitimin ve sağlığın daha iyi şartlara kavuşturulması, bilim ve teknolojide ilerleme kaydedilmesi için Topluluk düzeyinde belirlenen ortak ilke ve tedbirlerin uygulanmasını güvence altına alacak bir yapıya gidilmeliydi.

1985 yılında kabul edilen ve 1987 yılının Temmuz ayında yürürlüğe giren Tek Senetle, bir yandan Topluluklar için ihtiyaç duyulan bu hedef yenilemesi gerçekleştirilirken, öbür yandan da bu yeniliğin gerektirdiği kurumsal değişiklikler yapılmıştır. Hemen belirtelim ki, Tek Senet, söz konusu değişiklikleri, Avrupa Topluluklarını kuran her üç antlaşma bakımından ayrı ayrı öngören bir belge olduğu içindir ki, asıl değişiklik bu kurucu antlaşmaların belirli maddeleri tadil edilmek ve antlaşmalara bazı yeni maddeler eklenmek suretiyle yapılmıştır. Kurucu Antlaşmaların halen yürürlükte olan metinleri böylece, Tek Senetle yapılan değişiklikleri içeren metinleridir.

Bu metinler, klasik ortak pazar anlayışına yeni tanım getiren metinler olarak kabul edilmekle birlikte, Topluluk hareketini ekonomik entegrasyonun öngörülebilir çerçevesinin ötesine taşıyıcı hükümlere yer vermemektedir.

Buna karşılık, bilindiği gibi, Topluluk hareketi, 7 Şubat 1992 günü Maastricht'de imzalanan Avrupa Birliği Antlaşmasının yürürlük kazanmasıyla yeni bir safhaya girecektir. Çünkü, bu antlaşma, bir yandan ekonomik entegrasyonların sınırını belirleyen ekonomik ve parasal birliğin kurulmasını öngörürken, öbür yandan da, siyasi birliğin kurulmasına yönelik ilk adımların atılmasını sağlayıcı ortamı hazırlayan hükümlere yer vermektedir. Şu halde, Maastricht Antlaşması, Topluluk hareketine, bir ekonomik entegrasyon hareketi olmanın ötesine giden özellikler kazandıracaktır.

Özellikle, Maastricht Antlaşmasının uygulanmaya başlamasını takiben meydana gelecek gelişmelerin belirleyeceği bir ortamda, 1996 yılında toplanması öngörülen hükümetler arası konferansın Topluluk hareketinin tür değişikliğinin kesin olarak saptaması dahi muhtemel hale gelebilecektir.

Aynı

hükümetler

arası

konferans, Avrupa entegrasyonunun klasik kurumsal yapısını üçlemeden çıkarıp, tek bir Topluluk yapısına dönüştürme kararı da alabilecektir.

Bu ihtimaller, Maastricht Antlaşmasının yürürlüğe girişinden önceki dönem ile sonraki dönemin, aralarındaki önemli farklar nedeniyle, birbirinden ayırt edilmesini gerekli kılmaktadır.

Önceki dönem, yeni bir tanıma kavuşmuş bir ortak pazar temeline dayalı üç Topluluklu kurumlaşma çerçevesinde gelişen, klasik niteliklerin muhafaza edebilen bir ekonomik entegrasyon hareketini temsil etmekte iken, sonraki dönem ekonomik entegrasyondan siyasi birliğe doğru adımların atılmasıyla başlayan ve tek Topluluk örgütlenmesine eğilim gösteren bir süreci temsil etme istidadı göstermektedir.

Bu farklılık, Maastricht Antlaşmasının yapısına yansımış bulunmaktadır. Gerçekten, Tek Senetle Topluluk hareketine getirilen yenilikler hep, üç topluluğun kurucu antlaşmalarında ayrı ayrı yapılan değişiklikler ile geçerli hale getirilmişken, Maastricht Antlaşmasında iki tür hükme yer verildiği gözlenmektedir.

Maastricht Antlaşmasında yer alan bir kısım hükümler, alışla gelen tarzda, üç kurucu antlaşmada ayrı ayrı tadilat yapan hükümlerdir. Buna karşılık Antlaşmanın diğer kısım hükümleri, üç kurucu antlaşmadan bağımsız mahiyet taşımakta olup, hiçbir kurucu antlaşmaya ait bulunmamaktadır. Dolayısıyla, son anılan tür hükümler itibarıyla, Maastricht Antlaşması bağımsız bir antlaşma niteliği kazanmaktadır.

Bu durum karşısında, Avrupa Topluluklarını Kuran Antlaşmaların, Maastricht Antlaşmasının yürürlüğe girmesinden sonraki gelişmelere bağlı olarak hukuki akıbetleri ne olursa olsun, topluluk hareketinin klasik döneminin hukuki çerçevesin tespit etmek bakımından, bölgesel entegrasyonlar ile ilgilenen herkes için önemli birer kaynak oluşturma özelliğini daima muhafaza edeceklerini tahmin etmek güç değildir.

Nitekim, bu özellikleri nedeniyle, Avrupa Topluluklarıyla ilişkilerinin mahiyet ve derecesi çok değişik olan birçok ülkede, Avrupa Topluluklarını Kuran Antlaşmalar titiz çalışmalarla o ülkelerin dillerine çevrilmiş bulunmaktadır.

Bu eğilim Türkiye'de de etkisini göstermiştir. Daha Topluluklarla ilişkilerimizin yeni kurulmakta olduğu 1960'lı yıllardan başlayarak, bugüne kadar, sözü edilen kurucu

antlaşmalardan, Avrupa Ekonomik Topluluğu Antlaşmasının tam veya kısmi olarak Türkçe'ye çeşitli çevirilerinin yapılmış olduğu görülmektedir.

Türkiye'de, Avrupa Topluluklarını Kuran Antlaşmaların çevirisinin yapılmasına önem verilmesinin nedeni, tabii ki, sadece bölgesel entegrasyonları daha iyi tanıma düşüncesine bağlanamaz.

Türkiye, hukukun üstünlüğü ilkesine saygılı, çoğulcu demokrasi ve pazar ekonomisi esaslarını benimseyen çağdaş bir Avrupa ülkesi olma yolundaki kararlılığının bir teyidi olarak, 14 Nisan 1987'de, Avrupa Topluluklarına üye olma iradesini açıklamış bulunmaktadır. Resmi olarak, Topluluklar Bakanlar Konseyine yapılan bu başvurunun olumlu sonucunun kısa bir dönemde alınması beklenmemektedir.

Ancak, Türkiye'nin Avrupa Ekonomik Topluluğu ile arasında çok güçlü bir ortaklık ilişkisi mevcuttur ve bu ilişkiyi kuran Ankara Anlaşması, aynı zamanda, Türkiye'nin Topluluğa üye olarak katılma hedefine hukuki güç kazandıran uluslararası bir belgedir. Ankara Anlaşmasının çizdiği çerçeve, zamanla, ortaklığın önemli organı olan Ortaklık Konseyi kararları ve taraflar arasında yapılacak Protokollerle öyle bir içerik kazanacaktır ki, Türkiye ve Türk firmaları Topluluğun kurucu antlaşmasında öngörülen birçok hükmün etkisine tabi olarak, Topluluklara karşı çeşitli alanlarda haklar elde edebilecek, borçlar altına girebilecektir.

Türkiye ile Avrupa Ekonomik Topluluğu arasındaki ortaklık ilişkisinin ileriye doğru kazanacağı kapsam ile bu Topluluğu kuran Roma Antlaşmasının içerik ve kapsamı arasındaki yakın irtibatı gösteren bir diğer önemli hukuki belge, söz konusu ortaklık ilişkisinin geçiş dönemini düzenleyen ve Ankara Anlaşmasının tamamlayıcı bir parçası olan Katma Protokoldür. Bu protokolde, Türkiye'nin ortaklık statüsünün, taraflar arasında kurulması öngörülen gümrük birliği temeline dayalı olarak gelişmesini düzenlemek üzere yer alan bir çok maddede, Roma Antlaşmasının maddelerine açık atıflar yapılmaktadır.

Dolayısıyla, Türkiye ile AET arasındaki ortaklık ilişkisinin, Ankara Anlaşmasının 28. maddesinde öngörülen Türkiye'nin üyeliği perspektifinde gelişmesi, AET'yi kuran Antlaşmanın birçok hükmünün ortaklık rejiminde de kabili tatbik hale gelmesiyle mümkün olacaktır.

Şu halde, bir kere Avrupa Ekonomik Topluluğunu Kuran Antlaşmanın, bizatihi, ortaklık rejiminin içinde bir yeri

olmakla, bu Antlaşmanın gerek kamu kurum ve kuruluşlarınca, gerek özel sektörde iyi bilinmesi olağanüstü önemlidir.

Öte yandan, yine ortaklık anlaşmalarında, Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğunun kapsamına giren ürünler ile ilgili özel düzenlemeler öngörülmektedir. Dolayısıyla, AKÇT'yi kuran Antlaşma da ortaklığın ilgi alanına giren bir metindir.

Ayrıca, kurucu anlaşmaların doğru yorumlanıp, uygulanabilmesi için birlikte ele alınmasının gerektiği haller oldukça fazladır.

İşte bu düşüncelerin ışığında, Avrupa Toplulukları ile ilgili çalışmalarda daima öncülük yapmış Teşkilatımız, Toplulukların kurucu anlaşmalarını önemli ekleriyle birlikte eksiksiz Türkçe'ye çevirme kararını vermiş ve bu amaçla çeviri biriminin mesaisinin önemli bir kısmını 1988 yılından beri bu çalışmaya yönlendirmiştir. Teşkilatımızın çevirmenleri tarafından gerçekleştirilen ilk çeviriler, muhtelif bilim adamları tarafından gözden geçirilmiş, son olarak da Ankara Üniversitesine bağlı Avrupa Toplulukları Araştırma ve Uygulama Merkezi (ATAUM) ile yakın işbirliği ile oluşturulan ve adları önsözü izleyen sayfada yer alan Avrupa Toplulukları konularındaki çalışmalarıyla tanınmış değerli akademisyenlerimiz tarafından gözden geçirilerek son halini almıştır.

Kurucu Antlaşmaların Türkçe'ye çevirişi hakkını da Topluluklardan alan Teşkilatımız, bu çalışmaların yayımını, "Avrupa Topluluklarına İlişkin Temel Belgeler" adlı bir seri içinde gerçekleştirmeyi düşünmektedir. Bu seri içinde AT kurucu anlaşmalarının yanında Türkiye-AT ilişkisinin temel belgeleri olan Ankara Anlaşması ve Katma Protokolü de aynı ebat ve şekil altında yayıma sunmak suretiyle, Türkiye'yi yakından ilgilendiren bütün bu metinleri tek biçim altında toplama imkanı elde edilmiş olacaktır.

Maastricht Antlaşmanın yürürlüğe girmesine az bir süre kaldığı gerekçesiyle, Toplulukları kuran Antlaşmaların halen yürürlükteki metinlerinin yayımına girişilmesini zamanlama bakımından tereddütlerle karşılaşanlar çıkabilecektir. Bu tereddütleri gidermek için yukarıda yaptığımız açıklamaları bir kez daha hatırlatmayı, yararlı görüyorum.

Bir kere Antlaşmaların halen yürürlükteki metinleri, Topluluk hareketinin klasik dönemini düzenleyen temel mevzuatın son halini oluşturmaktadır, ilerdeki mevzuat değişikliklerinin daima söz konusu metinlerle karşılaştırılması ihtiyacı duyulacaktır.

Ayrıca, Maastricht Antlaşması, üç kurucu antlaşmanın metinlerine dahil olmayan - hükümleriyle ayrı bir bütün teşkil etmektedir. Bu Antlaşmanın kurucu antlaşmalardan bağımsız bir bütün olarak çevirisine de Teşkilatımızın çevirmenleri tarafından başlanmış bulunmaktadır; metnin çevirisinin 1994 yılında yayınlanması planlanmıştır. Antlaşmanın bir bütün olarak yayınlanması bir kez gerçekleştirildikten sonra, bu metnin kurucu antlaşmalarla birleştirilmesi mümkün hale gelecektir.

Nihayet, hemen bütün ülkelerde bu yolun tercih edildiği, yani kurucu antlaşmalarla, Maastricht Antlaşmasının ayrı ayrı yayınlandığı ve henüz metinlerin birleştirilmesine gidilmediği gözlenmektedir.

Son olarak işaret etmek isterim ki, Avrupa Topluluklarını Kuran Antlaşmaların tümünün tam olarak ve önemli ekleriyle birlikte Türkçe yayımı, böylece ilk kez gerçekleşmiş olmaktadır.

Avrupa Topluluklarıyla teorik ve pratik alanlarda ilgilenen herkese büyük yarar sağlayacağına inandığım bu çalışmaya katkıda bulunan tüm kurum ve kişilere teşekkür ederim.

İlhan KESİCİ
Devlet Planlama Teşkilatı
Müsteşarı

İçindekiler

A. Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğunu Kuran Antlaşma (18 Nisan 1951'de Paris'te imzalanmıştır)	1
Başlangıç	3
Başlık Bir - Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu	5
Başlık İki - Topluluğun Kurumları	10
Bölüm I: Yüksek Otorite	11
Bölüm II: Avrupa Parlamentosu	18
Bölüm III: Konsey	22
Bölüm IV: Divan	25
Başlık Üç - Ekonomik ve Sosyal Hükümler	34
Bölüm I: Genel Hükümler	35
Bölüm II: Mali Hükümler	38
Bölüm III: Yatırımlar ve Mali Yardımlar	41
Bölüm IV: Üretim	45
Bölüm V: Fiyatlar	49
Bölüm VI: Anlaşmalar ve Yatay Tamamlanmalar	53
Bölüm VII: Rekabet Koşullarına Müdahale	61
Bölüm VIII: Ücretler ve İşçilerin Dolaşımı	62
Bölüm IX: Taşımacılık	65
Bölüm X: Ticaret Politikası	67
Başlık Dört - Genel Hükümler	70

B. Avrupa Ekonomik Topluluğunu Kuran Antlaşma (25 Mart 1957'de Roma'da imzalanmıştır)	93
Başlangıç	95
Kısım Bir - İlkeler	98
Kısım İki - Topluluğun Temelleri	105
Başlık I - Malların Serbest Dolaşımı	106
Bölüm 1: Gümrük Birliği	108
Kesim 1: Üye Devletler Arasında Gümrük Vergilerinin Kaldırılması	108
Kesim 2: Ortak Gümrük Tarifesinin Oluşturulması	112
Bölüm 2: Üye Devletler Arasında Miktar Kısıtlamalarının Kaldırılması	118
Başlık II - Tarım	124
Başlık III - Kişilerin, Hizmetlerin ve Sermayenin Serbest Dolaşımı	134
Bölüm 1: İşçiler	135
Bölüm 2: Yerleşme ve Teşebbüs Kurma Hakkı	137
Bölüm 3: Hizmetler	142
Bölüm 4: Sermaye	145
Başlık IV - Taşımacılık	149
Kısım Üç - Topluluğun Politikası	155
Başlık I - Ortak Kurallar	156
Bölüm 1: Rekabete İlişkin Kurallar	157
Kesim 1: Teşebbüslere Uygulanan Kurallar	157
Kesim 2: Damping	161
Kesim 3: Devletler Tarafından Yapılan Yardımlar	162

Bölüm 2: Vergi Hükümleri	164
Bölüm 3: Mevzuatın Yakınlaştırılması	166
Başlık II - Ekonomi Politikası	171
Bölüm 1: Ekonomi ve Para Politikası Alanında İşbirliği (Ekonomik ve Parasal Birlik)	172
Bölüm 2: Konjonktür Politikası	172
Bölüm 3: Ödemeler Dengesi	173
Bölüm 4: Ticaret Politikası	178
Başlık III - Sosyal Politika	183
Bölüm 1: Sosyal Hükümler	184
Bölüm 2: Avrupa Sosyal Fonu	187
Başlık IV - Avrupa Yatırım Bankası	190
Başlık V - Ekonomik ve Sosyal Kaynaşma	192
Başlık VI - Araştırma ve Teknolojik Gelişme	195
Başlık VII - Çevre	201
Kısım Dört - Denizaşırı Ülke ve Toprakların Ortaklığı	204
Kısım Beş - Topluluğun Kurumları	209
Başlık I - Kurumlara İlişkin Hükümler	210
Bölüm I: Kurumlar	211
Kesim 1: Avrupa Parlamentosu	211
Kesim 2: Konsey	215
Kesim 3: Komisyon	220
Kesim 4: Adalet Divanı	225

Bölüm 2: Çeşitli Kurumlara İlişkin Ortak Hükümler	234
Bölüm 3: Ekonomik ve Sosyal Komite	236
Başlık II - Mali Hükümler	239
Kısım Altı - Genel ve Nihai Hükümler	254
Kurumların Oluşturulması	267
Nihai Hükümler	270
Ekler	272
Ek III - Görünmeyen İşlemler Listesi (İşbu Antlaşmanın 106 .Maddesinde Belirtilen)	273
Ek IV - İşbu Antlaşmanın Dördüncü Kısımında Yer Alan Hükümlerin Uygulanacağı Denizaşırı Ülke ve Topraklar	278
Protokoller	282
Avrupa Yatırım Bankasının Statüsüne İlişkin Protokol	283
Almanya'nın İç Ticareti ve Buna Bağlı Sorunlara İlişkin Protokol	305
Avrupa Ekonomik Topluluğu Adalet Divanı Statüsüne İlişkin Protokol	308
Başlık I - Yargıçlar ve Savcılar	310
Başlık II - Organizasyon	313
Başlık III - Yargılama Usulü	315

C. Avrupa Atom Enerjisi Topluluğunu Kuran Antlaşma (25 Mart 1957'de Roma'da imzalanmıştır)	324
Başlangıç	326
Başlık Bir - Topluluğun Görevleri	328
Başlık İki - Nükleer Enerji Alanında Gelişmeyi Teşvik Edici Hükümler	331
Bölüm I: Araştırmanın Geliştirilmesi	332
Bölüm II: Bilgilerin Yayılması	336
Kesim I - Topluluğun Tasarrufundaki Bilgiler	336
Kesim II - Diğer Bilgiler	337
Kesim III - Güvenlikle İlgili Hükümler	344
Kesim IV - Özel Hükümler	348
Bölüm III: Sağlık ve Güvenlik	349
Bölüm IV: Yatırımlar	353
Bölüm V: Ortak Teşebbüsler	354
Bölüm VI: Tedarik	358
Kesim I - Ajans	358
Kesim II - Topluluk Çıkışlı Maden Filizleri, Hammaddeler ve Özel Fisyon Maddeleri	360
Kesim III - Topluluk Dışından Gelen Maden Filizleri, Hammaddeler ve Özel Fisyon Maddeleri	364
Kesim IV - Fiyatlar	365
Kesim V - Tedarik Politikasına İlişkin Hükümler	366
Kesim VI - Özel Hükümler	368

Bölüm VII: Güvenlik	370
Bölüm VIII: Mülkiyet Rejimi	375
Bölüm IX: Nükleer Ortak Pazar	377
Bölüm X: Dış İlişkiler	381
Başlık Üç - Kurumlara İlişkin Hükümler	385
Bölüm I: Topluluğun Kurumları	386
Kesim I - Avrupa Parlamentosu	386
Kesim II - Konsey	389
Kesim III - Komisyon	393
Kesim IV - Adalet Divanı	398
Bölüm II: Çeşitli Kurumlara İlişkin Ortak Hükümler	407
Bölüm III: Ekonomik ve Sosyal Komite	409
Başlık Dört - Mali Hükümler	412
Başlık Beş - Genel Hükümler	430
Başlık Altı - Başlangıç Dönemiyle İlgili Hükümler	441
Kesim I - Kurumların Oluşturulması	442
Kesim II - Antlaşmanın İlk Uygulama Hükümleri	444
Kesim III - Geçiş Dönemine İlişkin Hükümler	446
Nihai Hükümler	448

**BU ÇALIŞMAYI SON OLARAK GÖZDEN GEÇİRMEK SURETİYLE
KATKIDA BULUNAN A.Ü. AVRUPA TOPLULUĞU ARAŞTIRMA VE
UYGULAMA MERKEZİ
ÖĞRETİM ÜYELERİ :**

**Prof. Dr. Nami ÇAĞAN
Prof. Dr. Ahmet GÖKDERE
Prof. Dr. Ahmet KUMRULU
Prof. Dr. Nahit TÖRE**

A. Avrupa

Kömür ve Çelik Topluluğunu

Kuran Antlaşma

I- ANTLAŞMA METNİ

FEDERAL ALMANYA CUMHURBAŞKANI, ALTES RUAYAL BELÇİKA PRENSİ, FRANSA CUMHURBAŞKANI, İTALYA CUMHURBAŞKANI, ALTES RUAYAL LÜKSEMBOURG BÜYÜK DÜŞESİ, MAJESTELERİ HOLLANDA KRALİÇESİ,

Dünya barışının, ancak kendisini tehdit eden tehlikelerle orantılı yaratıcı çabalarla muhafaza edilebileceğini **GÖZ ÖNÜNE ALARAK,**

Organize ve dinamik bir Avrupa'nın medeniyete yapacağı katkının, barışçıl ilişkilerin korunması için zorunlu olduğuna **İNANARAK,**

Avrupa'nın ancak, fiili bir dayanışma meydana getirecek somut icraat ve ekonomik kalkınmaya yönelik ortak temellerin oluşturulması ile kurulabileceğinin **BİLİNCİNDE OLARAK,**

Temel üretimlerini artırmak suretiyle yaşam standardını yükseltmeye ve barışçıl çabaları daha ileri götürmeye **İSTEKLİ OLARAK,**

Çok eskiden beri süregelen husumetin yerine, temel menfaatlerini birleştirmeye; ekonomik bir topluluk kurarak, kanlı çatışmalarla uzun süredir bölünmüş halklar arasında daha geniş ve köklü bir topluluğun temellerini oluşturmaya ve bundan böyle ortak bir kaderi yönlendirecek kurumların temellerini atmaya **KARARLI OLARAK,**

Bir Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu kurmaya karar vermişler ve bu amaçla,

FEDERAL ALMANYA CUMHURBAŞKANI:

Şansölye ve Dışişleri Bakanı **Dr. Konrad ADENAUER'u**,

ALTES RUAYAL BELÇİKA PRENSİ:

Dışişleri Bakanı Bay **Paul VAN ZEELAND'ı**

Dış Ticaret Bakanı Bay **Joseph MEURICE'i**,

FRANSA CUMHURBAŞKANI:

Dışişleri Bakanı Bay **Robert SCHUMAN'ı**,

İTALYA CUMHURBAŞKANI:

Dışişleri Bakanı Bay **Carlo SFORZA'yı**

ALTES RUAYAL LÜKSEMBURG BÜYÜK DÜŞESİ:

Dışişleri Bakanı Bay **Joseph BECH'i**,

MAJESTELERİ HOLLANDA KRALİÇESİ:

Dışişleri Bakanı Bay **D.U. STIKKER'i**,

Ekonomik İşler Bakanı Bay **J.R.M. VAN DEN BRINK'i**,

tam yetkili temsilcileri olarak atamışlardır.

Yukarıdaki temsilciler, yerinde ve usulüne uygun bulunan yetki belgelerinin teatisinden sonra aşağıdaki hükümler üzerinde anlaşmışlardır.

BAŞLIK BİR
Avrupa Kömür ve Çelik
Topluluğu

Madde 1

İşbu Antlaşma ile YÜKSEK AKİT TARAFLAR kendi aralarında ortak bir pazara, ortak hedeflere ve ortak kurumlara dayalı bir AVRUPA KÖMÜR VE ÇELİK TOPLULUĞU kurarlar.

Madde 2

Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğunun görevi, Üye Devletlerin genel ekonomik durumları ile uyum içinde ve 4. Maddede belirtilen şartlar çerçevesinde ortak bir pazarın kurulması ile, Üye Devletlerde, ekonomik genişlemeye, istihdam ve yaşam standardının yükselmesine katkıda bulunmaktır.

Topluluk, istihdamın sürekliliğini koruyarak ve Üye Devletlerin ekonomilerinde önemli ve sürekli bozulmalara meydan vermekten kaçınarak, üretimin mümkün olan en yüksek verimlilik seviyesinde en rasyonel dağılımını bizzat temin edecek şartları, aşamalı olarak, gerçekleştirmekle yükümlüdür.

Madde 3

Topluluk kurumları, kendi yetki sınırları çerçevesinde, ortak çıkarlar doğrultusunda:

(a) üçüncü ülkelerin ihtiyaçlarını göz önünde bulundurarak, ortak pazarın ihtiyaçlarını düzenli olarak karşılamakla;

(b) ortak pazarda bütün benzer durumdaki tüketicilerin üretim kaynaklarından eşit şekilde yararlanmalarını sağlamakla;

(c) yatırılan sermaye için gerekli amortisman ve normal getirinin kazanılmasına imkan sağlamak ve aynı teşebbüslerce başka işlemler için uygulanan fiyatların veya ilerideki bir dönemde genel fiyat seviyesinin yükselmesine meydan vermemek koşuluyla en düşük fiyatların tespit edilmesini sağlamakla;

(d) teşebbüsleri, üretim potansiyellerini genişletmeye ve iyileştirmeye çalışarak ve doğal kaynakların bilinçsizce tüketilmelerine meydan vermekten kaçınarak bunların rasyonel bir şekilde kullanılması için bir politika geliştirmeyi teşvik edecek şartların sürdürülmesini sağlamakla;

(e) Topluluğun sorumluluk alanına giren sanayi dallarının her birindeki işçilerin eşit şekilde ilerlemelerine imkan vererek, çalışma şartları ve yaşam standartlarının yükseltilmesini teşvik etmekle;

(f) uluslararası ticaretin büyümesini teşvik etmek ve dış pazarlarda uygulanan fiyatlarda adalete uygun sınırlar içinde kalınmasını sağlamakla;

(g) rakip sanayilere karşı, bu sanayilerin kendileri veya onların yararına başkaları tarafından yapılan hukuka aykırı bir fiilin haklı çıkarmadığı her türlü himayeden kaçınarak, üretimin düzenli şekilde artırılmasını, modernizasyonunu ve kalitesinin yükseltilmesini teşvik etmekle yükümlüdürler.

Madde 4

Aşağıdaki hususlar kömür ve çelik ortak pazarıyla bağdaşmaz sayılır ve bu nedenle işbu Antlaşmada öngörülen şartlarda, Topluluk içinde kaldırılır ve yasaklanır:

(a) ithalat veya ihracat vergileri veya eş etkili yükümler ve malların dolaşımındaki miktar kısıtlamaları;

(b) üreticiler, satın alanlar veya tüketiciler arasında, özellikle fiyat veya teslim şartlarında veya taşıma tarifelerinde ayırım yapan tedbir ve uygulamalar ve ayrıca satın alanın serbestçe satıcı seçme hakkını engelleyen tedbir veya uygulamalar;

(c) her ne şekilde olursa olsun Devletler tarafından verilen sübvansiyonlar ve yardımlar veya konulan özel yükümlülükler;

(d) pazarların paylaşılmasına ve işletilmesine yönelik kısıtlayıcı uygulamalar.

Madde 5

Topluluk, görevlerini işbu Antlaşmaya uygun olarak sınırlı müdahaleler ile yürütür.

Bu amaçla, Topluluk:

- bilgi toplayarak, istişarelerde bulunarak ve genel hedefler belirleyerek ilgililere yardım eder ve rehberlik yapar;

- teşebbüslere, yatırımları için finansman kaynakları sağlar ve yeniden uyarlanma maliyetlerinin bir kısmını karşılar;

- normal rekabet şartlarının oluşturulmasını, sürdürülmesini ve gözetilmesini sağlar ve sadece şartlar gerektirdiğinde, üretim veya pazar üzerinde doğrudan müdahalede bulunur;

- faaliyetlerinin gerekçelerini kamuoyuna açıklar ve işbu Antlaşmada öngörülen kurallara uyulmasını sağlamak için gerekli tedbirleri alır.

Topluluk kurumları bu faaliyetleri, sınırlı bir idari mekanizma ile ve ilgililerle yakın işbirliği içinde yürütür.

Madde 6

Topluluk tüzel kişiliğe sahiptir.

Uluslararası ilişkilerde, Topluluk, görevlerini yerine getirmek ve hedeflerine ulaşmak için gerekli hukuki ehliyete sahiptir.

Topluluk, Üye Devletlerin her birinde o Devletteki tüzel kişilere tanınan en geniş haklardan yararlanır; özellikle menkul ve gayrimenkul mallar edinebilir ve bunları devredebilir ve taraf ehliyetine sahiptir.

Topluluk, her biri kendi yetkileri çerçevesinde hareket eden kurumları tarafından temsil edilir.

BAŞLIK İKİ

Topluluğun kurumları

Madde 7

Topluluğun kurumları şunlardır:

- Bir Danışma Komitesinin yardımcı olduğu bir YÜKSEK OTORİTE;
- Bir ORTAK ASAMBLE (bundan böyle "Avrupa Parlamentosu" olarak adlandırılacak);
- Bir ÖZEL BAKANLAR KONSEYİ (bundan böyle "Konsey" olarak adlandırılacak);
- Bir ADALET DİVANI (bundan böyle "Divan" olarak adlandırılacak).

Hesapların denetimi, işbu Antlaşma ile kendisine verilmiş yetki sınırları çerçevesinde hareket eden bir Sayıştay tarafından yürütülür.*

BÖLÜM I

YÜKSEK OTORİTE

Madde 8

Yüksek Otorite, işbu Antlaşmada belirlenen hedeflerin bu Antlaşma hükümlerine uygun olarak gerçekleştirilmesini sağlamakla yükümlüdür.

* İkinci paragraf, Bazı Mali Hükümleri Değiştiren Antlaşmanın 1. Maddesi ile eklenmiştir.

Madde 9

(Bu Madde Birleşme Antlaşmasının 19. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 10. Maddesi:

1. Komisyon, yeterlilikleri esas alınarak seçilen ve bağımsızlıkları şüphe götürmeyen on yedi üyeden oluşur. *

Komisyon üyelerinin sayısı Konsey tarafından oybirliğiyle karar alınarak değiştirilebilir.

Sadece Üye Devletler uyrukları Komisyon üyesi olabilirler.

Komisyon Üye Devletlerin her birinden en az bir uyruğunun bulunması zorunludur; ancak aynı Devlet uyruğunda bulunan üye sayısı ikiden fazla olamaz.

2. Komisyon üyeleri, görevlerini Toplulukların genel çıkarları doğrultusunda tam bir bağımsızlıkla yerine getirirler.

Görevlerinin yerine getirilmesinde hiçbir Hükümet ya da kuruluştan ne talimat isterler ne de alırlar. Görevleri ile bağdaşmayan her türlü faaliyetten kaçınırlar. Her Üye Devlet, bu kurala uymayı ve görevlerinin ifası sırasında Komisyon üyelerini etkileme yoluna gitmemeyi taahhüt eder.

Komisyon üyeleri, görev süreleri boyunca, kazanç karşılığı olsun ya da olmasın, başka hiçbir mesleki faaliyette bulunamazlar. Göreve başlarken, görevlerinin devamı süre since ve görevleri sona erdikten sonra, görevlerinin

* 1. paragrafın ilk bendi, İSP/PORT Katılma Senedinin 15. Maddesi ile değiştirilmiştir.

gerektirdiği yükümlülüklere riayet etmeyi ve özellikle görevleri sona erdikten sonra, bazı görev ve menfaatlerin kabulüyle ilgili olarak, dürüst ve duyarlı davranmayı resmen taahhüt ederler. Bu yükümlülüklerin ihlali halinde, Konsey veya Komisyonun başvurusu üzerine Adalet Divanı, duruma göre ilgili üyenin 13. Madde* hükümleri uyarınca resen görevden ayrılmış sayılmasına veya emeklilik hakkından ya da onun yerine geçen diğer sosyal haklardan mahrum bırakılmasına karar verebilir.]

Madde 10

(Bu Madde Birleşme Antlaşmasının 19. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 11. Maddesi:

Komisyon üyeleri, Üye Devlet Hükümetlerinin ortak kararıyla atanırlar.

Üyelerin görev süreleri dört yıldır. Bu süre yenilenebilir.]

Madde 11

(Bu Madde Birleşme Antlaşmasının 19. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 14. Maddesi:

Komisyon Başkanı ve altı Başkan Yardımcısı, Komisyon üyelerinin atanması için öngörülen usule göre üyeler arasından iki yıllık bir süre için atanırlar. Görev süreleri yenilenebilir.**

Konsey, oybirliğiyle karar alarak Başkan Yardımcılarına ilişkin hükümleri değiştirebilir.***

* Birleşme Antlaşmasının 13.Maddesi. Ayrıca Bkz: 12.Maddenin dipnotu.

** Birinci paragraf, İSP/PORT Katılma Senedinin 16.Maddesi ile değiştirilmiştir.

*** İkinci paragraf, söz konusu Senedin 16. Maddesi ile değiştirilmiştir.

Komisyonun tamamen yenilenmesi durumu hariç, atamalar, Komisyonunun görüşü alındıktan sonra yapılır.

Başkan ve Başkan Yardımcılarının görevden ayrılmaları veya ölümleri halinde, görev sürelerinin geri kalan kısmı için yukarıdaki hükümler uyarınca yerlerine atama yapılır.]

Madde 12

(Bu Madde Birleşme Antlaşmasının 19. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 12. Maddesi:

Normal yenilenme ve ölüm dışında, bir Komisyon üyesinin görevi, istifa ettiği veya resen görevden ayrılmış sayıldığı zaman sona erer.

Görev süresinin geri kalan kısmı için ilgili üyenin yerine atama yapılır. Konsey, oybirliğiyle, bu kadroya yeni atama yapılmasına gerek olmadığına karar verebilir.

13. Maddede* belirtilen hükümler uyarınca, resen görevden ayrılmış sayılma durumları dışında, Komisyon üyeleri yerlerine yeni atama yapılıncaya kadar görevlerine devam ederler.]

Madde 13

(Bu Madde Birleşme Antlaşmasının 19. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 17. Maddesi:

Komisyon kararları 10. Maddede** belirtilen üye sayısının çoğunluğu ile alınır.

* Birleşme Antlaşmasının 13. Maddesine göre: "Komisyonun her hangi bir üyesinin görevini yerine getirmesi için gerekli şartları artık taşımaması ya da ağır bir kusur işlemesi halinde Adalet Divanı, Konsey veya Komisyonun başvurusu üzerine o üyeyi resen görevden ayrılmış sayabilir."

** Birleşme Antlaşmasının 10. Maddesi Ayrıca Bkz: Yukarıdaki 9. Madde

Bir Komisyon toplantısı ancak iç tüzüğünde belirlenen üye sayısı mevcut ise geçerlidir.]

Madde 14

Yüksek Otorite, kendisine verilen görevleri yerine getirmek için işbu Antlaşmanın hükümlerine uygun olarak kararlar alır, tavsiyelerde bulunur veya görüşler bildirir.

Kararlar bütün unsurlarıyla bağlayıcıdır.

Tavsiyeler, izlenecek hedefler açısından bağlayıcı olmakla birlikte, bu hedeflere ulaşmak için gerekli yöntemlerin seçimi, tavsiyelerin yönelik olduğu kişilere bırakılır.

Görüşler bağlayıcı değildir.

Yüksek Otorite, karar almaya yetkili olduğu durumlarda tavsiyede bulunmakla yetinebilir.

Madde 15

Yüksek Otoritenin kararları, tavsiyeleri ve görüşleri gerekçeli olup, alınması zorunlu görüşler bunlarda belirtilir.

Bireysel nitelik taşıyan karar ve tavsiyeler, ilgiliye tebliğ edilmeleri üzerine bağlayıcı olurlar.

Bunlar, diğer bütün durumlarda ancak yayınlandıktan sonra yürürlüğe girerler.

İşbu Maddenin uygulanma esasları Yüksek Otorite tarafından belirlenir.

Madde 16

Yüksek Otorite kendi birimlerinin işleyişini sağlamak için gerekli bütün idari düzenlemeleri yapar.

Bir ekonomik inceleme komitesi de dahil olmak üzere inceleme komiteleri kurabilir.

(3. paragraf Birleşme Antlaşmasının 19. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 16. Maddesi:

Komisyon, kendisinin ve birimlerinin, Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu, Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Avrupa Atom Enerjisi Topluluğunu kuran Antlaşmaların ve işbu Antlaşmanın hükümlerine uygun olarak çalışmalarını sağlayacak şekilde kendi iç tüzüğünü yapar. Bu tüzüğün yayınlanmasını sağlar.]

Madde 17

(Bu Madde Birleşme Antlaşmasının 19. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 18. Maddesi:

Komisyon her yıl, Avrupa Parlamentosunun oturumunun açılmasından en az bir ay önce, Toplulukların faaliyetleri ile ilgili genel bir rapor yayınlar.]

Madde 18

Yüksek Otorite nezdinde bir Danışma Komitesi kurulur. Bu Komite en az yetmiş iki, en çok doksan altı üyeden oluşur ve eşit sayıda üretici, işçi, tüketici ile aracılardan oluşur.*

Danışma Komitesi üyeleri Konsey tarafından atanırlar.

* Birinci paragraf, İSP/PORT Katılma Senedinin 22.Maddesi ile değiştirilmiştir.

Üreticiler ve işçilerle ilgili olarak ise, Konsey, temsilci kuruluşları belirler ve atama yapılacak üyelikleri bu kuruluşlar arasında paylaşır. Her kuruluştan, kendisine tahsis edilen üye sayısının iki katı kadar isim içeren bir liste hazırlanması istenir. Atamalar bu listeye göre yapılır.

Danışma Komitesi üyeleri şahısları adına görev yapmak üzere iki yıllık bir süre için atanırlar. Üyeler kendilerini aday gösteren kuruluşların emir veya talimatlarına bağlı değildirlir.

Danışma Komitesi, başkanını ve başkanlık divanını kendi üyeleri arasından bir yıllık bir süre için seçer. Komite kendi iç tüzüğünü yapar.

(6. paragraf Birleşme Antlaşmasının 19. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 6. Maddesi:

Konsey, Komisyon Başkanı ve üyelerinin ve Adalet Divanı Başkanının, Yargıçlarının, Savcılarının ve Başkatibinin maaşlarını, tahsisatlarını ve emekli maaşlarını nitelikli çoğunlukla tespit eder. Ücret yerine geçen her türlü ödeme yi de aynı çoğunlukla tespit eder.]

Madde 19

Yüksek Otorite uygun gördüğü her durumda Danışma Komitesine danışabilir. İşbu Antlaşma ile öngörülen hallerde danışma zorunludur.

Yüksek Otorite 46. Madde gereğince belirlenen genel hedefleri ve programları Danışma Komitesine sunar ve 54, 65 ve 66. Maddelere göre faaliyetlerinin ana hatları hakkında Komiteye sürekli bilgi verir.

Yüksek Otorite gerekli görürse, görüşünü bildirmesi için Danışma Komitesine bir süre tanır. Bu süre, başkana bu amaçla tebligatın yapıldığı tarihten itibaren başlamak üzere on günden az olamaz.

Danışma Komitesi özel bir konuyu tartışmak amacıyla, gerek Yüksek Otoritenin gerek üyelerinin çoğunluğunun talebi üzerine, Başkan tarafından toplantıya çağırılır.

Görüşmelerin tutanağı, Komitenin görüşleri ile aynı zamanda Konseye ve Yüksek Otoriteye gönderilir.

BÖLÜM II

AVRUPA PARLAMENTOSU

Madde 20

Topluluk bünyesinde bir araya gelen Devletlerin halklarının temsilcilerinden oluşan Avrupa Parlamentosu, işbu Antlaşma ile kendisine verilen danışma ve denetim yetkilerini kullanır.

Madde 21

(1 ve 2. paragrafların, Avrupa Parlamentosu Temsilcilerinin Seçimine İlişkin Senedin 14. Maddesi uyarınca, 17 Temmuz 1979 tarihinden itibaren hükmü kalmamıştır.)

[Bkz: Söz konusu Senedin aşağıdaki 1. Maddesi :

1. Topluluk bünyesinde bir araya gelen Devletlerin halklarının Avrupa Parlamentosundaki temsilcileri, doğrudan genel oy ile seçilir.]

[Bkz : Söz konusu Senedin aşağıdaki 2. Maddesi :

2. Her Üye Devletten seçilen temsilcilerin sayısı aşağıdaki gibidir:

Belçika	24
Danimarka	16
Almanya	81
Yunanistan	24
İspanya	60
Fransa	81
İrlanda	15
İtalya	81
Lüksemburg	6
Hollanda	25
Portekiz	24
Birleşik Krallık	81]*

3. Avrupa Parlamentosu, doğrudan genel oy ile yapılacak seçimlerin bütün Üye Devletlerde tek tip bir usule göre yapılmasına ilişkin tasarılar hazırlar.**

Konsey, oybirliğiyle uygun hükümleri belirler ve bunları Üye Devletlere kendi, anayasal kurallarına göre kabul etmelerini tavsiye eder.***

* İSP/PORT Katılma Senedinin 10.Maddesi ile belirlenen temsilciler sayısı.

** Ayrıca, Bkz: Avrupa Parlamentosu Temsilcilerinin Seçimine ilişkin Senedin 7 (1) ve (2).Maddesi.

*** 3. paragraf, Ortak Kurumlara İlişkin Sözleşmenin 2 (2) Maddesi ile değiştirilmiştir.

Madde 22

Avrupa Parlamentosu yılda bir defa olmak üzere Mart ayının ikinci Salı günü kendiliğinden toplanır.* **

Avrupa Parlamentosu, kendisine Konsey tarafından getirilen sorunlara ilişkin görüş bildirmek için, Konseyin talebi üzerine olağanüstü toplanabilir.

Avrupa Parlamentosu, ayrıca, üyelerinin çoğunluğunun veya Yüksek Otoritenin talebi üzerine olağanüstü toplanabilir.

Madde 23

Avrupa Parlamentosu, Başkanını ve Başkanlık Divanını kendi üyeleri arasından seçer.

Yüksek Otorite üyeleri, bütün oturumlara katılabilirler. Yüksek Otorite Başkanı veya Yüksek Otorite tarafından belirlenen üyeler talep ederlerse söz alabilirler.

Yüksek Otorite, Avrupa Parlamentosu veya üyeleri tarafından kendisine yöneltilen soruları yazılı veya sözlü olarak cevaplar.

Konsey üyeleri bütün oturumlara katılabilirler ve talep ederlerse söz alabilirler.

* Birinci paragraf, Birleşme Antlaşmasının 27(1) Maddesiyle değiştirilmiştir.

** Bu Maddenin ikinci cümlesi için ayrıca Bkz: Avrupa Parlamentosu Temsilcilerinin Seçimine İlişkin Senedin 10(3) Maddesi.

Madde 24

Avrupa Parlamentosu, kendisine Yüksek Otorite tarafından sunulan genel raporu açık oturumda görüşür.

Yüksek Otoritenin faaliyetleri hakkında bir gensoru önergesi verilirse, Avrupa Parlamentosu, bu önerge ile ilgili oylamayı, önergenin verilişinden en az üç gün sonra ve ancak açık oylama ile yapabilir.*

Eğer gensoru önergesi Avrupa Parlamentosu üye tam sayısının çoğunluğu ve kullanılan oyların üçte ikisiyle kabul edilirse, Yüksek Otorite üyeleri toplu olarak istifa ederler. Üyeler, 10. Maddeye göre yerlerine atama yapılıncaya kadar günlük işleri yürütmeye devam ederler.

Madde 25

Avrupa Parlamentosu, üye tam sayısının çoğunluğu ile kendi iç tüzüğünü kabul eder.

Avrupa Parlamentosunun kararları kendi iç tüzüğünde öngörülen şartlar uyarınca yayınlanır.

* İkinci paragraf, Birleşme Antlaşmasının 27(2).Maddesi ile değiştirilmiştir.

BÖLÜM III

KONSEY

Madde 26

Konsey, yetkilerini işbu Antlaşmada öngörülen hallerde ve belirtilen şekilde, özellikle Yüksek Otoritenin ve ülkelerinin genel ekonomik politikalarından sorumlu hükümetlerin faaliyetleri arasında uyum sağlamak için kullanır.

Bu amaçla, Konsey ve Yüksek Otorite karşılıklı bilgi alışverişinde ve istişarelerde bulunurlar.

Konsey, ortak hedeflere ulaşabilmek için uygun veya gerekli gördüğü öneri ve tedbirleri incelemesini Yüksek Otoriteden talep edebilir.

Madde 27

(Bu Madde, Birleşme Antlaşmasının 7. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 2. Maddesi:

Konsey, Üye Devletlerin temsilcilerinden oluşur. Her Hükümet kendi üyelerinden birini Konseye delege tayin eder.

Başkanlık görevi, Konseye üye her Devlet tarafından sıra ile altı aylık bir süre için aşağıdaki Üye Devletlerin sırasına göre yerine getirilir:

– ilk altı yıllık dönem için: Belçika, Danimarka, Almanya, Yunanistan, İspanya, Fransa, İrlanda, İtalya, Lüksemburg, Hollanda, Portekiz, Birleşik Krallık;

– Müteakip altı yıllık dönem için: Danimarka, Belçika, Yunanistan, Almanya, Fransa, İspanya, İtalya, İrlanda, Hollanda, Lüksemburg Birleşik Krallık, Portekiz.]*

* İkinci paragraf İSP/PORT Katılma Senedinin 11.Maddesi ile değiştirilmiştir.

Madde 28*

Yüksek Otorite Konseye danıştığı zaman, Konsey konuyu, oylama zorunluluğu olmaksızın görüşür. Görüşmelerin tutanakları Yüksek Otoriteye iletilir.

İşbu Antlaşma uyarınca Konsey onayının gerekmesi halinde, Yüksek Otorite tarafından sunulan öneri:

– her biri Topluluğun toplam kömür ve çelik üretiminin en az dokuzda birini üreten iki Üye Devletin temsilcilerinin oyları dahil Üye Devletlerin temsilcilerinin mutlak çoğunluğu; veya

– oylar eşit olarak dağılmışsa ve ikinci bir görüşmeden sonra Yüksek Otorite önerisinde ısrar ediyorsa, her biri Topluluğun toplam kömür ve çelik üretiminin en az dokuzda birini üreten üç Üye Devletin temsilcileri tarafından kabul edilirse, onay alınmış sayılır.

İşbu Antlaşma uyarınca bir karar veya onayın oybirliğiyle alınmasının zorunlu görüldüğü durumlarda, böyle bir karar veya onay, Konsey üyelerinin tümünün katılması halinde alınmış sayılır. Bununla birlikte, işbu Antlaşmanın 21, 32, 32 a, 78 e ve 78 h Maddeleri ve Adalet Divanı Statüsüne ilişkin Protokolün 16. Maddesi, 20. Maddesinin üçüncü paragrafı, 28. Maddesinin beşinci paragrafı ve 44. Maddesinin uygulanması amacıyla hazır bulunan veya temsil edilen üyelerin çekimser kalmaları, Konseyin oybirliği gerektiren kararları almasını engellemez.

* Bu Metin, İSP/PORT Katılma Senedinin 12.Maddesiyle değiştirilmiştir.

Konseyn nitelikli çoğunluk veya oybirliği gerektirenler dışındaki kararları Konseyi oluşturan üyelerin çoğunluğu ile alınır. Bu çoğunluk, eğer, her biri Topluluğun toplam kömür ve çelik üretiminin en az dokuzda birini üreten iki Üye Devletin temsilcilerinin oyları da dahil olmak üzere, Üye Devletlerin temsilcilerinin mutlak çoğunluğunu kapsıyorsa sağlanmış sayılır. Bununla birlikte işbu Antlaşmanın nitelikli çoğunluk gerektiren 78, 78 b ve 78 e Maddelerinin uygulanması amacıyla, Konsey üyelerinin oy ağırlığı aşağıdaki gibidir:

Belçika	5
Danimarka	3
Almanya	10
Yunanistan	5
İspanya	8
Fransa	10
İrlanda	3
İtalya	10
Lüksemburg	2
Hollanda	5
Portekiz	5
Birleşik Krallık	10

Kararların alınabilmesi için, en az sekiz üye tarafından 54 lehte oy kullanılmalıdır.

Oylama yapıldığında Konseyin her bir üyesi diğer üyelerden ancak birine vekalet edebilir.

Konsey, Üye Devletlerle Başkanı aracılığıyla temas kurar.

Konseyn kararları, kendisinin kararlaştıracağı şekilde yayınlanır.

Madde 29

(Bu Madde Birleşme Antlaşmasının 7. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 6. Maddesi:

Konsey, Komisyon Başkanı ve üyelerinin ve Adalet Divanı Başkanının, Yargıçlarının, Savcılarının ve Başkatibinin maaşlarını, tazminatlarını ve emekli maaşlarını nitelikli çoğunlukla tespit eder. Ücret yerine geçen her türlü ödemeyi de aynı çoğunlukla tespit eder.]

Madde 30

(Bu Madde, Birleşme Antlaşmasının 7. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 5. Maddesi:

Konsey kendi iç tüzüğünü yapar.]

BÖLÜM IV

DİVAN

Madde 31

Divan, işbu Antlaşmanın ve uygulama yönetmeliklerinin yorum ve uygulanmasında hukuka riayeti sağlar.

Madde 32

Adalet Divanı on üç yargıçtan oluşur.*

* Birinci paragraf, İSP/PORT Katılma Senedinin 17.Maddesi ile değiştirilmiştir.

Divan genel kurul halinde toplanır. Bununla birlikte bu amaçla yapılan düzenlemede öngörülen hükümler dahilinde, ya bazı hazırlık soruşturmalarını yapmak ya da belli türde bazı davalara bakmak üzere, kendi bünyesinde her biri üç veya beş yargıçtan oluşan daireler kurabilir.*

Adalet Divanı, Üye Devletlerden veya Topluluk kurumlarından biri tarafından açılan davalara bakmak ve Yargılama Usul Yönetmeliğinin Adalet Divanı dairelerine yetki vermediği durumlarda, 41. Madde uyarınca kendisine gönderilen ön karar gerektiren sorunları karara bağlamak üzere genel kurul halinde toplanır.**

Adalet Divanının talebi üzerine Konsey, oybirliğiyle yargıçlarının sayısını artırabilir ve bu Maddenin ikinci ve üçüncü paragrafları ile 32 b. Maddesinin ikinci paragrafında gerekli uyarlamaları yapabilir.*

Madde 32a***

Adalet Divanında altı savcı bulunur.****

Savcı, 31. Madde ile Adalet Divanına verilen görevin ifasına yardımcı olmak için, bu mahkemeye açılan davalara ilişkin gerekçeli mütalaalarını tam bir tarafsızlık ve bağımsızlıkla açık celsede sunmakla görevlidir.

* 2 ve 4. paragraflar Ortak Kurumlara ilişkin Sözleşmenin 4(2) (a) Maddesi ile değiştirilmiştir.

** Üçüncü paragraf, Konseyin 26 Kasım 1974 tarihli kararının 1. Maddesi ile değiştirilmiştir (28.11.1974 tarih ve L 318 sayılı Avrupa Toplulukları Resmi Gazetesi).

*** Bu Madde Ortak Kurumlara ilişkin Sözleşmenin 4(2) (a) Maddesi ile eklenmiştir.

**** Birinci paragraf İSP/PORT Katılma Senedinin 18. Maddesi ile değiştirilmiştir.

Adalet Divanının talebi üzerine, Konsey oybirliğiyle yargıçlarının sayısını artırabilir ve 32b Maddesinin 3. paragrafında gerekli uyarlamaları yapabilir.

Madde 32b*

Bağımsızlıkları şüphe götürmeyen, kendi ülkelerinde en yüksek adli görevleri yerine getirmek için gerekli şartları haiz ya da herkesçe kabul edilen yeterliliğe sahip hukukçular arasından seçilen yargıç ve savcılar, Üye Devletler Hükümetlerinin ortak kararıyla altı yıllık bir süre için atanırlar.

Yargıçlar üç yılda bir kısmi yenilemeye tabi tutulur. Sırasıyla önce yedi, sonra altı yargıç yenilenir.**

Savcılar, üç yılda bir kısmi yenilemeye tabi tutulur. Her defasında üç savcı yenilenir.**

Emekliye ayrılan Yargıç ve Savcılar yeniden atanabilirler.

Yargıçlar, kendi aralarından üç yıllık süre için Divan Başkanını seçerler. Başkan yeniden seçilebilir.

Madde 32c*

Divan, kendi Başkatibini atar ve statüsünü belirler.

* Bu Madde Ortak Kurumlara ilişkin Sözleşmenin 4 (2) (a) Maddesi ile eklenmiştir.

** İkinci ve üçüncü paragraflar İSP/PORT Katılma Senedinin 19.Maddesi ile değiştirilmiştir.

Madde 32d*

1. Konsey, Adalet Divanının talebi üzerine ve Komisyon ile Avrupa Parlamentosunun görüşünü aldıktan sonra, Divan statüsü ile belirlenen şartlar dahilinde, sadece hukuki sorunların Adalet Divanı nezdinde temyiz hakkı saklı kalmak kaydıyla, gerçek veya tüzel kişilerce açılan belli nitelikteki davalara veya başvurulara bakmakla yükümlü, Adalet Divanına bağlı bir ilk derece mahkemesini oybirliğiyle kurabilir. Bu mahkeme, Üye Devletler veya Topluluğun kurumları tarafından açılan davalara veya 41. Madde uyarınca sunulan ön karar gerektiren sorunlara bakmaya yetkili değildir.

2. Konsey 1. paragrafta belirlenen usule uygun olarak söz konusu mahkemenin oluşum şeklini belirler ve Adalet Divanı Statüsünde gerekli uyarılama ve ek düzenlemeleri yapar. Konsey aksine karar vermedikçe, işbu Antlaşmanın Adalet Divanına ilişkin hükümleri, özellikle Adalet Divanı Statüsüne İlişkin Protokol Hükümleri, bu mahkemeye de uygulanır.

3. Bu mahkemenin üyeleri, bağımsızlıkları şüphe götürmeyen ve adli görevin gerektirdiği ehliyete sahip kişiler arasından seçilirler; bu üyeler Üye Devletler Hükümetlerinin ortak kararı ile altı yıllık bir süre için atanırlar. Her üç yılda bir kısmi yenileme yapılır. Görev süresi dolan üyeler yeniden atanabilirler.

4. Bu mahkeme, Adalet Divanı ile mutabakata vararak kendi içtüzüğünü yapar. Bu iç tüzüğün Konsey tarafından oybirliğiyle onaylanması gerekir.

* Bu Madde Tek Avrupa Senedinin 4. Maddesi ile eklenmiştir.

Madde 33

Divan, yetkisizlik, temel şekil kurallarının ihlali, Antlaşmanın veya uygulanması ile ilgili herhangi bir hukuk kuralının ihlali veya yetkinin kötüye kullanılması iddiasıyla Yüksek Otoritenin tavsiye veya kararlarının iptali için Konsey veya bir Üye Devletçe açılan davalar hakkında karar vermeye yetkilidir. Bununla beraber, Divan, Yüksek Otoritenin yetkilerini kötüye kullandığının veya işbu Antlaşmanın hükümlerini veya uygulanması ile ilgili herhangi bir hukuk kuralını açıkça ihlal etmiş olduğunun iddia edildiği durumlar hariç, ekonomik olay veya şartlardan kaynaklanan ve Yüksek Otoritenin karar veya tavsiyelerinde esas alınan durumun yerinde olup olmadığını değerlendirmeye yetkili değildir.

48. Maddede bahsedilen teşebbüsler veya dernekler aynı koşullar altında, kendilerini ilgilendiren ferdi karar ve tavsiyelere karşı veya kendileri açısından yetkinin kötüye kullanıldığı kanısında oldukları genel karar ve tavsiyelere karşı dava açabilirler.

İşbu Maddenin ilk iki paragrafında öngörülen davaların, duruma göre, kararın veya tavsiyenin tebliğini veya yayınlanmasını takibenden bir ay içinde açılması gerekir.

Madde 34

İşlemin iptali halinde Divan, meseleyi Yüksek Otoriteye geri gönderir. Yüksek Otorite iptal kararının uygulanması için gerekli tedbirleri almak zorundadır. Divandaki bir karar veya tavsiyenin Topluluğun sorumluluğunu doğurabilecek bir hata içerdiğinin Divanca kabul edilmesi ve bir teşebbüs veya teşebbüsler grubunun bu karar veya tavsiye sebebiyle doğrudan veya özel bir zarar görmesi halinde, Yüksek Otorite, işbu Antlaşma ile kendisine verilen yetkileri kullanarak, iptal edilen tavsiye veya kararın

doğrudan neden olduğu zararın adalete uygun bir şekilde giderilmesi için gerekli tedbirleri alır ve gereğinde zararları tazmin eder.

Eğer Yüksek Otorite makul bir süre içerisinde iptal kararının uygulanması için gerekli tedbirleri almazsa, zararların tazmini için Divana dava açılabilir.

Madde 35

Yüksek Otoritenin, işbu Antlaşmanın veya uygulanmasına ilişkin kurallar uyarınca bir karar alması veya tavsiyede bulunması gerekirken bu yükümlülüğünü yerine getirmemesi halinde, duruma göre devletler, Konsey veya teşebbüsler ve birlikler Yüksek otoriteye başvurma hakkına sahiptir.

Yüksek Otoritenin, işbu Antlaşmaya veya uygulamaya ilişkin kurallara göre, karar veya tavsiye yetkisine sahip olduğu halde, karar almaktan veya tavsiyede bulunmaktan kaçınması ve bu tutumun yetkileri kötüye kullanma fiilini oluşturması halinde aynı kural uygulanır.

Eğer Yüksek Otorite, iki aylık bir sürenin bitiminde herhangi bir karar almamış veya tavsiyede bulunmamış ise, Yüksek Otoritenin bu meselede susmasından anlaşılacak zımni ret kararına karşı, bir ay içinde, Divanda dava açılabilir.

Madde 36

Yüksek Otorite işbu Antlaşmada öngörülen para cezaları veya gecikme faizinden birine ilişkin karar almadan önce ilgili tarafa görüşlerini sunma fırsatı vermek zorundadır.

İşbu Antlaşma hükümleri uyarınca verilen para cezaları ve gecikme faizi için Divanda tam yargı davası açılabilir.

Bu davada davacı, işbu Antlaşmanın 33. Maddesinin ilk paragrafında öngörülen şartlar uyarınca, uyulmadığı ileri sürülen karar veya tavsiyenin hukuka aykırı olduğunu iddia edebilir.

Madde 37

Bir Üye Devlet, belirli bir durumda, Yüksek Otoritenin girişimde bulunması veya bulunmamasının kendi ekonomisinde yapısal ve sürekli bozulmalar doğurabileceği kanısına varırsa, konuyu Yüksek Otoriteye götürebilir.

Yüksek Otorite, Konseye danıştıktan sonra, geçerli bir nedenin varlığı halinde, işbu Antlaşma hükümleri uyarınca, aynı zamanda Topluluğun temel çıkarlarını gözeterak, böyle bir durumun varlığını kabul eder ve giderilmesi için alınması gereken tedbirler üzerinde karara varır.

İşbu Madde hükümlerine dayanarak, bu karara veya yukarıda anılan durumun mevcudiyetinin tanınmasını reddeden açık ya da zımnî karara karşı Divanda bir dava açılması halinde, Divan bu kararın yerinde olup olmadığını değerlendirir.

Kararın iptal edilmesi halinde Yüksek Otorite, Divanın kararı çerçevesinde bu Maddenin ikinci paragrafında belirtilen amaçlar doğrultusunda alınacak tedbirler hakkında karar vermek zorundadır.

Madde 38

Divan, bir Üye Devlet veya Yüksek Otoritenin başvurusu üzerine, Avrupa Parlamentosunun veya Konseyin bir kararını iptal edebilir.

Başvuru, Avrupa Parlamentosu kararının yayınlanmasını veya Konsey kararının Üye Devletlere veya Yüksek Otoriteye bildirimini izleyen bir ay içinde yapılır.

Bu davalarda sadece, yetkisizlik veya esaslı şekil kurallarına aykırılık ileri sürülebilir.

Madde 39

Divana açılan davaların yürütmeyi durdurucu etkisi yoktur.

Bununla birlikte, Divan şartların gerektirdiği kanısına varırsa, dava konusu karar veya tavsiye için yürütmeyi durdurma kararı alabilir.

Divan, diğer gerekli geçici tedbirlerin alınmasına karar verebilir.

Madde 40

İşbu Antlaşma uygulanırken, 34. Maddenin birinci paragrafındaki hükümler saklı kalmak kaydıyla, Topluluğun, görevini yerine getirmesi sırasında herhangi bir hizmet kusuru işleyerek zarara sebep olması halinde, Divan, zarara uğrayan tarafın talebi üzerine, Toplulukça tazminat ödenmesine karar verebilir.

Divan, bir Topluluk görevlisinin görevini yerine getirirken işlediği kişisel bir hatadan doğan herhangi bir zararın Topluluk tarafından tazmin edilmesine karar verebilir. Görevlilerin Topluluğa karşı olan kişisel sorumlulukları personel rejimi hükümlerine veya kendilerine uygulanan istihdam koşullarına tabidir.*

İşbu Antlaşma hükümlerinin ve bunlara ilişkin kuralların uygulanması dışında, Topluluk ile üçüncü kişiler arasında doğabilecek diğer bütün uyuşmazlıklara ulusal mahkemelerce bakılır.

* İkinci paragraf, Birleşme Antlaşmasınının 26.Maddesi ile değiştirilmiştir.

Madde 41

Bir ulusal mahkemede Yüksek Otorite ve Konsey kararlarının geçersizliğinin ileri sürülmesi halinde, bu konuda ön karar vermeye sadece Divan yetkilidir.

Madde 42

Divan, Topluluk tarafından veya onun adına yapılan bir kamu veya özel hukuk sözleşmesindeki herhangi bir tahkim şartı gereğince yargı yetkisine sahiptir.

Madde 43

Divan, işbu Antlaşmaya ek bir hükümle düzenlenen diğer bütün durumlarda yargı yetkisine sahiptir.

Ayrıca, Divan, işbu Antlaşmanın konusuyla ilgili olarak bir Üye Devletin mevzuatıyla kendisine yetki verildiği durumlarda karar verebilir.

Madde 44

Divan kararları, 92. Maddede belirlenen şartlar dahilinde, Üye Devletler topraklarında icra kabiliyetine sahiptir.

Madde 45

Divanın Statüsü, işbu Antlaşmaya ek bir Protokol ile belirlenir.

Konsey, Adalet Divanının talebi üzerine ve Komisyon ile Avrupa Parlamentosunun görüşünü aldıktan sonra, oybirliğiyle, Statünün III. Başlık hükümlerinde değişiklik yapabilir.*

* İkinci paragraf, Tek Avrupa Senedinin 5.Maddesi ile eklenmiştir.

BAŞLIK ÜÇ

Ekonomik ve sosyal hükümler

BÖLÜM I

GENEL HÜKÜMLER

Madde 46

Yüksek Otorite, hükümetlere, ilgililere (teşebbüsler, işçiler, tüketiciler ve araçlar) ve bunların birliklerine ve bütün uzmanlara her zaman danışabilir.

Teşebbüsler, işçiler, tüketiciler ve araçlar ile bunların dernekleri kendilerini etkileyen sorunlara ilişkin her tür öneri veya görüşü Yüksek Otoriteye sunma yetkisine sahiptir.

Yüksek Otorite, işbu Antlaşmada öngörülen şartlar dahilinde, Topluluğa verilen görevler doğrultusunda, bütün ilgililerin faaliyetlerine yön vermek ve kendi faaliyetlerini belirlemek için, yukarıda belirtildiği şekilde görüş alışverişinde bulunarak:

1. piyasanın gelişimi ve fiyat eğilimleri hakkında sürekli araştırma yapar;
2. üretim, tüketim, ihracat ve ithalatta meydana gelecek öngörülebilir gelişmeleri gösteren programları, periyodik olarak, hazırlar;
3. modernizasyon, uzun vadede imalatın yönlendirilmesi ve üretim kapasitesinin artırılmasına ilişkin genel hedefleri periyodik olarak belirler;
4. ilgili Hükümetlerin talebi üzerine, piyasanın gelişmesi veya teknik değişiklikler nedeniyle istihdam dışı kalmış işgücünün

mevcut sanayi dallarında veya yeni iş alanları yaratılması yoluyla yeniden istihdam olanaklarının incelenmesine katılır;

5. yetki alanına giren sanayilerdeki işgücünün hayat ve çalışma şartlarını iyileştirme olanaklarının ve bu hayat şartlarını tehdit eden tehlikelerin değerlendirilmesi için gerekli bilgileri toplar;

Yüksek Otorite genel hedefleri ve programları, Danışma Komitesine sunduktan sonra yayınlar.

Yüksek Otorite, yukarıda belirtilen inceleme ve bilgileri yayınlayabilir.

Madde 47

Yüksek Otorite, görevlerinin yerine getirilmesi için gerekli bilgileri toplayabilir. Gerekli denetimleri yaptırabilir.

Yüksek Otorite, nitelikleri gereği meslek sırrı kapsamına giren bilgileri ve özellikle teşebbüslere ve onların ticari ilişkilerine veya maliyet unsurlarına ilişkin bilgileri açıklayamaz. Bu istisna dışında, hükümetlere veya diğer ilgililere yararlı olabilecek verileri yayınlamak zorundadır.

Yüksek Otorite, işbu Maddeye göre alınan kararlar uyarınca üzerine düşen yükümlülüklerden kaçan veya kasıtlı olarak yanlış bilgi veren teşebbüslere, yıllık cirosu üzerinden azami yüzde 1 oranında bir para cezası ve her gecikme günü için ortalama günlük cirosu üzerinden azami yüzde 5 oranında gecikme faizi uygulayabilir.

Yüksek Otoritenin teşebbüslere zarar verecek şekilde meslek sırrını ihlal etmesi halinde zararın tazmini için 40. Maddede öngörülen şartlar çerçevesinde Divanda dava açılabilir.

Madde 48

İşbu Antlaşmanın, teşebbüslerin birlik kurma hakkı üzerinde herhangi bir etkisi yoktur. Teşebbüslerin kurduğu bu birliklere üye olmak isteğe bağlıdır. Bu birlikler, işbu Antlaşma hükümlerine veya Yüksek Otoritenin karar ve tavsiyelerine aykırı olmayan her tür faaliyette bulunabilirler.

İşbu Antlaşmaya göre Danışma Komitesinin görüşünün alınmasının gerekli olduğu hallerde, Yüksek Otorite tarafından belirlenen süre içinde her birlik, tasarlanan davranış biçimi hakkında, üyelerinin görüşlerini Yüksek Otoriteye sunma hakkına sahiptir.

Yüksek Otorite, kendisi için gerekli bilgileri toplamak veya kendisine verilen görevlerin yerine getirilmesini kolaylaştırmak için işçi ve tüketicilerin yetkili temsilcilerinin, birliklerin idari organlarına veya birlik nezdinde kurulan danışma komitelerine katılmasının ya da diğer herhangi bir başka yöntemle işçi ve tüketicilerin çıkarlarının birlik yönetimine yeterli bir şekilde duyurulmasının sağlanması koşuluyla, normal olarak, üretici birliklerine başvurur.

Yukarıdaki paragrafta adı geçen birlikler, faaliyetleri konusunda Yüksek Otoritenin gerekli gördüğü bilgileri Yüksek Otoriteye bildirmek zorundadırlar. İşbu Maddenin ikinci paragrafında belirtilen görüşler ve bu paragraf da verilen bilgiler birliklerce ilgili Hükümete iletilir.

BÖLÜM II

MALİ HÜKÜMLER

Madde 49

Yüksek Otorite:

- kömür ve çelik üretimi üzerine vergiler koymak;
- borçlanmak

suretiyle, görevlerinin yerine getirilmesi için gerekli kaynakları temin etmeye yetkilidir.

Bağış kabul edebilir.

Madde 50

1. Vergiler:

- 78. Maddede öngörülen idari harcamaları;
- 56. Maddede öngörülen yenilemeye yönelik karşılıksız yardımı;
- 54 ve 56. Maddelerde öngörülen finansman olanaklarıyla ilgili olarak ve yedek akçelere başvurulduktan sonra Yüksek Otoritenin, aldığı borçlar için ödediği faizlerin, kendisinin verdiği kredilerden aldığı faizler ile karşılanamaması olasılığı bulunan bölümü ve Yüksek Otoritenin teminatı ile doğrudan doğruya teşebbüslerce alınan krediler için yapılacak her tür ödemeyi;
- 55(2)Maddesinde öngörüldüğü şekilde teknik ve ekonomik araştırmanın teşviki ile ilgili harcamaları karşılamaya yöneliktir.

2. Vergiler çeşitli ürünlerin ortalama değerlerine göre yıllık olarak tarh edilir; ancak vergi oranı, Konsey üçte iki çoğunlukla önceden yetki vermedikçe, yüzde 1'i aşamaz. Tarh ve tahsil biçimi-

mi, Yüksek Otorite tarafından Konseyin de görüşü alındıktan sonra, bir genel karar ile belirlenir; kümülatif vergilendirmeden mümkün olduğu ölçüde kaçınılır.

3. Yüksek Otorite, bu Madde uyarınca aldığı kararlara uymayan teşebbüslere her üç aylık gecikme için yüzde 5'ten fazla olmamak koşuluyla ek yüküm koyabilir.

Madde 51

1. Yüksek Otorite, borçlanma yoluyla oluşturulmuş fonları kredi verme dışında kullanamaz.

Yüksek Otorite, Üye Devletler piyasalarında borçlandığı takdirde, bu piyasalarda yürürlükte olan yasal düzenlemelere tabidir.

Yüksek Otorite, borç vermek için Üye Devletlerin teminatını gerekli görürse, Konseye danıştıktan sonra ilgili hükümet veya hükümetlere başvurur; hiçbir Devlet teminat vermek zorunda değildir.

2. Yüksek Otorite, 54. Maddede öngörülen şartlarda, üçüncü kişilerce teşebbüslere doğrudan verilen kredilere kefil olabilir.

3. Yüksek Otorite, toplanacak meblağların hiçbir şekilde teşebbüslere borç vermek için kullanılmaması kaydıyla, 50(1) Maddesinin üçüncü bendine göre sadece vergilerden yapılabilecek her türlü muhtemel kesintiyi azaltmak için bir yedek fon kurulmasını sağlamak amacıyla kendi kredi veya teminat koşullarını belirleyebilir; bu şekilde toplanan meblağlar hiçbir şekilde teşebbüslere borç vermek için kullanılmaz.

4. Yüksek Otorite, mali görevlerinin gerektirdiği bankacılık faaliyetlerinde bizzat uğraşamaz.

Madde 52

Üye Devletler, işbu Antlaşmada öngörülen amaçlar doğrultusunda kullanılabilmesi için gerekli olduğu ölçüde, 79. Maddenin ilk paragrafında belirtilen topraklarda vergiler, para cezaları ve gecikme faizleriyle yedek fondan elde edilen paraların ticari ödemeler için kabul edilen ödeme esaslarına uygun olarak transferini sağlamak üzere gerekli düzenlemeleri yaparlar.

Yüksek Otorite tarafından veya onun teminatı altında gerçekleştirilen diğer mali işlemler sonucunda, gerek Üye Devletler arasında gerekse üçüncü ülkelere yapılacak transferlere ilişkin esaslar, Yüksek Otorite ile ilgili Üye Devletler veya yetkili kuruluşlar arasında yapılacak bir anlaşma ile belirlenir; bununla beraber, döviz kontrolü uygulayan hiçbir Üye Devlet, açıkça üstlenmediği transferleri sağlamak zorunda değildir.

Madde 53

58. Madde ve III. Başlığın V. Bölüm hükümleri saklı kalmak kaydıyla Yüksek Otorite:

- (a) Danışma Komitesi ve Konseyin görüşünü aldıktan sonra, kendisinin belirleyeceği koşullar ve kendi denetimi altında, 3. Maddede belirtilen görevlerin yerine getirilmesi için gerekli gördüğü ve işbu Antlaşma ve özellikle 65. Madde ile bağdaştığını kabul ettiği, birkaç teşebbüs bakımından her türlü ortak mali düzenlemenin yapılması için yetki verebilir;

(b) Konseyin oybirliğiyle vereceği olumlu görüş üzerine aynı amaçlara yönelik her türlü mali düzenlemeyi yapabilir.

Üye Devletler tarafından yapılan veya sürdürülen benzeri düzenlemeler, Danışma Komitesi ve Konseye danıştıktan sonra, bu tür düzenlemelerin işbu Antlaşmanın uygulanmasına kısmen veya tamamen aykırı olması halinde, ilgili Devletlere gerekli tavsiyelerde bulunacak olan Yüksek Otoriteye bildirilir.

BÖLÜM III

YATIRIMLAR VE MALİ YARDIMLAR

Madde 54

Yüksek Otorite, teşebbüslere kredi vererek veya alabilecekleri diğer kredilere teminat vererek, yatırım programlarının yürütülmesini kolaylaştırabilir.

Konseyin oybirliğiyle vereceği olumlu görüş üzerine, Yüksek Otorite, aynı yollara başvurarak, doğrudan ve özellikle üretimin artırılmasına, üretim maliyetlerinin düşürülmesine veya kendi yetki alanı içindeki ürünlerin pazarlamasının kolaylaştırılmasına katkısı olan işletme ve tesislerin finansmanına yardımcı olabilir.

Yüksek Otorite, yatırımların uyumlu bir şekilde gelişmesini teşvik etmek amacıyla, 47. Madde hükümlerine göre, ya ilgili teşebbüsten özel olarak istekte bulunarak ya da türü ve kapsamı itibarıyla bildirilmesi gereken programları belirtmek amacıyla bir karar alarak, teşebbüslerden münferit programlar konusunda kendisini önceden haberdar etmelerini isteyebilir.

Yüksek Otorite, ilgililere kendi görüşlerini sunmaları için her türlü kolaylığı sağladıktan sonra, 46. Maddede öngörülen genel hedefler çerçevesinde bu programlara ilişkin gerekçeli bir görüş bildirebilir. İlgili teşebbüsün talebi üzerine böyle bir görüş bildirmek zorundadır. Yüksek Otorite görüşünü ilgili teşebbüse bildirir ve bu görüşü teşebbüsün bağlı olduğu Hükümetin bilgisine sunar. Bu görüşlerin listeleri yayınlanır.

Yüksek Otorite, bir programın finansmanının veya bu program çerçevesinde planlanan tesislerin işletilmesinin işbu Antlaşmaya aykırı sübvansiyon, yardım, korumacılık veya ayırıcılık yaratabileceğini kabul ederse, bu nedenlerle bildireceği olumsuz görüş 14. Maddeye uygun olarak alınmış bir karar hükmündedir ve ilgili teşebbüsün bu programın gerçekleşmesinde kendi fonları dışındaki kaynaklardan yararlanmasını yasaklayıcı etkisi vardır.

Yüksek Otorite, bir önceki paragrafta değinilen yasağı dikkate almayan teşebbüslere, en çok söz konusu programın gerçekleştirilmesinde usulsüz olarak kullanılan miktar kadar para cezası verebilir.

Madde 55

1. Yüksek Otorite, kömür ve çelik üretimi ve kullanımındaki artış ile kömür ve çelik sanayi dallarında iş güvenliğine ilişkin olarak teknik ve ekonomik araştırmayı teşvik eder. Bu amaçla mevcut araştırma kuruluşları arasında gerekli tüm irtibatı sağlar.

2. Danışma Konseyinin görüşünü aldıktan sonra Yüksek Otorite bu tür araştırmaların başlatılmasını özendirmek ve sürdürülmesini kolaylaştırmak amacıyla:

- (a) ilgili teşebbüsleri ortak finansmanı sağlamaları için teşvik edebilir;
veya

(b) aldığı bağışlardan kaynaklanan her türlü fonu bu amaca tahsis edebilir;
veya

(c) Konseyin olumlu görüşünü aldıktan sonra 50. Maddede belirtilen vergilerden elde edilen fonları bu amaca tahsis edebilir; ancak anılan Maddenin 2. paragrafında belirtilen azami oranın aşılması zorunludur.

(b) ve (c) bentlerinde öngörülen şekilde finanse edilen araştırmaların sonuçları Toplum bünyesindeki bütün ilgililerin hizmetine sunulur.

3. Yüksek Otorite, özellikle patent değişimi ve teşebbüs lisanslarının verilmesi konularındaki teknik gelişmelerin daha yaygın tanınması bakımından yararlı olabilecek bütün görüşleri bildirir.

Madde 56

1. Yüksek Otoritenin genel hedefleri çerçevesinde, yeni teknik yöntemlerin uygulanmasına veya yeni araç gereç kullanımına geçilmesi sonucunda kömür veya çelik sanayi dalındaki işgücü ihtiyacında çok büyük oranda düşüş kaydedilip bir veya birkaç bölgede işsiz kalan işgücünün başka işlere yönlendirilmesi hususunda özel güçlüklerle karşılaşılması halinde Yüksek Otorite, ilgili hükümetlerin talebi üzerine:

(a) Danışma Komitesinin görüşünü alır;

(b) 54. Maddede öngörülen usullere göre, ya kendi yetki alanı içindeki endüstri dallarında ya da Konseyin olumlu görüşü üzerine, herhangi bir endüstri dalında açıkta kalan işgücünün üretken olacak şekilde yeniden istihdamına imkan verecek, ekonomik yönden sağlıklı yeni iş alanlarının yaratılması için kendisinin desteklediği programların finansmanını kolaylaştırabilir; destekleyebilecek türde programların finansmanını kolaylaştırabilir;

c) işçilere,

- yeniden-istihdam edilinceye kadar beklemeleri için yapılacak ödemelere;
- yeniden yerleşme masraflarını karşılamak üzere yapılacak ödemelere;
- iş alanını değiştirmek zorunda kaldıklarında yeniden mesleki eğitimlerinin finansmanına;

katkıda bulunmak amacıyla karşılıksız yardım sağlar.

Yüksek Otorite, Konseyce üçte iki çoğunluk ile bir istisna yapılmasına izin verilmedikçe karşılıksız yardımın sağlanmasını, ilgili Devletin kendi yardım miktarından az olmayacak özel bir katkıda bulunması şartına bağlar.

2. Kömür ve çelik endüstrisi dalındaki pazarlama koşullarında meydana gelen ortak pazarın kurulması ile doğrudan ilişkili olmayan köklü değişiklikler sonucunda, bazı teşebbüslerin kesin olarak faaliyetlerini sona erdirmek veya yavaşlatmak ya da faaliyet alanlarını değiştirmek zorunda kalması halinde, Yüksek Otorite, ilgili hükümetlerin talebi üzerine:*

- (a) 54. Maddede öngörülen usullere göre, ya kendi yetki alanı içindeki endüstri dallarında ya da Konseyin olumlu görüşü üzerine diğer herhangi bir sanayi dalında açıkta kalan işgücünün üretken olacak şekilde yeniden-istihdamına imkan verecek ekonomik yönden sağlıklı yeni iş alanlarının yaratılması veya mevcut teşebbüslerin faaliyet alanlarını değiştirmesi için kendisinin destekleyebileceği programların finansmanını kolaylaştırabilir;

(b) işçilere,

- yeniden-istihdam edilinceye kadar beklemeleri için yapılacak ödemelere;

* 2.paragraf, işbu Antlaşmanın 95.Maddesinin üçüncü ve dördüncü paragraflarında belirtilen usule uygun olarak eklenmiştir (16 Mayıs 1960 tarih ve 33 sayılı Avrupa Toplulukları Resmi Gazetesi)

- faaliyet değişiklikleri sebebiyle teşebbüslerin geçici olarak işten çıkarılabilecek olanlara maaş ödemeyi sürdürmelerine yönelik tahsisat verilmesine;
- yeniden yerleşme masraflarını karşılamak üzere yapılacak ödemelere;
- iş alanını değiştirmek zorunda kaldıklarında yeniden mesleki eğitimlerinin finansmanına;

katkıda bulunmak amacıyla karşılıksız yardım sağlayabilir.

Yüksek Otorite, Konseyce üçte iki çoğunluk ile bir istisna yapılmasına izin verilmedikçe, karşılıksız yardımın sağlanmasını, ilgili Devletin kendi yardım miktarından az olmayacak özel bir katkıda bulunması şartına bağlar.

BÖLÜM IV

ÜRETİM

Madde 57

Üretim alanında Yüksek Otorite:

- genel tüketimin, özellikle de kamu kesimi tüketiminin düzenli olmasını sağlamak veya bu tüketimi etkilemek için hükümetlerle işbirliği yapmak,
- ticaret politikası ve fiyatlarla ilgili olarak işbu Antlaşmada öngörülen müdahalelerde bulunmak gibi kendi tasarrufundaki dolaylı tedbirlere öncelik verir.

Madde 58

1. Talepte bir düşüş görülmesi halinde Yüksek Otorite, Topluluğun belirgin bir bunalım dönemi ile karşı karşıya bulunduğu

ve 57. Maddede belirtilen tedbirlerin bunun üstesinden gelmek için yeterli olmadığı kanısına varırsa, Danışma Komitesine danıştıktan sonra, Konseyin olumlu görüşü üzerine, gereğinde 74. Maddede öngörülen tedbirlerle birlikte, bir üretim kota sistemi oluşturmakla yükümlüdür.

Yüksek Otoritenin kendiliğinden harekete geçmemesi halinde Üye Devletlerden birinin başvurusu üzerine Konsey, oybirliğiyle karar alarak, Yüksek Otoriteden bir kota sistemi kurmasını talep edebilir.

2. Yüksek Otorite, teşebbüsler ve teşebbüs birlikleriyle işbirliği halinde yapılacak çalışmaların ışığında 2, 3 ve 4. Maddelerde belirtilen ilkeleri dikkate alarak kotaları adil bir şekilde belirler. Özellikle, genel bir kararla ton cinsinden tespit edilen referans düzeyini aşan miktarlar üzerinden uygun vergiler alarak teşebbüslerin faaliyet düzeyini denetim altında tutabilir.

Bu şekilde elde edilen fonlar, özellikle istihdam düzeyini mümkün olduğu kadar korumak için, üretim hızını öngörülenin altına düşüren teşebbüsleri desteklemek amacıyla kullanılır.

3. Kota sistemi, Üye Devletlerden birinin hükümeti tarafından veya Danışma Komitesinin görüşü alındıktan sonra Yüksek Otorite tarafından Konseye sunulan bir öneri üzerine, Konseyce aksine karar verilmedikçe önerinin Yüksek Otoriteden gelmesi durumunda oybirliğiyle, bir hükümetten gelmesi durumunda ise basit çoğunlukla sona erdirilir. Kota sisteminin kaldırılması ile ilgili karar Yüksek Otorite tarafından yayınlanır.

4. Yüksek Otorite, bu Madde uyarınca aldığı kararlara uymayan teşebbüslere en çok usulsüz olarak yapılan üretimin değeri kadar para cezası verebilir.

Madde 59

1. Danışma Komitesinin görüşünü aldıktan sonra Yüksek Otorite, Topluluğun kendi yetki alanına giren bir kısım ya da tüm ürünlerde ciddi bir kıtlıkla karşı karşıya bulunduğu ve 57. Maddede belirtilen tedbirlerin, sorunu çözmek için yeterli olmadığı kanısına varırsa, durumu Konseye intikal ettirir ve Konsey oybirliğiyle aksine karar vermedikçe, gerekli tedbirleri Konseye önerir.

Yüksek Otoritenin kendiliğinden harekete geçmemesi halinde, Üye Devletlerden birinin başvurusu üzerine, Konsey, oybirliğiyle alınacak bir kararla söz konusu durumun mevcudiyetini kabul edebilir.

2. Konsey, Yüksek Otoritenin önerisi üzerine ve onunla istişarelerde bulunarak, oybirliğiyle, bir yandan kullanım önceliklerini, diğer yandan da Topluluğun kömür ve çelik kaynaklarının, yetki alanı içindeki sanayi dalları, ihracat ve diğer kullanım yerlerine tahsisine ilişkin esasları tespit eder.

Yüksek Otorite, böylece kararlaştırılan kullanım önceliklerini esas alarak, ilgili teşebbüslerin görüşünü aldıktan sonra, teşebbüslerce uyulması gerekecek üretim programlarını belirler.

3. Konsey tarafından 2. paragrafta değinilen tedbirler konusunda oybirliğiyle bir karar alınmaması halinde, Yüksek Otorite, Topluluğun kaynaklarını, üretim bölgelerini dikkate almaksızın, tüketim ve ihracat durumuna göre Üye Devletlere kendisi tahsis eder.

Yüksek Otorite tarafından tahsis edilen kaynakların dağıtımını, diğer Üye Devletlere tahsis edilen kaynakların teslimini etkilememesi ve ihracata ve kömür ve çelik sanayilerinin işleyişine tahsis edilecek kaynaklar konusunda Yüksek Otorite ile istişarede bulunulması koşuluyla, Hükümetin sorumluluğunda yapılır.

Bir Hükümetin ihracata tahsis ettiği kaynakların, ilgili Üye Devlete tahsis edilen toplam miktarın hesaplanmasında dikkate alınan ihracat payından az olması halinde Yüksek Otorite, bir sonraki dağıtım sırasında, bu şekilde kullanıma tahsis edilen kaynakları da, gerekirse Üye Devletler arasında yeniden bölüştürür.

Bir hükümetin kömür ve çelik sanayiinin işleyişine ayırdığı payda meydana gelen nispi bir azalma sonucunda Topluluğun bir üretiminde herhangi bir düşüş görülmesi halinde, bir sonraki dağıtım sırasında, söz konusu Üye Devlete bu dalda tahsis edilen ürün payı o devletin sebep olduğu düşüş oranında azaltılır.

4. Bütün durumlarda Yüksek Otorite, yetki alanı içindeki sanayilere tahsis edilen miktarları teşebbüsler arasında, teşebbüsler ve teşebbüs birlikleriyle ortaklaşa yapılan çalışmalar ışığında adalete uygun bir şekilde paylaştırmakla yükümlüdür.

5. Bu Maddenin 1. paragrafında öngörülen durumun meydana gelmesi halinde Yüksek Otorite, 57. Madde uyarınca, Danışma Komitesinin görüşünü aldıktan sonra, Konseyin olumlu görüşü üzerine, bütün Üye Devletlerde üçüncü ülkelere yapılan ihracata kısıtlamalar getirilmesine karar verebilir, Yüksek Otoritenin kendiliğinden harekete geçmemesi halinde böyle bir karar bir hükümetin önerisi üzerine Konseyce oybirliğiyle alınabilir.

6. Yüksek Otorite, Danışma Komitesi ile Konseye danıştıktan sonra, bu Madde uyarınca yapılan düzenlemelere son verebilir. Konseyin oybirliğiyle olumsuz görüş bildirmesi halinde Yüksek Otorite bu görüşü dikkate almak zorundadır.

Yüksek Otoritenin kendiliğinden harekete geçmemesi halinde Konsey oybirliğiyle karar alarak bu düzenlemelere kendisi son verebilir.

7. Yüksek Otorite bu Madde uyarınca alınan kararlara uymayan teşebbüslere, yerine getirilmemiş veya normal kullanım amacından saptırılmış üretim veya teslimatın değerinin en çok iki katı kadar para cezası verebilir.

BÖLÜM V

FİYATLAR

Madde 60

1. 2, 3 ve 4. Maddelere aykırı fiyat uygulamaları, özellikle:

– ortak pazar içinde bir tekel oluşturmaya yönelik tamamen geçici veya sadece yerel fiyat indirimleri başta olmak üzere haksız rekabet uygulamaları;

– ortak pazar içinde bir satıcı tarafından benzer işlemlere, özellikle alıcının uyuşu göz önüne alınarak farklı koşulların uygulanması sonucunu doğuran ayırıcı uygulamalar,

yasaktır.

Yüksek Otorite, bu yasaklama kapsamına giren uygulamaları, Danışma Komitesi ile Konseye danıştıktan sonra alacağı kararlarla belirleyebilir.

2. Bu amaçlar doğrultusunda:

(a) teşebbüsler tarafından ortak pazar içinde uygulanan fiyat listeleri ile satış koşullarının, Yüksek Otorite tarafından Danışma Komitesinin görüşü alındıktan sonra, belirlenen ölçüde ve

şekillerde ilân edilmesi gerekir. Yüksek Otoritenin, bir teşebbüsün fiyat listesini hazırlamak için esas aldığı mahalde geçerli olan referans fiyatın normal bir fiyat olmayıp özellikle (b) bendi hükümlerinden kurtulma amacı taşıdığı kanısına varması halinde, bu teşebbüse gerekli tavsiyelerde bulunur;

(b) fiyat belirlemede esas alınan mahallin, ortak pazar içinde bir teşebbüsün, kendi fiyat listesini hazırlaması için başlangıçta tespit edilen referans fiyatına denkleştirilmiş olarak uygulamakta olduğu fiyatlarda;

– benzer bir işlem için söz konusu fiyat listesinde gösterilen fiyatın üstünde bir artış ; veya

– bu fiyat üzerinde miktarı:

- müşteriye teslim yerinde en elverişli koşulları sağlamak amacıyla başka bir referans fiyatı esas alınarak belirlenmiş fiyat listesinde ayarlama yapma ya imkan verecek ölçüyü; veya

- Yüksek Otorite tarafından, Danışma Komitesinin görüşü alındıktan sonra alınan kararlarla, gerektiğinde ürünlerin çıkış ve varış noktaları dikkate alınarak her ürün sınıfı için belirlenen sınırları aşacak düşüslere yol açmaması gerekir.

Bu tür kararlar, ortak pazarın tamamında veya bir kısmında ortaya çıkan bozulmaları veya bir ürün ile onun imalinde kullanılan maddelerin fiyat tespitinde uygulanan yöntemler arasındaki farkın yarattığı dengesizlikleri önlemek için gerekli görüldüğünde alınır. Bu kararlar, bu işlemlerin Yüksek Otoriteye bildirilmesi kaydıyla, teşebbüslerin fiyat tekliflerinin Topluluk dışındaki teşebbüslerce uygulanan koşullara uygun hale getirilmelerini engellemez, ancak ilgili teşebbüslerin bu hakkı kötüye kullanmaları halinde Yüksek Otorite bu istisnadan yararlanma haklarını kısıtlayabilir veya kaldırabilir.

Madde 61

46. Maddenin 1. paragrafı ve 48. Maddenin 3. paragrafı hükümleri uyarınca teşebbüsler ve teşebbüs birlikleriyle işbirliği halinde yapılan çalışmalar ışığında alınacak tedbirlerin gerekliliği ve bunlara göre tespit edilecek fiyat düzeyi konusunda Danışma Komitesi ile Konseyin görüşleri alındıktan sonra, Yüksek Otorite yetki alanındaki bir veya daha fazla ürün için:

- (a) böyle bir kararın 3. Maddede, özellikle de söz konusu Maddenin (c) paragrafında belirtilen hedeflere ulaşılması için gerekli olduğu görüşüne varırsa, ortak pazar içinde geçerli azami fiyatları belirleyebilir;
- (b) belirgin bir bunalımın mevcut veya pek muhtemel olduğu ve böyle bir kararın 3. Maddede belirtilen hedeflere ulaşılması için gerekli olduğu görüşüne varırsa ortak pazar içinde geçerli asgari fiyatlar belirleyebilir;
- (c) ilgili teşebbüslerin bağlı oldukları birliklerin veya doğrudan bu teşebbüslerin görüşünü aldıktan sonra, böyle bir düzenlemenin etkin bir şekilde denetlenebilmesi kaydıyla ve hem piyasa durumunun teşebbüslere yönelik arz ettiği tehlikeler açısından aynı zamanda da de 3. Maddenin (f) paragrafında belirtilen hedefin uluslararası ekonomik ilişkilerde kabul edilmesini temin etmek için gerekli görülmesi halinde, dış piyasaların niteliğine uygun koşullarda, asgari veya azami ihracat fiyatları belirleyebilir; bir asgari ihracat fiyatının belirlenmesi 60 (2) Maddesinin son bendi hükümlerinin uygulanmasına engel teşkil etmez.

Fiyat tespitlerinde Yüksek Otorite, kömür ve çelik sanayileri ile bu ürünleri kullanan sanayilerin 3 (c) Maddesinde belirtilen ilkeler uyarınca, rekabet kabiliyetlerini koruma ihtiyacını dikkate almak zorundadır.

Yukarıda öngörülen durumun mevcut olmasına rağmen Yüksek Otoritenin kendiliğinden harekete geçmemesi halinde, Üye Devlet hükümetlerinden birinin başvurusu üzerine Konsey, oybirliğiyle karar alarak, Yüksek Otoriteden bu tür azami veya asgari fiyatları belirlemesini isteyebilir.

Madde 62

Böyle bir tedbirin, kömür fiyatlarının, işletme maliyetlerinin en yüksek düzeyde olmasına rağmen 3. Maddede belirtilen görevlerin yerine getirilebilmesi için geçici olarak faaliyete devam etmeleri gerekli görülen maden ocaklarının üretim maliyetleri düzeyinde olmasını engellemek için en uygun yol olduğu görüşüne varması halinde Yüksek Otorite, Danışma Komitesinin görüşünü de aldıktan sonra:

- aynı kömür havzasında, aynı fiyat listelerinin uygulandığı teşebbüsler arasında;
- Konseyin görüşünü aldıktan sonra, farklı kömür havzalarındaki teşebbüsler arasında;

denkleştirici ödemeler yapılmasına izin verebilir.

Bu fark giderici ödemeler ayrıca, 53. Maddede öngörülen koşullarda da kabul edilebilir.

Madde 63

1. Yüksek Otorite, özellikle kamu sektörüne bağlı kurumlar tarafından yapılan ihaleleri düzenleyen hükümler uyarınca, alıcılar tarafından ayırıcı uygulamalara sistemli olarak başvurulduğunu tespit etmesi halinde Yüksek Otorite, ilgili hükümlere gerekli tavsiyelerde bulunur.

2. Yüksek Otorite gerekli gördüğünde:

- (a) teşebbüslerin kendi satış koşullarını, müşterilerinin ve onlar adına faaliyet gösteren komisyoncularının işbu Bölüm hükümleri uyarınca Yüksek Otorite tarafından konulan kurallara uymayı taahhüt etmelerini sağlayacak şekilde düzenlemelerinin zorunlu olduğuna;

- (b) teşebbüslerin kendi temsilcilerinin veya onlar adına faaliyet gösteren komisyoncularının bu yükümlülüğü ihlal etmeleri durumunda, sorumlu tutulacaklarına karar verebilir.

Bir alıcının bu yükümlülüğü ihlal etmesi durumunda Yüksek Otorite, Topluluk teşebbüslerinin söz konusu alıcı ile iş ilişkisine girme hakkını kısıtlayabilir veya ihlalin tekrarlanması halinde bu hakkı geçici olarak yasaklayabilir. Böyle bir durumda alıcı, 33. Madde hükümleri saklı kalmak kaydıyla, Divan nezdinde dava açma hakkına sahiptir.

3. Ayrıca, Yüksek Otorite, 60. Maddenin 1. paragrafı hükümleri uyarınca belirlenen kurallara, kömür ve çelik sektöründe dağıtım faaliyeti gösteren tüm teşebbüsler ve kurumlar tarafından uyulmasını sağlamak amacıyla, ilgili Üye Devletlere gerekli bütün tavsiyelerde bulunma yetkisine sahiptir.

Madde 64

Yüksek Otorite bu Bölüm hükümlerine veya bu Bölümün uygulanmasına ilişkin olarak alınan kararlara uymayan teşebbüslere, usulsüz satışların değerinin en çok iki katı kadar para cezası verebilir. İhlalin tekrarlanması halinde azami miktar iki katına çıkarılır.

BÖLÜM VI

ANLAŞMALAR VE YATAY TAMAMLANMALAR

Madde 65

1. Ortak pazar içinde normal rekabetin işleyişini doğrudan veya dolaylı olarak engellemeye, kısıtlamaya veya bozmaya ve

özellikle, teşebbüsler arasındaki fiyat tespitine veya belirlemeye;

- (a) üretimi, teknik gelişmeyi veya yatırımları sınırlamaya veya denetim altına almaya;
- (b) pazarları, ürünleri, müşteri veya ikmal kaynaklarını paylaştırmaya;

yönelik bütün anlaşmalar, teşebbüs birliklerinin bütün kararları ve üzerinde anlaşmaya varılan bütün uygulamalar yasaklanır.

2. Bununla birlikte:

- (a) ihtisaslaşma veya birlikte alım ya da satım yoluyla bazı ürünlerin üretim veya dağıtımında belirgin bir iyileşmeye katkıda bulunabileceği;
- (b) bu sonuçlara ulaşmak için bir anlaşmanın zorunlu olduğu ve öngörülen anlaşmanın gerekenden daha kısıtlayıcı olmadığı; ve
- (c) anlaşmanın, ilgili teşebbüslere ortak pazar içinde söz konusu ürünlerin önemli bir bölümünün fiyatlarını belirleme, üretimini veya pazarlamasını denetim altında tutma ya da kısıtlama ve ortak pazar içinde diğer teşebbüslerin etkin rekabetini işlemez hale getirme yetkisini verecek nitelikte olmadığı, kanısına varması halinde Yüksek Otorite, belirli ürünlerle ilgili olarak ihtisas anlaşmalarına veya birlikte-alım ya da birlikte-satım anlaşmalarına izin verir.

Yüksek Otorite, bu paragrafın, özellikle dağıtıcı teşebbüslere uygulanması göz önüne alındığında, bazı anlaşmaların nitelik ve sonuçları bakımından yukarıda değinilenlere çok benzediği ve aynı koşullara cevap verdiği kanısına varması halinde, bu anlaşmalara izin verir.

Anlaşmalara belirli koşullarda ve sınırlı süreler için izin verilebilir. Bu durumda Yüksek Otorite, yukarıdaki (a) ile (c) bentlerinde öngörülen koşulların yenilenme zamanı geldiğinde hala geçerli olduğunu tespit ederse, verilen izni bir veya birkaç kez yeniler.

Yüksek Otorite, mevcut şartlarda meydana gelen bir değişikliğin sonucu olarak anlaşmanın yukarıda değinilen koşullara cevap vermediği veya anlaşmadan ya da uygulanmasından doğan gerçek sonuçları karşılamadığı kanısına varırsa, izni iptal eder veya koşullarında değişiklik yapar.

İzinlerin verilmesine, yenilenmesine, değiştirilmesine, reddine veya iptaline ilişkin kararların gerekçeleri ile birlikte yayınlanması zorunludur; 47. Maddenin ikinci paragrafıyla getirilen kısıtlamalar göz önüne alınmaz.

3. Yüksek Otorite, 47. Madde hükümlerine uygun olarak ya ilgililerden özel talepte bulunarak ya da kendisine bildirilmesi zorunlu olan anlaşma, karar veya uygulamaların niteliğini belirten düzenlemelerle bu Maddenin uygulanması için gereken bütün bilgileri elde edebilir.

4. İşbu Maddenin 1. paragrafı uyarınca yasaklanan anlaşma veya kararlar kendiliğinden hükümsüz olup Üye Devletlerin yargı organları nezdinde dayanak yapılamaz.

Yüksek Otorite, Divan nezdinde dava konusu yapılma hakkı saklı kalmak kaydıyla, bu anlaşma veya kararların bu Maddeye uygun olup olmadığı konusunda karar almaya münhasır yetkili makamdır.

5. Kendiliğinden hükümsüz olan bir anlaşma yapmış veya tahkim,

ceza, boykot veya diğer herhangi bir yola başvurarak kendiliğinden hükümsüz olan bir anlaşma veya kararı, veya onaylanması reddedilmiş veya onayı iptal edilmiş bir anlaşmayı uygulamış veya uygulamaya çalışmış veya yanlış olduğunu ya da çarpıtıldığını bildiği bilgilerden yararlanarak bir izin almış olan veya bu Maddenin 1. paragrafı hükümlerine aykırı uygulamalarda bulunmuş olan teşebbüslere, Yüksek Otorite tarafından, bu Madde ile yasaklanan anlaşma, karar veya uygulamanın konusu olan ürünlere ilişkin cironun en çok iki katı kadar para cezası veya gecikme faizi uygulanabilir; ancak, anlaşma, karar veya uygulamadan amacın, üretimi, teknik gelişmeyi veya yatırımları kısıtlamak olması halinde bu azami miktar, para cezalarında söz konusu teşebbüslerin yıllık cirosunun % 10'u, gecikme faizlerinde ise günlük cirosunun % 20'si oranında artırılabilir.

Madde 66

1. Bir kişi veya teşebbüsün ya da bir kişi veya teşebbüs grubunun herhangi bir faaliyeti sonucu, bir veya birkaç ürünle ilgili olarak, teşebbüslerin birleşmesi, hisse veya varlıklarının bir bölümünün iktisabı, ödünç verme, sözleşme veya denetimi ele geçirmeye yönelik diğer herhangi bir yolla, 79. Maddenin 1. paragrafında belirtilen topraklar içinde, aralarından en az biri 80. Madde kapsamına giren bazı teşebbüslerin yatay tamamlanması sonucunu doğrudan veya dolaylı olarak kendiliğinden doğuran herhangi bir işlem, bu Maddenin 3. paragrafı hükümleri saklı kalmak kaydıyla, Yüksek Otoritenin ön iznine tabidir. Bu hükümlerin uygulanması amacıyla Yüksek Otorite, Konseyin görüşünü aldıktan sonra düzenlemeler yaparak bir teşebbüsün denetiminin hangi koşullarda ele geçirilmiş sayılacağını belirler.

2. Yüksek Otoritenin kendi yetki alanı içindeki ürün veya ürünlerle ilgili olarak, öngörülen işlemin ilgili kişi veya

teşebbüslere;

– söz konusu ürünlere ilişkin pazarın önemli bir bölümünde fiyat belirleme, üretimi veya dağıtımını denetim altında tutma ya da kısıtlama veya gerçek bir rekabeti engelleme;

– özellikle ikmal kaynaklarından veya pazarlardan yararlanmada önemli bir avantaj elde ederek yapay biçimde ayrıcalıklı bir konum sağlama yoluyla, işbu Antlaşmanın uygulanması sonucunda belirlenen rekabet kurallarından kaçınma yetkisini vermediği kanısına varması halinde;

bir önceki paragrafta değinilen izni verir.

Yapılan değerlendirmede, Yüksek Otorite, 4. Maddenin (b) paragrafında sözü edilen ayırıcı uygulamalardan kaçınma ilkesine uygun olarak, teşebbüslerin eşit rekabet koşullarına sahip olmamasından kaynaklanan sakıncalardan kaçınmak veya onları gidermek için gerekli gördüğü ölçüde, Topluluktaki benzer nitelikli teşebbüslerin büyüklüğünü göz önünde bulundurur.

Yüksek Otorite, vereceği izni bu paragrafın amaçlarına uygun göreceği her tür koşula tabi tutabilir.

Aralarından en az biri 80. Madde kapsamı dışında kalan teşebbüslerle ilgili bir işlem hakkında karar vermeden önce, Yüksek Otorite ilgili hükümetin görüşlerini alır.

3. Yüksek Otorite, gerçekleştirdikleri yatay tamamlanmanın niteliğini de dikkate alarak, etkiledikleri varlıkların veya teşebbüslerin büyüklüğü itibariyle 2. paragrafta aranan şartlara uygun sayılmaları gerektiğini kabul ettiği belirli türdeki işlemleri ön izin zorunluluğundan muaf tutabilir. Konseyin onayı alındıktan sonra bu doğrultuda yapılan düzenlemelerle bu muafiyetin hangi şartlara tabi olduğu belirlenir.

4. 47. Maddenin kendi yetki alanı içindeki teşebbüslere uygulanması saklı kalmak kaydıyla, Yüksek Otorite, ya Konseyin görüşü alındıktan sonra kendisine bildirilmesi zorunlu olan işlemlerin niteliğini belirten düzenlemeler yaparak ya da bu düzenlemeler uyarınca ilgililerden özel talepte bulunarak söz konusu hak veya varlıklarını iktisap eden veya tek elde toplayan veya iktisap etmeyi veya tek elde toplamayı tasarlamak suretiyle gerçek veya tüzel kişilerden, 1. paragrafta belirtilen etkiyi yaratabilecek nitelikteki işlemlere ilişkin olarak, bu Maddenin uygulanması için gereken bütün bilgileri elde edebilir.

5. Yüksek Otoritenin 1. paragraf hükümlerine aykırı olmakla birlikte 2. paragrafta öngörülen koşullara uygun olarak gerçekleştirilmiş olduğunu tespit ettiği bir yatay tamamlanmanın oluşması durumunda, Yüksek Otorite bu tamamlanmanın onaylanmasını, 6. paragrafın ikinci bendinde öngörülen para cezasının, söz konusu hak veya varlıklarını iktisap eden veya tek elde toplayan kişiler tarafından ödenmesi koşuluna bağlar; ancak izin istenmesinin gerekliliğinin açıkça ortaya çıktığı hallerde, para cezasının miktarı bu bentte öngörülen azami miktarın yarısından az olamaz. Para cezasının ödenmemesi halinde Yüksek Otorite, yasal olmadığı tespit edilen yatay tamamlanmalarla ilgili olarak aşağıda öngörülen tedbirleri uygular.

2.paragraf uyarınca onaylanması için tabi kılınacağı genel veya özel koşulları yerine getirmesi mümkün olmayan bir birliğin oluştuğunu tespit etmesi halinde, Yüksek Otorite, gerekçeli bir karar alarak bu birliğin yasal olmadığını beyan eder ve ilgililere kendi görüşlerini sunma fırsatını sağladıktan sonra usulsüz olarak tek elde toplanmış teşebbüs veya varlıkların ayrılması veya ortak denetime son verilmesi ile birlikte söz konusu teşebbüs veya varlıkların bağımsız yönetiminin yeniden sağlanması ve normal rekabet koşullarının yeniden oluşturulması için uygun göreceği diğer bütün tedbirlerin alınmasını emreder. Bu konuyla

doğrudan ilgili herkes 33. Maddede öngörülen şartlarda bu tür kararlara karşı dava açabilir. 33. Madde hükümlerinin aksine Divan, gerçekleştirilen işlemin bu Maddenin 1. paragrafı ve bu paragraf uyarınca yapılan düzenlemelere göre bir tamamlanma sayılıp sayılmayacağı konusunda tam yetkiye sahiptir. Yapılan başvurunun yürütmeyi durdurucu etkisi vardır. İşlemin yasal olmadığını belirten karara karşı ayrı dava açılmasına Yüksek Otorite tarafından izin verilmesi durumu hariç, yukarıda öngörülen tedbirler düzenlenmeden dava açılmaz.

Yüksek Otorite, 39. Maddenin üçüncü paragrafı hükümlerinin uygulanması ihtimali hariç, rekabet halindeki teşebbüsler ile üçüncü kişilerin çıkarlarını korumak ve kendi kararlarının yerine getirilmesini engelleyebilecek herhangi bir tedbiri önlemek için gerekli gördüğü geçici koruma tedbirlerini her zaman alabilir veya alınmasını sağlayabilir. Divan aksine karar vermedikçe, dava açmanın bu şekilde alınan koruma tedbirleriyle ilgili olarak yürütmeyi durdurucu etkisi yoktur.

Yüksek Otorite verdiği kararların yerine getirilmesi için ilgililere makul bir süre tanır ve bu süreye uyulmaması halinde söz konusu hak veya varlıkların değerinin en çok binde biri kadar günlük gecikme faizi uygulayabilir.

Ayrıca, ilgililerin kendi yükümlülüklerini yerine getirmemeleri halinde Yüksek Otorite bizzat icrai tedbirler alır ve özellikle kendi yetki alanına giren teşebbüslerde usulsüz olarak elde edilen varlıklara ilişkin hakları kullanma ehliyetini askıya alabilir, bu varlıklar için mahkeme kararıyla yed-i emin tayin ettirebilir, mal sahiplerinin yasal çıkarlarını koruyacak şartlarda bu varlıkların cebri satışını düzenleyebilir. Söz konusu hak veya varlıkları yasadışı işlem sonucu elde eden gerçek

veya tüzel kişilere karşı denetimi usulsüz olarak ele geçirilen teşebbüslerin yönetim organlarının işlem, karar ve müzakerelerini iptal edebilir.

Ayrıca, Yüksek Otorite ilgili Üye Devletlere, yukarıdaki bentlerde öngörülen tedbirlerin ulusal mevzuat çerçevesinde uygulanmasını sağlamak için, gerekli göreceği bütün tavsiyelerde bulunma yetkisine sahiptir.

Yüksek Otorite, yetkilerini uygularken, üçüncü kişilerce iyi niyetle kazanılmış hakları göz önüne alır.

6. Yüksek Otorite:

– 4. paragrafta öngörülen yükümlülüklerden kaçınan gerçek veya tüzel kişilere, satın alınan veya tek elde toplanan ya da satın alınması veya tek elde toplanması planlanan mal varlıklarının değerinin en çok % 3'ü kadar;

– 1. paragrafta öngörülen yükümlülüklerden kaçınan gerçek veya tüzel kişilere, işlemin gerçekleştirilmesini izleyen on ikinci ayın sonundan itibaren bu fiilin Yüksek Otorite tarafından tespit edilmesine kadar geçen her bir ay için yirmi dörtte bir oranında artırılması kaydıyla, satın alınan veya tek elde toplanan varlıkların değerinin en çok % 10'u kadar;

– yanlış veya çarpıtılmış bilgiler vasıtasıyla 2. paragraf hükümlerinden yararlanan ya da yararlanmaya çalışan gerçek veya tüzel kişilere, satın alınan veya tek elde toplanan ya da satın alınması veya tek elde toplanması planlanan varlıkların değerinin en çok % 10'u kadar;

– Yüksek Otoritenin yetki alanı içindeki teşebbüslerden, işbu Madde hükümlerine aykırı işlemleri yapan ya da bunlara taraf olanlara iktisap edilen veya tek elde toplanan varlıkların değerinin en çok % 15'i kadar;

para cezası verebilir.

Bu paragraf uyarınca cezalandırılan kişiler 36. Maddede öngörülen şekillerde Divan nezdinde dava açabilir.

7. Bazı özel veya kamusal teşebbüslerin, hukuken ya da fiilen, Yüksek Otoritenin yetki alanı içindeki ürünlerden birinin pazarında, ortak pazarın önemli bir bölümünde kendilerini etkin rekabete karşı koruyan, hakim bir pozisyona sahip olup veya böyle bir pozisyon elde ederek, bu pozisyonu işbu Antlaşmanın hedeflerine aykırı amaçlarla kullandıkları kanısına varması halinde Yüksek Otorite, söz konusu teşebbüslerin sahip oldukları pozisyonu bu amaçlarla kullanmamalarını sağlamak üzere gerekli tavsiyelerde bulunur. Bu tavsiyelere makul bir süre içinde uyulmadığı takdirde Yüksek Otorite, ilgili hükümet ile istişarelerde bulunarak alınan kararlarla söz konusu teşebbüs tarafından uygulanacak fiyatları ve satış koşullarını tespit eder veya o teşebbüsün uyması zorunlu üretim veya teslim programları hazırlar; bu kararlara uyulmaması halinde 58, 59 ve 64. Maddelerde öngörülen cezalar uygulanır.

BÖLÜM VII

REKABET KOŞULLARINA MÜDAHALE

Madde 67

1. Bir Üye Devlet tarafından girişilecek ve kömür veya çelik sanayilerindeki rekabet şartlarını önemli ölçüde etkilemesi muhtemel her tür faaliyetin ilgili hükümet tarafından Yüksek Otoritenin bilgisine sunulması gerekir.

2. Verimlilik konusundaki değişiklikler hariç, böyle bir tedbirin üretim maliyetleri arasındaki farklılıkları önemli ölçüde artıracak ciddi bir dengesizlik yaratacak nitelikte olması halinde, Yüksek Otorite Danışma Komitesi ile Konseyin görüşünü aldıktan sonra aşağıdaki tedbirleri alabilir:

– bir Devletin aldığı tedbirin o Devletin yetki alanı içindeki kömür veya çelik işletmeleri için zararlı sonuçlar doğurması halinde, miktarı, koşulları ve süresi Yüksek Otoritenin mutabakatı ile belirlenecek bir yardımın bu teşebbüslere verilmesi için Yüksek Otorite tarafından o Devlete izin verilebilir. Devletin aldığı bir tedbirin sonucu olmasa bile, ücret ve çalışma koşullarında meydana gelen bir değişikliğin aynı sonuçları doğurması halinde aynı hükümler uygulanır.

– bir Devletin aldığı tedbirin diğer Üye Devletlerin yetki alanı içindeki kömür ve çelik işletmeleri için zararlı sonuçlar doğurması halinde Yüksek Otorite, anılan Devlete, kendi ekonomik dengesine en uygun olacağını düşündüğü tedbirleri alarak bu sonuçları gidermesi için tavsiyede bulunur.

3. Bir Devletin aldığı tedbirin kendi yetki alanı içindeki kömür veya çelik işletmelerine, aynı ülkedeki diğer sanayi dallarına göre özel avantaj sağlayarak veya özel yükümlülükler getirerek üretim maliyetleri arasındaki farklılıkları azaltması halinde, Yüksek Otorite, Danışma Komitesi ve Konseyin görüşünü aldıktan sonra bu Devlete gerekli tavsiyelerde bulunma yetkisine sahiptir.

BÖLÜM VIII

ÜCRETLER VE İŞÇİLERİN DOLAŞIMI

Madde 68

1. Çeşitli Üye Devletlerde ücretleri ve sosyal yardımları tespit etmek için kullanılan yöntemler, kömür ve çelik endüstrileri

söz konusu olduğunda, aşağıdaki hükümler saklı kalmak kaydıyla, işbu Antlaşmadan etkilenmez.

2. Yüksek Otorite, bir veya daha fazla teşebbüs tarafından aynı bölgedeki ücret düzeyiyle kıyaslandığında aşırı ölçüde düşük ücret ödenmesi sonucu aşırı ölçüde düşük fiyatların uygulandığı kanısına varırsa, Danışma Komitesinin görüşünü aldıktan sonra bu teşebbüslere gerekli tavsiyelerde bulunur. Aşırı ölçüde düşük ücretlerin hükümet kararlarından kaynaklanması halinde Yüksek Otorite ilgili hükümetle istişarede bulunur; anlaşma sağlanamadığı takdirde Danışma Komitesinin görüşünü aldıktan sonra söz konusu hükümete tavsiyede bulunabilir.

3. Yüksek Otorite, ücretlerdeki bir düşüşün, işçilerin yaşam standardında bir düşüşe neden olduğu ve aynı zamanda teşebbüslerin ekonomik koşullara uyum sağlamaları için sürekli bir araç veya teşebbüsler arasında bir rekabet aracı olarak kullanılmakta olduğunu tespit ederse, Danışma Komitesinin görüşünü aldıktan sonra, masraflar teşebbüslerce karşılanmak üzere, bu düşüşü telafi etmek üzere işçilere avantaj sağlanması için ilgili teşebbüse veya hükümete tavsiyede bulunur.

Bu hüküm:

- (a) 67. Maddede öngörülen hükümlerin uygulaması saklı kalmak kaydıyla, bir Üye Devletin kendi dış dengesini yeniden sağlamak için aldığı genel tedbirlere;
- (b) yasa veya sözleşme ile öngörülen endeksleme sisteminin uygulanmasından kaynaklanan ücret düşüşlerine;
- (c) hayat pahalılığındaki bir düşüşün sonucunda ücretlerde görülen azalmalara;
- (d) (d)daha önce hakim olup etkisini yitirmiş olan istisnai koşullarda yapılan olağandışı artışları düzeltmek için ücretlerde yapılan indirimlere,

uygulanmaz.

4. Yukarıdaki paragrafın (a) ve (b) bentlerinde öngörülen durumlar hariç olmak kaydıyla, bir teşebbüsteki işçilerin tümünü veya önemli bir bölümünü etkileyen herhangi bir ücret düşüşünün Yüksek Otoriteye bildirilmesi zorunludur.

5. Konsey ile mutabakata varılarak Yüksek Otorite tarafından belirlenecek bir büyüklüğe ulaşmayan teşebbüslere yönelik olmadıkça, Yüksek Otorite yukarıdaki paragraflarda öngörülen tavsiyelerde bulunmadan önce Konseyin görüşünü almak zorundadır.

Üye Devletlerden birinde sosyal güvenliğin finansmanına veya işsizlik ve etkilerine karşı mücadele yollarına ilişkin hükümlerdeki ya da ücretlerdeki bir değişikliğin 67. Maddenin (2) ve (3).paragraflarında öngörülen sonuçları doğurması halinde, Yüksek Otorite bu Maddede öngörülen tedbirleri almaya yetkilidir.

6. Yüksek Otorite bu Madde uyarınca kendilerine bildirilen tavsiyelere uymayan teşebbüslere, ücret maliyetlerinde usulsüz olarak gerçekleştirilmiş tasarruf tutarının en çok iki katı kadar para cezası ve gecikme faizi uygulayabilir.

Madde 69

1. Üye Devletler, sağlık ve kamu düzeninin temel gerekleri sonucu getirilen sınırlamalar saklı kalmak kaydıyla, Üye Devletler uyruğu ve kömür veya çelik üretiminde gereken niteliklere sahip oldukları kabul edilen işçilerin kömür ve çelik endüstrilerinde istihdam edilmeleri konusunda uyrukluk esasına dayalı her tür kısıtlamadan kaçınmayı taahhüt ederler.

2. Bu hükmün uygulanması amacıyla Üye Devletler, işçilerde aranan uzmanlık ve niteliklerin ortak tanımlarını yapar, 1. paragrafta belirtilen sınırlamaları ortak karar ile tespit

eder ve Topluluk çapında iş arz ve talebinde bulunanların birbirleriyle bağlantı kurmalarına imkan verecek teknik imkanları araştırırlar.

3. Ayrıca, 2. paragraf kapsamı dışında kalan işçilerle ilgili olarak Üye Devletler, işgücü açığının kömür veya çelik üretiminde büyümeyi yavaşlatması durumunda, bu durumu giderecek ölçüde kendi göç mevzuatında gerekli düzenlemeleri yaparlar; özellikle diğer Üye Devletlerin kömür ve çelik endüstrilerinden gelen işçilerin yeniden istihdam edilmelerini kolaylaştırırlar.

4. Sınır işçileri ile ilgili özel tedbirler saklı kalmak kaydıyla, Üye Devletler, kendi uyrukları ile göçmen işçiler arasında ücret ve çalışma koşullarında her tür ayrımcılığı yasaklar; özellikle sosyal güvenliğe ilişkin hükümlerin işgücü dolaşımını engellememesini temin etmek için kendi aralarında gerekli düzenlemeleri yapar.

5. Yüksek Otorite bu Maddenin uygulanmasında Üye Devletlerin çalışmalarını yönlendirmek ve kolaylaştırmakla yükümlüdür.

6. Bu Madde Üye Devletlerin uluslararası yükümlülüklerini etkilemez.

BÖLÜM IX

TAŞIMACILIK

Madde 70

Ortak pazarın kurulmasının, benzer durumdaki tüketicilere benzer fiyat koşulları sağlayacak şekilde kömür ve çelik

taşımacılık tarifelerinin ve koşullarının uygulanmasını gerektirdiği kabul edilmektedir.

Üye Devletler arasındaki her tür taşımacılık ücret ve koşullarında, menşe ülke veya varış ülkesine bağlı olarak ayırıcı uygulamalarda bulunmak yasaktır. Bu ayırıcı uygulamaların ortadan kaldırılması, özellikle, Topluluk içinde bir ülkeden diğerine kömür ve çelik taşımacılığında, aynı güzergah üzerinde aynı malların yurtiçi taşımacılığına uygulanan derecelendirmeler, ücretler ve diğer tüm tarife kurallarının uygulanması gerekeceği anlamına gelir.

Her Üye Devlet içinde ve Üye Devletler arasında kömür ve çelik taşımacılığında uygulanan derecelendirmeler, ücretler ve her tür tarife kuralları yayımlanır veya Yüksek Otoritenin bilgisine sunulur.

Bir veya daha fazla kömür veya çelik üreticisi teşebbüsün yararına özel dahili tarifelerin uygulanması, bu uygulamanın işbu Antlaşma hükümlerine uygun olduğunu teyit edecek olan Yüksek Otoritenin ön onayını gerektirir; Yüksek Otorite bu onayı geçici veya şartlı olarak verebilir.

İşbu Madde hükümleri ile işbu Antlaşmanın diğer hükümleri saklı kalmak kaydıyla, taşımacılığa ilişkin her tür fiyat ve şartların tespiti ve değiştirilmesi ve taşımacılık teşebbüslerinin mali dengelerinin sağlanmasına yönelik fiyat ayarlamaları da dahil olmak üzere, taşımacılık politikası, her Üye Devletin yasa veya düzenlemelerine tabi olmaya devam eder; çeşitli taşımacılık türleri veya güzergahı arasında koordinasyon veya rekabet sağlama tedbirleri de aynı kurallara tabidir.

BÖLÜM X

TİCARET POLİTİKASI

Madde 71

İşbu Antlaşma, Antlaşma hükümleri aksini öngörmedikçe, Üye Devletler hükümetlerinin ticaret politikasına ilişkin konulardaki yetkilerini etkilemez.

İşbu Antlaşma ile üçüncü ülkelere yönelik ticaret politikasına ilişkin konularda Topluluğa tanınan yetkiler, 75. Madde hükümleri saklı kalmak kaydıyla, Üye Devletlere taraf oldukları uluslararası anlaşmalar uyarınca tanınan yetkileri aşamaz.

Üye Devlet hükümetleri, Yüksek Otorite tarafından işbu Antlaşma ile yürürlükteki uluslararası anlaşmalara uygun olduğu kabul edilen tedbirleri uygulamak amacıyla gereken karşılıklı yardımı sağlarlar. Yüksek Otorite bu karşılıklı yardımın sağlanmasına ilişkin yöntemleri ilgili Üye Devletlere teklif etmeye yetkilidir.

Madde 72

Üye Devletlerin, kömür ve çelikte üçüncü ülkelere uygulanan gümrük vergilerini altına düşürmemeyi taahhüt ettikleri asgari oranlar ve aşmamayı taahhüt ettikleri azami oranlar, Yüksek Otoritenin resen veya bir Üye Devletin talebine dayanarak yaptığı öneri üzerine Konsey tarafından oybirliğiyle alınan bir kararla tespit edilebilir.

Bu şekilde tespit edilen sınırlar içinde her hükümet, kendi tarifelerini ulusal usullerle belirler. Yüksek Otorite, resen

veya Üye Devletlerden birinin talebi üzerine, o Devletin tarifelerinde değişiklik yapılmasını sağlamaya yönelik görüş bildirebilir.

Madde 73

Üçüncü ülkelerle yapılacak ticarete ilişkin ithalat ve ihracat lisanslarının yönetilmesi, ithalat için varış veya ihracat için çıkış yerinin kendi toprakları içinde yer aldığı hükümetin yetkisindedir.

Yüksek Otorite kömür ve çelikle ilgili bu lisansların yönetim ve denetimini izleme yetkisine sahiptir. Yüksek Otorite, gerektiğinde, ilgili düzenlemelerin yapılmasına veya sürdürülmesine neden olan durumun gerektirdiğinden daha kısıtlayıcı olmasını önlemek ve 71. Maddenin 3. paragrafı ve 74. Madde uyarınca alınan tedbirlerin koordinasyonunu sağlamak amacıyla Konseyin görüşünü aldıktan sonra Üye Devletlere tavsiyelerde bulunur.

Madde 74

Aşağıda belirtilen durumlarda, Yüksek Otorite, işbu Antlaşmaya ve özellikle 3. Maddede belirtilen hedeflere uygun her tür tedbiri almaya ve hükümetlere 71. Maddenin 2. paragrafına uygun her türlü tavsiyede bulunmaya yetkilidir:

1. Topluluk üyesi olmayan ülkelerin veya bu ülkelerde bulunan teşebbüslerin dumping veya Havana Sözleşmesi ile yasaklanan diğer uygulamalarda bulunduğu tespit edilirse;

2. Topluluğun yetki alanı içinde ve dışında bulunan teşebbüslerin teklifleri arasındaki farklılık, sadece Topluluğun yetki alanı dışındaki teşebbüslerin tekliflerinin işbu Antlaşmaya aykırı rekabet koşullarına göre hazırlanmalarından kaynaklanıyorsa ;

3. İşbu Antlaşmanın 81. Maddesinde belirtilen ürünlerden biri Üye Devletlerden bir veya birkaçının topraklarına, nispi olarak artan miktarlarda ve ortak pazar içinde benzer veya doğrudan rakip ürünlerin üretimine ciddi bir zarar verecek veya zarar verme tehlikesi yaratacak şekilde ithal edilirse.

Ancak, yukarıdaki 2. bentte belirtilen durumda sadece Konseyin olumlu görüşü üzerine, 3. bentte belirtilen durumda ise sadece 58. Maddede öngörülen koşullara göre miktar kısıtlamalarına ilişkin tavsiyelerde bulunulabilir.

Madde 75

Üye Devletler, kömür ve çelik veya kömür ve çelik üretimi için ihtiyaç duydukları diğer hammaddeler ve özel teçhizatın ithalatıyla ilgili ticari anlaşma veya eş etkili düzenleme tasarılarından Yüksek Otoriteyi haberdar etmeyi taahhüt ederler.

Bir anlaşma veya düzenleme tasarımının işbu Antlaşmanın uygulanmasını engelleyecek hükümler içermesi halinde, Yüksek Otorite, kendisine yapılan bildirim almasını izleyen on gün içinde ilgili Devlete gerekli tavsiyelerde bulunur; diğer bütün durumlarda da görüş bildirebilir.

BAŞLIK DÖRT

Genel Hükümler

Madde 76

(Bu Madde, Birleşme Antlaşmasının 28. Maddesinin ikinci paragrafı ile yürürlükten kaldırılmıştır)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının 28. Maddesinin birinci paragrafı:

Avrupa Toplulukları, Üye Devletlerin topraklarında işbu Antlaşmaya ekli Protokolde belirlenen koşullar dahilinde görevlerini yerine getirebilmeleri için gerekli ayrıcalık ve dokunulmazlıklardan yararlanırlar. Aynı durum Avrupa Yatırım Bankasına da uygulanır.]

Madde 77

Topluluk kurumlarının merkezi, Üye Devlet hükümetlerinin ortak kararı ile belirlenir.

Madde 78*

1. Mali yıl 1 Ocakta başlar ve 31 Aralıkta sona erer.

Topluluğun idari giderleri, Danışma Komitesinin işleyişine ilişkin harcamalar da dahil olmak üzere, Yüksek Otoritenin giderleri ile Avrupa Parlamentosunun, Konseyin ve Adalet Divanının giderlerini kapsar.

* Bu Madde Bazı Mali Hükümleri Değiştiren Antlaşmanın 2. Maddesi ile değiştirilmiştir.

2. Topluluğun kurumlarından her biri, 1 Temmuzdan önce idari gider tahminlerini yapar. Yüksek Otorite, bu tahminleri bir idari bütçe ön tasarısında birleştirir. Bu ön tasarıya farklı tahminleri içerebilen görüşünü ekler.

Bu bütçe ön tasarısı, gelir ve giderlerin birer tahminini içerir.

3. Yüksek Otorite idari bütçe ön tasarısını, en geç, uygulanacağı yıldan önceki yılın Eylül ayının birinci günü Konseye sunar.

Konsey, bu bütçe ön tasarısında değişiklik yapmak istediğinde Yüksek Otoriteye ve gerektiğinde diğer ilgili kurumlara danışır.

Konsey, nitelikli çoğunlukla karar alarak, idari bütçe tasarısını hazırlar ve Avrupa Parlamentosuna gönderir.

4. İdari bütçe tasarısının, en geç bütçenin uygulanacağı yıldan önceki yılın Ekim ayının beşinci günü Avrupa Parlamentosuna sunulması gerekir.

Avrupa Parlamentosu üye tam sayısının çoğunluğu ile idari bütçe tasarısını değiştirmek ve kullanılan oyların mutlak çoğunluğu ile işbu Antlaşmadan veya bu Antlaşma gereğince alınan kararlardan zorunlu olarak doğan harcamalar konusunda tasarıda değişiklikler yapılmasını Konseye teklif etmek hakkına sahiptir.

Avrupa Parlamentosu kendisine sunulmasını izleyen kırk beş gün içinde idari bütçe tasarısını onaylarsa idari bütçe kesin olarak kabul edilmiş olur. Bu süre içinde, Avrupa Parlamentosu idari bütçe tasarısını değiştirmez veya bu tasarıda değişiklik yapılmasını teklif etmezse, idari bütçe kesin olarak kabul edilmiş sayılır.

Avrupa Parlamentosu bu süre içinde bütçeyi değiştirir veya değişiklik yapılmasını teklif ederse, idari bütçe tasarısı yapılan veya teklif edilen değişikliklerle birlikte Konseye gönderilir.

5. Konsey, idari bütçe tasarısını Yüksek Otorite ile ve gerektiğinde diğer ilgili kurumlarla müzakere ettikten sonra, aşağıdaki şartlar dahilinde karar verir:

(a) Konsey, Avrupa Parlamentosu tarafından yapılan değişikliklerin her birini nitelikli çoğunlukla karar alarak değiştirebilir;

(b) Değişiklik teklifleriyle ilgili olarak:

- Avrupa Parlamentosu tarafından önerilen bir değişikliğin herhangi bir kurumun toplam giderlerini artırıcı bir etkisinin olmadığı durumlarda, özellikle de önerilen değişikliğin sebep olabileceği gider artışının harcamalarda uygun bir indirim yapılmasını öngören bir veya daha çok değişiklik teklifiyle açık olarak telafi edilebileceği durumlarda, Konsey bu değişiklik teklifini nitelikli çoğunlukla reddedilir. Bir ret kararı alınmaması halinde değişiklik teklifi kabul edilmiş olur.
- Avrupa Parlamentosu tarafından önerilen bir değişiklik herhangi bir kurumun toplam giderlerini artırıcı etki yapacaksa, Konsey, bu değişiklik teklifini nitelikli çoğunlukla karar alarak kabul edebilir. Kabul kararı alınmaması halinde değişiklik önerisi reddedilmiş olur.
- yukarıdaki iki bentten birinin hükümleri uyarınca Konseyin bir değişiklik teklifini reddetmesi durumunda, Konsey nitelikli çoğunlukla idari bütçe tasarısında gösterilen miktarı ya kabul edebilir ya da başka bir miktar tespit edebilir.

İdari bütçe tasarısı, Konsey tarafından kabul edilen değişiklik teklifleri esas alınarak değiştirilir.

Konsey, idari bütçe tasarısının kendisine gönderilmesini takibenden on beş gün içinde, Avrupa Parlamentosu tarafından yapılan değişikliklerin hiçbirini değiştirmez ve onun tarafından yapılan değişiklik tekliflerini benimserse, idari bütçe kesin olarak kabul edilmiş sayılır. Konsey, değişikliklerden hiçbirini değiştirmediyini ve değişiklik tekliflerinin kabul edildiğini Avrupa Parlamentosuna bildirir.

Konsey, bu süre içinde, Avrupa Parlamentosu tarafından yapılan değişikliklerin bir veya birkaçını değiştirir yahut onun tarafından getirilen değişiklik tekliflerini reddeder ya da değiştirirse, idari bütçe tasarısı değiştirilmiş haliyle tekrar Avrupa Parlamentosuna gönderilir. Konsey, müzakerelerinin sonucunu Avrupa Parlamentosuna bildirir.

6. Değişiklik teklifleriyle ilgili kararlar daha önce kendisine bildirilen Avrupa Parlamentosu, idari bütçe tasarısının gönderilmesini izleyen on beş gün içinde üye tam sayısının çoğunluğu ve kullanılan oyların beşte üçü ile karar alarak, kendi yaptığı değişiklikler üzerinde Konseyce yapılan değişikliklerde tadilat yapabilir veya Konseyin yaptığı bu değişiklikleri reddedebilir ve buna göre idari bütçeyi kabul eder. Bu süre içinde Avrupa Parlamentosu karar vermezse, idari bütçe kesin olarak kabul edilmiş sayılır.

7. Bu Maddede öngörülen işlemler tamamlandığında, Avrupa Parlamentosu Başkanı idari bütçenin kesin olarak kabul edildiğini ilan eder.

8. Bununla birlikte, eğer önemli gerekçeler mevcutsa Avrupa Parlamentosu, üye tam sayısının çoğunluğu ve kullanılan oyların üçte ikisiyle karar alarak, idari bütçe tasarısını reddedilir ve kendisine yeni bir tasarımın sunulmasını isteyebilir.

9. İşbu Antlaşmadan veya bu Antlaşma gereğince alınan kararlardan zorunlu olarak doğan giderler dışındaki giderlerin tamamı için, her yıl, cari yılın aynı mahiyetteki giderleri göz önünde bulundurularak, azami bir artış oranı tespit edilir.

Yüksek Otorite, Ekonomik Politika Komitesinin görüşünü aldıktan sonra;

- Topluluk içinde gayri safi milli hasıla hacmindeki değişmeye;
- Üye Devletlerin bütçelerinde meydana gelen ortalama değişikliğe ve;
- bir önceki bütçe yılında hayat pahalılığında meydana gelen değişime göre bu azami artış oranını belirler.

Azami oran 1 Mayıs'tan önce Topluluğun bütün kurumlarına bildirilir. Topluluk kurumları bu paragrafın dördüncü ve beşinci bentlerindeki hükümler saklı kalmak kaydıyla, bütçe işlemleri süresince bu orana riayet etmek zorundadır.

İşbu Antlaşmadan veya bu Antlaşma gereğince alınan kararlardan zorunlu olarak doğan giderler dışındaki giderler için, Konseyce hazırlanan idari bütçe tasarısında yer alan gerçek artış oranı, azami oranın yarısından fazla ise, Avrupa Parlamentosu değişiklik yapma hakkını kullanarak, sözü edilen giderlerin toplam miktarını, azami oranın yarısını aşmayacak şekilde artırabilir.

Avrupa Parlamentosu, Konsey veya Yüksek Otorite, Toplulukların faaliyetlerinin bu paragrafta öngörülen usule göre belirlenen oranın aşılmasını gerektirdiği kanısına varırsa, nitelikli çoğunlukla karar alan Konsey ile üye tam sayısının çoğunluğu ve kullanılan oyların beşte üçü ile karar alan Avrupa Parlamentosu arasında varılacak mutabakatla yeni bir oran tespit edilebilir.

10. Her kurum bu Maddeyle kendisine verilen yetkileri, özellikle Toplulukların öz kaynakları ile gelir ve giderlerin denkliliği konusunda, işbu Antlaşma hükümlerine ve bu Antlaşma gereğince alınan kararlara uygun olarak kullanır.

11. İdari bütçenin kesin olarak kabul edilmesi ile 49. Madde hükümlerine uygun olarak ilgili gelirlerin tahsil edilmesi konusunda Yüksek Otoriteye izin ve yetki verilmiş olur.

Madde 78 a*

İdari bütçe, 78h Maddesi uyarınca çıkarılan tüzük hükümlerine göre belirlenen hesap birimi cinsinden hazırlanır.

78h Maddesi uyarınca çıkarılan tüzüklerde aksine hüküm bulunmadıkça bütçede yer alan giderlere ilişkin olarak bir mali yıl için harcama yetkisi verilir.

78h Maddesine uygun olarak belirlenecek şartlar dahilinde, personel giderleri hariç, bütçe dönemi sonuna kadar kullanılmamış olan ödenekler ancak bir sonraki mali yıla aktarılabilir.

Ödenekler, gider kalemlerinin türleri ve tahsis amaçlarına göre özel bölümlere ayrılır ve gerektiğinde bu bölümler de 78h Maddesi uyarınca çıkarılan tüzüklere uygun olarak alt bölümlere ayrılır.

Avrupa Parlamentosu, Konsey, Yüksek Otorite ve Adalet Divanının giderleri, bazı ortak giderler için yapılan özel düzenlemeler saklı kalmak kaydıyla, idari bütçede ayrı bölümler halinde gösterilir.

* Bu Madde, Bazı Mali Hükümleri Değiştiren Antlaşmanın 3. Maddesi ile değiştirilmiştir.

Madde 78 b*

1. Bütçe döneminin başında idari bütçe henüz oylanmamışsa harcamalar, bir önceki bütçe yılında her bölüm veya alt bölüm için verilen ödeneklerin on ikide birini aşmaması kaydıyla, 78h Maddesi uyarınca çıkarılan tüzük hükümlerine göre, aylık olarak yapılabilir; ancak bu uygulama ile Yüksek Otorite emrine verilen ödenekler, hazırlanmakta olan idari bütçe tasarısında öngörülen ödeneklerin on ikide birinden yüksek olamaz.

Yüksek Otoriteye, idari bütçe tasarısının onaylanmasıyla ortaya çıkacak miktarın aşılması kaydıyla, bir önceki mali yılın ödeneklerinin tutarı kadar prelevman alınması için yetki ve görev verilir.

2. Konsey, 1. paragrafta belirlenen diğer şartlara uyulması kaydıyla, on ikide bir oranını aşan harcamalara nitelikli çoğunlukla izin verebilir. Prelevman alma yetki ve görevi buna göre ayarlanabilir.

İşbu Antlaşmadan veya bu Antlaşma gereğince alınan kararlardan zorunlu olarak doğan harcamalar dışındaki harcamalarla ilgili olması halinde, karar, Konseyce derhal Avrupa Parlamentosuna bildirilir; Avrupa Parlamentosu 30 gün içinde, üye tam sayısının çoğunluğu ve kullanılan oyların beşte üçü ile bu harcamaların 1. paragrafta belirtilen on ikide bir oranı aşan kısmı ile ilgili olarak farklı bir karar alabilir. Konsey kararının bu bölümü, Avrupa Parlamentosu kendi kararını alıncaya kadar

* Bu Madde, Bazı Mali Hükümleri Değiştiren Antlaşmanın 4.Maddesi ile değiştirilmiştir.

ertelenir. Yukarıda belirtilen süre içinde, Avrupa Parlamentosu Konsey kararından farklı bir karar almazsa, Konseyin kararı kesinleşmiş sayılır.

Madde 78 c*

Yüksek Otorite, 78h Maddesi uyarınca çıkarılan tüzük hükümlerine uygun olarak, kendi sorumluluğu altında ve tahsis edilen ödeneklerle sınırlı olarak idari bütçeyi uygular.

Her kurumun kendi harcamalarını yaparken uyacağı ayrıntılı kurallar tüzüklerde belirtilir.

Yüksek Otorite, 78h Maddesi gereğince çıkarılan tüzükte belirlenen sınırlar ve şartlar dahilinde, idari bütçe içinde ya bölümden bölüme ya da alt bölümden alt bölüme ödenek aktarmaları yapabilir.

Madde 78 d**

Yüksek Otorite, idari bütçenin uygulanmasına ilişkin olarak, bir önceki bütçe yılının hesaplarını her yıl Konseye ve Avrupa Parlamentosuna sunar. Yüksek Otorite ayrıca, Topluluğun bu bütçenin kapsamındaki aktif ve pasifini gösteren mali bilançosunu da Konseye ve Avrupa Parlamentosuna gönderir.

* Bu Madde, Bazı Mali Hükümleri Değiştiren Antlaşmanın 5.Maddesi ile değiştirilmiştir.

** Bu Madde, Bazı Mali Hükümleri Değiştiren Antlaşmanın 6.Maddesi ile değiştirilmiştir.

Madde 78 e*

1. İşbu Antlaşma ile bir Sayıştay kurulmuştur.

2. Sayıştay 12 üyeden oluşur**

3. Sayıştay üyeleri, kendi ülkelerinde serbest mali denetim kuruluşlarında çalışan veya çalışmış olan, ya da bu işin gerektirdiği özel ehliyete sahip olan ve bağımsızlıkları şüphe götürmeyen kişiler arasından seçilirler.

4. Sayıştay üyeleri, Avrupa Parlamentosunun görüşü alındıktan sonra Konsey tarafından, oybirliğiyle altı yıllık bir süre için atanırlar.

Bununla birlikte, ilk atamalar yapılırken Sayıştay'ın kura ile tespit edilen dört üyesi sadece dört yıllık bir süre için atanır.

Sayıştay üyeleri tekrar atanabilirler.

Sayıştay üyeleri, kendi aralarından üç yıllık bir süre için Sayıştay Başkanını seçerler. Başkan yeniden seçilebilir.

5. Sayıştay üyeleri görevlerini, Topluluğun genel çıkarları doğrultusunda, tam bir bağımsızlıkla yerine getirirler.

Görevlerinin yerine getirilmesinde hiçbir hükümet ya da kuruluştan ne talimat isterler, ne de alırlar. Görevleri ile bağdaşmayan her türlü faaliyetten kaçınırlar.

6. Sayıştay üyeleri, görev süreleri boyunca ücretli veya ücretsiz, başka hiçbir mesleki faaliyette bulunamazlar. Göreve

* Bu Madde, 2.paragraf hariç, Bazı Mali Hükümleri Değiştiren Antlaşmanın 7.Maddesi ile değiştirilmiştir

** 2.paragraf, ÝSP/PORT Katılma Senedinin 20.Maddesi ile değiştirilmiştir.

başlarken, görevlerinin devamı süresince ve görevleri sona erdikten sonra, görevlerinin gerektirdiği yükümlülüklere riayet etmeyi ve özellikle görevleri sona erdikten sonra, bazı görev ve menfaatlerin kabulüyle ilgili olarak dürüst ve hassas davranmayı resmen taahhüt ederler.

7. Normal yenilenme ve ölüm dışında, bir Sayıştay üyesinin görevi, istifa ettiği veya 8. paragraf hükümleri gereğince, Adalet Divanı tarafından resen görevden ayrılmış sayıldığı zaman sona erer.

Görev süresinin geri kalan kısmı için ilgilinin yerine atama yapılır.

Resen görevden ayrılmış sayılma durumları dışında, Sayıştay üyeleri, yerlerine yeni atama yapılmaya kadar görevlerine devam ederler.

8. Sayıştay'ın talebi üzerine, görevinin gerektirdiği koşulları artık taşımadığı veya sorumluluklarını yerine getiremediği Adalet Divanın tarafından tespit edilmedikçe bir Sayıştay üyesi görevinden alınamaz ve emeklilik hakkından ya da onun yerine geçen her türlü tazminattan mahrum edilemez.

9. Konsey, Sayıştay Başkan ve üyelerinin çalışma koşullarını ve özellikle maaşlarını, tazminatlarını ve emekli aylıklarını nitelikli çoğunlukla karar alarak tespit eder. Ücret yerine geçen her türlü ödemeyi de aynı çoğunlukla belirler.

10. Avrupa Topluluklarının, Adalet Divanı yargıçlarına uygulanan İmtiyaz ve Dokunulmazlıklara İlişkin Protokol hükümleri Sayıştay üyelerine de uygulanır.

Madde 78 f*

1. Sayıştay, Topluluğun bütün idari gelir ve idari gider hesaplarını, Topluluğun memur ve diğer görevlilerinin maaş, ücret ve yan ödemelerinden Topluluk yararına kesilen vergi geliri de dahil olmak üzere, denetler. Sayıştay aynı şekilde, kuruluş metinlerinde denetimi engelleyen bir hüküm bulunmadıkça, Toplulukça kurulan bütün kurumların gelir ve gider hesaplarını denetler.

2. Sayıştay, 1. paragrafta değinilen bütün gelir ve aynı paragrafta bahsedilen giderlerin hukuka ve usule uygunluğunu ve mali yönetimin etkin bir şekilde işleyip işlemediğini denetler.

Gelirlerin denetimi, tahakkuk eden gelirlerle Topluluğa fiilen ödenen gelirlerin karşılıklı incelenmesi esasına göre yapılır.

Giderlerin denetimi, taahhüt edilen miktarlar ve fiilen ödenen miktarların karşılıklı incelenmesi esasına göre yapılır.

Bu denetimler, ilgili bütçe yılı hesaplarının kapatılmasından önce yapılabilir.

3. Denetim, belgeler üzerinde ve gerekirse, Topluluğun kurumları nezdinde ve Üye Devletlerde yerinde denetim şeklinde yapılır. Üye Devletlerde denetim, ulusal mali denetim kuruluşlarıyla veya bu kuruluşların gerekli yetkiye sahip olmamaları halinde yetkili devlet daireleriyle işbirliği halinde yapılır. Bu kuruluş veya daireler, denetime katılmak isterlerse bunu Sayıştay'a bildirirler.

Topluluğun kurumları ve ulusal mali denetim kuruluşları veya bu kuruluşların gerekli yetkiye sahip olmadığı durumlarda,

* Bu Madde, Bazı Mali Hükümleri Değiştiren Antlaşmanın 8.Maddesi ile değiştirilmiştir.

ulusal daireler, Sayıştay'ın talebi üzerine, Sayıştay'ın görevini yerine getirmesi için gerekli her tür belge veya bilgiyi verirler.

4. Sayıştay, her bütçe yılının kapanmasından sonra yıllık bir rapor hazırlar. Bu rapor, Topluluğun kurumlarına gönderilir ve bu kurumların Sayıştay'ın gözlemleri hakkındaki cevapları ile birlikte, Avrupa Toplulukları Resmi Gazetesinde yayınlanır.

Sayıştay ayrıca, istediği zaman belirli konulardaki gözlemlerini açıklayabilir ve Topluluk kurumlarından birinin talebi üzerine görüş bildirebilir.

Sayıştay, yıllık raporlarını veya görüşlerini üye tam sayısının çoğunluğu ile kabul eder.

Sayıştay, bütçe uygulamasının denetimi ile ilgili yetkilerinin kullanılmasında Avrupa Parlamentosuna ve Konseye yardım eder.

5. Sayıştay, bundan başka her yıl, 1. paragrafta belirtilen gelir ve giderlerle ilgili olanlar dışındaki hesap işlemlerinin ve Yüksek Otoritenin bu işlemlerle ilgili mali yönetimin mevzuata uygunluğu konusunda ayrı bir rapor hazırlar. Sayıştay bu raporu, hesabın ilgili olduğu bütçe döneminin kapanışından en geç altı ay sonra hazırlar ve Yüksek Otorite ile Konseye gönderir. Yüksek Otorite de raporu Avrupa Parlamentosuna gönderir.

Madde 78 g *

Avrupa Parlamentosu, Konseyin nitelikli çoğunlukla alacağı bir tavsiye kararı üzerine, bütçenin uygulanması konusunda Yüksek Otoriteyi ibra eder. Bu amaçla, sırasıyla Konsey ve Avrupa Parlamentosu, 78d Maddesinde belirtilen hesaplarla mali bilanço

* Bu Madde, Bazı Mali Hükümleri Değiştiren Antlaşmanın 9.Maddesi ile değiştirilmiştir.

ve denetime tabi tutulan kurumların Sayıştay'ın gözlemleri hakkındaki cevapları ile birlikte Sayıştay'ın yıllık raporunu incelerler.

Madde 78 h*

Konsey, Yüksek Otoritenin teklifi üzerine, Avrupa Parlamentosuna danıştıktan ve Sayıştay'ın görüşünü aldıktan sonra, oybirliği ile:

- (a) özellikle idari bütçenin hazırlanması ve uygulanması ile hesapların verilmesi ve denetlenmesine ilişkin esasları gösteren Mali Tüzükleri çıkarır;
- (b) ita amirleri ile saymanların sorumluluklarına ve denetimine ilişkin kuralları belirler.

Madde 79

İşbu Antlaşma Yüksek Akit Tarafların Avrupa'daki topraklarına uygulanır. Bu Antlaşma aynı zamanda Avrupa'da bulunan ve dış ilişkilerinden bu Antlaşmayı imzalayan bir devletin sorumlu olduğu topraklara da uygulanır; Saar'a ilişkin olarak, Federal Almanya Cumhuriyeti Hükümeti ve Fransa Cumhuriyeti Hükümeti arasında teati edilen mektuplar işbu Antlaşmaya eklenmiştir.

Önceki paragraflardaki hükümler saklı kalmak kaydıyla:**

- (a) İşbu Antlaşma Faroe Adalarına uygulanmaz. Ancak, Danimarka Krallığı Hükümeti en geç 31 Aralık 1975 tarihine kadar Fransa Cumhuriyeti Hükümetine bir deklarasyonla bu Antlaşmanın o

* Bu Madde, Bazı Mali Hükümleri Değiştiren Antlaşmanın 10.Maddesi ile değiştirilmiştir.

** 2.paragraf, (a)şıkının ikinci bendi hariç olmak üzere,DAN/IRL /BK Katılma Senedine İlişkin Konsey Kararının 14.Maddesiyle değişik, DAN/IRL/BK Katılma Senedinin 25.Maddesiyle eklenmiştir.

Adalara da uygulanacağını bildirebilir; Fransa Hükümeti bu deklarasyonun onaylı birer örneğini diğer Üye Devlet Hükümetlerine gönderecek ve bu Antlaşma, deklarasyonun verilmesini izleyen ikinci ayın ilk gününden itibaren bu adalara uygulanacaktır.

İşbu Antlaşma Grönland'a uygulanmaz.*

(b) İşbu Antlaşma Büyük Britanya ve Kuzey İrlanda Birleşik Krallığının Kıbrıs'taki egemenlik bölgelerine uygulanmaz.

(c) İşbu Antlaşma, Anglo-Norman Adalarına ve Man adasına sadece, Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğuna Yeni Üye Devletlerin Katılımına İlişkin 22 Ocak 1972 tarihli Avrupa Toplulukları Konseyi Kararında öngörülen bu adalarla ilgili düzenlemelerin uygulanmasını sağlamak için gerekli olduğu ölçüde uygulanır.

Her Yüksek Akit Taraf, yetkisi altında bulunan Avrupa dışındaki topraklarında kömür ve çelikle ilgili olarak yararlandığı tercihli muameleden diğer Üye Devletleri de yararlandıracağını taahhüt eder.

Madde 80

İşbu Antlaşmanın uygulanmasında "teşebbüs" terimi, 79. Maddenin birinci paragrafında belirtilen topraklarda kömür ve çelik dalında üretim faaliyeti gösteren herhangi bir teşebbüs ve ayrıca 65 ve 66. Maddelerin uygulanması bakımından ve bunu sağlamak için gerekli bilgilerle bu meyanda açılan davalar açısından yurt içi kullanıcılara ve zanaatkara satışlar hariç, esas itibariyle dağıtım işiyle uğraşan herhangi bir teşebbüs veya ajansı ifade eder.

Madde 81

"Kömür" ve "çelik" terimleri, işbu Antlaşmanın 1 numaralı Ekinde tanımlanmıştır.

* Bu bent, Grönland Antlaşmasının 1.Maddesi ile eklenmiştir.

Bu Ekte bulunan listelere Konsey tarafından oybirliğiyle karar alınarak eklemeler yapılabilir.

Madde 82

İşbu Antlaşma gereğince teşebbüslere uygulanabilir para cezaları ile gecikme faizlerinin hesaplanmasında esas alınan ciro Yüksek Otoritenin yetki alanı içindeki ürünlerden gerçekleştirilen cirodur.

Madde 83

Topluluğun kurulmasının işbu Antlaşma hükümlerine tabi teşebbüslerin mülkiyet rejimi üzerinde hiçbir etkisi yoktur.

Madde 84

İşbu Antlaşmanın hükümlerinde yer alan "işbu Antlaşma" deyimi bu Antlaşma ile Eklerinin ve Ek Protokoller ile Geçiş Hükümlerine ilişkin Sözleşmenin hükümleri anlamına gelir.

Madde 85

İşbu Antlaşma hükümlerinin uygulanmasına imkan vermek amacıyla Yüksek Akit Taraflarca üzerinde anlaşmaya varılan başlangıç ve geçiş dönemine ait tedbirler işbu Antlaşmaya ek bir Sözleşme ile belirlenmiştir.

Madde 86

Üye Devletler, Topluluk kurumlarının karar ve tavsiyelerinden doğan yükümlülüklerin yerine getirilmesini sağlamak üzere gerekli bütün genel ve özel tedbirleri almayı ve Topluluğun görevini yerine getirmesini kolaylaştırmayı taahhüt ederler.

Üye Devletler,1. ve 4. Maddelerde belirtilen ve ortak pazar ile bağdaşmayacak herhangi bir tedbir almaktan kaçınmayı taahhüt ederler.

Üye Devletler, yetkilerinin elverdiği ölçüde, ortak pazarda kömür ve çelik ticaretine ilişkin uluslararası ödemeleri sağlamak için gerekli tüm düzenlemeleri yaparlar ve bu ödemeleri kolaylaştırmak için birbirlerine karşılıklı yardımda bulunurlar.

Yüksek Otoritenin denetim işiyle görevlendirdiği memurlar, Üye Devletler topraklarında, görevlerini yerine getirmek için gerektiği ölçüde, bu Devletlerin mevzuatına göre kendi gelir idaresi görevlilerine tanınan hak ve yetkilere sahiptirler. Denetim görevleri ve bu işle görevlendirilen memurların sıfatı, usulüne göre ilgili Devlete bildirilir. Bu Devletin memurları, ilgili Devletin veya Yüksek Otoritenin talebi üzerine, Yüksek Otorite memurlarına görevlerini yerine getirmelerinde yardımcı olabilirler.

Madde 87

Yüksek Akit Taraflar, işbu Antlaşmanın yorumuna veya uygulanmasına ilişkin bir uyuşmazlığı çözmek için işbu Antlaşmada öngörülenler dışında bir çözüm yoluna başvurmak amacıyla kendi aralarında mevcut Antlaşma, sözleşme veya deklarasyonları uygulamamayı taahhüt ederler.

Madde 88

Yüksek Otorite, Üye Devletlerden birinin işbu Antlaşma gereğince üzerine düşen yükümlülüklerden birini yerine getirmediği kanaatine varırsa, bu Devlete, kendi görüşlerini sunma imkanı tanıdıktan sonra, gerekçeli bir kararla bu eksikliği tespit eder. Yüksek Otorite, söz konusu Devlete, yükümlülüğünü yerine getirmesi için bir süre tanır.

İlgili Devlet, kararın tebliğini izleyen iki ay içinde Divanda dava açabilir. Divan, bu davalarda sınırsız yargılama yetkisine sahiptir.

İlgili Devlet, Yüksek Otorite tarafından kendisine tanınan süre içinde yükümlülüğünü yerine getirmez veya açtığı dava reddedilirse, Konseyin üçte iki çoğunlukla vereceği olumlu görüşü üzerine Yüksek Otorite:

(a) işbu Antlaşma gereğince söz konusu Devlete yapması gereken ödemeleri askıya alabilir;

(b) yükümlülüğün ihlalden doğan sonuçları gidermek amacıyla, 4. Madde hükümlerinin dışına çıkan tedbirler alabilir veya diğer Üye Devletlere benzeri tedbirler alma yetkisi verebilir.

(a) ve (b) bentleri uyarınca alınan kararlara karşı, tebliğlerini izleyen iki ay içinde Divan nezdinde dava açılabilir; Divan bu tür davalarda sınırsız yetkiye sahiptir.

Eğer yukarıda öngörülen bu tedbirler etkisiz kalırsa, Yüksek Otorite konuyu Konseye götürür.

Madde 89

Üye Devletler arasındaki herhangi bir uyuşmazlık, işbu Antlaşmanın uygulanmasına ilişkin olup bu Antlaşmada belirtilen diğer usullerle çözülemediğinde, uyuşmazlığa taraf Devletlerden birinin başvurusu üzerine Divan önüne getirilebilir.

Divan aynı zamanda, işbu Antlaşmanın konusu ile ilgili olarak Üye Devletler arasında doğan ve bir tahkim sözleşmesi gereği kendisine getirilen herhangi bir uyuşmazlığı karara bağlamaya yetkilidir.

Madde 90

Bir teşebbüs tarafından işbu Antlaşmadan kaynaklanan bir

yükümlülüğün yerine getirilmemesinin aynı zamanda bu teşebbüsün ait olduğu Devletin mevzuatında da bir yükümlülük ihlalini oluşturması ve bu teşebbüse karşı sözü edilen ülke mevzuatı uyarınca yargısal ya da idari yollara başvurulması halinde, anılan Devlet, Yüksek Otoriteyi bu durumdan haberdar etmek zorundadır; bunun üzerine Yüksek Otorite kendi kararını erteleyebilir.

Yüksek Otorite, kararını ertelediğinde, ulusal mercilerce açılan davanın seyriden haberdar edilir ve kendisine konuya ilişkin tüm belge ve bilirkişi raporları ve diğer delilleri ibraz imkanı verilir. Yüksek Otorite, aynı şekilde, verilen nihai karardan haberdar edilir ve kendi verebileceği cezanın belirlenmesinde söz konusu kararı dikkate alır.

Madde 91

Bir teşebbüsün, Yüksek Otoriteye işbu Antlaşmanın veya bunun uygulanmasına ilişkin bir kural gereğince ya da Yüksek Otorite tarafından verilen bir para cezası veya gecikme faizi sonucu ödemesi gereken miktarı öngörülen süre içinde ödememesi halinde, Yüksek Otorite bu teşebbüse kendi borç bakiyesinden o teşebbüsün ödemediği miktar kadarının ödenmesini askıya alabilir.

Madde 92

Yüksek Otoritenin parasal yükümlülük getiren kararları icra edilebilir niteliktedir.

Üye Devletler topraklarında cebri icra, kararın infaz edileceği Devlette geçerli olan kesinleşme şerhi karara yazıldıktan sonra, kararın doğruluğunun kontrolünden başka bir inceleme yapılmaksızın her Devlette yürürlükte olan usul kurallarına uygun

olarak yürütülür. Bu işlem her hükümetçe bu amaçla belirlenen bir Bakan aracılığıyla yerine getirilir.

Cebri icra ancak Divan kararıyla durdurulabilir.

Madde 93

Yüksek Otorite, Birleşmiş Milletler ve Avrupa Ekonomik İşbirliği Teşkilatı ile uygun olabilecek bütün ilişkileri sürdürür ve bu kuruluşları Topluğun faaliyetlerinden düzenli olarak haberdar eder.

Madde 94

Topluluk kurumları ile Avrupa Konseyi arasındaki ilişkiler, işbu Antlaşmaya ek bir Protokolde öngörülen koşullar çerçevesinde sağlanır.

Madde 95

2, 3 ve 4. Maddelerde belirtilen Topluluk amaçlarından birinin, kömür ve çelik ortak pazarı çerçevesinde ve 5. Madde hükümlerine uygun olarak gerçekleştirilmesi için Yüksek Otoritenin bir karar veya tavsiyesinin gerekli olduğunun anlaşılıp işbu Antlaşmada öngörülmemen bütün hallerde, Konseyin oybirliğiyle onayı ve Danışma Komitesinin görüşü alındıktan sonra, Yüksek Otorite tarafından karar alınabilir veya tavsiyede bulunulabilir.

Bu usule göre alınan karar veya tavsiye, gerekirse uygulanacak cezaları belirler.

Geçiş Hükümlerine İlişkin Sözleşmede öngörülen geçiş dönemi sona erdikten sonra, işbu Antlaşmanın uygulanmasında edinilen deneyimler sonucu öngörülme- yen sorunlarla karşılaşılmasının veya ekonomik veya teknik koşullarda kömür ve çelik ortak pazarını doğrudan etkileyen köklü bir değişikliğin Yüksek Otoriteye verilen yetkilerin kullanılmasına ilişkin kurallarda bir uyarlamayı zorunlu kılması halinde gerekli değişiklikler yapılabilir; ancak, bu değişikliklerle 2, 3 ve 4. Madde hükümlerine veya Yüksek Otoriteye ve Topluluğun diğer kurumlarına verilen yetkiler arasındaki ilişkiye dokunulamaz.

Bu değişikliklerle ilgili olarak Yüksek Otorite ile üyelerinin on ikide on çoğunluğu ile karar alan Konseyin mutabakat halinde hazırladıkları teklif Divanın görüşüne sunulur. Divan, incelemesi sırasında konunun fiili ve hukuki bütün yönlerini değerlendirmek için tam yetkiye sahiptir. Eğer Divan bu inceleme sonucunda önerilerin bir önceki paragraf hükümlerine uygun olduğunu kabul ederse, bu öneriler Avrupa Parlamentosuna intikal ettirilir ve Avrupa Parlamentosunun üye tam sayısının üçte iki ve kullanılan oyların dörtte üç çoğunluğu ile onaylandığı takdirde yürürlüğe girer.*

Madde 96

Geçiş dönemi sona erdikten sonra, herhangi bir Üye Devlet Hükümeti veya Yüksek Otorite, işbu Antlaşmada değişiklikler önerebilir. Bu öneriler Konseye sunulur. Konsey, eğer üçte iki çoğunlukla Üye Devlet temsilcilerini Konferansa çağırma yönünde görüş bildirirse Konsey Başkanı, Antlaşmada yapılacak değişiklik-

* Dördüncü paragraf İSP/PORT Katılma Senedinin 13.Maddesi ile değiştirilmiştir.

lerin ortak tutumla karara bağlanması amacıyla derhal Konferansı toplar.

Yapılan değişiklikler, anayasal kurallarına uygun olarak bütün Üye Devletler tarafından onaylandıktan sonra yürürlüğe girer.

Madde 97

İşbu Antlaşma, yürürlüğe girmesinden itibaren elli yıl için geçerlidir.

Madde 98

Her Avrupa Devleti, işbu Antlaşmaya taraf olmak için başvuruda bulunabilir. Antlaşmaya taraf olmak isteyen Devlet Konseye başvurur. Konsey, Yüksek Otoritenin görüşünü aldıktan sonra, oybirliğiyle karar alır ve yine oybirliğiyle katılma şartlarını belirler. Bu katılma, katılma belgesinin işbu Antlaşmanın tevdi edildiği hükümet tarafından alındığı gün yürürlüğe girer.

Madde 99

İşbu Antlaşma, kendi anayasal kurallarına uygun olarak tüm Üye Devletler tarafından onaylanır; onay belgeleri Fransa Cumhuriyeti Hükümetine tevdi edilir.

İşbu Antlaşma, bu işlemi en son yerine getirecek Akit Devletin onay belgesini tevdi ettiği gün yürürlüğe girer.

Bütün onay belgelerinin işbu Antlaşmanın imzalanmasını izleyen altı ay içinde tevdi edilmemesi halinde, belgelerini

daha önce tevdi etmiş Devletler Hükümetleri alınacak tedbirler konusunda görüşmelerde bulunurlar.

Madde 100

Tek nüsha olarak düzenlenen bu Antlaşma, birer onaylı sureti Antlaşmaya imza koyan diğer Devletler hükümetlerine gönderilmek üzere Fransa Cumhuriyeti Hükümeti arşivlerinde muhafaza edilir.

DOĞRULUĞUNU ONAYLAYARAK aşağıda adları yazılı tam yetkili temsilciler işbu Antlaşmayı imzalamış ve mühürlemişlerdir.

Paris'te bin dokuz yüz elli bir yılının Nisan ayının onsekizinci günü yapılmıştır.

ADENAUER

Paul VAN ZEELAND

J.MEURICE

SCHUMAN

SFORZA

JOS.BECH

STIKKER

VAN DEN BRINK

B. Avrupa Ekonomik Topluluğunu

Kuran Antlaşma

I - ANTLAŞMA METNİ

MAJESTELERİ BELÇİKA KRALI, FEDERAL ALMANYA CUMHURBAŞKANI, FRANSA CUMHURBAŞKANI, İTALYA CUMHURBAŞKANI, ALTES RUAYAL LÜKSEMBURG BÜYÜK DÜŞESİ, MAJESTELERİ HOLLANDA KRALİÇESİ,

Avrupa halkları arasında gittikçe daha sıkı bir birliğin temellerini atmaya KARARLI OLARAK,

Avrupa'yı bölen engelleri ortadan kaldırarak ortak bir girişim ile ülkelerinin ekonomik ve sosyal gelişmesini sağlamaya KARARLI OLARAK,

Halklarının yaşam ve çalışma koşullarını sürekli iyileştirmenin, çabalarının temel amacı olduğunu TEYİT EDEREK,

Büyümede istikrarı, ticarete dengeyi ve rekabette dürüstlüğü sağlamak amacıyla mevcut engellerin ortadan kaldırılması için elbirliği ile harekete geçmenin gerektiğini KABUL EDEREK,

Değişik bölgeler arasındaki gelişme farklılıklarını azaltarak ve daha az gelişmiş bölgelerin kalkınmalarındaki gecikmeyi gidererek, ekonomilerinin birliğini güçlendirmeye ve uyumlu bir şekilde gelişmesini sağlamaya İSTEKLİ OLARAK,

Ortak bir ticaret politikası vasıtasıyla uluslararası ticaretteki kısıtlamaların aşamalı olarak kaldırılmasına katkıda bulunmak ARZUSUYLA,

Avrupa ile denizaşırı ülkelerin dayanışmasını vurgulamak ve Birleşmiş Milletler Antlaşmasının ilkeleri doğrultusunda bu ülkelerin refah düzeylerinin yükselmesini sağlamak NİYETİYLE,

Böylece kaynaklarını bira raya getirerek barış ve özgürlüğün korunup güçlendirilmesine kararlı olarak ve aynı ideali paylaşan diğer Avrupa halklarını çabalarına katılmaya ÇAĞIRARAK,

Bir Avrupa Ekonomik Topluluğu kurmaya karar vermişler ve bu amaçla,

MAJESTELERİ BELÇİKA KRALI:

Dışişleri Bakanı Bay Paul-Henri SPAAK'ı,

Ekonomik İşler Bakanlığı Genel Sekreteri ve Hükümetlerarası Konferans nezdinde Belçika Heyeti Başkanı Baron J.Ch.SNOY ET D'OPPUERS'i,

FEDERAL ALMANYA CUMHURBAŞKANI:

Federal Şansölye Dr.Konrad ADENAUER'ı,

Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı Prof.Dr.Walter HALLSTEIN'ı,

FRANSA CUMHURBAŞKANI:

Dışişleri Bakanı Bay Christian PINEAU'yu,

Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı Bay Maurice FAURE'u,

İTALYA CUMHURBAŞKANI:

Bakanlar Kurulu Başkanı Bay Antonio SEGNI'yi,

Dışişleri Bakanı Prof.Gaetano MARTINO'yu,

ALTES RUAYAL LÜKSEMBURG BÜYÜK DÜŞESİ:

Hükümet Başkanı ve Dışişleri Bakanı Bay Joseph BECH'i,

Hükümetlerarası Konferans nezdinde Lüksemburg Heyeti Başkanı Büyükelçi Bay Lambert SCHAUS'u,

MAJESTELERİ HOLLANDA KRALİÇESİ:

Dışişleri Bakanı Bay Joseph LUNS'u,

Hükümetlerarası Konferans nezdinde Hollanda Heyeti Başkanı Bay J.LINTHORST HOMAN'ı,

tam yetkili temsilcileri olarak atamışlardır.

Yukarıdaki temsilciler, yerinde ve usulüne uygun bulunan yetki belgelerinin teatisinden sonra aşağıdaki hükümler üzerinde anlaşmışlardır.

KISIM BİR

İLKELER

Madde 1

İşbu Antlaşma ile YÜKSEK AKİT TARAFLAR, aralarında bir AVRUPA EKONOMİK TOPLULUĞU kurarlar.

Madde 2

Topluluğun görevi, ortak bir pazarın kurulması ve Üye Devletlerin ekonomik politikalarının giderek yaklaştırılması yoluyla Topluluğun bütününde ekonomik faaliyetlerin uyumlu bir şekilde geliştirilmesini, sürekli ve dengeli bir büyümeyi, daha fazla istikrarı, yaşam standardının hızla yükselmesini ve Topluluğun bir araya getirdiği Devletler arasında daha sıkı ilişkilerin kurulmasını sağlamaktır.

Madde 3

Madde 2'de belirtilen amaçlara ulaşmak üzere işbu Antlaşmada öngörülen şartlara ve takvime uygun olarak Topluluğun göstereceği faaliyetler:

- (a) Üye Devletler arasında gümrük vergileri ile malların ithal ve ihracındaki miktar kısıtlamaları ve eş etkili diğer tüm tedbirlerin ortadan kaldırılmasını,
- (b) üçüncü ülkelere karşı ortak bir gümrük tarifesinin ve ortak bir ticaret politikasının oluşturulmasını,
- (c) Üye Devletler arasında kişilerin, hizmetlerin ve sermayenin serbest dolaşımına ilişkin engellerin ortadan kaldırılmasını,
- (d) tarım alanında ortak bir politikanın oluşturulmasını,
- (e) taşımacılık alanında ortak bir politikanın oluşturulmasını,

- (f) ortak pazar içinde rekabetin bozulmamasını sağlayacak bir sistemin kurulmasını,
 - (g) Üye Devletlerin ekonomik politikalarının koordinasyonuna ve ödemeler dengesindeki bozuklukların giderilmesine imkan verecek usullerin uygulanmasını,
 - (h) Üye Devletler ulusal mevzuatının, ortak pazarın işleyişinin gerektirdiği ölçüde birbirine yaklaştırılmasını,
 - (i) işçilerin istihdam imkanlarını iyileştirmek ve yaşam standartlarının yükseltilmesine katkıda bulunmak amacıyla bir Avrupa Sosyal Fonunun kurulmasını,
 - (j) topluluğun ekonomik büyümesini yeni kaynaklar yaratarak kolaylaştırmaya yönelik bir Avrupa Yatırım Bankasının kurulmasını,
 - (k) ticareti artırmak ve ekonomik ve sosyal kalkınma çabasını birlikte sürdürmek amacıyla denizaşırı ülke ve topraklar ile bir ortaklık kurulmasını,
- kapsar.

Madde 4

1. Topluluğa verilen görevler;

bir AVRUPA PARLAMENTOSU,
bir KONSEY,
bir KOMİSYON,
bir ADALET DİVANI.

aracılığıyla yerine getirilir.

Her kurum işbu Antlaşma ile kendisine verilen yetki sınırları içinde hareket eder.

2. Danışma görevleri ifa eden bir Ekonomik ve Sosyal Komite, Konseye ve Komisyona yardımcı olur.

3. Hesapların denetimi işbu Antlaşma ile kendisine verilen yetki sınırları içinde faaliyet gösteren bir Sayıştay tarafından yapılır.*

* 3.paragraf, Bazı Mali Hükümleri Değiştiren Antlaşmanın 11.Maddesiyle eklenmiştir.

Madde 5

Üye Devletler, işbu Antlaşmadan kaynaklanan veya Topluluk kurumlarının kararlarından doğan yükümlülüklerin yerine getirilmesini sağlamak üzere gerekli bütün genel veya özel tedbirleri alırlar ve Topluğun görevini yerine getirmesini kolaylaştırırlar.

Üye Devletler, işbu Antlaşmanın hedeflerinin gerçekleştirilmesini tehlikeye sokabilecek her türlü tedbirden kaçınırlar.

Madde 6

1. Üye Devletler Topluluk kurumları ile yakın işbirliği içinde işbu Antlaşmanın hedeflerine ulaşmak için gerektiği ölçüde kendi ekonomik politikalarını koordine ederler.
2. Topluluk kurumları Üye Devletlerin iç ve dış mali istikrarını tehlikeye düşürmemeye özen gösterirler.

Madde 7

İşbu Antlaşmanın kapsamına giren bütün konularda, Antlaşmada öngörülen özel hükümler saklı kalmak kaydıyla uyrukluk esasına dayalı her türlü ayırıcı uygulama yasaktır.

Konsey, Komisyonun önerisi üzerine, Avrupa Parlamentosu ile işbirliği yaparak nitelikli çoğunlukla bu tür ayırıcı uygulamaları yasaklayan kurallar koyabilir.*

Madde 8

1. Ortak Pazar, on iki yıllık bir geçiş dönemi sürecinde aşamalı olarak kurulur.

* 2.paragraf Tek Avrupa Senedinin 6.Maddesi ile değiştirilmiştir.

Bu geçiş dönemi her biri dört yıllık olmak üzere üç aşamaya ayrılır. Bu aşamaların süresi aşağıda belirtilen şartlara uygun olarak değiştirilebilir.

2. Her aşamada birlikte girişilecek ve yürütülecek faaliyetler bir bütün olarak gösterilmiştir.
3. Birinci aşamadan ikinci aşamaya geçiş, işbu Antlaşmada birinci aşama için özel olarak belirlenen başlıca hedeflere gerçekten ulaşıldığının ve işbu Antlaşmada öngörülen istisnalar ve usuller saklı kalmak kaydıyla yükümlülüklerin yerine getirildiğinin tespit edilmesi şartına bağlıdır.

Bu durum, dördüncü yılın sonunda, Komisyonun raporu üzerine Konsey tarafından oybirliğiyle karar alınarak tespit edilir. Ancak bir Üye Devlet, kendi yükümlülüklerini yerine getirmediğini ileri sürerek oybirliğinin oluşmasını engelleyemez. Oybirliğinin sağlanamaması halinde, birinci aşama bir yıl uzatılır.

Beşinci yılın sonunda Konsey, aynı şartlar uyarınca durumu yeniden tespit eder. Oybirliğinin sağlanamaması halinde birinci aşama kendiliğinden bir yıl daha uzatılır.

Altıncı yılın sonunda, Komisyonun raporu üzerine Konsey nitelikli çoğunlukla karar alarak durumu tespit eder.

4. Son oylamayı izleyen bir ay içinde, azınlıkta kalan her Üye Devlet veya gereken çoğunluk sağlanamamışsa herhangi bir Üye Devlet, kararı tüm Üye Devletleri ve Topluluk kurumlarını bağlayacak olan bir Hakem Kurulu atamasını Konseyden isteme hakkına sahiptir. Bu Hakem Kurulu, Komisyonun önerisi üzerine oybirliğiyle Konsey tarafından atanan üç üyeden oluşur.

Konseyin başvurusu izleyen bir ay içinde bu atamayı

yapmaması halinde, Hakem Kurulunun üyeleri bir aylık yeni bir süre içerisinde Adalet Divanı tarafından atanır.

Hakem Kurulu, Başkanını kendisi seçer.

Hakem Kurulu, kararını, 3. paragrafın son bendinde belirlenen Konseyin oylama tarihini izleyen altı aylık süre içinde açıklar.

5. İkinci ve üçüncü aşamalar, ancak Komisyonun önerisi üzerine oybirliğiyle alınan Konsey kararı ile uzatılabilir ya da kısaltılabilir.
6. Yukarıdaki paragraflarda yer alan hükümlerin uygulanması sonucunda geçiş döneminin toplam süresi, işbu Antlaşmanın yürürlüğe giriş tarihinden itibaren on beş yıldan daha fazla olamaz.
7. İşbu Antlaşmada yer alan istisnai ve aykırı hükümler saklı kalmak kaydıyla, geçiş döneminin sona erme tarihi, öngörülen tüm kuralların yürürlüğe girmesi ve ortak pazarın kurulmasının gerekli kıldığı tüm düzenlemelerin yapılması için son tarihi oluşturur.

Madde 8a*

Topluluk, işbu Antlaşmanın diğer hükümleri saklı kalmak kaydıyla ve bu Madde ile 8b, 8c, 28, 57(2), 59, 70(1), 84, 99, 100a ve 100b Madde hükümlerine uygun olarak iç pazarın 31 Aralık 1992 tarihinde sona erecek süre içerisinde aşamalı olarak kurulmasına yönelik tedbirleri alır.

İç pazar, içinde malların, kişilerin, hizmetlerin ve sermayenin serbest dolaşımının işbu Antlaşma hükümlerine uygun olarak sağlandığı, iç sınırların bulunmadığı bir alanı kapsar.

* Bu madde Tek Avrupa Senedinin 13.Maddesi ile eklenmiştir.

Madde 8b*

Komisyon, 31 Aralık 1988 ve 31 Aralık 1990 tarihleri öncesinde Konseye, iç pazarı 8a Maddesinde belirtilen süre içinde gerçekleştirmeye yönelik çalışmalarda kaydedilen ilerlemeler hakkında rapor verir.

Konsey, Komisyonun önerisi üzerine nitelikli çoğunlukla karar alarak ilgili sektörlerin tümünde dengeli bir ilerleme sağlamak üzere gerekli yönlendirici ilkeleri ve koşulları belirler.

Madde 8c**

Komisyon, 8a Maddesinde belirtilen hedeflere ulaşılmasına yönelik önerilerini hazırlarken, gelişme açısından farklılık gösteren bazı ekonomilerin iç pazarın kuruluş dönemi süresince göstermek zorunda kalacakları çabaların ölçüsünü göz önünde bulundurarak, uygun düzenlemelere gidilmesini önerebilir.

Bu düzenlemelerin sapma yaratması halinde, bu hükümlerin geçici nitelikte olması ve ortak pazarın işleyişini mümkün olduğu kadar az etkilemesi gerekir.

* Tek Avrupa Senedi'nin 14.Maddesi ile eklenmiştir.

** Tek Avrupa Senedi'nin 15.Maddesi ile eklenmiştir.

KISIM İKİ

TOPLULUĞUN TEMELLERİ

BAŞLIK I

Malların serbest dolaşımı

Madde 9

1. Topluluk, mal ticaretinin tümünü kapsayan ve Üye Devletler arasında ithalat ve ihracattaki gümrük vergileri ile eş etkili bütün yükümlerin yasaklanmasına ve üçüncü ülkelerle ilişkilerde ortak bir gümrük tarifesinin kabulüne dayanan bir gümrük birliği temeli üzerine kurulmuştur.
2. Bu Başlığın 1. Bölümünün 1. Kesimi ile 2. Bölümünün hükümleri, Üye Devletler kaynaklı ürünlerle, Üye Devletlerde serbest dolaşıma hak kazanmış üçüncü ülkeler çıkışlı ürünlere uygulanır.

Madde 10

1. Üçüncü ülkeler çıkışlı olup da bir Üye Devlete girişlerinde ithalat işlemleri yerine getirilmiş ve tahsil edilmesi gereken gümrük vergileri ile eş etkili yükümleri ödenmiş, bu vergi ve resimlerin tümünün veya bir bölümünün iadesinden yararlanmamış olan ürünler bu Üye Devlette serbest dolaşıma hak kazanmış sayılır.
2. Komisyon, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişini izleyen birinci yılın bitiminden önce, ticarete ilişkin formalitelerin mümkün olduğu ölçüde azaltılması gereğini dikkate alarak, 9. Maddenin 2. paragrafının uygulanması amacıyla benimsenecek idari işbirliği yöntemlerini belirler.

İşbu Antlaşmanın yürürlüğe girişini izleyen birinci yılın bitiminden önce Komisyon, Üye Devletler arasındaki ticari ilişkilerde, diğer bir Üye Devlet kaynaklı olup da imalatında, ihracatçı Üye Devlette kendilerine uygulanmakta olan gümrük

vergileri ile eş etkili yükümlere tabi tutulmamış ya da bu vergilerin tamamının veya bir bölümünün iadesinden yararlanmış ürünlerin kullanıldığı mallara uygulanacak hükümleri belirler.

Komisyon, bu hükümleri belirlerken, Topluluk içerisinde gümrük vergilerinin kaldırılmasına ve ortak gümrük tarifesinin aşamalı olarak uygulanmasına ilişkin kuralları dikkate alır.

Madde 11

Üye Devletler, işbu Antlaşma uyarınca gümrük vergileri konusunda üstlendikleri tüm yükümlülüklerin belirlenen süreler içinde hükümetlerce yerine getirilebilmesi için gerekli bütün tedbirleri alırlar.

BÖLÜM 1

GÜMRÜK BİRLİĞİ

Kesim 1

Üye Devletler arasında gümrük vergilerinin kaldırılması

Madde 12

Üye Devletler, aralarındaki ithalat ve ihracata yeni gümrük vergileri veya eş etkili yükümler koymaktan ve karşılıklı ticari ilişkilerinde halen uygulamakta oldukları vergileri yükseltmekten kaçınırlar.

Madde 13

1. Üye Devletler, aralarında yürürlükte olan ithalata yönelik gümrük vergilerini 14 ve 15. Maddelere uygun olarak geçiş dönemi içinde aşamalı olarak kaldırır.
2. Üye Devletler, aralarında yürürlükte olan ithalata yönelik gümrük vergilerine eş etkili yükümleri de geçiş dönemi içinde aşamalı olarak kaldırır. Komisyon bu vergilerin kaldırılma takvimini direktiflerle belirler. Komisyon, bu meyanda, 14. Maddenin 2 ve 3. paragraflarında yer alan kuralları ve 14. Maddenin 2. paragrafına uygun olarak Konseyce çıkarılan direktifleri esas alır.

Madde 14

1. Her ürün için, birbirini izleyecek indirimlerin yapılacağı temel vergi 1 Ocak 1957 tarihinde uygulanmakta olan vergidir.
2. İndirimlerin takvimi aşağıdaki şekilde belirlenmiştir:
 - (a) birinci aşamada ilk indirim işbu Antlaşmanın yürürlüğe girmesinden bir yıl sonra; ikinci indirim ilk indirimden on sekiz ay sonra; üçüncü indirim ise, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişini izleyen dördüncü yılın sonunda yapılır;
 - (b) ikinci aşamada, bu aşamanın başlangıcından on sekiz ay sonra bir indirim; bu indirimden on sekiz ay sonra ikinci bir indirim; bundan bir yıl sonra da üçüncü bir indirim yapılır;
 - (c) geriye kalan indirimler üçüncü aşamada yapılır. Konsey bu indirimlerin takvimini, Komisyonun önerisi üzerine nitelikli çoğunlukla karar alarak direktiflerle belirler.
3. Üye Devletler ilk indirim yapılırken, kendi aralarında her ürün için, temel vergiden % 10 indirilmiş bir vergiyi yürürlüğe koyarlar.

Daha sonraki her indirimde her Üye Devlet, her ürünün vergisini temel verginin en az % 5'i oranında indirmek kaydıyla, 4. Paragrafta tanımlanan toplam gümrük gelirlerini % 10 oranında azaltacak şekilde bütün vergilerinde indirim yapmak zorundadır.

Bununla birlikte, indirim tarihinde kendilerine % 30'dan daha yüksek gümrük vergisi uygulanmasına devam edilen ürünlerin vergisinin, her defasında temel verginin en az % 10'u oranında indirilmesi gerekir.

4. Her Üye Devletin 3. Paragrafta belirtilen gümrük gelirleri toplamı, 1956 yılında diğer Üye Devletlerden yapılan ithalat bedelleri ile temel vergiler çarpılarak hesaplanır.
5. Yukarıdaki paragrafların uygulanmasından doğacak özel sorunlar, Komisyonun önerisi üzerine nitelikli çoğunlukla karar alan Konseyin direktifleriyle çözüme bağlanır.
6. Üye Devletler, vergilerin indirimi ile ilgili yukarıdaki kuralların uygulanması konusunda Komisyona rapor verirler. Üye Devletler her ürüne uygulanan vergilerdeki indirimin:
 - Birinci aşama sonunda, temel verginin en az % 25'ine,
 - İkinci aşama sonunda, temel verginin en az % 50'sine,ulaşması için gayret gösterirler.

Komisyon, 13. Maddede belirtilen hedefler ile bu paragrafta öngörülen yüzdelerle ulaşamaması tehlikesinin mevcut olduğunu tespit ederse, Üye Devletlere gerekli bütün tavsiyelerde bulunur.

7. Konsey, Komisyonun önerisi üzerine ve Avrupa Parlamentosuna danıştıktan sonra oybirliği ile bu Madde hükümlerinde değişiklikler yapabilir.

Madde 15

1. Her Üye Devlet, 14. Madde hükümlerinden bağımsız olarak diğer Üye Devletlerden ithal edilen ürünlere uygulanan vergilerin tahsilini geçiş döneminde kısmen veya tamamen askıya alabilir. Diğer Üye Devletleri ve Komisyonu bu durumdan haberdar eder.
2. Üye Devletler, genel ekonomik durumları ve ilgili sektörün durumu elverdiği takdirde diğer Üye Devletlere karşı uygulanan gümrük vergilerini, 14. Maddede öngörüldüğünden daha hızlı bir şekilde indirmeye hazır olduklarını bildirirler.

Komisyon, ilgili Üye Devletlere bu amaç doğrultusunda tavsiyelerde bulunur.

Madde 16

Üye Devletler, aralarındaki ihracat gümrük vergileri ile eş etkili yükümleri en geç birinci aşamanın sonunda kaldırır.

Madde 17

1. 9. Maddeden 15. Maddenin 1. paragrafına kadar olan hükümler, mali nitelikli gümrük vergilerine de uygulanır. Bununla birlikte bu vergiler, 14. Maddenin 3. ve 4. paragraflarında öngörülen toplam gümrük gelirleri ile vergilerin tümündeki indirimin hesabında dikkate alınmaz.

İndirim takviminin her kademesinde bu vergiler, temel verginin en az % 10'u oranında indirilir. Üye Devletler, bu vergileri 14. Maddede öngörüldüğünden daha hızlı bir şekilde indirebilirler.

2. Üye Devletler, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişini izleyen ilk yılın bitiminden önce mali nitelikli gümrük vergileri hakkında Komisyona bilgi verirler.

3. Üye Devletlerin bu vergiler yerine, 95. Madde hükümlerine uygun olarak bir iç vergi koyma hakkı saklıdır.
4. Komisyon, mali nitelikli herhangi bir gümrük vergisi ikamesinin bir Üye Devlette ciddi güçlükler yol açacağını tespit etmesi halinde, o Devlete, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişinden itibaren en geç altı yıl içinde kaldırılması koşuluyla bu vergiyi yürürlükte bırakma izni verir. Bu iznin, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişinden itibaren bir yıl içinde istenmesi gerekir.

Kesim 2

Ortak gümrük tarifesinin oluşturulması

Madde 18

Üye Devletler, kendi aralarında gümrük vergilerini kurulan gümrük birliği sonucu ortaya çıkan genel seviyenin altına indirmeye yönelik karşılıklı ve ortak çıkarlar esasına dayalı anlaşmalar yaparak, uluslararası ticaretin gelişmesine ve ticari engellerin azaltılmasına katkıda bulunmaya hazır olduklarını bildirirler.

Madde 19

1. Ortak gümrük tarifesi vergileri, aşağıda öngörülen şartlar ve sınırlar dahilinde, Topluluğun kapsadığı dört gümrük bölgesinde uygulanan vergilerin aritmetik ortalaması düzeyinde oluşur.
2. Bu ortalamanın hesaplanmasında temel alınan vergiler, Üye Devletler tarafından 1 Ocak 1957 tarihinde uygulanan vergilerdir.

Bununla birlikte, İtalyan Gümrük Tarifesi için % 10 oranında geçici indirim yapılmadan önceki vergi dikkate alınır. Ayrıca, İtalyan Gümrük Tarifesinin bir ahdi vergi öngördüğü durumlarda bu vergi yukarıdaki esaslara göre belirlenen vergiyi % 10'dan fazla aşmamak kaydıyla onun yerine geçer. Ahdi verginin, yukarıdaki esaslara göre belirlenen vergiyi % 10'dan fazla aşması halinde, bu vergi % 10 oranında artırılarak aritmetik ortalamanın hesaplanmasında esas alınır.

A Listesindeki tarife pozisyonlarıyla ilgili olarak, bu listede yer alan vergiler aritmetik ortalamanın hesaplanmasında, uygulanan vergilerin yerine geçer.

3. Ortak gümrük tarifesindeki vergiler:
 - (a) B Listesinde gösterilen tarife pozisyonlarındaki ürünler için % 3'ü;
 - (b) C Listesinde gösterilen tarife pozisyonlarındaki ürünler için % 10'u;
 - (c) D Listesinde gösterilen tarife pozisyonlarındaki ürünler için % 15'i;
 - (d) E Listesinde gösterilen tarife pozisyonlarındaki ürünler için % 25'i geçemez; Benelux ülkeleri Gümrük Tarifesinin bu ürünler için % 3'ü aşmayan bir vergi içermesi halinde bu vergi, aritmetik ortalamanın hesaplanmasında % 12'ye yükseltilir.
4. F Listesinde, bu listede yer alan ürünlere uygulanacak vergiler gösterilmiştir.
5. Bu Maddede ve 20. Maddede belirtilen tarife pozisyonları listeleri, işbu Antlaşmanın I Nolu Ekinde yer almıştır.

Madde 20

G Listesindeki ürünlere uygulanacak vergiler, Üye Devletler arasında müzakereler yoluyla belirlenir. Her Üye Devlet, 1956 yılında üçüncü ülkelerden yaptığı ithalatın toplam değerinin %2'sini aşmayacak miktarda ürünü bu listeye ilave edebilir.

Komisyon, bu müzakerelerin işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişini izleyen ikinci yılın bitiminden önce başlatılması ve birinci aşamanın bitiminden önce sonuçlandırılması için gerekli tüm girişimlerde bulunur.

Bu süreler içinde bazı ürünler için anlaşmaya varılamaması halinde Konsey, Komisyonun önerisi üzerine, ikinci aşamanın sonuna kadar oybirliğiyle, daha sonra ise nitelikli çoğunlukla karar alarak, ortak gümrük tarifesinin vergilerini belirler.

Madde 21

1. 19 ve 20. Maddelerin uygulanmasında ortaya çıkabilecek teknik güçlükler, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişini izleyen iki yıl içinde, Komisyonun önerisi üzerine nitelikli çoğunlukla karar alan Konseyin direktifleri ile çözümlenir.
2. Birinci aşamanın bitiminden önce veya en geç vergiler tespit edilirken Konsey, Komisyonun önerisi üzerine, özellikle ortak gümrük tarifesinin uygulandığı çeşitli malların işlenme derecesini dikkate alarak, 19 ve 20. Maddelerde belirtilen kuralların uygulanması sonucunda ortak gümrük tarifesinin iç tutarlılığı için gerekli olan ayarlamalar hakkında nitelikli çoğunlukla karar verir.

Madde 22

Komisyon, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişini izleyen iki yıl içinde 17. Maddenin 2. paragrafında belirtilen mali nitelikli

gümrük resim ve harçlarının 19. Maddenin 1. paragrafında öngörülen aritmetik ortalamasının hesaplanmasında hangi ölçüde dikkate alınması gerektiğini belirler. Komisyon, bu vergilerin muhtemel koruyucu özelliğini de dikkate alır.

Bu tespiti izleyen altı ay içinde, her Üye Devlet 20. Maddede belirtilen usulün, bu Maddede öngörülen sınırlamalara bağlı kalmaksızın ilgili ürüne uygulanmasını talep edebilir. Ancak bu durumda bu Maddede öngörülen yüzde limiti o Devlete uygulanmaz.

Madde 23

1. Ortak gümrük tarifесinin aşamalı olarak yürürlüğe konulması amacıyla Üye Devletler, üçüncü ülkelere karşı uyguladıkları tarifelerini aşağıda gösterilen şekilde değiştirirler:

(a) Ocak 1957 tarihinde fiilen uygulanmakta olan gümrük vergilerinin ortak gümrük tarifesi vergilerinden her iki yönde % 15'ten fazla bir farklılık göstermeyen tarife pozisyonları için bu Antlaşmanın yürürlüğe girişini izleyen dördüncü yılın sonundan itibaren ortak gümrük tarifesi uygulanır.

(b) Diğer durumlarda her Üye Devlet, aynı tarihten itibaren, 1 Ocak 1957 tarihinde fiilen uygulanan vergi ile ortak gümrük tarifesi vergisi arasındaki farkı % 30 oranında indiren bir vergi uygular.

(c) İkinci aşamanın sonunda bu fark yeniden %30 oranında indirilir.

(d) Birinci aşamanın sonunda henüz ortak gümrük tarifesi vergileri belli olmayan tarife pozisyonları için her Üye Devlet Konseyin 20. Maddeye uygun olarak aldığı kararı izleyen altı ay içinde, bu kuralların uygulanmasından ortaya çıkacak vergileri uygulamaya koyar.

2. 17. Maddenin 4. Paragrafında öngörülen iznin verildiği Üye Devlet, bu iznin geçerliliği süresince yukarıdaki hükümleri ilgili tarife pozisyonlarına uygulamaktan muaf tutulur. Bu izin sona erdiğinde, ilgili Üye Devlet, birinci

paragraftaki kuralların uygulanmasından ortaya çıkacak vergiyi uygulamaya koyar.

3. Ortak gümrük tarifesinin tamamı, en geç geçiş döneminin sonunda yürürlüğe girer.

Madde 24

Ortak gümrük tarifesine uymak için, Üye Devletler gümrük vergilerini 23. Maddede öngörülen takvimden daha hızlı bir şekilde değiştirme serbestisine sahiptirler.

Madde 25

1. Komisyonun, B, C ve D Listelerinde yer alan bazı ürünlerin Üye Devletlerdeki üretiminin, bir Üye Devletin talebini karşılamada yetersiz kaldığını ve bu ürünün tedarikinin geleneksel olarak büyük ölçüde üçüncü ülkelerden yapılan ithalata bağlı olduğunu tespit etmesi halinde, Konsey, Komisyonun önerisi üzerine nitelikli çoğunlukla karar alarak, ilgili Üye Devlete vergisi indirilmiş veya tamamen kaldırılmış gümrük kotaları tanır.

Bu kotalar, faaliyetlerin diğer Üye Devletlere kayma riskini doğurabilecek sınırları aşamaz.

2. E listesindeki ürünler ile vergi oranları 20. Maddenin 3. Paragrafında öngörülen usule uygun olarak tespit edilmiş olan G listesindeki ürünler için Komisyon, herhangi bir Üye Devlette bunların tedarik kaynaklarının değişmesi veya Topluluk içinde yetersizliğinin imalat sanayileri üzerinde zararlı etkiler doğurabilecek nitelikte olması halinde, ilgili Üye Devletin talebi üzerine, vergisi indirilmiş veya tamamen kaldırılmış gümrük kotaları tanır.

Bu kotalar, faaliyetlerin diğer Üye Devletlere kayma riskini doğurabilecek sınırları aşamaz.

3. Komisyon, herhangi bir Üye Devlete, ilgili piyasada ciddi karışıklıklar doğurmaması şartıyla işbu Antlaşmanın II Nolu Ekinde sayılan ürünlere uygulanan vergilerin tahsilini tamamen veya kısmen askıya alma izni verebilir veya vergisi indirilmiş veya tamamen kaldırılmış gümrük kotaları tanıyabilir.
4. Komisyon, bu Madde gereğince tanınan gümrük kotalarını belirli aralıklarla gözden geçirir.

Madde 26

Komisyon, özel güçlüklerle karşılaşan bir Üye Devlete, tarifesindeki belirli pozisyonlarla ilgili olarak, 23. Madde gereğince yapılması gereken vergi indirimi veya artırımını erteleme izni verebilir.

Ancak bu izin, belirli bir süre için ve istatistik rakamlarının sağlanabildiği en son yıl içinde söz konusu Devletin üçüncü Devletlerden yaptığı toplam ithalat değerinin en fazla % 5'i tutarındaki tarife pozisyonları için verilebilir.

Madde 27

Üye Devletler, birinci aşamanın bitiminden önce, gerektiği ölçüde, gümrük alanındaki kendi yasa, tüzük ve idari düzenlemelerinin yaklaştırılmasına yönelik tedbirleri alır. Komisyon, Üye Devletlere bu amaç doğrultusunda her türlü tavsiyede bulunur.

Madde 28

Ortak gümrük tarifesinde yapılacak tüm otonom değişiklik veya askıya almalar, Komisyonun önerisi üzerine Konsey tarafından nitelikli çoğunlukla karara bağlanır.*

* Bu Madde, Tek Avrupa Senedinin 16.Maddesinin 1.paragrafi ile değiştirilmiştir.

Madde 29

Komisyon bu kesimde kendisine verilen görevlerin yerine getirilmesinde:

- (a) Üye Devletler ve üçüncü ülkeler arasında ticari ilişkileri geliştirme gereğini;
- (b) Teşebbüslerin rekabet gücünün artmasını sağladığı ölçüde Topluluk içinde rekabet koşullarının gelişmesini;
- (c) Üye Devletler arasında mamul mallarla ilgili rekabet koşullarının bozulmamasına özen göstererek, Topluluğun hammadde ve yarı mamul maddelere olan ihtiyacını;
- (d) Üye Devletlerin ekonomilerinde ciddi bozulmaları önleme ve Topluluk içinde üretimin rasyonel gelişmesini ve tüketimin artmasını,

sağlama gereğini esas alır.

BÖLÜM 2

ÜYE DEVLETLER ARASINDA MİKTAR KISITLAMALARININ KALDIRILMASI

Madde 30

İthalata ilişkin miktar kısıtlamaları ile eş etkili tüm tedbirler, aşağıdaki hükümler saklı kalmak kaydıyla, Üye Devletler arasında yasaktır.

Madde 31

Üye Devletler aralarında yeni miktar kısıtlamaları koymaktan ve eş etkili tedbirler almaktan kaçınırlar.

Bununla birlikte, bu yükümlülük sadece Avrupa Ekonomik İşbirliği Teşkilatı Konseyinin 14 Ocak 1955 tarihinde aldığı kararların uygulanmasıyla ulaşılan liberasyon düzeyinde uygulanır. Üye Devletler, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişini izleyen altı ay içinde, bu kararlara uygun olarak libere edilen ürün listelerini Komisyona bildirirler. Bu listeler Üye Devletler arasında birleştirilir.

Madde 32

Üye Devletler karşılıklı ticari ilişkilerinde, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihte mevcut olan kotalar ile eş etkili tedbirleri daha kısıtlayıcı hale getirmekten kaçınırlar.

Bu kotalar en geç geçiş döneminin sonuna kadar kaldırılır. Kotalar, bu dönem içinde, aşağıdaki hükümler uyarınca aşamalı olarak kaldırılır.

Madde 33

1. Üye Devletlerin her biri, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişinden bir yıl sonra, diğer Üye Devletlerle olan ikili kotalarını, ayırım gözetmeksizin, bütün Üye Devletlere açık global kotalar haline dönüştürür.

Aynı tarihte, Üye Devletler, bu şekilde oluşturulmuş global kotaların tümünü bir yıl önceki toplam değerinin en az % 20'si kadar artırır. Ancak her ürün için belirlenen global kota en az % 10 oranında artırılır.

Kotalar her yıl bir önceki yıla göre aynı kurallara uyularak aynı oranlarda artırılır.

Dördüncü artırım, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişini izleyen dördüncü yılın sonunda; beşinci de ikinci aşamanın başlamasından bir yıl sonra yapılır.

1. Libere edilmemiş bir ürüne ilişkin global kotaların, ilgili Devletin ulusal üretiminin % 3'ün altında olması halinde, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişinden en geç bir yıl sonra o ulusal üretimin en az % 3'üne eşit bir kota belirlenir. Bu kota ikinci yılın bitiminde % 4'e; üçüncü yılın bitiminde % 5'e yükseltilir. Bundan sonra ilgili Üye Devlet kotayı, her yıl en az % 15 oranında artırır.

Bu tür bir ulusal üretimin bulunmaması halinde Komisyon karar alarak uygun bir kota belirler.

2. Onuncu yılın sonunda her kota ulusal üretimin en az % 20'sine ulaşmış olmak zorundadır.

3. Bir ürünün ithalatının, birbirini izleyen iki yıl süresince açılmış kota düzeyinin altında kaldığının Komisyonun bir kararıyla tespit edilmesi halinde, bu global kota, global kotaların toplam değerinin hesaplanmasında dikkate alınmaz. Bu durumda Üye Devlet ilgili ürüne ilişkin kotayı kaldırır.

4. İlgili ürünün ulusal üretiminin % 20'sini aşan kotalar için Konsey, Komisyonun önerisi üzerine nitelikli çoğunlukla alınacak bir kararla 1. Paragrafta belirtilen % 10'luk asgari oranı indirebilir. Ancak bu değişiklik, global kotaların toplam değerinin her yıl % 20 artırılması yükümlülüğünü ortadan kaldırmaz.

5. Avrupa Ekonomik İşbirliği Teşkilatı Konseyinin 14 Ocak 1955 tarihli kararlarının uygulanması sonucunda ulaşılan liberasyon düzeyi bakımından kendi yükümlülüklerinden daha fazlasını yerine

getirmiş Üye Devletler, 1. Paragrafta öngörülen yıllık % 20'lik toplam artışın hesaplanmasında kendiliklerinden libere ettikleri ithalat tutarını dikkate alabilirler. Bu hesaplamanın Komisyon tarafından önceden onaylanması gerekir.

6. Komisyon, kotalarla eş etkili olup işbu Antlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihte uygulanmakta olan tedbirlerin Üye Devletler arasında kaldırılması ile ilgili usul ve takvimi çıkartacağı direktiflerle belirler.
7. Komisyonun, bu Maddenin ve özellikle yüzde oranları ile ilgili hükümlerinin uygulanmasıyla 32. Maddenin 2. paragrafında öngörülen kotaların aşamalı olarak kaldırılmasının sağlanamadığını tespit etmesi halinde, Konsey, Komisyonun önerisi üzerine birinci aşama süresince oybirliğiyle, daha sonra ise nitelikli çoğunlukla karar alarak bu Maddede belirtilen usulde değişiklik yapabilir ve özellikle belirlenen yüzde oranlarını artırabilir.

Madde 34

1. Üye Devletler arasında ihracata ilişkin miktar kısıtlamaları ile eş etkili tüm tedbirler yasaktır.
2. Üye Devletler işbu Antlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihte mevcut olan ihracata ilişkin tüm miktar kısıtlamaları ile eş etkili tedbirleri, en geç birinci aşamanın sonuna kadar kaldırır.

Madde 35

Üye Devletler, genel ekonomik durumları ve ilgili sektörün durumu elverdiği takdirde, diğer Üye Devletlerle ithalat ve ihracatlarına ilişkin miktar kısıtlamalarını, önceki Maddelerde öngörüldüğünden daha hızlı bir şekilde kaldırmaya hazır

olduklarını bildirirler.

Komisyon, ilgili Üye Devletlere bu amaç doğrultusunda tavsiyelerde bulunur.

Madde 36

30 ila 34. Madde hükümleri, genel ahlak, kamu düzeni veya kamu güvenliği; insan ve hayvanların hayatı ve sağlığının ve bitkilerin korunması; sanatsal, tarihi veya arkeolojik değere sahip ulusal varlıkların korunması; veya sınai ve ticari mülkiyetin korunması sebebiyle ithalat, ihracat ya da transit yasağı veya bunlara ilişkin kısıtlama konmasına engel oluşturmaz. Ancak, bu yasaklama ve kısıtlamalar, Üye Devletler arasındaki ticarete keyfi bir ayırım veya örtülü bir kısıtlama aracı olamaz.

Madde 37

1. Üye Devletler ticari nitelikli Devlet tekellerini, geçiş dönemi sona erdiğinde Üye Devletler uyrukları arasında ürünlerin temini ve pazarlamasına ilişkin koşullarda ayırmacılığın ortadan kaldırılmasını sağlayacak biçimde, aşamalı olarak düzenler.

İşbu Madde hükümleri, bir Üye Devletin, dolaylı ya da dolaysız biçimde hukuken ya da fiilen, Üye Devletler arasındaki ithalat ya da ihracatı denetlemek, yönlendirmek veya önemli ölçüde etkilemek için yararlandığı bütün kuruluşlarına uygulanır. Bu hükümler, bir Devletin, yönetimini başkalarına bıraktığı tekellere de uygulanır.

2. Üye Devletler 1. paragrafta belirtilen ilkelere aykırı olan ya da Üye Devletler arasında gümrük vergilerinin ve miktar kısıtlamalarının kaldırılmasıyla ilgili Maddelerin kapsamını

kısıtlayan yeni tedbirler almaktan kaçınırlar.

3. 1. paragrafta sözü edilen önlemlerin süresiyle, aynı mallara uygulanmak üzere 30 ila 34. Maddelerde öngörülen miktar kısıtlamalarının kaldırılmasına ilişkin süreler arasında uyum sağlanır.

Bir ürünün sadece bir ya da birkaç Üye Devlette ticari nitelik arz eden bir Devlet tekeline konu olması durumunda, Komisyon, diğer Üye Devletlerin 1. paragrafta sözü edilen uyarlanma sağlanıncaya kadar, koşullarını ve ayrıntılarını kendilerinin tespit edecekleri koruyucu önlemler almalarına izin verebilir.

4. Tarım ürünlerinin piyasaya sürülmesini veya değerlendirilmesini kolaylaştırıcı hükümlerden yararlanan ticari tekel bulunması halinde, bu Maddenin uygulanmasında, muhtemel uyarlamaları ve gerekli uzmanlaşmanın süresini de göz önüne alarak, ilgili üreticilerin istihdam ve yaşam düzeyini güvence altına alacak şekilde eşdeğer önlemler alınması gerekir.
5. Diğer taraftan Devletlerin yükümlülükleri, ancak mevcut uluslararası anlaşmalara uygun oldukları ölçüde bağlayıcıdır.
6. Komisyon, birinci aşamadan itibaren işbu Maddede öngörülen uyarlamanın hangi süre ve yöntemlerle gerçekleştirileceğine ilişkin tavsiyelerde bulunur.

BAŞLIK II

Tarım

Madde 38

1. Ortak pazar, tarım ve tarım ürünleri ticaretini de kapsar. "Tarım Ürünlerinden toprak mahsulleri, hayvancılık ve balıkçılık ürünleri ve bu ürünlerle doğrudan ilişkisi olan ilk işleme safhası sonucunda elde edilen ürünler anlaşılır.
2. 39 ila 46. Maddelerde aksine hüküm bulunmadıkça ortak pazarın kuruluşuna ilişkin kurallar tarım ürünlerine de uygulanır.
3. 39 ila 46. Maddelerdeki hükümlere tabi ürünler, işbu Antlaşmanın II nolu Ekinde listeler halinde gösterilmiştir. Bununla birlikte, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişinden sonraki iki yıl içinde Konsey, Komisyonun önerisi üzerine nitelikli çoğunlukla hangi ürünlerin bu listeye ekleneceğine karar verir.
4. Tarım ürünleri için ortak pazarın işleyişi ve gelişimi, Üye Devletler arasında bir ortak tarım politikasının oluşturulması ile birlikte yürütülmelidir.

Madde 39

1. Ortak tarım politikasının amaçları:
 - (a) teknik ilerlemeyi geliştirerek, tarımsal üretimi rasyonel biçimde artırarak ve üretim faktörlerini, özellikle işgücünü en iyi biçimde kullanarak tarımda verimliliği yükseltmek;

- (b) böylece, özellikle tarımla uğraşanların kişisel gelirini artırarak çiftçilerin iyi bir yaşam düzeyine kavuşmasını sağlamak;
 - (c) piyasalara istikrar kazandırmak ;
 - (d) bu ürünlerin arzını güvence altına almak;
 - (e) ürünlerin tüketiciye uygun fiyatlarla ulaşmasını sağlamaktır.
2. Ortak tarım politikasıyla, bu politikanın gerektirdiği özel yöntemlerin oluşturulmasında:
- (a) tarımsal faaliyetin tarımın sosyal yapısından ve değişik tarım bölgeleri arasındaki doğal ve yapısal farklılıklardan kaynaklanan özel niteliği;
 - (b) gerekli düzeltmelerin aşamalı olarak gerçekleştirilmesinin gerekliliği;
 - (c) Üye Devletlerde tarımın, bir bütün olarak ekonomiyle sıkı sıkıya bağlantılı bir sektör oluşturması gerçeği

gibi hususlar dikkate alınır.

Madde 40

1. Üye Devletler geçiş dönemi süresince ortak tarım politikasını aşamalı olarak geliştirir ve en geç bu sürenin sonunda yürürlüğe sokarlar.
2. 39. Maddede öngörülen hedefleri gerçekleştirebilmek için, bir tarım pazarları ortak organizasyonu oluşturulur.

Bu organizasyon, ilgili ürüne bağlı olarak, aşağıdaki biçimlerden birini alır:

- (a) rekabete ilişkin ortak kurallar;

(b) çeşitli ulusal pazar organizasyonları arasında zorunlu koordinasyon;

(c) bir Avrupa pazar organizasyonu.

3. 2. paragrafta belirtilen biçimlerden birine göre gerçekleştirilen ortak organizasyon, 39. Maddede belirtilen hedeflere ulaşmak için, özellikle fiyatların düzenlenmesi, çeşitli ürünlerin üretimi ve pazarlanmasında Devlet desteğinin sağlanması, bu ürünlerin depolanma ve devir sistemleri, ithalat veya ihracatın ortak mekanizmalarla istikrara kavuşturulması gibi hususlarla ilgili tedbirler başta olmak üzere, gerekli bütün tedbirleri kapsayabilir.

Bu ortak organizasyon, 39. Maddede öngörülen hedeflerin dışına çıkamaz ve Topluluk bünyesindeki üreticiler veya tüketiciler arasında herhangi bir ayrımcılık yaratamaz.

Herhangi bir ortak fiyat politikası, ortak ölçütlere ve tek tip hesaplama yöntemlerine dayandırılır.

4. 2. paragrafta belirtilen ortak organizasyona hedeflerine ulaşma imkanı vermek için, bir ya da daha çok sayıda tarımsal yönlendirme ve garanti fonu kurulabilir.

Madde 41

39. Maddede öngörülen hedeflerin gerçekleştirilebilmesi için ortak tarım politikası çerçevesinde özellikle:

(a) mesleki eğitim, araştırma ve tarımsal bilginin yaygınlaştırılması alanlarında girişilen çabalar arasında ortaklaşa finanse edilecek proje ve kuruluşları da kapsayacak şekilde, etkili bir koordinasyon sağlanması;

(b) bazı ürünlerin tüketimini artırmaya yönelik ortak önlemler alınması

gibi tedbirler hükme bağlanabilir.

Madde 42

Rekabet kurallarına ilişkin Bölümde yer alan hükümler, ancak 43. Maddenin 2. ve 3. paragrafları çerçevesinde ve yine burada öngörülen usule uygun olarak 39. Maddede sözü edilen hedefler de göz önünde bulundurularak, Konsey tarafından belirlendiği ölçüde tarım ürünlerinin üretimine ve ticaretine uygulanır.

Konsey özellikle:

(a) yapısal ya da doğal şartlar sebebiyle gelişmemiş işletmelerin korunması için,

(b) ekonomik kalkınma programları çerçevesinde,

yardım yapılmasına izin verebilir.

Madde 43

1. Ortak tarım politikasının ana hatlarını belirlemek amacıyla Komisyon, işbu Antlaşma yürürlüğe girer girmez, Üye Devletleri, özellikle kaynaklarının ve ihtiyaçlarının bir bilançosunu çıkartarak tarım politikaları arasında karşılaştırma yapabilmeleri için toplantıya çağırır.
2. 1.paragrafta öngörülen konferansın çalışmalarını göz önünde bulundurarak, Komisyon, Ekonomik ve Sosyal Komiteye danıştıktan sonra ve işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişini izleyen iki yıl içinde 40. Maddenin 2. paragrafında öngörülen ortak organizasyon şekillerinden birinin ulusal organizasyonların yerine konması dahil olmak üzere, ortak tarım politikasının oluşturulması ve uygulanması ve bu Başlıkta sözü edilen özel tedbirlerin uygulamaya konmasıyla ilgili önerilerde bulunur.

Bu öneriler, bu Başlıkta sözü edilen tarımsal sorunların birbirleriyle olan bağlantılarını dikkate alır.

Konsey, Komisyonun önerisi üzerine ve Parlamento'ya da danıştıktan sonra, ilk iki aşama boyunca oybirliğiyle, daha sonra

nitelikli çoğunlukla karar alarak, yapabileceği tavsiyeler saklı kalmak kaydıyla, tüzükler çıkarır, direktifler yayınlar veya kararlar alır.

3. Eğer, 40. Maddenin 2. Paragrafında öngörülen ortak organizasyon:

(a) bu tedbire karşı çıkan ve söz konusu ürün için bir ulusal organizasyona sahip bulunan Üye Devletlere, ilgili üreticilerin yaşam standardı ve istihdamları konusunda gerekli uzmanlaşmaların ve mümkün olan uyarlamaların zamanlamasını da göz önünde bulunduran garantiler sağlıyorsa;

(b) topluluk içi ticari ilişkilerde ulusal pazarlardakilere eşit koruma sağlıyorsa

Konsey bu organizasyonu yukarıdaki 2. Paragraf hükümleri uyarınca ve nitelikli çoğunlukla karar alarak ulusal pazar organizasyonları yerine koyabilir.

4. Bazı işlenmiş ürünler için henüz bir ortak piyasa organizasyonu mevcut değilken söz konusu ürünlerin hammaddeleri için bir ortak organizasyon kurulursa, üçüncü ülkelere ihraç edilmek üzere işlenmiş ürünler için kullanılacak hammaddeler Topluluk dışından ithal edilebilir.

Madde 44

1. Geçiş dönemi içinde, Üye Devletler arasında gümrük vergilerinin ve miktar kısıtlamalarının aşamalı olarak kaldırılmasının 39. Maddede belirlenen hedeflere ulaşılmasını tehlikeye düşürecek fiyatlar oluşmasına sebep olması halinde, her Üye Devlet bazı ürünlere 45. Maddenin 2. paragrafında öngörülen ticaret hacminin genişletilmesini engellemeyecek nispette, ayırmacılık yaratmayacak ve kotaların yerine geçecek şekilde bir asgari fiyat sistemi uygulamak hakkına sahiptir. Bu asgari fiyatların altında yapılmak istenen ithalat:

- ya geçici olarak askıya alınabilir veya azaltılabilir,
- ya da, söz konusu ürün için tespit edilen asgari fiyatın üstünde bir fiyatla yapılması koşuluna bağlanabilir.

İkinci durumda tespit edilen asgari fiyata gümrük vergileri dahil edilmez.

2. Asgari fiyatlar, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girdiği sırada Üye Devletler arasındaki mevcut ticarete bir gerileme yaratmamalı ve bu ticaretin aşamalı olarak genişlemesine engel olmamalıdır. Asgari fiyatlar, Üye Devletler arasında doğal bir tercihin gelişmesine engel teşkil edecek şekilde uygulanmamalıdır.
3. İşbu Antlaşma yürürlüğe girer girmez Konsey, Komisyonun önerisi üzerine, asgari fiyat sisteminin kurulması ve bu fiyatların tespiti için objektif ölçütleri belirler.

Bu ölçütlerde özellikle, asgari fiyatı uygulayan Üye Devletteki ulusal ortalama maliyet fiyatları, bu ortalama maliyet fiyatları karşısında muhtelif işletmelerin durumu ve ortak pazar bünyesinde gerekli uyarılma ve uzmanlaşmalar ile tarımsal faaliyetlerin aşamalı olarak geliştirilmesi gereği dikkate alınır.

Komisyon ayrıca, teknik ilerlemeyi sağlamak ve bunu süratlendirmek ve ortak pazar içerisinde fiyatları tedricen birbirine yaklaştırmak amacıyla bu ölçütlerin yeniden gözden geçirilmesi için bir usul önerir.

Bu ölçütler ve bunların yeniden gözden geçirilmesine ilişkin usul, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişini izleyen üç yıl içinde Konsey tarafından oybirliğiyle kararlaştırılır.

4. Üye Devletler, Konseyin kararı yürürlüğe girinceye kadar, Komisyon ile diğer Üye Devletlere, görüşlerini bildirebilmeleri

için önceden haber vermek koşuluyla, asgari fiyatları belirleyebilir.

Konsey karar verir vermez, Üye Devletler yukarıda belirtilen ölçütleri esas alarak, asgari fiyatları tespit eder.

Konsey, Üye Devletlerin yukarıda belirtilen ölçütlere uymayan kararlarını, Komisyonun önerisi üzerine nitelikli çoğunlukla karar alarak düzeltebilir.

5. 3. aşamanın başlangıcında bazı ürünler için sözü edilen objektif ölçütlerin belirlenmesi mümkün olmamışsa Konsey, Komisyonun önerisi üzerine nitelikli çoğunlukla karar alarak bu ürünlere uygulanan asgari fiyatlarda değişiklikler yapabilir.
6. Geçiş dönemi sonunda halen yürürlükte olan asgari fiyatların bir dökümü hazırlanır. Konsey, Komisyonun önerisi üzerine ve 148. Maddenin 2. paragrafının 1. bendinde öngörülen oy ağırlığına göre 9 oy çoğunluğuyla, ortak tarım politikası çerçevesinde uygulanacak fiyat rejimini belirler.

Madde 45

1. 40. Maddenin 2. paragrafında öngörülen ortak organizasyon şekillerinden biri ulusal pazar organizasyonlarının yerine geçinceye kadar, belirli Üye Devletlerde haklarında:

- ulusal üreticilerin ürünlerini pazarlamalarına ilişkin düzenlemeler ve
- ithalat zorunluluğu bulunan,

ürünlerin ticareti, ihracatçı ve ithalatçı Üye Devletler arasında uzun vadeli anlaşma veya sözleşmeler yapılarak geliştirilir.

Bu anlaşma veya sözleşmelerin, bu hükümlerin Topluluk içindeki muhtelif üreticilere uygulanmasında her tür ayırimcılığı aşamalı olarak ortadan kaldırmaya yönelik olması gerekir.

Bu tür anlaşma veya sözleşmeler birinci aşamada karşılıklılık ilkesi dikkate alınarak yapılır.

2. Ürün miktarlarının tespitinde bu anlaşma veya sözleşmeler, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişinden önceki 3 yıl boyunca Üye Devletler arasındaki söz konusu ürünlerle ilgili ortalama ticaret hacmi esas alınır ve geleneksel ticaret usulleri göz önünde tutularak mevcut ihtiyaçlar ölçüsünde bu ticaret modellerinin genişletilmesi temeline dayanır.

Fiyatlar konusunda ise, bu anlaşma veya sözleşmeler üreticilerin ürünlerini, üzerinde anlaşmaya varılmış miktarlarda, alıcı ülkenin iç pazarında ulusal üreticilere ödenen fiyatlara aşamalı olarak yaklaştırılan fiyatlarla piyasaya sürülmesini sağlar.

Bu yaklaştırma mümkün olduğu kadar düzenli bir şekilde sürer ve en geç geçiş döneminin sonunda tamamlanır.

Fiyatlar, yukarıdaki iki bendin uygulanması amacıyla Komisyonca çıkarılacak direktifler çerçevesinde, ilgili taraflar arasında müzakere edilerek tespit edilir.

Birinci aşamanın uzatılması halinde, anlaşma veya sözleşmelerin uygulanmasına işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişini izleyen dördüncü yılın sonunda yürürlükte olan şartlarda devam edilir. Miktarların yükseltilmesi ve fiyatların yaklaştırılması yükümlülükleri ikinci aşamaya geçilinceye kadar askıya alınır.

Üye Devletler, bu anlaşmalar veya sözleşmelerin yapılması ve uygulanmasını sağlamak amacıyla, özellikle ithalat politikası

konusundaki mevzuatın kendilerine tanıdığı tüm imkanları kullanırlar.

3. Üçüncü ülke ürünlerine karşı rekabet halinde bulunmaları durumunda Üye Devletlerce Topluluk dışındaki ülkelere ihraç edilmeye yönelik ürünlerin imalatında hammaddeye ihtiyaç duyulduğu ölçüde, bu anlaşma veya sözleşmeler, üçüncü ülkelerden bu amaçla gerçekleştirilecek hammadde ithalatına engel olamaz. Bununla birlikte Konsey, söz konusu anlaşma veya sözleşmelere dayanarak, bu amaçla ithal edilen maddelere ödenen fiyatla aynı maddeler için dünya piyasasındaki geçerli fiyat arasındaki farkı telafi etmek için gerekli ödemelerde bulunmaya oybirliği ile karar verirse, bu hüküm uygulanmaz.

Madde 46

Bir Üye Devletteki herhangi bir ürünün, diğer bir Üye Devletteki benzer bir ürünle rekabet durumunu etkileyen bir ulusal pazar organizasyonuna ya da eş değerde sonuç doğuracak herhangi bir iç mevzuata tabi olması durumunda, Üye Devletler tarafından bu tür organizasyon ya da mevzuatın bulunduğu Üye Devletten ithal edilen bu ürüne o Devletçe ihracat sırasında telafi edici bir vergi uygulanmamış ise, o malın girişi sırasında telafi edici bir vergi uygulanır.

Komisyon bu vergilerin miktarını, dengenin yeniden kurulmasına imkan verecek düzeyde tespit eder; Komisyon ayrıca, şartlarını ve ayrıntılarını kendisinin belirleyeceği diğer tedbirlere de başvurulmasına izin verebilir.

Madde 47

Bu Başlık hükümlerinin uygulanmasında, Ekonomik ve Sosyal Komitenin yerine getireceği görevlere ilişkin olarak tarım biriminin görevi, 197 ve 198. Maddelere uygun olarak, Komitenin müzakerelerinin hazırlanmasında Komisyonun emrine hazır durumda bulunmaktır.

BAŞLIK III

Kişilerin, Hizmetlerin Ve Sermayenin Serbest Dolaşımı

BÖLÜM 1

İŞÇİLER

Madde 48

1. İşçilerin Topluluk içindeki serbest dolaşımı en geç geçiş döneminin sonunda sağlanmış olur.
2. Bu serbest dolaşım, Üye Devletler işçileri arasında istihdam, ücret ve diğer çalışma koşulları konusunda, uyrukluğa esasına dayalı her tür ayırmacılığın kaldırılmasını gerektirir.
3. Serbest dolaşım, kamu düzeni, kamu güvenliği veya kamu sağlığı sebebiyle haklı görülebilecek sınırlamalar saklı kalmak kaydıyla:
 - (a) fiilen yapılmış iş tekliflerini kabul etme;
 - (b) bu amaçla Üye Devletlerin toprakları içinde serbestçe dolaşma;
 - (c) Üye Devletlerin birinde o devlet uyruklarının istihdamını düzenleyen yasa, tüzük ve idari düzenlemelere uygun olarak herhangi bir iş yapmak amacıyla oturma;
 - (d) bir Üye Devlette bir işte çalıştıktan sonra, Komisyonca hazırlanacak uygulama yönetmelikleri vasıtasıyla belirlenecek düzenlemelere uyarak o Üye Devlet topraklarında bulunma,hakkını içerir.

4. Bu Madde hükümleri kamu hizmetlerindeki istihdama uygulanmaz.

Madde 49

Konsey, işbu Antlaşma yürürlüğe girer girmez Komisyonun önerisi üzerine, Avrupa Parlamentosu ile işbirliği yaparak, Ekonomik ve Sosyal Komiteye de danıştıktan sonra nitelikli çoğunlukla yukarıdaki Maddede tanımlandığı şekilde işçilerin serbest dolaşımını aşamalı olarak gerçekleştirmek için direktif veya tüzükler vasıtasıyla özellikle:*

- (a) ulusal istihdam idareleri arasında sıkı bir işbirliği sağlayarak;
- (b) ister Üye Devletler arasında daha önce akdedilen Antlaşmalardan, ister ulusal mevzuattan kaynaklansın, kalmaları işçilerin dolaşımlarının serbestleştirilmesine engel teşkil edebilecek idari uygulama ve usullerle işe alınma sürelerini sistemli ve aşamalı bir biçimde ortadan kaldırarak;
- (c) serbestçe iş seçme konusunda diğer Üye Devlet işçilerine ilgili devlet işçilerine konulandan farklı şartlar getiren, Üye Devletler arasında daha önce yapılan Antlaşmaların veya iç mevzuatın öngördüğü tüm süre ve diğer kısıtlamaları sistemli ve aşamalı bir şekilde ortadan kaldırarak;
- (d) muhtelif bölge ve sanayi dallarında istihdam düzeyi ve yaşam standardını ciddi tehlikelerden uzak tutacak şartlarda iş teklifleri ile iş taleplerini karşılaştırmaya ve aralarındaki dengeyi sağlamayı kolaylaştırmaya yönelik uygun mekanizmaları kurarak,

gerekli tedbirleri alır.

* Birinci cümle Tek Avrupa Senedinin 6(3) Maddesiyle değiştirilmiştir.

Madde 50

Üye Devletler, ortak bir program çerçevesinde genç işçilerin değişimini teşvik ederler.

Madde 51

Konsey, Komisyonun önerisi üzerine, oybirliği ile karar alarak, işçilerin serbest dolaşımını sağlamak amacıyla sosyal güvenlik alanında gerekli tedbirleri alır. Bu amaçla göçmen işçilere ve bakmakla yükümlü oldukları kişilere:

- (a) sosyal yardıma hak kazanılması, bu hakkın korunması ve bu yardım miktarının hesaplanması için çeşitli ülkelerin mevzuatındaki bütün sürelerin birleştirilmesine,
- (b) Üye Devletlerin topraklarında yerleşik kişilere ödemelerde bulunulmasına

imkan verecek düzenlemeler yapar.

BÖLÜM 2

YERLEŞME VE TEŞEBBÜS KURMA HAKKI

Madde 52

Bir Üye Devlet uyruklarının bir başka Üye Devlet topraklarında yerleşme özgürlüğüne getirilen kısıtlamalar geçiş dönemi boyunca aşağıdaki hükümler çerçevesinde aşamalı olarak kaldırılır. Bu, bir Üye Devlet topraklarına yerleşmiş diğer bir Üye Devlet uyruklarının kuracakları acenteler, şubeler veya bağlı kuruluşlara uygulanan kısıtlamaları da kapsar.

Bu yerleşme özgürlüğü, sermayeye ilişkin bölümün hükümleri çerçevesinde, yerleşilen ülke mevzuatının kendi vatandaşları için belirlediği şartlarda serbest çalışmayı sağlamayı ve bunları icra etmeyi, teşebbüsler ve özellikle de 58. Maddenin 2. paragrafına göre şirketler ya da firmalar kurma ve faaliyetlerini sürdürme hakkını kapsar.

Madde 53

İşbu Antlaşmada öngörülen hükümler saklı kalmak kaydıyla, Üye Devletler kendi topraklarında diğer Üye Devletler uyruklarının yerleşme hakkına yeni kısıtlamalar getiremezler.

Madde 54

1. Birinci aşamanın bitiminden önce Konsey, Komisyon'un önerisi üzerine ve Ekonomik ve Sosyal Komite ile Avrupa Parlamentosuna da danıştıktan sonra oybirliği ile karar alarak, Topluluk içinde yerleşme özgürlüğü üzerinde mevcut bulunan kısıtlamaların kaldırılması için bir genel program hazırlar. Komisyon önerisini birinci aşamanın ilk iki yılı içerisinde Konseye sunar.

Bu programda her bir faaliyet türü için yerleşme ve kuruluş serbestisinin sağlanmasına ilişkin genel koşullar ve özellikle bunun hangi aşamalarla gerçekleştirileceği saptanır.

2. Bu genel programı uygulamaya koymak amacıyla, ya da böyle bir programın olmaması halinde, belirli bir faaliyete bağlı olarak yerleşme özgürlüğünü gerçekleştirmede bir ilerleme sağlamak için Konsey, Komisyonun önerisi üzerine, Avrupa Parlamentosu ile işbirliği içinde ve Ekonomik ve Sosyal Komiteye danıştıktan sonra, birinci aşamanın sonuna kadar oybirliğiyle, daha sonra nitelikli çoğunlukla karar alarak direktifler yayımlar.*

* 2.paragraf Tek Avrupa Senedinin 6.Maddesinin 4.paragrafıyla değiştirilmiştir.

3. Konsey ve Komisyon yukarıdaki hükümler uyarınca kendilerine verilen görevleri, özellikle;
- (a) Kural olarak, yerleşme özgürlüğünün, üretim ve ticaretin geliştirilmesine özellikle yararlı katkılar sağlayacak faaliyetlere öncelik tanıyarak;
 - (b) topluluk içinde çeşitli faaliyetlerin özel durumları hakkında bilgi edinmek amacıyla, Üye Devletlerin yetkili mercileri arasında yakın işbirliği sağlayarak;
 - (c) Üye Devletler arasında daha önceden yapılan anlaşmalar veya iç mevzuattan kaynaklanan ve yürürlükte kalmaları yerleşme özgürlüğüne engel teşkil etmesi muhtemel idari uygulama ve usulleri kaldırarak;
 - (d) Üye Devletlerden birinin bir başka Üye Devlet toprağında çalışan işçilerinin, o ülkede bağımsız çalışmak isterlerse söz- konusu devlete bu faaliyete başlamaya niyetlendikleri sırada girecek oldukları takdirde, uymak durumunda bulunacakları koşulları taşımak kaydıyla o devlet topraklarında kalabilmelerini sağlayarak;
 - (e) bir Üye Devlet uyuşuna, 39. Maddenin 2. paragrafında belirtilen ilkelere ters düşmemesi koşuluyla, diğer bir Üye Devlet topraklarında arazi ve bina edinme ve kullanma imkanı vererek;
 - (f) ele alınan her faaliyet dalında, gerek bir Üye Devlet topraklarında acente, şube ve bağılı kuruluşlar kurulması, gerek ana kuruluş personelinin bu acente, şube ve bağılı kuruluşların denetim ve yönetim organlarına girme şartları bakımından yerleşme özgürlüğü üzerindeki kısıtlamaları aşamalı olarak kaldırarak;

- (g) ortakların olduğu kadar üçüncü kişilerin de çıkarlarını korumak amacıyla Üye Devletlerde 58. Maddenin 2. paragrafı uyarınca şirketlerden istenen teminatları, gereken ölçüde ve bunları Topluluk çapında eşdeğer kılacak biçimde koordine ederek;
- (h) yerleşme şartlarının Üye Devletlerce sağlanan yardımlarla bozulmamasını güvence altına alarak yerine getirirler.

Madde 55

Bu bölüm hükümleri belirli bir Üye Devlet söz konusu olduğu ölçüde, kamu gücünün nadiren de olsa kullanılması ile ilgili faaliyetlere uygulanmaz.

Konsey, Komisyonun önerisi üzerine nitelikli çoğunlukla karar alarak, bazı faaliyetleri işbu Bölüm hükümlerinin dışında tutar.

Madde 56

1. İşbu Bölüm hükümleri ve bu hükümler gereğince alınan önlemler, yabancı uyruklulara kamu düzeni, kamu güvenliği ve halk sağlığı nedenleriyle özel muamele yapılmasını öngören yasa, tüzük ve idari düzenlemelerle getirilmiş hükümlerin uygulanmasına engel olmaz.
2. Geçiş döneminin bitiminden önce, Konsey, Komisyon'un önerisi üzerine ve Avrupa Parlamentosunun görüşünü aldıktan sonra, oybirliğiyle karar alarak, yukarıda sözü edilen yasa, tüzük ya da düzenleme hükümlerinin koordinasyonu için direktifler çıkarır. Bununla birlikte, Konsey ikinci aşamanın bitiminden sonra Komisyonun önerisi üzerine ve Avrupa Parlamentosuyla işbirliği halinde her Üye Devlette tüzük ya da idari düzenleme konusu olan hükümlerin koordinasyonu için nitelikli çoğunlukla direktifler çıkarır.*

* 2.paragrafın 2.cümlesi Tek Avrupa Senedinin 6.Maddesinin 5.paragrafı ile değiştirilmiştir.

Madde 57

1. Bağımsız çalışmayı kolaylaştırmak amacıyla Konsey, Komisyonun önerisi üzerine ve Avrupa Parlamentosu ile işbirliği yaparak, birinci aşama süresince oy birliğiyle ve daha sonra nitelikli çoğunlukla karar alarak diplomaların, sertifikaların ve diğer resmi belgelerin karşılıklı tanınmasına yönelik direktifler yayınlar.*
2. Aynı amaçla Konsey, geçiş döneminin bitiminden önce, Komisyonun önerisi üzerine ve Avrupa Parlamentosuna danıştıktan sonra, üye Devletlerde yürürlükte bulunan serbest meslek edinme ve bu mesleklerin icrası ile ilgili olarak yasa, tüzük ya da idaridüzenleme hükümleriarasında koordinasyonu sağlamak için direktifler çıkarır. Gerçek kişilerin eğitim ve işe girme şartlarıyla ilgili mesleki yasal düzenleme rejimi ilkelerini içeren direktiflerde en az bir Üye Devlet uygulamada değişiklik yaparsa, bu direktifler için oybirliği gerekir.** Diğer hallerde Konsey, Avrupa Parlamentosu ile işbirliği içinde nitelikli çoğunlukla karar alır.***
3. Tıp ve tıpla ilgili branşlar ile eczacılık mesleğinde kısıtlamaların aşamalı olarak kaldırılması, bu mesleklerin çeşitli Üye Devletlerdeki icra koşulları arasında koordinasyon sağlanarak gerçekleştirilir.

Madde 58

Bir Üye Devlet mevzuatına göre kurulmuş ve kayıtlı merkezleri, idare merkezleri veya başlıca iş merkezi Topluluk içinde bulunan şirket veya firmalar, işbu Bölüm hükümlerinin uygulanmasında Üye Devlet uyruğu gerçek kişiler gibi muamele görürler.

* 1.paragraf Tek Avrupa Senedinin 6.Maddesinin 6.paragrafı ile değiştirilmiştir.

** 2.paragrafın 2.cümlesi Tek Avrupa Senedinin 16.Maddesinin 2.paragrafı ile değiştirilmiştir.

*** 2.paragrafın 3.cümlesi Tek Avrupa Senedinin 6.Maddesinin 7.paragrafı ile değiştirilmiştir.

"Şirketler ya da firmalar" tabirinden kooperatifler dahil olmak üzere medeni kanun ya da ticaret kanunu uyarınca kurulmuş şirketler ya da firmalar ile kâr amacı gütmeyenler hariç olmak üzere kamu hukuku ya da özel hukuk hükümlerine tabi diğer tüzel kişiler anlaşılır.

BÖLÜM 3

HİZMETLER

Madde 59

Topluluk içinde hizmet edimi serbestisine uygulanan kısıtlamalar, hizmetlerden yararlanan kişinin bulunduğu Devletten başka bir Topluluk Devletinde yerleşmiş Üye Devlet uyrukları için, aşağıdaki hükümler çerçevesinde geçiş dönemi içinde aşamalı olarak kaldırılır.

Konsey, bir üçüncü ülke uyuşu olup Topluluk içinde yerleşmiş olan hizmet sunucularını da, Komisyonun önerisi üzerine nitelikli çoğunlukla karar alarak, bu Bölüm hükümlerinden yararlandırabilir.*

Madde 60

İşbu Antlaşmada normal olarak bir ücret karşılığı yapılan ve malların, sermayenin ve kişilerin serbest dolaşımına ilişkin hükümlerin kapsamına girmeyen işler "hizmet" olarak değerlendirilir.

Hizmetler, özellikle:

- (a) sınai nitelikteki faaliyetleri;
- (b) ticari nitelikteki faaliyetleri;
- (c) zanaat faaliyetlerini;
- (d) serbest meslek faaliyetlerini;

içerir.

* 2.paragraf Tek Avrupa Senedinin 16.Maddesinin 3.paragrafı ile değiştirilmiştir.

Hizmet sunan kişi, yerleşme hakkına ilişkin Bölüm hükümleri saklı kalmak kaydıyla, hizmetin verildiği ülkede, o ülkenin kendi uyruklarına uyguladıklarıyla aynı şartlarda geçici olarak faaliyetini sürdürebilir.

Madde 61

1. Taşımacılık alanında hizmet edimi serbestisi, taşımacılığa ilişkin Başlıktaki hükümlere tabidir.
2. Sermaye hareketlerine bağlı banka ve sigorta hizmetlerinin serbestleştirilmesi, sermaye dolaşımının aşamalı olarak serbestleştirilmesi ile uyum içinde gerçekleştirilir.

Madde 62

Bu Antlaşmada aksi öngörülmedikçe, Üye Devletler işbu Antlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihte fiilen gerçekleşmiş bulunan hizmet edimi serbestisine yeni kısıtlama getirmez.

Madde 63

1. Konsey, birinci aşamanın bitiminden önce, Komisyonun önerisi üzerine ve Ekonomik ve Sosyal Komite ile Avrupa Parlamentosuna da danıştıktan sonra, Topluluk içinde hizmet sunma serbestisine uygulanmakta olan kısıtlamaların kaldırılması için oybirliğiyle genel bir program hazırlar. Komisyon bu önerisini birinci aşamanın ilk iki yılı içinde Konseye sunar.

Bu program her hizmet türü için serbestleştirilmenin genel koşullarını ve aşamalarını tespit eder.

2. Bu genel programı uygulamak ya da böyle bir programın yokluğu durumunda belirli bir hizmetin serbestleştirilmesindeki

aşamayı gerçekleştirmek amacıyla Konsey, Komisyonun önerisi üzerine ve Ekonomik ve Sosyal Komite ile Avrupa Parlamentosuna danıştıktan sonra, birinci aşamanın sonuna kadar oybirliğiyle, daha sonra nitelikli çoğunlukla karar alarak direktifler çıkarır.

3. 1 ve 2. paragraflarda belirtilen öneriler ve kararlar kural olarak, üretim maliyetlerini doğrudan etkileyecek ya da serbestleştirilmesi mal ticaretini geliştirmeye katkıda bulunacak hizmetlere öncelik tanır.

Madde 64

Üye Devletler, genel ekonomik durumları ve ilgili ekonomik sektördeki durumun imkan vermesi halinde, hizmetleri 63. Maddenin 2. paragrafındaki hükümler uyarınca çıkarılan direktiflerin gerektirdiği ölçüyü aşacak biçimde serbestleştirmeye hazır olduklarını bildirirler.

Komisyon ilgili Üye Devletlere bu amaç doğrultusunda tavsiyelerde bulunur.

Madde 65

Hizmetlerin serbestçe yerine getirilmesindeki kısıtlamalar kaldırılmadıkça, Üye Devletlerin her biri bu kısıtlamaları, uyruklu veya ikamet edilen yer farkı gözetilmeksizin, 59. Maddenin birinci paragrafında sözü edilen tüm hizmet sunan kişilere uygular.

Madde 66

55 ila 58. Maddeler hükümleri bu bölümün kapsamına giren konulara uygulanır.

BÖLÜM 4

SERMAYE

Madde 67

1. Üye Devletler, geçiş dönemi içinde, ortak pazarın iyi işlemesi için gerekli olduğu ölçüde, Üye Devletlerde yerleşik kişilere ait sermaye dolaşımına uygulanan tüm kısıtlamaları ve tarafların uyrukluğu veya ikametgahı veya sermayenin yatırıldığı yerle ilgili ayırmacılığı aşamalı olarak kaldırır.
2. Sermayenin Üye Devletler arasında dolaşımına ilişkin cari ödemelere uygulanan bütün kısıtlamalar en geç birinci aşamanın sonunda kaldırılır.

Madde 68

1. Üye Devletler, bu Bölümde öngörülen konularda, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişinden sonra da hâlâ gerekli oldukları ölçüde, kambiyo izinleri verirken mümkün olduğu ölçüde serbest davranırlar.
2. Bir Üye Devlet, sermaye piyasasına ve kredi sistemine ilişkin kendi iç mevzuatını işbu Bölüm hükümlerine uygun olarak serbestleştirilmiş sermaye hareketlerine uygulaması halinde bunu ayırım gözetmeden yapar.
3. Bir Üye Devleti veya bölgesel ya da yerel idarelerini doğrudan veya dolaylı şekilde finanse etmeye yönelik ödünçler, diğer üye Devletlerde ancak ilgili devletlerin bu konuda anlaşmaya varması halinde piyasaya sürülebilir veya bir yatırımda kullanılabilirler. Bu hüküm, Avrupa Yatırım Bankasının Statüsü ile ilgili Protokolün 22.Maddesinin uygulanmasına bir engel teşkil etmez.

Madde 69

Konsey, 105. Maddede öngörülen Para Komitesine aynı amaç doğrultusunda danışacak olan Komisyonun önerisi üzerine, ilk iki aşamada oybirliği ile daha sonra nitelikli çoğunlukla karar alarak 67. Madde hükümlerinin aşamalı olarak uygulamaya konulması için gerekli direktifleri çıkarır.

Madde 70

1. Komisyon, Konseye Üye Devletler ile üçüncü ülkeler arasındaki sermaye dolaşımına ilişkin Üye Devletler kambiyo politikalarının aşamalı olarak koordinasyonuna yönelik tedbirler önerir. Bu amaçla Konsey, nitelikli çoğunlukla direktifler yayınlar. Konsey, serbestleştirmeyi mümkün olan en üst seviyeye çıkarmak için çaba sarf eder. Sermaye hareketlerinin serbestleştirilmesinde geri adım oluşturabilecek tedbirler için oybirliği gerekir.*
2. Birinci paragrafa uygun olarak alınan tedbirlerin Üye Devletlerin kambiyo mevzuatı arasındaki farklılıkların ortadan kaldırılmasına imkan vermemesi, ve bu farklılıkların bir Üye Devlette ikamet eden kişileri, Üye Devletlerden birinin üçüncü ülkeler arasındaki sermaye hareketlerine uyguladığı kurullardan kaçınmak amacıyla 67. Maddede öngörülen Topluluktaki daha serbest transfer kolaylıklarından yararlanmaya sevkmesi ihtimali bulunması durumunda, bu Devlet, diğer Üye Devletlere ve Komisyona danıştıktan sonra bu güçlükleri ortadan kaldırmak için gereken tedbirleri alabilir.

Eğer Konsey, bu önlemlerin, sermayenin Topluluk içindeki serbest dolaşımını, doğacak güçlüklerin aşılması amacının gerektirdiğinden daha fazla kısıtladığını saptarsa, Komisyonun önerisi üzerine nitelikli çoğunlukla, ilgili Devletin bu tedbirleri kaldırması ve değiştirmesi için karar alabilir.

* 1.paragraf, ilk cümle hariç olmak üzere, Tek Avrupa Senedinin 16.Maddesinin 4.paragrafı ile değiştirilmiştir.

Madde 71

Üye Devletler, Topluluk içinde sermaye hareketlerini ve bu hareketlere ilişkin cari ödemeleri etkileyen yeni hiçbir kambiyo kısıtlaması koymamaya ve mevcut mevzuatı daha kısıtlayıcı hale getirmemeye çaba sarf ederler.

Üye Devletler ekonomik durumları, özellikle ödemeler dengelerinin durumları elverdiği ölçüde, yukarıdaki Maddelerde öngörülen sermaye hareketlerinin serbestleştirilme sınırını aşmaya hazır olduklarını bildirirler.

Komisyon, Para Komitesine danıştıktan sonra Üye Devletlere bu konuda tavsiyelerde bulunabilir.

Madde 72

Üye Devletler, üçüncü ülkelere giden veya o ülkelerden gelen sermaye hareketleri hakkındaki bilgileri sürekli olarak Komisyona aktarırlar. Komisyon bu konuda uygun bulduğu görüşleri Üye Devletlere iletebilir.

Madde 73

1. Sermaye dolaşımının Üye Devletlerden birinin sermaye piyasasının işleyişinde bozulmalar yaratması halinde, Komisyon, Para Komitesine danıştıktan sonra, bu Devlete sermaye hareketleri alanında şartları ve ayrıntıları Komisyonca belirlenecek koruma tedbirleri alma yetkisi verir.

Konsey, nitelikli çoğunlukla karar alarak bu yetkiyi geri alabilir ya da bu şartları ve usulleri değiştirebilir.

2. Bununla birlikte, güç durumda olan bir Üye Devlet, gerektiğinde gizlilikleri ya da ivedilikleri nedeniyle, yukarıda

sözü edilen tedbirleri bizzat alabilir. Komisyon ve diğer Üye Devletler, bu tür tedbirlerden en geç yürürlüğe girdikleri tarihte haberdar edilirler. Bu durumda, Komisyon, Para Komitesine danıştıktan sonra ilgili Devletin bu tedbirleri değiştirmesine veya kaldırmasına karar verebilir.

BAŞLIK IV

Taşımacılık

Madde 74

İşbu Antlaşmanın bu Başlık altında düzenlenen konularla ilgili amaçları Üye Devletler tarafından ortak bir taşımacılık politikası çerçevesinde gerçekleştirilmeye çalışılır.

Madde 75

1. Konsey, Taşımacılığın belirli özelliklerini göz önünde tutarak ve 74. Maddenin uygulanması amacıyla, Komisyonun önerisi üzerine ve Ekonomik ve Sosyal Komite ile Avrupa Parlamentosunun da görüşünü aldıktan sonra, ikinci aşamanın sonuna kadar oybirliğiyle, daha sonra nitelikli çoğunlukla karar alarak:

(a) bir Üye Devletin topraklarından çıkan ya da o devlete giren veya bir ya da daha çok Üye Devletin toprağını kateden uluslararası taşımacılığa uygulanacak ortak kuralları;

(b) bir üye Devlette, o Devlet sınırları içinde yerleşik olmayan taşımacıların taşımacılık hizmetlerinde bulunma koşullarını;

(c) gerekli bütün diğer hükümleri,

belirler.

2. 1. paragrafın (a) ve (b) bentlerinde belirtilen düzenlemeler geçiş döneminde hükme bağlanır.

3. Konsey, uygulanmaları bazı bölgelerde hayat standardını, istihdam ve taşıma donatımının işletilmesini tehlikeli biçimde etkileyebilecek nitelikteki taşımacılık rejimi ilkelerine ilişkin hükümleri, 1. paragrafta öngörülen usule uymaksızın ve ortak pazarın kurulmasından kaynaklanan ekonomik kalkınmaya ayak uydurma gereğini de göz önünde tutarak, oybirliğiyle tespit eder.

Madde 76

75. Maddenin 1. paragrafında öngörülen hükümler belirleninceye kadar, Konseyden oybirliğiyle onay alınmadıkça, hiçbir Üye Devlet, işbu Antlaşma yürürlüğe girdiği zaman bu konuyu düzenleyen muhtelif hükümleri, kendi ulusal taşımacılarına kıyasla, diğer Üye Devletler taşımacılarına karşı doğrudan ya da dolaylı olarak, daha az elverişli hale getiremez.

Madde 77

Taşımacılığın koordinasyonu için duyulan ihtiyaçlara cevap veren, ya da kamu hizmeti kavramı içinde yer alan bazı yükümlülükleri karşılamaya yarayan yardımlar işbu Antlaşmaya uygundur.

Madde 78

İşbu Antlaşma çerçevesinde taşımacılık bedelleri ve koşulları konusunda alınacak her önlem, taşımacıların ekonomik durumlarını dikkate almak zorundadır.

Madde 79

1. Topluluk içindeki taşımalarda, bir taşımacıya, aynı malları aynı güzergâhlarda taşımak için, malın çıkış ya da varış ülkesine bağlı olarak farklı taşıma ücretleri ve farklı koşullar uygulanması şeklinde ortaya çıkan ayırıcılık en geç ikinci aşamanın bitiminden önce kaldırılır.
2. 1.paragraf, Konseyin 75.Maddenin 1.paragrafına uygun olarak diğer önlemleri almasını engellemez.
3. Konsey, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişini izleyen iki yıl içinde Komisyonun önerisi üzerine ve Ekonomik ve Sosyal Komitenin

de görüşünü aldıktan sonra nitelikli çoğunlukla karar alarak 1. paragraftaki hükümlerin uygulanması için gerekli yasal düzenlemeyi yapar.

Konsey özellikle, Topluluk kurumlarının 1. paragrafta belirtilen hükme uymalarına ve ilgililerin bu hükümden tam olarak yararlanmalarını sağlamalarına imkan vermek için gerekli tedbirleri alabilir.

4. Komisyon resen ya da bir Üye Devletin başvurusu üzerine 1. paragrafta sözü edilen ayrımcılık durumlarını inceler ve ilgili Üye Devletin görüşünü aldıktan sonra 3. paragraf hükümlerine uygun olarak belirlenen yasal düzenleme çerçevesinde gerekli kararları alır.

Madde 80

1. Komisyon tarafından izin verilmiş bir uygulama olmadıkça bir Üye Devletçe, Topluluk içinde yapılan taşımacılığa, belirli bir ya da daha çok teşebbüs ya da sanayie çıkar sağlamaya yönelik her türlü destek veya koruma içeren bedel ve şartların uygulanması ikinci aşamanın başından itibaren yasaklanmıştır.
2. Komisyon resen veya bir Üye Devletin başvurusu üzerine 1. paragrafta belirtilen taşıma bedel ve şartlarını inceler; bu incelemeyi yaparken özellikle bir yandan uygun bir bölgesel ekonomi politikasının gereklerini, az gelişmiş bölgelerin ihtiyaçlarını; ayrıca politik durumlardan ciddi şekilde etkilenmiş bölgelerin sorunlarını, diğer yandan da bu bedel ve şartların taşıma biçimleri arasındaki rekabete etkilerini dikkate alır.

Komisyon ilgili her Üye Devletin görüşünü aldıktan sonra gerekli kararları alır.

3. 1. paragrafta belirtilen yasaklama rekabet tarifelerine uygulanmaz.

Madde 81

Sınır geçişi sırasında bir taşımacı tarafından, taşıma bedellerine ek olarak tahsil edilen resim ya da harçlar bu geçişin fiilen sebep olduğu masraflara oranla makul bir düzeyi aşamaz.

Üye Devletler bu masrafları aşamalı olarak azaltmaya çaba harcarlar.

Komisyon, işbu Maddenin uygulanması için Üye Devletlere tavsiyelerde bulunabilir.

Madde 82

İşbu Başlık hükümleri, Almanya'nın bölünmesinin Federal Almanya Cumhuriyetinin bazı bölgelerinin ekonomik durumunda sebep olduğu ekonomik kayıpların telafisi için gerekli olmaları şartıyla, bu Cumhuriyette alınan tedbirlere engel teşkil etmez.

Madde 83

Komisyon nezdinde, Üye Devletler Hükümetlerince seçilmiş uzmanlardan oluşan bir Danışma Komitesi kurulur. Komisyon, gerekli gördüğü hallerde, Ekonomik ve Sosyal Komitenin taşımacılık biriminin yetkileri saklı kalmak kaydıyla, bu Danışma Komitesinin görüşünü alır.

Madde 84

1. İşbu Başlık hükümleri demiryolu, karayolu ve ülke içi su yollarıyla yapılan taşımacılığa uygulanır.

2. Konsey nitelikli çoğunlukla, deniz ve hava taşımacılığı için uygun tedbirlerin alınıp alınmayacağı ve gerektiğinde bu tedbirlerin hangi ölçü ve usule göre alınacağı konusunda karar verebilir.*

75. Maddenin 1 ve 3. paragraflarındaki usul hükümleri uygulanır.**

* 2.paragrafın birinci bendi Tek Avrupa Senedinin 16.Maddesinin 5.paragrafı ile değiştirilmiştir.

** 2.paragrafın ikinci bendi Tek Avrupa Senedinin 16.Maddesinin 6.paragrafı ile değiştirilmiştir.

KISIM ÜÇ

TOPLULUĞUN POLİTİKASI

BAŞLIK I

Ortak Kurallar

BÖLÜM 1

REKABETE İLİŞKİN KURALLAR

Kesim 1

Teşebbüslere uygulanan kurallar

Madde 85

1. Üye Devletler arasındaki ticareti etkileyebilecek ve ortak pazar içindeki rekabetin engellenmesi, kısıtlanması veya bozulmasını amaç edinen veya bu sonucu doğuran ve özellikle:
 - (a) alış veya satış fiyatlarını veya diğer ticaret koşullarını doğrudan ya da dolaylı olarak belirleyen;
 - (b) üretimi, pazarları, teknik gelişimi veya yatırımı kısıtlayan veya kontrol eden;
 - (c) pazar veya tedarik kaynaklarını paylaştıran;
 - (d) diğer ticari taraflar ile yapılan eşdeğer işlemlere farklı koşullar uygulayan ve böylelikle de onları rekabet açısından zararlı duruma sokan;
 - (e) sözleşmelerin akdini, nitelikleri gereği veya ticari teamüle göre bu tür sözleşmelerin konusuyla hiç bir bağlantısı olmayan ek yükümlülüklerin diğer taraflarca kabulü şartına bağlayan,teşebbüsler arasındaki tüm anlaşmalar, teşebbüs birliklerinin kararları ve birlikte davranışlar ortak pazarla bağdaşmadıkları için yasaktır.
2. İşbu Madde ile yasaklanan anlaşmalar ve kararlar hükümsüzdür.

3. Bununla birlikte, tüketicilere sağlanan çıkardan adalete uygun bir pay sağlamanın yanı sıra, malların üretimi veya dağıtımının geliştirilmesine veya teknik ve ekonomik ilerlemenin hızlandırılmasına katkıda bulunan; ve

(a) ilgili teşebbüslere, bu amaçlara ulaşmak için gereksiz kısıtlamalar getirmeyen,

(b) bu tür teşebbüslere söz konusu ürünlerin önemli bir kısmı için rekabeti ortadan kaldırma olanağı vermeyen,

- teşebbüsler arasındaki herhangi bir anlaşma veya anlaşmalar dizisi,

- teşebbüslerin ya da teşebbüs birliklerinin herhangi bir kararı veya kararlar dizisi,

- müştereken kararlaştırılmış her tür uygulama veya uygulamalar dizisi,

ile ilgili olarak 1. paragraf hükümlerinin uygulanmaması kararlaştırılabilir.

Madde 86

Bir veya daha çok teşebbüsün ortak pazarda veya önemli bir bölümündeki hakim durumu kötüye kullanması, Üye Devletler arasındaki ticareti etkilemesi ölçüsünde, ortak pazarla bağdaşmaz ve yasaktır.

Böyle bir kötüye kullanma, özellikle:

(a) doğrudan veya dolaylı olarak haksız alış veya satış fiyatları veya başka adalete aykırı ticari şartlar koşulması;

(b) üretimin, pazarların veya teknik gelişmenin tüketicilerin zararına olacak şekilde sınırlandırılması;

(c) ticari ilişkinin diğer tarafları ile yapılan eş değerdeki işlemlere farklı koşullar uygulanmasını ve böylelikle de onların rekabet açısından dezavantajlı duruma sokulması;

- (d) sözleşmelerin akdinin, nitelikleri gereği veya ticari teamüle göre bu tür sözleşmelerin konusuyla hiç bir bağlantısı olmayan ek yükümlülüklerin taraflarca kabulü şartına bağlanmasını kapsayabilir.

Madde 87

1. İşbu Antlaşmanın yürürlüğe girmesini izleyen üç yıl içinde Konsey, Komisyonun önerisi üzerine ve Avrupa Parlamentosunun görüşünü aldıktan sonra 85 ve 86. Maddelerde belirtilen ilkelerin uygulanması için gerekli tüzük veya direktifleri oybirliğiyle kabul eder.

Bu tür hükümler yukarıda belirtilen süre içinde kararlaştırılmamışsa Konsey, Komisyonun önerisi üzerine ve Avrupa Parlamentosunun da görüşünü aldıktan sonra nitelikli çoğunluk ile bu hükümleri belirler.

2. 1. paragrafta değinilen tüzük veya direktiflerin amacı, özellikle:

- (a) para cezaları ve gecikme faizi koyma yoluyla 85. Maddenin 1. paragrafı ve 86. Maddede belirlenen yasaklara uyulmasını temin etmek;
- (b) bir taraftan etkin denetim yapılmasını diğer taraftan yönetimi mümkün olan ölçüde basitleştirmeye duyulan ihtiyacı göz önünde bulundurarak 85. Maddenin 3. paragrafının uygulanmasına ilişkin ayrıntıları belirlemek;
- (c) gerektiğinde 85 ve 86. Madde hükümlerinin kapsamını ekonominin çeşitli dallarına göre tanımlamak;
- (d) işbu paragrafta belirlenen hükümlerin uygulanmasında Komisyon ve Adalet Divanı'nın görevlerini tanımlamak;
- (e) işbu Kesimde yer alan veya bu Maddenin uygulanması sonucu kabul edilen hükümler ile ulusal mevzuat arasındaki ilişkiyi belirlemektir.

Madde 88

87. Maddeye uygun olarak kabul edilen hükümler yürürlüğe girinceye kadar, Üye Devletlerin yetkili makamları anlaşmalar, kararlar ve teşebbüslerin birlikte davranışlarının kabul edilebilirliği ve ortak pazardaki hakim durumun kötüye kullanılması konusunda kendi hukuklarına ve 3. paragraf hükmü özellikle dikkate alınmak suretiyle 85. Madde ile 86. Madde hükümlerine göre karar verirler.

Madde 89

1. 88. Madde saklı kalmak kaydıyla Komisyon, görevine başlar başlamaz 85 ve 86. Maddelerde belirlenen ilkelerin uygulanmasını sağlar. Komisyon, bir Üye Devletin başvurusu üzerine veya resen ve Üye Devletlerde kendisine yardımcı olabilecek yetkili makamlar ile işbirliği yaparak, bu ilkelerin ihlali ile ilgili iddiaları soruşturur. Komisyon, herhangi bir ihlalin söz konusu olduğunu tespit ederse buna son vermek amacıyla uygun tedbirler önerir.
2. İhlalin sona erdirilmemesi durumunda Komisyon, bu tür ihlali gerekçeli bir karar ile tespit eder. Komisyon, kararını yayımlayabilir ve durumun düzeltilmesi amacıyla koşul ve ayrıntılarını kendisinin saptayacağı gerekli tedbirleri almaları için Üye Devletleri yetkili kılabilir.

Madde 90

1. Kamu teşebbüsleri ve Üye Devletlerin özel veya münhasır haklar tanıdığı teşebbüslerle ilgili olarak Üye Devletler, işbu Antlaşmada yer alan, özellikle 7. ve 85 ila 90. Maddelerde öngörülen kurallara aykırı hiçbir tedbir alamaz ve mevcut olanları da devam ettiremez.
2. Genel ekonomik çıkarlara ilişkin hizmetleri yürütmekle görevli veya mali nitelikli tekel özelliğine sahip teşebbüsler, bu tür kurallar kendilerine verilmiş olan belirli görevlerin

ifasını hukuken veya fiilen engellemedikçe, işbu Antlaşmada yer alan kurallara, özellikle rekabet ile ilgili kurallara tabidir. Ticaretin gelişimi Topluluğun çıkarlarına aykırı olabilecek ölçüde etkilenmemelidir.

3. Komisyon, işbu Madde hükümlerinin uygulanmasını gözetir ve gerektiğinde uygun direktif veya kararları Üye Devletlere yöneltir.

Kesim 2

Damping

Madde 91

1. Geçiş döneminde Komisyon, bir Üye Devlet veya ilgili başka bir tarafın başvurusu üzerine ortak pazar içinde damping uygulanmakta olduğunu saptarsa, bu uygulamalara yol açan kişi ya da kişilere bu duruma son vermelerini sağlamak amacıyla tavsiyelerde bulunur.

Damping uygulamalarına devam edilmesi durumunda Komisyon, koşullarını ve ayrıntılarını kendisinin saptayacağı koruyucu tedbirleri alması için zarar gören Üye Devlete yetki verir.

2. İşbu Antlaşmanın yürürlüğe girmesiyle, bir Üye Devlet menşeli veya o devlet içinde serbest dolaşım halinde olup ve başka bir Üye Devlete ihraç edilmiş olan ürünler, yeniden ithal edilmeleri durumunda, hiçbir gümrük resmine, miktar kısıtlamasına veya eş etkili tedbire tabi tutulmaksızın söz konusu ilk Devlet sınırları içine kabul edilir. Komisyon işbu paragrafın uygulanması için uygun kuralları belirler.

Kesim 3

Devletler tarafından yapılan yardımlar

Madde 92

1. İşbu Antlaşmada aksine hüküm bulunmadıkça, bir Üye Devlet tarafından veya Devlet kaynakları vasıtasıyla herhangi bir şekilde yapılan ve belirli teşebbüsleri veya belirli malların üretimini kayıarak rekabeti bozan veya bozmakla tehdit eden, her türlü yardım, Üye Devletler arasındaki ticareti etkilediği ölçüde, ortak pazarla bağdaşmaz.
2. Aşağıdaki yardım türleri ortak pazarla bağdaşır:
 - (a) ilgili ürünlerin menşesine bağlı bir ayırım gözetmeksizin verilmesi koşuluyla bireysel tüketicilere yapılan sosyal nitelikli yardımlar;
 - (b) doğal afetler veya olağanüstü olayların neden olduğu zararı karşılamak için yapılan yardımlar;
 - (c) Federal Almanya Cumhuriyeti'nin Almanya'nın bölünmesinden etkilenen belirli bölgelerinin ekonomisine, bölünmenin yarattığı ekonomik zararın giderilmesi için gerekli olduğu ölçüde yapılan yardımlar.
3. Aşağıdaki yardım türleri ortak pazarla bağdaşır sayılabilir:
 - (a) yaşam standardının anormal ölçüde düşük olduğu veya ciddi bir eksik istihdamın hüküm sürdüğü bölgelerin ekonomik gelişimini desteklemeye yönelik yardımlar;
 - (b) Avrupa'nın ortak çıkarına olacak önemli bir projenin gerçekleştirilmesinin teşvik edilmesi veya bir Üye Devlet ekonomisinde ortaya çıkan ciddi bir bozulmanın giderilmesi için yapılan yardımlar;

(c) ticaret koşullarını ortak çıkarlara zarar verecek ölçüde olumsuz yönde etkilemeyen ve belirli ekonomik bölgeler veya belirli ekonomik faaliyetlerin gelişimini kolaylaştırmak için yapılan yardımlar; ancak, 1 Ocak 1957 tarihi itibarıyla gemi yapımına verilen yardımlar, sadece gümrük korumasının yokluğunun telafi edilmesi amacıyla kullanılmaları ölçüsünde, işbu Antlaşmanın üçüncü ülkelere yönelik ortak ticaret politikası ile ilgili hükümleri saklı kalmak kaydıyla, gümrük vergilerinin kaldırılmasında uygulanan koşullara tabi olarak tedricen azaltılır;

(d) Komisyonun önerisi üzerine Konseyin nitelikli çoğunlukla alacağı kararla belirlenebilecek diğer yardım türleri.

Madde 93

1. Komisyon, Üye Devletlerle işbirliği içinde bu Devletlerde mevcut olan tüm yardım sistemlerini sürekli olarak inceler. Komisyon, Üye Devletlere, ortak pazarın sürekli gelişimi veya işleyişi için gereken uygun tedbirleri önerir.
2. Eğer Komisyon, ilgili taraflara kendi görüşlerini bildirmeleri için uyarıda bulunduktan sonra, bir Devlet veya Devlet kaynakları vasıtasıyla sağlanan yardımın 92. Maddeye göre ortak pazarla bağdaşmadığını veya bu tür yardımın kötüye kullanıldığını tespit ederse, ilgili Devletin Komisyon tarafından saptanacak süre içinde böyle bir yardımı kaldırmasına veya değiştirmesine karar verir.

Söz konusu Devletin öngörülen süre içinde bu karara uymaması halinde Komisyon veya ilgili herhangi bir Devlet, 169 ve 170. Madde hükümlerine uymaksızın doğrudan Adalet Divanında dava açabilir.

Bir Üye Devletin başvurusu üzerine Konsey, istisnai durumlar gerektirdiği takdirde, bu Devletin verdiği veya vereceği

yardımın, 92. Madde hükümlerine veya 94. Maddede belirtilen tüzüklere uymaksızın, ortak pazarla bağdaştığına oybirliği ile karar verebilir. Söz konusu yardım ile ilgili olarak Komisyonun, bu paragrafın birinci bendinde belirtilen süreci başlatması halinde, ilgili Devletin Konseye yapacağı başvurunun, Konsey tutumunu belirtinceye kadar söz konusu süreci durdurucu etkisi vardır.

Ancak, eğer Konsey söz konusu başvurunun yapılmasını izleyen üç ay içinde tutumunu belirtmezse, Komisyon bu konuda kendisi karar verir.

3. Komisyon, görüşlerini bildirebilmesi için, yardımın yapılması veya değiştirilmesi ile ilgili tasarımlardan zamanında haberdar edilir. Eğer Komisyon bu tür bir tasarımın 92. Maddeye göre ortak pazarla bağdaşmadığını düşünürse, 2. paragrafta belirtilen süreci gecikmeksizin başlatır. İlgili Üye Devlet, bu süreç nihai bir kararla sonuçlanmadan tasarlanan tedbirleri yürürlüğe koyamaz.

Madde 94

Konsey, Komisyonun önerisi üzerine nitelikli çoğunlukla karar alarak, 92 ve 93. Maddelerin uygulanması amacıyla gerekli bütün düzenlemeleri yapabilir ve özellikle 93. Maddenin 3. paragrafının uygulanmasına ilişkin şartları ve bu süreçten muaf olan yardım türlerini tespit edebilir.

BÖLÜM 2

VERGİ HÜKÜMLERİ

Madde 95

Hiçbir Üye Devlet diğer Üye Devletlerin ürünlerine, kendi

benzer ürünlerine doğrudan veya dolaylı olarak uyguladığından daha yüksek herhangi bir iç vergiyi doğrudan veya dolaylı olarak koyamaz.

Ayrıca hiçbir Üye Devlet diğer Üye Devletlerin ürünlerine, diğer ürünlere dolaylı koruma sağlayacak nitelikte herhangi bir iç vergi uygulayamaz.

Üye Devletler, en geç ikinci aşamanın başında, işbu Antlaşma yürürlüğe girdiği sırada mevcut ve yukarıdaki kurallara aykırı olan hükümleri kaldırır veya düzeltirler.

Madde 96

Ürünler herhangi bir Üye Devlet ülkesine ihraç edildiğinde doğrudan ya da dolaylı olarak içeride tabi tutuldukları vergilerden daha yüksek bir iç vergi iadesinden yararlanamazlar.

Madde 97

Yaygın muamele vergisi tipinde muamele vergisi uygulayan Üye Devletler, ithal edilen ürünlere uyguladıkları iç vergilendirme veya ihraç edilen ürünler için izin verilen iadeler söz konusu olduğunda, 95 ve 96. Maddelerde belirtilen ilkelerin ihlal edilmemesi koşuluyla, her bir ürün veya ürün grubu için ortalama vergi oranları saptayabilirler.

Bir Üye Devletin saptadığı ortalama vergi oranlarının bu ilkelere uymadığı durumlarda, Komisyon, ilgili Devlete konuya ilişkin gerekli direktif veya kararları gönderir.

Madde 98

Muamele vergileri, özel tüketim vergileri ve diğer dolaylı vergi türleri dışındaki yükümler konusunda, tasarlanan tedbirler,

Komisyonun önerisi üzerine Konsey tarafından sınırlı bir süre için nitelikli çoğunluk ile daha önceden onaylanmış olmadıkça, diğer Üye Devletlere yapılan ihracat ile ilgili indirim veya vergi iadesi sağlanamaz ve Üye Devletlerden yapılacak ithalata ilişkin telafi edici vergiler konamaz.

Madde 99*

Konsey, Komisyonun önerisi üzerine ve Avrupa Parlamentosunun görüşünü aldıktan sonra oybirliğiyle, muamele vergileri, özel tüketim vergileri ve diğer tür dolaylı vergilere ilişkin mevzuatın uyumlaştırılmasına yönelik hükümleri, bu uyumlaştırmanın 8a. Maddesinde öngörülen sürede iç pazarın kurulmasını ve işleyişini sağlaması için gerekli olduğu ölçüde kabul eder.

BÖLÜM 3

MEVZUATIN YAKINLAŞTIRILMASI

Madde 100

Komisyonun önerisi üzerine Konsey, oybirliğiyle, Üye Devletlerin, ortak pazarın kuruluş ve işleyişini doğrudan etkileyebilecek yasa, tüzük veya idari düzenlemelerin yakınlaştırılmasına yönelik direktifler çıkarır.

* Bu Madde Tek Avrupa Senedinin 17.Maddesi ile değiştirilmiştir.

Bir veya daha fazla Üye Devlette, uygulanmaları mevzuat değişikliği gerektirebilecek direktifler söz konusu olduğunda, Avrupa Parlamentosu ve Ekonomik ve Sosyal Komitenin görüşü alınır.

Madde 100a*

1. 100. Maddeye uymaksızın ve işbu Antlaşmanın aksine hükümleri saklı kalmak kaydıyla, Madde 8a da belirlenen hedeflere ulaşılması için aşağıdaki hükümler uygulanır. Konsey, Komisyonun önerisi üzerine, Avrupa Parlamentosu ile işbirliği içinde ve Ekonomik ve Sosyal Komitenin görüşünü aldıktan sonra nitelikli çoğunluk ile Üye Devletlerin iç pazarın kurulmasını ve işlemlerini amaç edinmiş yasa, tüzük veya idari düzenlemelerin yakınlaştırılmasına ilişkin tedbirleri tespit eder.
2. 1. paragraf, vergilere ilişkin hükümlere, kişilerin serbest dolaşımı ve bağımlı çalışanların hak ve çıkarlarıyla ilgili hükümlere uygulanmaz.
3. Komisyon, 1. paragrafta öngörülen sağlık, güvenlik, çevre ve tüketicinin korunmasına ilişkin önerilerinde yüksek bir koruma düzeyini esas alır.
4. Eğer, bir uyum tedbirinin Konseyce nitelikli çoğunlukla kabulünü takiben bir Üye Devlet, 36. Maddede yer alan temel zorunluluklar nedeniyle, veya çevre korunması ile ya da çalışma ortamı ile ilgili olarak ulusal hükümleri uygulamayı gerekli görürse bu hükümleri Komisyona bildirir.

* Bu Madde Tek Avrupa Senedinin 18.Maddesi ile eklenmiştir.

Komisyon, ilgili hükümlerin Üye Devletler arasındaki ticarete keyfi bir ayırıcılık aracı veya örtülü bir kısıtlama olmadıklarını araştırdıktan sonra bunları teyit eder.

Komisyon veya herhangi bir Üye Devlet, başka bir Üye Devletin işbu Maddede belirtilen yetkileri usulsüz kullandığını düşünürse 169 ve 170. Maddelerde yer alan usule uymaksızın konuyu doğrudan doğruya Adalet Divanına götürebilir.

5. Yukarıda değinilen uyum tedbirleri, uygun durumlarda, 36. Maddede yer alan, ekonomik olmayan bir veya daha fazla nedenle Topluluğun denetim sürecine tabi geçici tedbirler almaları için Üye Devletlere yetki veren koruyucu bir hükmü de içerir.

Madde 100 b*

1. 1992 yılı içinde, Komisyon, her Üye Devlet ile birlikte 100a Maddesinin kapsamına giren ve bu maddeye uygun olarak uyumlaştırılması yapılmamış ulusal nitelikli yasa, tüzük ve idari düzenlemelerin bir envanterini çıkarır.

Konsey, Madde 100a'nın hükümlerine uygun olarak, bir Üye Devlette yürürlükte olan hükümlerin diğer bir Üye Devlette uygulananlarla eş değer sayılmasına karar verebilir.

2. Madde 100a(4)'ün hükümleri kıyas yoluyla uygulanır.

* Bu Madde Tek Avrupa Senedinin 19.Maddesi ile eklenmiştir.

3. Komisyon, birinci paragrafın 1. bendinde sözü edilen envanteri hazırlar ve uygun önerileri Konseyin 1992 yılı sonuna kadar karar vermesi için zamanında gönderir.

Madde 101

Komisyon, Üye Devletlerin yasa, tüzük ve idari düzenlemeleri arasındaki bir farklılığın ortak pazar içindeki rekabet koşullarını bozduğunu ve giderilmesi gereken bir sapmaya sebep olduğunu tespit ederse, ilgili Üye Devletler ile istişarede bulunur.

Eğer böyle bir istişare söz konusu bozukluğu giderecek bir anlaşma ile sonuçlanmazsa Konsey, Komisyonun önerisi üzerine ilk aşamada oybirliğiyle ve ondan sonra nitelikli çoğunluk ile gerekli direktifleri çıkarır. Komisyon ve Konsey, işbu Antlaşmada belirlenen diğer uygun tedbirleri alabilirler.

Madde 102

1. Yasa, tüzük veya idari düzenlemelerin kabul edilmesi veya değiştirilmesinin 101. Madde çerçevesinde bir sapmaya neden olabileceği endişesi söz konusu olduğu takdirde, sözü edilen hükümleri uygulamak isteyen Üye Devlet, Komisyonun görüşünü alır. Komisyon, Üye Devletlerin görüşünü aldıktan sonra ilgili Devletlere söz konusu sapmadan kaçınmak için uygun tedbirleri tavsiye eder.
2. Eğer iç hükümlerini belirlemek veya bu hükümlerde değişiklik yapmak isteyen bir Devlet Komisyonun kendisine yaptığı tavsiyeye uymazsa, diğer Üye Devletlerden 101. Maddeye göre, böyle bir

sapmanın giderilmesi amacıyla kendi düzenlemelerinde değişiklik yapmaları istenemez. Eğer Komisyonun tavsiyesine uymayan Üye Devlet sadece kendi zararına bir sapmaya neden olursa 101. Madde hükümleri uygulanmaz.

BAŞLIK II

Ekonomi Politikası

BÖLÜM 1*
EKONOMİ VE PARA POLİTİKASI ALANINDA İŞBİRLİĞİ
(EKONOMİK VE PARASAL BİRLİK)

Madde 102a

1. Topluluğun daha sonraki gelişmesi için gerekli ekonomi ve para politikalarının birbirine yaklaşmasını temin etmek amacıyla Üye Devletler, 104. Maddenin hedefleri doğrultusunda işbirliği yaparlar. Böyle yaparken, bu alanda mevcut yetkilere riayet ederek Avrupa Para Sistemi (APS) çerçevesinde yapılan işbirliği ve ECU'nün geliştirilmesi sayesinde kazanılan tecrübeleri dikkate alırlar.
2. Ekonomi ve para politikası alanlarında daha sonraki gelişmelerin kurumsal değişiklikler gerektirmesi ölçüsünde, 236. Madde hükümleri uygulanır. Parasal alanda kurumsal değişikliklerin söz-konusu olması halinde, Para Komitesi ile Merkez Bankaları Governörler Komitesinin de görüşü alınır.

BÖLÜM 2**

KONJONKTÜR POLİTİKASI

Madde 103

1. Üye Devletler kendi konjonktür politikalarını bir ortak

* Bu Bölüm Tek Avrupa Senedinin 20.Maddesi ile işbu Antlaşmanın 3.Kısım II.Başlığına eklenmiştir.

** Bu Bölüm Tek Avrupa Senedinin 20.Maddesinin 2.paragrafına göre yeniden numaralandırılmıştır.

çıkarmeselesi olarak görürler. Üye Devletler mevcut koşullara göre alınacak tedbirler konusunda birbirlerine ve Komisyona danışır.

2. İşbu Antlaşmada öngörülen diğer usuller saklı kalmak kaydıyla Konsey, Komisyonun önerisi üzerine duruma uygun tedbirleri oybirliğiyle kararlaştırabilir.
3. Komisyonun önerisi üzerine Konsey, gerektiğinde 2.paragrafta kararlaştırılan tedbirleri yürürlüğe koymak için gereken direktifleri nitelikli çoğunlukla karar alarak çıkarır.
4. Belirli ürünlerin temininde güçlüklerle karşılaşılması halinde de bu Maddede öngörülen usuller uygulanır.

BÖLÜM 3*

ÖDEMELER DENGESİ

Madde 104

Her Üye Devlet, yüksek istihdam ve istikrarlı bir fiyat düzeyinin gerçekleştirilmesini sağlamanın yanı sıra, kendi genel ödemeler dengesinde dengeyi sağlamak ve kendi parasına olan güveni korumak için gerek duyulan ekonomik politikaları uygular.

* Bu Bölüm Tek Avrupa Senedinin 20.Maddesinin 2.paragrafına göre yeniden numaralandırılmıştır.

Madde 105

1. 104. Maddede belirtilen hedeflere ulaşılmasını kolaylaştırmak amacıyla Üye Devletler ekonomi politikalarını koordine ederler. Üye Devletler bu amaçla, kendi yönetimlerinin yetkili daireleri ve Merkez Bankaları arasında işbirliği sağlarlar.

Komisyon, bu işbirliğinin nasıl sağlanacağı konusunda Konseye tavsiyelerde bulunur.

2. Üye Devletlerin para politikaları arasında ortak pazarın işlerliği için gerektiği ölçüde koordinasyonu sağlamak amacıyla danışman statüsünde bir Para Komitesi kurulur. Komitenin görevleri:

- Üye Devletler ve Topluluğun parasal ve mali durumunu ve Üye Devletlerin genel ödemeler sistemini izlemek ve bu konuda Konsey ve Komiteye düzenli olarak rapor sunmak;

- bu kurumlara sunulmak üzere Konsey veya Komisyonun talebi üzerine veya resen görüşlerini bildirmektir.

Üye Devletler ve Komisyon Para Komitesine ikişer üye atarlar.

Madde 106

1. Her Üye Devlet, malların, hizmetlerin, sermayenin ve kişilerin Üye Devletler arasında dolaşımının işbu Antlaşmaya uygun olarak serbestleştirilmesi ölçüsünde, malların, hizmetlerin, veya sermayenin dolaşımı ile ilgili ödemeler ile sermaye ve kazanç transferlerinin alacaklı veya lehdarın ikamet ettiği Üye Devletin parasıyla yapılmasına izin vermeyi taahhüt eder.

Üye Devletler, genel ekonomik durumları ve özellikle ödemeler dengesindeki durumlarının elverdiği ölçüde, ödemelerini

yukarıdaki paragrafta belirtilenden daha fazla serbestleştirmeye hazır olduklarını bildirirler.

2. Mal, hizmet ve sermaye dolaşımının yalnızca kendileriyle ilgili kısıtlamalarla sınırlandırılması halinde, bunlara ilişkin ödemelerdeki kısıtlamaların kaldırılması için, gerekli değişiklikler yapılmak suretiyle miktar kısıtlamalarının kaldırılması, hizmetlerin serbestleştirilmesi ve sermayenin serbest dolaşımıyla ilgili bölümlerin hükümleri uygulanır.
3. Üye Devletler kendi aralarında, işbu Antlaşmanın 3 Nolu Ekinde listesi verilmiş olan görünmeyen işlemler ile ilgili transferlere yeni kısıtlamalar getirmemeyi taahhüt ederler.

1 ve 2. paragraflardaki hükümler veya sermayenin serbest dolaşımına ilişkin Bölüm hükümleri ile düzenlenmedikçe, mevcut kısıtlamaların aşamalı olarak kaldırılması 63 ila 65. Madde hükümlerine göre gerçekleştirilir.

4. Gerektiğinde Üye Devletler, bu Maddede değinilen ödeme ve transferlerin gerçekleşmesine imkan verecek tedbirler konusunda birbirlerine danışırlar; bu tür tedbirler bu Bölümde yer alan hedeflere ulaşılmasına engel olamaz.

Madde 107

1. Her Üye Devlet, döviz kurları ile ilgili politikasını bir ortak çıkar sorunu olarak ele alır.
2. Bir Üye Devlet kendi döviz kurlarında 104. Maddede yer alan hedeflere uygun olmayan ve rekabet koşullarını ciddi şekilde bozan bir değişiklik yaparsa Komisyon, Para Komitesinin görüşünü aldıktan sonra bu değişikliğin etkilerini gidermek amacıyla, kesin olarak sınırlı bir süre için, koşullarını ve ayrıntılarını kendisinin saptayacağı tedbirler almaları için diğer Üye Devletlere izin verebilir.

Madde 108

1. Bir Üye Devlet için ödemeler dengesinde, genel dengesizlikten ya da elindeki döviz cinsinden kaynaklanan ve özellikle de ortak pazarın işleyişine veya ortak ticaret politikasının aşamalı olarak gerçekleştirilmesine zarar vermesi muhtemel güçlüklerin veya bu konuda ciddi bir tehlikenin söz konusu olması halinde, Komisyon, ivedilikle, bu devletin durumunu ve 104. Madde hükümlerine uygun olarak ve kendi elindeki bütün imkanları kullanarak aldığı veya alabileceği tedbirleri inceler. Komisyon, ilgili devlet tarafından kabul edilmesini tavsiye edeceği tedbirleri bildirir.

Bir Üye Devlet tarafından alınan tedbir ve Komisyonun önerdiği tedbirler mevcut veya ileride karşılaşılması muhtemel tehditkar güçlüklerin üstesinden gelmek için yeterli görülmezse Komisyon, Para Komitesinin görüşünü aldıktan sonra, karşılıklı yardım verilmesini ve bunun için uygun yöntemleri Konseye tavsiye eder.

Komisyon mevcut durum ve gelişmeler hakkında Konseye düzenli olarak bilgi verir.

2. Konsey böyle bir karşılıklı yardım için nitelikli çoğunlukla karar verir; karşılıklı yardımın koşullarını ve ayrıntılarını belirleyen direktifleri kabul eder veya kararları alır. Bu karşılıklı yardım özellikle:

- (a) Üye Devletlerin başvurabilecekleri diğer uluslararası kuruluşlar nezdinde uyumlu bir yaklaşımda bulunması;
- (b) güç durumda olan Devletin üçüncü ülkelere karşı miktar kısıtlamalarını sürdürmesi veya yeniden kısıtlama koyması halinde ticaretin saptırılmasından kaçınmak için gerekli tedbirlerin alınması;
- (c) onayları alınmak kaydıyla diğer Üye Devletler tarafından sınırlı krediler verilmesi şeklinde olabilir.

Geçiş dönemi sırasında karşılıklı yardım, bu tür tedbirleri alacak Devletlerin de onayıyla, güçlük içindeki Devletten yapılan ithalat artışını kolaylaştırmak amacıyla kotaların genişletilmesi veya gümrük vergilerinde yapılacak özel indirimler şeklinde de olabilir.

3. Komisyonun tavsiye ettiği karşılıklı yardım Konsey tarafından sağlanmazsa veya sağlanan karşılıklı yardım ve alınan tedbirler yetersiz kalırsa, Komisyon, güçlük içindeki Devletin koruma tedbirleri almasına izin verir; bu tedbirlerin şartları ve ayrıntıları Komisyon tarafından tespit edilir.

Konsey, nitelikli çoğunlukla karar alarak bu izni iptal edebilir ve bu şart ve ayrıntılarda değişiklik yapabilir.

Madde 109

1. Ödemeler dengesinde ani bir bunalımın ortaya çıkması ve Madde 108(2) çerçevesinde uygun bir kararın derhal alınmaması halinde ilgili Üye Devlet ihtiyaten gerekli tedbirleri alır. Bu tür tedbirler, ortak pazarın işleyişinde mümkün olan en az düzeyde bozulmaya yol açmalı ve meydana gelen ani güçlükleri gidermek için tam olarak gerekli olandan daha geniş kapsamlı olmamalıdır.
2. Komisyon ve diğer Üye Devletlerin, bu koruma tedbirlerinden en geç yürürlüğe girdiklerinde haberdar edilmeleri gerekir. Komisyon Konseye 108.Madde uyarınca karşılıklı yardımyapılmasını tavsiye edebilir.
3. Konsey, Komisyonun görüşünü bildirmesinden ve Para Komitesine de danıştıktan sonra nitelikli çoğunlukla ilgili Devletin yukarıda sözü edilen koruma tedbirlerini değiştirmesine, askıya almasına veya kaldırmasına karar verebilir.

BÖLÜM 4*

TİCARET POLİTİKASI

Madde 110

Üye Devletler kendi aralarında bir gümrük birliği kurmak suretiyle ortak çıkarlar çerçevesinde dünya ticaretinin uyumlu bir şekilde gelişmesine, uluslararası ticarete uygulanan kısıtlamaların aşamalı olarak kaldırılmasına ve gümrük engellerinin azaltılmasına katkıda bulunmayı amaçlarlar.

Ortak ticaret politikasında, Üye Devletler arasındaki gümrük vergilerinin kaldırılmasının bu Devletlerde bulunan teşebbüslerin rekabet güçlerinin artışı üzerindeki lehte etkisi dikkate alınır.

Madde 111

Geçiş döneminde, 115 ve 116. Madde hükümleri saklı kalmak kaydıyla, aşağıdaki hükümler uygulanır:

1. Üye Devletler, üçüncü ülkelerle olan ticari ilişkilerini geçiş dönemi sonuna kadar dış ticaret alanında ortak bir politikanın uygulanması için gerekli koşulları bir araya getirecek biçimde uyumlu olarak yürütürler.

Komisyon, geçiş döneminde izlenecek ortak tutuma ilişkin prosedür ve ticaret politikalarında birliğin sağlanması konusunda Konseye öneriler sunar.

* Bu Bölüm Tek Avrupa Senedinin 20.Maddesinin 2.paragrafına göre yeniden numaralandırılmıştır.

2. Komisyon ortak gümrük tarifesi ile ilgili olarak üçüncü ülkelerle yapılacak tarife müzakereleri konusunda Konseye tavsiyelerde bulunur.

Konsey, bu tür müzakereleri başlatması için Komisyona yetki verir.

Komisyon, bu müzakereleri kendisine yardımcı olmak üzere Konsey tarafından atanmış özel bir Komiteyle istişare içinde ve Konseyin kendisine gönderebileceği direktifler çerçevesinde yürütür.

3. Konsey, işbu Madde ile kendisine verilen yetkileri kullanırken ilk iki aşama boyunca oybirliğiyle ve daha sonra nitelikli çoğunlukla karar verir.
4. Üye Devletler, ortak gümrük tarifesinin gecikmeden yürürlüğe girmesini temin etmek amacıyla, özellikle üçüncü ülkelerle aralarında yürürlükte olan tarife anlaşmalarının düzenlenmesi için gereken tüm tedbirleri Komisyona danışarak alırlar.
5. Üye Devletler, üçüncü ülkelerle veya üçüncü ülke gruplarıyla ilgili liberasyon listeleri üzerinde kendi aralarındaki tekdüzeliğin mümkün olan en üst düzeyde teminini hedef alırlar. Bu amaçla Komisyon, Üye Devletlere gerekli tavsiyelerde bulunur.

Eğer Üye Devletler üçüncü ülkelerle ilgili miktar kısıtlamalarını kaldırır veya azaltırlarsa, bu konuda önceden Komisyona bilgi verirler ve aynı muameleyi diğer Üye Devletlere de uygularlar.

Madde 112

1. Üye Devletler diğer uluslararası kuruluşlar çerçevesinde üstlendikleri yükümlülükler saklı kalmak kaydıyla, üçüncü ülkelere yönelik ihracata yardım sağladıkları sistemlerini geçiş dönemi sona ermeden önce, Topluluğun teşebbüsleri arasındaki rekabetin bozulmasından kaçınmak için gerekli ölçüde, aşamalı olarak uyumlu hale getirirler.

Konsey, Komisyonun önerisi üzerine, bu amaç doğrultusunda gerekli direktifleri ikinci aşamanın sonuna kadar oybirliğiyle, daha sonra nitelikli çoğunlukla çıkarır.

2. Yukarıdaki hükümler, muamele vergileri, özel tüketim vergileri ve diğer dolaylı vergiler de dahil olmak üzere, bir Üye Devlete ait bir malın üçüncü bir ülkeye ihracı dolayısıyla iade edilen gümrük vergilerinin veya eş etkili yükümlerin veya diğer dolaylı vergilerin iadelerinde uygulanmaz; bu durumda verilen iadelerin ihraç edilen malların doğrudan ya da dolaylı olarak üzerine konulan yüküm toplamını aşmaması gerekir.

Madde 113

1. Geçiş dönemi sona erdikten sonra ortak ticaret politikası özellikle tarife oranlarında değişiklik yapılması, tarife ve ticaret anlaşmalarının imzalanması, liberasyon tedbirlerinde yeknesaklığın sağlanması, ihracat politikası ve damping veya sübvansiyon uygulanması ve ticareti koruma tedbirleri alınması gibi konularda ortak ilkeler üzerine kurulur.
2. Komisyon, ortak ticaret politikasının uygulanması konusunda Konseye öneriler sunar.
3. Üçüncü ülkelerle yapılacak anlaşmaların müzakere edilmesi gerektiğinde Komisyon, gerekli müzakereleri başlatması için kendisine izin verecek olan Konseye tavsiyelerde bulunur.

Komisyon bu müzakereleri, görevin yerine getirilmesinde Komisyona yardımcı olmak üzere Konsey tarafından atanan özel bir Komite ile istişare içinde ve Konseyin kendisine yöneltebileceği direktifler çerçevesinde yürütür.

4. Konsey, işbu Maddede kendisine verilen yetkileri kullanırken nitelikli çoğunluk ile karar verir.

Madde 114

Konsey, ilk iki aşamada oybirliğiyle, daha sonra nitelikli çoğunlukla karar alarak, 111(2). Maddeyle ve 113. Maddede sözü edilen anlaşmaları Topluluk adına akdeder.

Madde 115

Ticarette meydana gelen bozulmaların herhangi bir Üye Devlet tarafından işbu Antlaşmaya uygun olarak alınan ticaret politikasına ilişkin tedbirlerin uygulanmasını engellemesini önlemek amacıyla veya bu tür tedbirler arasındaki farklılıkların bir veya daha fazla Üye Devlette ekonomik güçlükler neden olması halinde Komisyon, diğer Üye Devletler arasında gerekli işbirliğinin kurulması için yöntemler önerir. Bu önerinin yapılmaması halinde Komisyon, şartlarını ve ayrıntılarını kendisinin saptayacağı gerekli koruyucu tedbirleri almaları için Üye Devletlere izin verir.

Geçiş döneminde acil durumlar söz konusu olduğunda, Üye Devletler gerekli tedbirleri bizzat alabilirler ve bu tedbirleri diğer Üye Devletlere ve onların bu tür tedbirleri değiştirmelerine veya kaldırmalarına karar verebilecek olan Komisyona bildirirler.

Bu tür tedbirlerin seçiminde, ortak pazarın işleyişine en az zarar veren ve ortak gümrük tarifesinin uygulanmasının olabildiğince hızlandırılması gereğini de dikkate alan tedbirlere öncelik tanınır.

Madde 116

Üye Devletler, geçiş döneminin sona ermesinden itibaren ortak pazar için özel öneme sahip bütün sorunlar hakkında ekonomik nitelikli uluslararası kuruluşlar çerçevesinde yalnızca

ortaklaşa hareket ederler. Bu amaçla Komisyon, nitelikli çoğunluk ile karar verecek olan Konseye böyle ortak bir tutumun kapsamı ve uygulamaya konması ile ilgili öneriler sunar.

Üye Devletler, geçiş döneminde ortak hareketlerini düzenlemek ve mümkün olduğu ölçüde tek bir tavır belirlemek amacıyla aralarında danışmalarda bulunurlar.

BAŞLIK III

Sosyal Politika

BÖLÜM 1

SOSYAL HÜKÜMLER

Madde 117

Üye Devletler işçilerin, eşit şekilde gelişmelerine imkan vererek hayat ve çalışma şartlarının iyileştirilmesini teşvik etmenin gerekliliği konusunda görüş birliği içindedirler.

Üye Devletler, böyle bir gelişmenin sadece sosyal sistemlerin uyumunu teşvik edecek olan ortak pazarın işleyişi sonucunda değil fakat aynı zamanda işbu Antlaşmada yer alan usuller ve yasa, tüzük veya idari düzenlemelerde belirlenen hükümlerin yakınlaştırılması sonucunda da ortaya çıkacağı kanısındadırlar.

Madde 118

İşbu Antlaşmanın diğer hükümleri saklı kalmak kaydıyla ve genel hedeflerine uygun olarak Komisyonun görevleri, Üye Devletler arasında sosyal alanda, özellikle;

- istihdam;
- iş hukuku ve çalışma koşulları;
- temel ve ileri düzeyde mesleki eğitim;
- sosyal güvenlik;
- iş kazaları ve meslek hastalıklarına karşı koruma;
- iş sağlığı;
- sendika kurma ve işveren ile işçiler arasında toplu sözleşme yapma hakkı ile ilgili konularda yakın işbirliği sağlamaktır.

Bu amaçla Komisyon, ulusal düzeyde ortaya çıkan sorunlar ile uluslararası kuruluşları ilgilendiren sorunlar hakkında incelemeler yaparak, görüşler bildirerek ve istişare toplantıları düzenleyerek Üye Devletlerle yakın ilişkiler kurar.

Komisyon, işbu Maddede öngörülen görüşleri bildirmeden önce Ekonomik ve Sosyal Komiteye danışır.

Madde 118a*

1. Üye Devletler, özellikle işçi sağlığı ve güvenliği bakımından çalışma ortamında yapılacak iyileştirmelerin teşvikine önem verir ve sağlanan iyileştirmelerin korunmasının yanı sıra bu alandaki koşulların uyumlaştırılmasını kendilerine hedef edinirler.
2. 1 nolu paragrafta belirlenen amacın gerçekleştirilmesine yardımcı olmak amacıyla Konsey, Komisyonun önerisi üzerine nitelikli çoğunlukla karar alarak, Avrupa Parlamentosuyla işbirliği içinde ve Ekonomik ve Sosyal Komitenin görüşünü aldıktan sonra direktifler vasıtasıyla, Üye Devletlerin her birinde mevcut bulunan koşulları ve teknik kuralları dikkate alarak aşamalı olarak gerçekleştirilmek üzere asgari gerekleri kabul eder.

Bu direktiflerde küçük veya orta büyüklükteki teşebbüslerin kurulması ve gelişimini engellemesi muhtemel idari, mali veya hukuki kısıtlamalar koymaktan kaçınılır.

3. İşbu Maddeye uygun olarak kabul edilen hükümler, herhangi bir Üye Devletin, işbu Antlaşmayla uyum içinde, çalışma koşullarının korunmasına yönelik daha sıkı tedbirler almasına veya mevcut tedbirleri sürdürmesine engel olamaz.

* Bu Madde Tek Avrupa Senedinin 21.Maddesi ile eklenmiştir.

Madde 118b*

Komisyon, Avrupa düzeyinde tarafların da istemesi halinde yönetim ile emek arasında anlaşmaya dayalı ilişkiler kurulmasını sağlayabilecek bir diyalog kurmak için çaba gösterir.

Madde 119

Her Üye Devlet ilk aşama boyunca, aynı iş için kadın ve erkek işçilere eşit ücret ödenmesi ilkesinin uygulanmasını temin eder ve daha sonra bu uygulamayı sürdürür.

İşbu Maddenin amaçları doğrultusunda "ücret", işçinin yaptığı iş karşılığında doğrudan doğruya veya dolaylı olarak ve ister nakdi ister aynı olsun işvereninden aldığı temel veya asgari ücret ya da maaş ve herhangi bir başka bedel anlamına gelir.

Cinsiyet farkı gözetmeksizin eşit ücret ödenmesi:

- (a) parça başına göre ücreti ödenen aynı iş için yapılacak ödemelerde aynı ölçü biriminin esas alınması,
- (b) zaman esasına göre çalışmada aynı iş için yapılan ödemenin aynı olması hususlarını içerir.

Madde 120

Üye Devletler, ücretli izin sistemleri arasında mevcut olan eşitliğin sürdürülmesine özen gösterirler.

Madde 121

Konsey, Ekonomik ve Sosyal Komitenin görüşünü aldıktan sonra ve oybirliği ile karar alarak özellikle 48 ila 51. Maddelerde

* Tek Avrupa Senedi'nin 22.Maddesi ile eklenen Madde.

değınilen göçmen işçilerin sosyal güvenliği ile ilgili ortak tedbirlerin uygulanması konusunda Komisyonu görevlendirir.

Madde 122

Komisyon, Avrupa Parlamentosuna sunacağı yıllık raporunda Topluluk içindeki sosyal gelişmeler için özel bir bölüm ayırır.

Parlamento, Komisyonu sosyal koşullarla ilgili özel sorunlar hakkında raporlar hazırlamaya davet edebilir.

BÖLÜM 2

AVRUPA SOSYAL FONU

Madde 123

Ortak pazar içinde işçiler için istihdam imkanlarını iyileştirmek ve bu suretle yaşam standardının yükselmesine katkıda bulunmak amacıyla, aşağıda belirlenen hükümlere göre bir Avrupa Sosyal Fonu kurulur. Bu fonun görevi, Topluluk içinde istihdamı kolaylaştırmak ve işçilerin coğrafi ve mesleki hareketliliğini artırmaktır.

Madde 124

Fon Komisyonca yönetilir.

Komisyon bu görevin yerine getirilmesinde, bir Komisyon üyesinin başkanlık ettiği ve Hükümetler, sendikalar ve işveren kuruluşlarının temsilcilerinden oluşan bir Komite yardımcı olur.

Madde 125

1. Bir Üye Devletin başvurusu üzerine Fon, 127. Maddede öngörülen kurallar çerçevesinde, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girmesinden itibaren;

(a) - yeniden mesleki eğitim,

- yeniden yerleşme tazminatları,

vasıtasıyla işçilere verimli olabilecekleri yeni işler sağlanması,

(b) bir teşebbüsün farklı bir üretime yönelmesi sonucunda işi bütünüyle veya kısmen azalan veya geçici olarak işten çıkarılan işçilere, yeniden tam olarak istihdam edilinceye kadar, eski ücret düzeylerini koruyabilmeleri için yardım sağlanması amacıyla o Üye Devlet veya kamu hukukuna tabi bir kuruluş tarafından tahakkuk ettirilen masrafların % 50'sini karşılar.

2. Yeniden mesleki eğitim masrafları için Fon'un yardım sağlaması, işsiz kalanlara yeni bir meslek dışında iş bulunamamış olması ve yeniden eğitildikleri meslekte en az altı aydır üretken bir şekilde çalışıyor bulunmaları şartına bağlıdır.

Yeniden yerleşme yardımlarının verilmesi, işsiz kalan işçilerin, Topluluk içinde ikametgâhlarını değiştirmeye mecbur bırakılmaları ve yeni ikametgâhlarında en az altı aydır üretken bir şekilde çalışıyor olmaları şartına bağlıdır.

Bir teşebbüsün faaliyet türünün değiştirilmesi halinde işçilere yapılacak yardımların verilmesi:

a) söz konusu işçilerin en az altı aydır bu teşebbüste yeniden tam olarak istihdam edilmiş olmaları,

- b) ilgili hükümetin, söz konusu değişiklik ve onun finansmanı ile ilgili olarak söz konusu teşebbüs tarafından hazırlanmış bir tasarıyı daha önceden takdim etmiş olması, ve
- c) Komisyonun bu değişiklik tasarısına ön onay vermiş olması şartına bağlıdır.

Madde 126

Konsey, geçiş dönemi sona erdiğinde, Komisyonun görüşünü aldıktan ve Ekonomik ve Sosyal Komite ile Avrupa Parlamentosuna da danıştıktan sonra;

- (a) nitelikli çoğunluk ile 125. Maddede sözü edilen yardımın artık tamamen veya kısmen kesilmesine karar verebilir; veya
- (b) 123. Maddede belirlenen amaçlar çerçevesinde Fona verilebilecek yeni görevleri oybirliğiyle saptayabilir.

Madde 127

Konsey, Komisyonun önerisi üzerine nitelikli çoğunlukla ve Ekonomik ve Sosyal Komite ile Avrupa Parlamentosunun da görüşünü aldıktan sonra, 124 ila 126. Maddelerin uygulanması için gerekli hükümleri belirler; özellikle 125. Maddeye göre Fon tarafından verilecek yardımın koşullarını ve işçileri Madde 125 (1) (b)'de öngörülen yardımdan yararlanacak teşebbüslerin sınıflarını ayrıntılarıyla saptar.

Madde 128

Konsey, Komisyonun önerisi üzerine ve Ekonomik ve Sosyal Komitenin görüşünü aldıktan sonra, hem ulusal ekonomilerin hem de ortak pazarın uyumlu kalkınmasına katkıda bulunabilecek ortak bir mesleki eğitim politikasının uygulanmasına ilişkin genel ilkeleri belirler.

BAŞLIK IV

Avrupa Yatırım Bankası

Madde 129

Tüzel kişiliğe sahip bir Avrupa Yatırım Bankası kurulmuştur.

Avrupa Yatırım Bankasının ortakları Üye Devletlerdir.

Avrupa Yatırım Bankasının Statüsü, işbu Antlaşmaya ekli bir Protokol ile belirlenmiştir.

Madde 130

Avrupa Yatırım Bankasının görevi, sermaye piyasasına başvurarak ve kendi öz kaynaklarını kullanarak, ortak pazarın, Topluluğun genel yararları doğrultusunda dengeli ve istikrarlı bir biçimde gelişmesine katkıda bulunmaktır. Bu amaçla Banka, kâr amacı gütmeksizin ekonominin bütün sektörlerindeki;

- (a) az gelişmiş bölgelerin kalkınmasına yönelik projelerin;
- (b) ortak pazarın aşamalı olarak kurulmasının gerektirdiği teşebbüslerin modernleştirilmesi veya faaliyet türlerinin değiştirilmesi ya da yeni iş alanlarının yaratılmasını amaçlayan ve büyüklükleri ve nitelikleri gereği Üye Devletlerin her birinde mevcut bulunan çeşitli finansman imkanlarıyla tamamen finanse edilemeyen projelerin;
- (c) birden çok Üye Devletin ortak yararına olan ve Üye Devletlerin her birinde mevcut bulunan çeşitli finansman imkanlarıyla finanse edemeyecekleri büyüklük veya nitelikteki projelerin finansmanını kredi ve teminatlar vererek kolaylaştırır.

BAŞLIK V*

Ekonomik ve Sosyal Kaynaşma

* 130a, 130b, 130c, 130d ve 130e Maddelerini kapsayan V.Başlık Tek Avrupa Senedinin 23.Maddesi ile işbu Antlaşmanın Üçüncü Kısımına ilave edilmiştir.

Madde 130a*

Topluluk, bir bütün olarak uyumlu gelişmesini ilerletmek amacıyla ekonomik ve sosyal kaynaşmanın güçlendirilmesine yönelik faaliyetlerini geliştirir ve devam ettirir.

Topluluk, özellikle çeşitli bölgeleri arasındaki eşitsizlikleri ve en az kayırılan bölgelerdeki geri kalmışlığı gidermeyi amaçlar.

Madde 130b*

Üye Devletler kendi ekonomi politikalarını yürütür ve ayrıca Madde 130a'da belirlenen hedeflere ulaşmak amacıyla bu politikaları koordine ederler. Ortak politikaların ve iç pazarın gerçekleştirilmesinde 130a ve 130c Maddelerinde sözü edilen amaçlar göz önünde bulundurulur ve bu amaçların gerçekleştirilmesine yardımcı olunur. Topluluk, bu amaçlara ulaşılmasını, yapısal Fonlar (Avrupa Tarımsal Yönlendirme ve Garanti Fonu, "Yönlendirme" Bölümü, Avrupa Sosyal Fonu, Avrupa Bölgesel Kalkınma Fonu), Avrupa Yatırım Bankası ve diğer mevcut mali araçlar vasıtasıyla aldığı kararlar ile destekler.

Madde 130c*

Avrupa Bölgesel Kalkınma Fonu, geri kalmış bölgelerin gelişmesi ve yapısal bakımdan düzenlenmesine ve gerileyen sınai bölgelerdeki üretimin değiştirilmesine katılım yoluyla, Topluluk içindeki temel bölgesel dengesizliklerin giderilmesine yardımcı olma amacına yöneliktir.

* 192. sayfadaki dipnota bakınız.

Madde 130d*

Tek Avrupa Senedi yürürlüğe girdiğinde Komisyon, Konseye amacı, mevcut yapısal fonların (Avrupa Tarımsal Yönlendirme ve Garanti Fonu, Yönlendirme Bölümü, Avrupa Sosyal Fonu, Avrupa Bölgesel Kalkınma Fonu) yapıları ve işleyişleri ile ilgili kurallarında, 130a ve 130c Maddelerinde yer alan hükümlerin yerine getirilmesine katkıda bulunmak amacıyla görevlerini belirlemek ve akılcı bir çerçeveye oturtmak, etkinliklerini artırmak ve mevcut mali araçları da kullanarak kendi faaliyetlerini kendi aralarında koordine etmek için gerekecek değişiklikleri yapmak olan kapsamlı bir öneri sunar. Konsey, bu öneri hakkındaki kararını Avrupa Parlamentosu ve Ekonomik ve Sosyal Komitenin görüşünü aldıktan sonra bir yıllık bir süre içinde oybirliğiyle verir.

Madde 130e*

Madde 130d'de değinilen kararın kabulünden sonra, Avrupa Bölgesel Kalkınma Fonuna ilişkin uygulama kararları, Komisyonun önerisi üzerine ve Avrupa Parlamentosuyla işbirliği halinde nitelikli çoğunlukla karar alan Konsey tarafından alınır.

Avrupa Tarımsal Yönlendirme ve Garanti Fonu, Yönlendirme Bölümü ve Avrupa Sosyal Fonu ile ilgili olarak 43, 126 ve 127. Maddeler ayrı ayrı uygulamada kalır.

* 192. sayfadaki dipnota bakınız.

BAŞLIK VI*

Araştırma ve teknolojik gelişme

* 130f, 130g, 130h, 130ý, 130k, 130l, 130m, 130n, 130o, 130p ve 130q Maddelerini kapsayan Başlık VI, Tek Avrupa Senedinin 24.Maddesi ile işbu Antlaşmanın Üçüncü Kısımına ilave edilmiştir.

Madde 130 f*

1. Topluluğun amacı,Avrupa sanayiinin bilimsel ve teknolojik temellerini kuvvetlendirmek ve bu sanayinin uluslararası rekabet gücünün gelişmesini desteklemektir.
2. Bu amaçla, küçük ve orta büyüklükteki teşebbüsler de dahil olmak üzere bütün teşebbüslerin, araştırma merkezlerinin ve üniversitelerin araştırma ve teknolojik gelişme çabalarını teşvik eder; Topluluk özellikle ulusal kamu ihaleleri açmak, ortak normları belirlemek ve işbirliğindeki hukuki ve mali engellerini kaldırmak suretiyle teşebbüslerin Topluluğun iç pazar potansiyelinden tam olarak yararlanmalarına imkan vermeyi amaçlayarak birbirleriyle olan işbirliği çabalarını destekler.
3. Bu hedeflerin gerçekleştirilmesinde, özellikle araştırma ve teknolojik gelişme alanında girişilen ortak çaba ve iç pazarın kurulması ile özellikle rekabet ve ticaret alanında ortak politikaların yürürlüğe konulması arasındaki ilişki göz önünde bulundurulur.

Madde 130 g*

Bu hedeflerin gerçekleştirilmesi için Topluluk, Üye Devletlerde girişilen faaliyetleri tamamlamak amacıyla aşağıdaki faaliyetlerde bulunur:

- (a) teşebbüsler, araştırma merkezleri ve üniversiteler ile işbirliğini artırarak araştırma, teknolojik gelişme ve tanıtım programlarını uygulamaya koymak;

* 195. sayfadaki dipnota bakınız.

- (b) Topluluğun, araştırma, teknolojik gelişme ve tanıtım alanlarında, üçüncü ülkeler ve uluslararası kuruluşlarla işbirliğini artırmak;
- (c) Topluluğun araştırma, teknolojik gelişme ve tanıtım konusundaki faaliyetlerinin sonuçlarını yaymak ve değerlendirmek;
- (d) Topluluktaki araştırmacıların eğitimini ve dolaşımını teşvik etmek.

Madde 130 h*

Üye Devletler, ulusal düzeyde yürütülen politikaları ve programları Komisyonla irtibat halinde aralarında koordine ederler. Komisyon, Üye Devletlerle yakın temas içinde, bu koordinasyonu teşvik etmek için yararlı bütün girişimlerde bulunur.

Madde 130 i*

1. Topluluk, faaliyetlerinin tamamını içeren birden çok yıla yaygın bir çerçeve programı kabul eder. Bu çerçeve program bilimsel ve teknik amaçları tespit eder, bu amaçların önceliklerini tanımlar, öngörülen faaliyetlerin ana hatlarını belirtir, programın bütününe Topluluğun mali katılımı için gerekli görülen miktar ve uygulama usulleri ve öngörülen değişik faaliyetler arasında bu miktarın dağılımını saptar.
2. Mevcut durumlarda meydana gelecek değişikliklere göre çerçeve programda uyarlamalar veya ilaveler yapılabilir.

* 195. sayfadaki dipnota bakınız.

Madde 130 k*

Çerçeve programın uygulamaya konması, faaliyetlerin her birinin içinde geliştirilmiş özel programlar yoluyla yapılır. Her özel program, kendi uygulanmasıyla ilgili ayrıntılı kuralları tanımlar, süresini tespit eder ve gerekli görülen araçları temin eder.

Konsey, özel programlar sonucunda elde edilen bilgilerin yayılmasına ilişkin usul ve esasları belirler.

Madde 130 l*

Birden çok yıla yaygın programın uygulamaya konulmasında, Topluluğun muhtemel katılımı saklı kalmak kaydıyla, finansmanını yalnızca bazı Üye Devletlerin sağladığı tamamlayıcı programların da yapılmasına karar verebilir.

Konsey, özellikle bilgilerin yayılması ve diğer Üye Devletlerin katılımı konusunda ek programlara uygulanacak kuralları tespit eder.

Madde 130 m*

Birden çok yıla yaygın çerçeve programın uygulamaya konulmasında, Topluluk, ilgili Üye Devletlerle uyum içinde, bu programların uygulanması için meydana getirilmiş kurumlara katılım da dahil olmak üzere çeşitli Üye Devletlerce başlanmış araştırma ve geliştirme programlarına katılımı öngörebilir.

* 195. sayfadaki dipnota bakınız.

Madde 130 n*

Topluluk, birden çok yıla yaygın çerçeve programın uygulamaya konulmasında, Topluluk içinde araştırma, teknolojik gelişme ve tanıtım konularında üçüncü ülkeler veya uluslararası kuruluşlarla işbirliği öngörebilir.

Bu işbirliğinin uygulanma usulleri, 228.Madde uyarınca Topluluk ile ilgili üçüncü taraflar arasında müzakere edilerek akdedilecek uluslararası anlaşmaları gerektirebilir.

Madde 130 o*

Topluluk kendi araştırma, teknolojik gelişme ve tanıtım programlarının iyi uygulanması için gerekli olacak ortak teşebbüsler veya başka herhangi bir kurum kurabilir.

Madde 130 p*

1. Topluluğun muhtemel katılımı dahil olmak üzere, her programın finansmanına ilişkin ayrıntılar programın kabulü sırasında tespit edilir.
2. Topluluğun yıllık katkı miktarı, Topluluğun diğer muhtemel finansman yöntemleri saklı kalmak kaydıyla, bütçe süreci içinde tespit edilir. Özel programların tahmini maliyet tutarı, çerçeve programın öngördüğü finansman miktarını aşmamalıdır.

* 195. sayfadaki dipnota bakınız.

Madde 130 q*

1. Komisyonun önerisi üzerine ve Avrupa Parlamentosu ile Ekonomik ve Sosyal Komitenin de görüşünü aldıktan sonra, Konsey, 130 ı ve 130o Maddelerinde öngörülen hükümleri oybirliğiyle tespit eder.
2. Konsey, Komisyonun önerisi üzerine, Ekonomik ve Sosyal Komitenin de görüşünü aldıktan sonra ve Avrupa Parlamentosu ile işbirliği içinde 130 k, 130 l, 130 m, 130 n Maddelerinde ve 130 p Maddesinin 1. paragrafında öngörülen hükümleri nitelikli çoğunlukla tespit eder. Ek programların kabulü ayrıca ilgili Üye Devletlerin onayını da gerektirir.

* 195. sayfadaki dipnoata bakınız.

3. BAŞLIK VII*

Çevre

* 130r, 130s ve 130t Maddelerini kapsayan Başlık VII, Tek Avrupa Senedinin 25.Maddesi ile işbu Antlaşmanın Üçüncü kısmına eklenmiştir.

Madde 130 r*

1. Topluluğun çevre konusundaki uğraşı amacı:

(i) çevrenin özelliklerini korumak, aynen muhafaza etmek ve iyileştirmek;

(ii) insan sağlığının korunmasına katkıda bulunmak;

(iii) doğal kaynakların dikkatli ve akılcı bir biçimde kullanılmasını temin etmektir.

2. Topluluğun çevreyle ilgili çabaları, koruyucu tedbirlerin alınması, çevreye verilen zararların öncelikle kaynağında giderilmesi ve kirletenin ödemesi ilkeleri üzerine kuruludur. Çevre korunması konusundaki gerekler Topluluğun diğer politikalarının bir parçasını oluşturur.

3. Topluluk, çevre konusundaki eylem programını hazırlarken:

(i) elde bulunan bilimsel ve teknik verileri;

(ii) Topluluğun değişik bölgelerindeki çevre şartlarını;

(iii) girişimde bulunmak ya da bulunmaktan doğabilecek fayda ve maliyetleri;

(iv) Topluluğun bir bütün olarak ekonomik ve sosyal kalkınmasını ve bölgelerinin dengeli kalkınmalarını,

göz önünde bulundurur.

4. Topluluk, 1. paragrafta öngörülen amaçla, tek tek Üye Devletler düzeyinden daha iyi gerçekleştirilebildiği ölçüde, çevre ile ilgili konularda Topluluk düzeyinde hareket eder. Üye

* 201. sayfadaki dipnota bakınız.

Devletler, Topluluğa özgü nitelikleri olan belirli tedbirler saklı kalmak kaydıyla, diğer tedbirlerin finansmanını ve uygulanmasını sağlarlar.

5. Topluluk ve Üye Devletler, kendi yetkileri çerçevesinde, üçüncü ülkeler ve yetkili uluslararası kuruluşlarla işbirliği yaparlar. Topluluk içindeki işbirliğinin ayrıntıları, 228. Madde uyarınca Topluluk ve ilgili üçüncü taraflar arasında görüşülüp sonuca bağlanacak anlaşmaları gerektirebilir.

Yukarıdaki paragraf, Üye Devletlerin uluslararası kuruluşlarla görüşmelerde bulunma ve uluslararası anlaşmalar yapma yetkisini engellemez.

Madde 130 s*

Konsey, Komisyonun önerisi üzerine ve Avrupa Parlamentosu ile Ekonomik ve Sosyal Komitenin de görüşünü aldıktan sonra, Topluluk tarafından girişilecek faaliyetleri oybirliğiyle kararlaştırır.

Konsey, önceki fıkrada öngörülen şartlar çerçevesinde nitelikli çoğunlukla karar alınması gereken konuları belirler.

Madde 130 t*

130. Madde gereğince ortaklaşa tespit edilen koruma tedbirleri, her Üye Devletin işbu Antlaşma ile bağdaşan daha sıkı koruma tedbirleri almasını ve sürdürmesini engellemez.

* 201. sayfadaki dipnota bakınız.

KISIM DÖRT

DENİZAŞIRI ÜLKE VE TOPRAKLARIN ORTAKLIĞI

Madde 131

Üye Devletler, Belçika, Fransa, İtalya, Hollanda, Danimarka* ve Birleşik Krallıkla özel ilişkileri olan Avrupa dışı ülke ve toprakların Toplulukla ortaklık kurmalarını kabul ederler**. Bu ülke ve toprakların (bundan böyle "ülke ve topraklar") listesi bu Antlaşmanın 4 numaralı ekinde verilmiştir.

Ortaklığın amacı, ülke ve toprakların ekonomik ve sosyal kalkınmasını desteklemek ve bu ülkeler ile bir bütün olarak Topluluk arasında daha sıkı ekonomik ilişkiler kurmaktır.

İşbu Antlaşmanın başlangıç bölümünde yer alan ilkelere uygun olarak ortaklık, öncelikle bu ülke ve topraklarda yaşayan insanların arzuladıkları ekonomik, sosyal ve kültürel gelişmelere yardımcı olmak amacıyla çıkarlarını ve refah düzeylerini artırma amacına hizmet eder.

Madde 132

Ortaklık aşağıdaki amaçları güder :

1. Üye Devletler, işbu Antlaşmaya uygun olarak kendi aralarında birbirlerine tanıdıkları ticaret rejimini diğer ülke ve topraklarla olan ticaretlerine de uygular.
2. Her ülke ve toprak, Üye Devletlerle ve diğer ülke ve topraklarla olan ticari ilişkilerinde, özel ilişkisinin olduğu Avrupa Devletine uyguladığı rejimi uygular.

* "Danimarka" terimi Grönland Antlaşması'nın 2.Maddesi ile eklenmiştir.

** İlk cümle, "Danimarka" deyimini hariç olmak üzere, Konsey Kararının 13.Maddesiyle değişik DK/ÝRL/BK Katılma Senedinin 24. Maddesinin 1.paragrafıyla değiştirilmiştir.

3. Üye Devletler, bu ülke ve toprakların aşamalı kalkınmaları için gerekli yatırımlara katkıda bulunur.
4. Üye Devletlerin, ülke ve topraklardan birinin uyruğu bulunan tüm gerçek ve tüzel kişileri, Topluluk tarafından finanse edilen yatırımlar için açılan ihalelere eşit koşullarda katılabilir.
5. Üye Devletler ile ülke ve topraklar arasındaki ilişkilerde şirket veya firmaların ve uyrukların yerleşme hakkı, 136. Maddede öngörülen özel hükümler saklı kalmak kaydıyla ve ayırım gözetilmeksizin, yerleşme hakkına ilişkin Bölümde yer alan hüküm ve usullere uygun olarak düzenlenir.

Madde 133

1. Ülkeve topraklar çıkışlı malların Üye Devletlerce ithali üzerinden alınan gümrük vergileri, işbu Antlaşma hükümleri uyarınca Üye Devletler arasında gümrük vergilerinin aşamalı olarak tamamen kaldırılması ile uyumlu olarak kaldırılır.
2. Her ülke veya toprağa Üye Devletlerden veya diğer ülke ve Topraklardan yapılan ithalattan alınan gümrük vergileri, 12, 13, 14,15 ve 17. Madde hükümlerine uygun şekilde aşamalı olarak kaldırılır.
3. Bununla birlikte ülke ve topraklar, kalkınma ve sanayileşme ihtiyaçlarını karşılayacak veya bütçeleri için gelir yaratacak gümrük vergileri koyabilirler.

Yukarıdaki bentte sözü edilen vergiler, yine de, her bir ülke ve toprağın özel ilişkiler içinde olduğu Üye Devletten ithal edilen ürünler üzerine konulan vergilerin düzeyine aşamalı olarak getirilir. İşbu Antlaşmada öngörülen indirim takvimi

ve

oranları, ilgili ülke veya toprakla özel ilişkileri olan Üye Devletin bir ürünü üzerine konulan vergi ile Topluluk çıkışlı aynı ürünün ithalatçı ülke veya toprağa girişi esnasında alınan vergi arasındaki fark için uygulanır.

4. Paragraf, bağlı oldukları özel uluslararası yükümlülükler sebebiyle zaten işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişinde ayırım gözetmeyen bir gümrük tarifesi uygulayan ülke ve Topraklara uygulanmaz.
5. Ülke ve toprakların ithal ettikleri mallara gümrük vergisi konulması veya bu mallara konulan gümrük vergilerinde yapılacak herhangi bir değişiklik, muhtelif Üye Devletlerden yapılacak ithalatlar arasında hukuken veya fiilen, dolaylı veya dolaysız ayırımcılığa neden olmamalıdır.

Madde 134

133. Maddenin 1. paragraf hükümleri uygulandığında, üçüncü bir ülkeden başka bir ülke veya toprağa ihraç edilen mallara uygulanan vergi düzeyleri eğer ticareti herhangi bir Üye Devletin aleyhine saptırma eğilimi gösterirse, bu Üye Devlet Komisyondan diğer Üye Devletlere bu duruma çare bulmak için gerekli önlemleri teklif etmesini isteyebilir.

Madde 135

Halk sağlığı, kamu güvenliği ve kamu düzeniyle ilgili hükümler saklı kalmak kaydıyla, ülke ve topraklar işçilerinin Üye Devletlerde, Üye Devletler işçilerinin bu ülke ve topraklarda serbest dolaşmaları, Üye Devletlerin daha sonra oybirliği ile yapacakları anlaşmalar ile belirlenir.

Madde 136

İşbu Antlaşmanın yürürlüğe girişinden itibaren ilk beş yıllık bir dönem için işbu Antlaşmaya ekli bir uygulama sözleşmesi, ülke ve topraklarla Topluluk arasındaki ortaklığın ayrıntılarını ve usulünü belirler.

Yukarıdaki paragrafta sözü edilen Sözleşmenin sona ermesinden önce Konsey, oybirliği ile, işbu Antlaşmada belirtilen ilkelere ve edinilen tecrübelere dayanarak yeni bir dönem için öngörülecek hükümleri belirler.

Madde 136 a*

İşbu Antlaşmaya ek, Grönland ile ilgili özel düzenlemelere ilişkin Protokolde yer alan Grönland ile ilgili özel hükümler saklı kalmak kaydıyla, 131 ila 136. Madde hükümleri Grönland için uygulanır.

* Bu Madde Grönland Antlaşmasının 3.Maddesi ile eklenmiştir.

KISIM BEŞ

TOPLULUĞUN KURUMLARI

BAŞLIK I

Kurumlara İlişkin Hükümler

BÖLÜM 1

KURUMLAR

Kesim 1

Avrupa Parlamentosu

Madde 137

Topluluk bünyesinde bir araya gelen Devletlerin halklarının temsilcilerinden oluşan Avrupa Parlamentosu, işbu Antlaşma ile kendisine verilen danışma ve denetim yetkilerini kullanır.

Madde 138

(1 ve 2. paragrafların, Avrupa Parlamentosu Temsilcilerinin Seçimine İlişkin Senedin 14. Maddesi uyarınca, 17 Temmuz 1979 tarihinden itibaren hükmü kalmamıştır.)

[Bkz: Söz konusu Senedin aşağıdaki 1. Maddesi:

1. Topluluk bünyesinde bir araya gelen Devletlerin halklarının Avrupa Parlamentosundaki temsilcileri, doğrudan genel oy ile seçilir.]

[Bkz: Söz konusu Senedin aşağıdaki 2. Maddesi:

2. Her Üye Devletten seçilen temsilcilerin sayısı aşağıdaki gibidir:

Belçika	24
Danimarka	16
Almanya	81
Yunanistan	24
İspanya	60
Fransa	81
İrlanda	15
İtalya	81
Lüksemburg	6
Hollanda	25
Portekiz	24
Birleşik Krallık	81]*

3. Avrupa Parlamentosu, doğrudan genel oy ile yapılacak seçimlerin bütün Üye Devletlerde tek tip bir usule göre yapılmasına ilişkin tasarılar hazırlar.**

Konsey, oybirliğiyle uygun hükümleri belirler ve bunları Üye Devletlere, kendi anayasal kurallarına göre kabul etmelerini tavsiye eder.

* İSP/PORT Katıma Senedinin 10.Maddesi ile belirlenen temsilcilerin sayısı.

** Bu konuda Avrupa Parlamentosu Temsilcilerinin Seçimine ilişkin Senedin 7(1) ve (2). Maddesine bakınız.

Madde 139

Avrupa Parlamentosu yılda bir defa olmak üzere Mart ayının ikinci salı günü kendiliğinden toplanır.* **

Avrupa Parlamentosu, Üyelerinin çoğunluğunun, Konseyin veya Komisyonun talebi üzerine olağanüstü toplanabilir.

Madde 140

Avrupa Parlamentosu, Başkanını ve Başkanlık Divanını kendi üyeleri arasından seçer.

Komisyon üyeleri, bütün oturumlara katılabilir ve talep ederlerse, Komisyon adına söz alabilirler.

Komisyon, Avrupa Parlamentosu veya üyeleri tarafından kendisine yöneltilen soruları yazılı veya sözlü olarak cevaplar.

Konsey,iç tüzüğünde belirlenen kurallar uyarınca Avrupa Parlamentosu tarafından dinlenir.

Madde 141

İşbu Antlaşmada aksine hüküm bulunmadıkça, Avrupa Parlamentosu, kullanılan oyların mutlak çoğunluğu ile karar alır.

Toplanma yeter sayısı iç tüzükle belirlenir.

* Birinci paragraf Birleşme Antlaşmasının 27 (1).Maddesi ile değiştirilmiştir.

** Bu maddenin ikinci cümlesi için Avrupa Parlamentosu Temsilcilerinin Seçimine İlişkin Senedin 10 (3). Maddesine bakınız.

Madde 142

Avrupa Parlamentosu, üye tam sayısının çoğunluğu ile kendi iç tüzüğünü kabul eder.

Avrupa Parlamentosunun görüşmeleri kendi iç tüzüğünde öngörülen şartlar uyarınca yayınlanır.

Madde 143

Avrupa Parlamentosu Komisyon tarafından kendisine sunulan yıllık genel raporu açık birleşimde görüşür.

Madde 144

Komisyonun faaliyetleri hakkında bir gensoru önergesi verilirse, Avrupa Parlamentosu, bu önerge ile ilgili oylamayı, önergenin verilişinden en az üç gün sonra ve ancak açık oylama ile yapabilir.

Eğer gensoru önergesi Avrupa Parlamentosunu üye tam sayısının çoğunluğu ve kullanılan oyların üçte ikisiyle kabul edilirse, Komisyon üyeleri toplu olarak istifa ederler. Üyeler 158. Maddeye göre yerlerine atama yapıncaya kadar günlük işleri yürütmeye devam ederler.

Kesim 2

Konsey

Madde 145

İşbu Antlaşmada belirlenen hedeflere ulaşılmasını sağlamak için Konsey, bu Antlaşmanın hükümlerine uygun olarak:

- Üye Devletlerin genel ekonomik politikalarının koordinasyonunu sağlar;
- karar alma yetkisine sahiptir;
- koyduğu kuralların uygulanması için kararlarında Komisyona yetki verir. Konsey, bu yetkinin kullanımını bazı kurallara tabi tutabilir. Konsey, bazı özel durumlarda ise yürütme yetkisini doğrudan kullanma hakkını saklı tutabilir. Yukarıda sözü edilen usuller, Komisyonun önerisi üzerine ve Avrupa Parlamentosunun da görüşünü aldıktan sonra, Konsey tarafından oybirliğiyle önceden belirlenecek ilke ve kurallara uygun olmalıdır.*

Madde 146

(Bu Madde Birleşme Antlaşmasınının 7. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasınının aşağıdaki 2. Maddesi:

Konsey, Üye Devletlerin temsilcilerinden oluşur. Her Hükümet kendi üyelerinden birini Konseye delege tayin eder.

Başkanlık görevi, Konseye üye her Devlet tarafından sıra ile altı aylık bir süre için aşağıdaki Üye Devletler sırasına göre yerine getirilir:

- ilk altı yıllık dönem için: Belçika, Danimarka, Almanya, Yunanistan, İspanya, Fransa, İrlanda, İtalya, Lüksemburg, Hollanda, Portekiz, Birleşik Krallık.

* Üçüncü satırbaşı Tek Avrupa Senedinin 10.Maddesi ile eklenmiştir.

- müteakip altı yıllık dönem için: Danimarka, Belçika, Yunanistan, Almanya, Fransa, İspanya, İtalya, İrlanda, Hollanda, Lüksemburg, Birleşik Krallık, Portekiz.]*

Madde 147

(Bu Madde Birleşme Antlaşmasının 7. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 3. Maddesi :

Konsey, Başkan tarafından resen çağrıldığında veya üyelerden biri ya da Komisyonun talebi üzerine toplanır.]

Madde 148

1. İşbu Antlaşmada aksine hüküm bulunmadıkça, Konsey üye tam sayısının çoğunluğu ile karar alır.
2. Konseyin nitelikli çoğunluk gerektiren kararları için, üyelerin oy ağırlığı aşağıdaki gibidir.

Belçika	5
Danimarka	3
Almanya	10
Yunanistan	5
İspanya	8
Fransa	10
İrlanda	3
İtalya	10
Lüksemburg	2
Hollanda	5
Portekiz	5
Birleşik Krallık	10

* İkinci paragraf İSP/PORT Katılma Senedinin 11.Maddesi ile değiştirilmiştir.

Konsey kararlarının alınabilmesi için:

– işbu Antlaşmaya göre, Komisyonun önerisi üzerine alınmaları gerekenler için lehte en az elli dört,

– diğerleri için en az sekiz üye tarafından lehte elli dört oy kullanılmalıdır.

*

3. Hazır bulunan veya temsil edilen üyelerin çekimser kalmaları, Konseyin oybirliği gerektiren kararlar almasını engellemez.

Madde 149**

1. İşbu Antlaşma uyarınca Konseyin bir kararı Komisyonun önerisi üzerine alınmakta ise Konsey, bu öneriyi değiştirecek kararı ancak oybirliği ile alabilir.

2. Konseyin bir kararı, işbu Antlaşma uyarınca Avrupa Parlamentosu ile işbirliği yapılarak alınmakta ise aşağıdaki usul uygulanır:

(a) Konsey, 1. paragrafta belirtilen koşullar altında, Komisyonun önerisi üzerine ve Avrupa Parlamentosunun da görüşünü aldıktan sonra, nitelikli çoğunlukla ortak bir görüş belirler.

(b) Konseyin ortak görüşü, Avrupa Parlamentosuna iletilir. Konsey ve Komisyon, Avrupa Parlamentosuna, Konseyin ortak görüşünün dayandığı gerekçeler ile Komisyonun görüşünü ayrıntılı olarak bildirirler.

Bu bildirim izleyen üç ay içinde Avrupa Parlamentosu ortak görüşü kabul ederse veya bu süre içinde konuya ilişkin herhangi

* İkinci paragraf İSP/PORT Katılma Senedinin 14.Maddesi ile değiştirilmiştir.

** Bu Madde Tek Avrupa Senedinin 7.Maddesi ile değiştirilmiştir.

bir karar almazsa Konsey, ortak görüş doğrultusundaki kararı kesin olarak kabul eder.

- (c) Avrupa Parlamentosu, (b) bendinde bahsedilen üç ay içinde, üye tam sayısının mutlak çoğunluğu ile Konseyin ortak görüşünde değişiklikler önerebilir. Avrupa Parlamentosu, keza, aynı çoğunlukla, Konseyin ortak görüşünü reddedebilir. Görüşmelerin sonucu Konsey ve Komisyona gönderilir.

Avrupa Parlamentosu, Konseyin ortak görüşünü reddederse, Konsey ikinci incelemede ancak oybirliği ile karar alabilir.

- (d) Komisyon, bir aylık süre içinde, Avrupa Parlamentosu tarafından önerilen değişiklikleri de göz önüne alarak, Konseyin ortak görüşünün kabulünde esas alınan öneriyi gözden geçirir.

Komisyon, gözden geçirdiği kendi önerisi ile birlikte, Avrupa Parlamentosu tarafından önerilen ve kendisinin dikkate almadığı değişiklikleri Konseye iletir ve onlarla ilgili görüşünü de bildirir. Konsey, bu değişiklikleri oybirliğiyle kabul edebilir.

- (e) Konsey, Komisyon tarafından gözden geçirilen öneriyi nitelikli çoğunlukla kabul eder.

Konsey, Komisyon tarafından gözden geçirilen öneriyi ancak oybirliği ile değiştirebilir.

- (f) (c), (d) ve (e) bentlerinde belirtilen durumlarda, Konseyin üç aylık bir süre içinde karar alması gerekir. Bu süre içinde herhangi bir karar almazsa, Komisyonun önerisi kabul edilmemiş sayılır.
- (g) (b) ve (f) bentlerinde belirtilen süreler, Konsey ve Avrupa Parlamentosunun ortak kararıyla, en fazla bir ay uzatılabilir.

3. Konsey karar almadığı sürece, Komisyon 1 ve 2. paragraflarda bahsedilen usuller sırasında önerisinde değişiklik yapabilir.

Madde 150

Oylama yapıldığında Konseyin her bir üyesi diğer üyelerden ancak birini temsil edebilir.

Madde 151

(Bu Madde Birleşme Antlaşmasınının 7. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasınının aşağıdaki 5 ve 4. Maddeleri:

Madde 5:

Konsey kendi iç tüzüğünü yapar.

Madde 4:

Üye Devletlerin Daimi Temsilcilerinden oluşan bir komite, Konseyin çalışmalarını hazırlamak ve Konseyin kendisine verdiği görevleri yerine getirmekle yükümlüdür.]

Madde 152

Konsey, Komisyondan ortak hedeflere ulaşılabilmesi için yararlı gördüğü bütün incelemeleri yapmasını ve uygun göreceği her türlü öneriyi kendisine sunmasını talep edebilir.

Madde 153

Konsey, Komisyonun görüşünü aldıktan sonra, işbu Antlaşmada öngörülen komitelerin statüsünü belirler.

Madde 154

(Bu Madde Birleşme Antlaşmasının 7. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 6. Maddesi:

Konsey, Komisyon Başkanı ve üyelerinin ve Adalet Divanı Başkanının, Yargıçlarının, Savcılarının ve Başkatibinin maaşlarını, tazminatlarını ve emekli maaşlarını nitelikli çoğunlukla tespit eder. Ücret yerine geçen her türlü ödemeyi de aynı çoğunlukla tespit eder.]

Kesim 3

Komisyon

Madde 155

Komisyon, ortak pazarın tam olarak işleyişini ve gelişmesini sağlamak amacıyla:

- işbu Antlaşmanın hükümleri ile bu Antlaşma gereğince kurumlar tarafından belirlenen tedbirlerin uygulanmasını sağlar;
- işbu Antlaşmada açıkça öngörülmesi veya Komisyonun gerekli görmesi halinde, işbu Antlaşmada belirtilen konularla ilgili tavsiyelerde bulunur veya görüşler bildirir;
- işbu Antlaşmada öngörülen şartlarda, karar alma yetkisine sahip olduğu gibi, Konsey ve Avrupa Parlamentosunca tedbirlerin şekillendirilmesine de katkıda bulunur;
- Konsey tarafından belirlenen kuralların uygulanması için, Konseyin kendisine verdiği yetkileri kullanır.

Madde 156

(Bu Madde, Birleşme Antlaşmasının 19. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 18. Maddesi:

Komisyon her yıl,Avrupa Parlamentosunun oturumunun açılmasından en az bir ay önce, Toplulukların faaliyetleri ile ilgili genel bir rapor yayınlar.]

Madde 157

(Bu Madde, Birleşme Antlaşmasının 19. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 10. Maddesi:

1. Komisyon, yeterlilikleri esas alınarak seçilen ve bağımsızlıkları şüphe götürmeyen on yedi üyeden oluşur.*

Komisyon üyelerinin sayısı, Konsey tarafından oybirliğiyle karar alınarak değiştirilebilir.

Sadece Üye Devletler uyrukları Komisyon üyesi olabilirler.

Komisyonunda Üye Devletlerin her birinden en az bir uyruklunun bulunması zorunludur ancak aynı Devlet uyruğunda bulunan üye sayısı ikiden fazla olamaz.

2. Komisyon üyeleri görevlerini Toplulukların genel çıkarları doğrultusunda, tam bir bağımsızlıkla yerine getirirler.

Görevlerinin yerine getirilmesinde, hiçbir hükümet ya da kuruluştan ne talimat isterler, ne de alırlar. Görevleri ile bağdaşmayan her türlü faaliyetten kaçınırlar.

Her Üye Devlet, bu kurala uymayı ve görevlerinin ifası

* Birinci paragrafın ilk bendi ISP/PORT Katılma Senedinin 15.Maddesi ile değiştirilmiştir.

sırasında Komisyon üyelerini etkileme yoluna gitmemeyi taahhüt eder.

Komisyon üyeleri görev süreleri boyunca, kazanç karşılığı olsun ya da olmasın, başka hiçbir mesleki faaliyette bulunamazlar. Göreve başlarken, görevlerinin devamı süresince ve görevleri sona erdikten sonra, görevlerinin gerektirdiği yükümlülüklere riayet etmeyi ve özellikle görevleri sona erdikten sonra, bazı görev ve menfaatlerin kabulüyle ilgili olarak dürüst ve duyarlı davranmayı resmen taahhüt ederler. Bu yükümlülüklerin ihlali halinde, Konsey veya Komisyonun müracaatı üzerine, Adalet Divanı, duruma göre ilgili üyenin 13. Madde* uyarınca resen görevden ayrılmış sayılmasına veya emeklilik hakkından ya da onun yerine geçen diğer sosyal haklardan mahrum bırakılmasına karar verebilir.]

Madde 158

(Bu Madde, Birleşme Antlaşmasının 19. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 11. Maddesi:

Komisyon üyeleri, Üye Devlet hükümetlerinin ortak kararıyla atanırlar.

Üyelerin görev süreleri 4 yıldır. Bu süre yenilenebilir.]

Madde 159

(Bu Madde, Birleşme Antlaşmasının 19. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 12. mision üyesinin görevi, istifa ettiği veya resen görevden ayrılmış sayıldığı zaman sona erer.

Görev süresinin geri kalan kısmı için ilgili üyenin yerine atama yapılır. Konsey oybirliğiyle, bu kadroya yeni atama yapılmasına gerek olmadığına karar verebilir.

* Birleşme Antlaşmasının 13.Maddesi. Bkz: Aşağıdaki 160.Madde

13. Maddede* belirtilen hükümler uyarınca, resen görevden ayrılmış sayılma durumları dışında, Komisyon üyeleri yerlerine yeni atama yapılincaya kadar görevlerine devam ederler.]

Madde 160

(Bu Madde, Birleşme Antlaşmasının 19. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 13. Maddesi:

Komisyonun herhangi bir üyesinin görevini yerine getirmesi için gerekli şartları artık taşımaması ya da ciddi bir hata yapması halinde, Adalet Divanı, Konsey veya Komisyonun başvurusu üzerine o üyeyi resen görevden ayrılmış sayabilir.]

Madde 161

(Bu Madde, Birleşme Antlaşmasının 19. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 14. Maddesi:

Komisyon Başkanı ve altı Başkan Yardımcısı, Komisyon üyelerinin atanması için öngörülen usule göre üyeleri arasından iki yıllık bir süre için atanırlar. Görev süreleri yenilenebilir.**

Konsey, oybirliğiyle karar alarak Başkan Yardımcılarına ilişkin hükümleri değiştirebilir.***

Komisyonun tamamen yenilenmesi durumu hariç, atamalar, Komisyonun görüşü alındıktan sonra yapılır.

Başkan ve Başkan yardımcılarının görevden ayrılmaları veya ölümleri halinde, görev sürelerinin geri kalan kısmı için yukarıdaki hükümler uyarınca yerlerine atama yapılır.]

* Birleşme Antlaşmasının 13.Maddesi. Bkz: Aşağıdaki 160.Madde

** Birinci paragraf, İSP/PORT Katılma Senedinin 16.Maddesi ile değiştirilmiştir.

*** İkinci paragraf anılan Senedin 16.Maddesi ile eklenmiştir.

Madde 162

(Bu Madde, Birleşme Antlaşmasının 19. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 15 ve 16. Maddeleri:

Madde 15:

Konsey ve Komisyon karşılıklı görüş alışverişinde bulunurlar ve işbirliği yöntemlerini ortak bir kararla düzenlerler.

Madde 16:

Komisyon, kendisinin ve birimlerinin Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu, Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Avrupa Atom Enerjisi Topluluğunu kuran Antlaşmaların ve işbu Antlaşmanın hükümlerine uygun olarak çalışmalarını sağlayacak şekilde kendi iç tüzüğünü yapar. Bu tüzüğün yayınlanmasını sağlar.]

Madde 163

(Bu Madde, Birleşme Antlaşmasının 19. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 17. Maddesi:

Komisyon kararları 10. Maddede belirtilen üye sayısının çoğunluğu ile alınır.*

Bir Komisyon toplantısı ancak iç tüzüğünde belirlenen üye sayısı mevcut ise geçerlidir.]

* Birleşme Antlaşmasının 10.Maddesi. Bkz: Yukarıdaki 157.Madde

Kesim 4

Adalet Divanı

Madde 164

Adalet Divanı, işbu Antlaşmanın yorum ve uygulanmasında hukuka riayeti sağlar.

Madde 165

Adalet Divanı on üç yargıçtan oluşur.*

Adalet Divanı, genel kurul halinde toplanır. Bununla birlikte, bu amaçla yapılan düzenlemede öngörülen hükümler dahilinde ya bazı hazırlık soruşturmalarını yapmak ya da belli türde bazı davalara bakmak üzere, kendi bünyesinde her biri üç veya beş yargıçtan oluşan daireler kurabilir.

Adalet Divanı, Üye Devletlerden veya Topluluk kurumlarından biri tarafından açılan davalara bakmak ve yargılama iç tüzüğünün Adalet Divanı dairelerine yetki vermediği durumlarda, 177. Madde uyarınca, kendisine gönderilen ön karar gerektiren sorunları karara bağlamak üzere genel kurul halinde toplanır.**

Adalet Divanının talebi üzerine Konsey, oybirliğiyle yargıçların sayısını artırabilir ve bu Maddenin ikinci ve üçüncü paragrafları ile 167. Maddenin ikinci paragrafında gerekli uyarlamaları yapabilir.

* Birinci paragraf ISP/PORT Katılma Senedinin 17.Maddesi ile değiştirilmiştir.

** Üçüncü paragraf Konseyin 26 Kasım 1974 tarihli kararının 1.Maddesi ile değiştirilmiştir (28 Kasım 1974 tarih ve L 318 sayılı Avrupa Toplulukları Resmi Gazetesi)

Madde 166

Adalet Divanında altı savcı bulunur.*

Savcı, 164. Madde ile Adalet Divanına verilen görevin ifasına yardımcı olmak için, bu mahkemeye açılan davalara ilişkin gerekçeli mütalaalarını tam bir tarafsızlık ve bağımsızlıkla açık celsede sunmakla görevlidir.

Adalet Divanının talebi üzerine, Konsey oybirliğiyle savcılarının sayısını artırabilir ve 167. Maddenin üçüncü paragrafında gerekli uyarlamaları yapabilir.

Madde 167

Bağımsızlıkları şüphe götürmeyen, kendi ülkelerinde en yüksek adli görevleri yerine getirmek için gerekli şartları haiz ya da herkesçe kabul edilen yeterliliğe sahip hukukçular arasından seçilen yargıç ve savcılar, Üye Devletler Hükümetlerinin ortak kararıyla altı yıllık bir süre için atanırlar.

Yargıçlar üç yılda bir kısmi yenilemeye tabi tutulur. Sırasıyla önce yedi, sonra altı yargıç yenilenir.**

Savcılar üç yılda bir kısmi yenilemeye tabi tutulur. Her defasında üç savcı yenilenir.**

* Birinci paragraf, İSP/PORT Katılma Senedinin 18.Maddesi ile değiştirilmiştir.

** İkinci ve üçüncü paragraflar İSP/PORT Katılma Senedinin 19.Maddesi ile değiştirilmiştir.

** İkinci ve üçüncü paragraflar İSP/PORT Katılma Senedinin 19.Maddesi ile değiştirilmiştir.

Emekliye ayrılan yargıç ve savcılar yeniden atanabilirler.

Yargıçlar, kendi aralarından üç yıllık bir süre için Adalet Divanı Başkanını seçerler. Başkan yeniden seçilebilir.

Madde 168

Adalet Divanı, kendi Başkanını atar ve statüsünü belirler.

Madde 168 a*

1. Konsey, Adalet Divanının talebi üzerine ve Komisyon ile Avrupa Parlamentosunun görüşünü aldıktan sonra, Divan Statüsü ile belirlenen şartlar dahilinde, sadece hukuki sorunların Adalet Divanı nezdinde temyiz hakkı saklı kalmak kaydıyla, gerçek ve tüzel kişilerce açılan belli nitelikteki davalara veya başvurulara bakmakla yükümlü, Adalet Divanına bağlı bir ilk derece mahkemesini oybirliğiyle kurabilir. Bu mahkeme, Üye Devletler veya Topluluğun kurumları tarafından açılan davalara veya 177. Maddeye göre sunulan ön karar gerektiren sorunlara bakmaya yetkili değildir.
2. Konsey, 1. paragrafta belirlenen usule uygun söz konusu mahkemenin oluşum şeklini belirler ve Adalet Divanı Statüsünde gerekli uyarılama ve ek düzenlemeleri yapar. Konsey aksine karar vermedikçe, işbu Antlaşmanın Adalet Divanına ilişkin hükümleri, özellikle Adalet Divanı Statüsüne ilişkin Protokol hükümleri, bu mahkemeye de uygulanır.

* Bu Madde, Tek Avrupa Senedinin 11.Maddesi ile eklenmiştir.

3. Bu mahkemenin üyeleri, bağımsızlıkları şüphe götürmeyen ve adli görevin gerektirdiği ehliyete sahip kişiler arasından seçilirler; bu üyeler, Üye Devletler Hükümetlerinin ortak kararı ile altı yıllık bir süre için atanırlar. Her üç yılda bir kısmi yenileme yapılır. Görev süresi dolan üyeler yeniden atanabilirler.
4. Bu mahkeme, Adalet Divanı ile mutabakata vararak kendi iç tüzüğünü yapar. Bu iç tüzüğün Konsey tarafından oybirliğiyle onaylanması gerekir.

Madde 169

Komisyon, Üye Devletlerden birinin işbu Antlaşma gereğince üzerine düşen yükümlülüklerden birini yerine getirmediği kanısına varırsa bu Devlete kendi görüşlerini sunma imkanı tanıdıktan sonra, bu konuda gerekçeli görüşünü bildirir.

İlgili Devlet, Komisyonun belirlediği süre içinde bu görüşe uygun hareket etmezse Komisyon, Adalet Divanına başvurabilir.

Madde 170

Bir Üye Devlet, diğer bir Üye Devletin işbu Antlaşma gereğince üzerine düşen yükümlülüklerinden birini yerine getirmediği kanısına varırsa, Adalet Divanına başvurabilir.

Bir Üye Devlet, işbu Antlaşma gereğince üzerine düşen bir yükümlülüğü ihlal ettiği iddiasıyla diğer bir Üye Devlet aleyhine dava açmadan önce Komisyona başvurmak zorundadır.

Komisyon, ilgili Devletlere iddia ve savunmalarını yazılı ve sözlü olarak karşılıklı sunma imkanı verdikten sonra kendi gerekçeli görüşünü bildirir.

Komisyon, başvuru tarihinden itibaren üç ay içinde görüşünü bildirmezse, bu eksiklik Adalet Divanına dava açılmasını engellemez.

Madde 171

Adalet Divanı, bir Üye Devletin işbu Antlaşma gereğince üzerine düşen yükümlülüklerden birini yerine getirmediğini kabul ederse, anılan Devlet Adalet Divanı kararının uygulanması için gereken tedbirleri almak zorundadır.

Madde 172

İşbu Antlaşmanın hükümlerine uygun olarak Konsey tarafından yapılan tüzüklerle, Adalet Divanına bu tüzüklerin öngördüğü cezalar konusunda sınırsız yargı yetkisi verilebilir.

Madde 173

Adalet Divanı, Konsey ve Komisyonun, tavsiye ve görüşler dışındaki kararlarının hukuka uygunluğunu denetler. Bu amaçla bir Üye Devlet Konsey veya Komisyon tarafından yetkisizlik, temel şekil kurallarının ihlali, işbu Antlaşmanın veya onun uygulanmasıyla ilgili herhangi bir hukuk kuralının ihlali veya yetkinin kötüye kullanılması iddiasıyla açılan davalar hakkında karar vermeye yetkilidir.

Her gerçek veya tüzel kişi, muhatabı olduğu kararlara ve diğer bir kişiye yönelik olarak çıkarılmış bir tüzük veya bir karar bile olsa, doğrudan ve kişisel olarak kendisini ilgilendiren kararlara karşı, aynı koşullar altında, dava açabilir.

Bu Maddede belirtilen davaların, duruma göre, kararın yayınlanmasını, davacıya tebliğini veya tebliğ edilememesi halinde davacının kararı öğrendiği günü izleyen iki ay içinde açılması gerekir.

Madde 174

Dava haklı görülürse, Adalet Divanı dava konusu yapılan işlemin iptaline karar verir.

Bununla birlikte, tüzüklere ilişkin olarak Adalet Divanı, gerekli görürse, iptal edilen tüzüğün etkilerinden hangilerinin kesinleşmiş sayılacağını belirtir.

Madde 175

İşbu Antlaşmanın ihlali halinde Konsey veya Komisyonun karar vermekten çekinmesi durumunda, Üye Devletler ve Topluluğun diğer kurumları bu ihlali tespit ettirmek için Adalet Divanına başvurabilirler.

Bu başvuru ancak, söz konusu kurumun önceden karar vermeye davet edilmiş olması şartıyla kabul edilebilir. İlgili kurum bu daveti izleyen iki ay içinde karar vermezse, müteakip iki ay içinde başvuru yapılabilir.

Her gerçek veya tüzel kişi, Topluluğun kurumlarından birini, tavsiye veya görüş dışında, herhangi bir işlemi kendisine bildirmemiş olmasından dolayı, önceki paragraflarda belirtilen şartlar uyarınca Adalet Divanına şikayet edebilir.

Madde 176

İşlemi iptal edilen veya işleminin işbu Antlaşmaya aykırı olduğu kabul edilen kurum, Adalet Divanı kararının uygulanması için gerekli tedbirleri almakla yükümlüdür.

Bu yükümlülük 215. Maddenin ikinci paragrafının uygulanmasından doğabilecek herhangi bir yükümlülüğü ortadan kaldırmaz.

Madde 177

Adalet Divanı:

- (a) işbu Antlaşmanın yorumu konusunda;
- (b) Topluluk kurumlarının işlemlerinin geçerliliği ve yorumu konusunda;
- (c) Konsey kararıyla oluşturulan kurumların statülerinde öngörülmesi şartıyla, bu statülerin yorumu konusunda karar verme yetkisine sahiptir.

Böyle bir sorun bir Üye Devlet mahkemesi önünde ileri sürüldüğünde bu mahkeme kendi kararını vermek için konuya ilişkin bir ön karara gerek duyarsa, Adalet Divanından bu konuda karar vermesini talep edebilir.

Böyle bir sorun, iç hukuka göre kararlarına karşı kanun yolu kapalı bulunan ulusal bir mahkemede bakılmakta olan bir davada ileri sürülürse, bu mahkeme Adalet Divanına başvurmakla yükümlüdür.

Madde 178

Adalet Divanı, 215. Maddenin ikinci paragrafında belirtilen zararların tazmini ile ilgili davalara bakma yetkisine sahiptir.

Madde 179

Adalet Divanı, statülerinde belirlenen veya kendilerine uygulanan Personel Rejiminin sınırları ve şartları dahilinde Toplulukla memurları arasındaki her tür ihtilafa bakmaya yetkilidir.

Madde 180

Adalet Divanı aşağıda belirlenen sınırlar içinde:

- (a) Üye Devletlerin Avrupa Yatırım Bankası Statüsünden kaynaklanan yükümlülüklerinin yerine getirilmesinde ortaya çıkan uyuşmazlıklarda yargı yetkisine sahiptir. Banka Yönetim Kurulu, bu konuda, 169. Madde ile Komisyona verilen yetkilere sahiptir;
- (b) Banka Governörler Kurulu kararlarına ilişkin uyuşmazlıklarda yargı yetkisine sahiptir. Her Üye Devlet, Komisyon veya Banka Yönetim Kurulu, 173. Madde belirlenen şartlar dahilinde bu konuda dava açabilir.
- (c) Banka Yönetim Kurulu kararlarına ilişkin uyuşmazlıklarda yargı yetkisine sahiptir. Bu kararlara karşı, 173. Maddede belirlenen şartlarda, sadece Üye Devletler veya Komisyonca ve yalnız Yatırım Bankası Statüsünün 21. Maddesinin (2), (5), (6) ve (7).paragraflarında öngörülen usule aykırılık iddiasıyla dava açılabilir.

Madde 181

Adalet Divanı, Topluluk tarafından veya onun adına yapılan bir kamu hukuku veya özel hukuk sözleşmesindeki herhangi bir tahkim şartı gereğince yargı yetkisine sahiptir.

Madde 182

Adalet Divanı, bir tahkim sözleşmesi gereğince önüne getirilmesi halinde, işbu Antlaşmanın konusuyla bağlantılı olarak, Üye Devletler arasında doğan herhangi bir uyuşmazlığı karara bağlamaya yetkilidir.

Madde 183

İşbu Antlaşma ile Adalet Divanına verilen yetkiler saklı kalmak kaydıyla, Topluluğun taraf olduğu uyuşmazlıklar, bu nedenle, ulusal mahkemelerin yargı yetkisi dışında bırakılamaz.

Madde 184

173. Maddenin üçüncü paragrafında öngörülen sürenin bitimine bağlı olmaksızın, Konsey veya Komisyonun bir tüzüğünden kaynaklanan bir uyuşmazlık dolayısıyla taraflardan her biri, Adalet Divanı önünde bu tüzüğün geçersizliğini ileri sürmek için, 173. Maddenin birinci paragrafında öngörülen gerekçelerden yararlanabilir.

Madde 185

Adalet Divanına açılan davaların yürütmeyi durdurucu etkisi yoktur. Bununla birlikte, Adalet Divanı, şartların bunu gerektirdiği kanısına varırsa, dava konusu yapılan işlem için yürütmeyi durdurma kararı alabilir.

Madde 186

Adalet Divanı, önüne getirilen davalarda, gerekli ihtiyati tedbirlerin alınmasına karar verebilir.

Madde 187

Adalet Divanı kararları 192. Maddede belirlenen şartlar dahilinde icra kabiliyetine sahiptir.

Madde 188

Adalet Divanı Statüsü ayrı bir Protokol ile belirlenir.

Konsey, Adalet Divanının talebi üzerine, Komisyon ile Avrupa Parlamentosunun görüşünü aldıktan sonra, oybirliğiyle, Statünün III. Başlık hükümlerinde değişiklik yapabilir.*

Adalet Divanı kendi iç tüzüğünü yapar. Bu iç tüzüğün Konseyce oybirliğiyle onaylanması gerekir.

BÖLÜM 2

ÇEŞİTLİ KURUMLARA

İLİŞKİN ORTAK HÜKÜMLER

Madde 189

Konsey veya Komisyon, görevlerini yerine getirmek için işbu Antlaşmanın hükümlerine uygun olarak tüzükler yapar, direktifler çıkarır, kararlar alır, tavsiye veya görüşler bildirir.

Tüzükler genel geçerliliğe sahiptir. Bütünüyle bağlayıcıdır ve bütün Üye Devletlerde doğrudan uygulanır.

Direktifler, sonuçları itibarıyla her muhatap Üye Devleti bağlar ancak şekil ve yöntem seçimini ulusal makamlara bırakır.

* İkinci paragraf, Tek Avrupa Senedinin 12.Maddesi ile eklenmiştir.

Kararlar, muhatapları için bütünüyle bağlayıcıdır.

Tavsiye ve görüşler bağlayıcı değildir.

Madde 190

Konsey ve Komisyonun tüzük, direktif ve kararları gerekçeli olup, işbu Antlaşmaya göre alınması zorunlu öneri veya görüşler bunlarda belirtilir.

Madde 191

Tüzükler Topluluğun Resmi Gazetesinde yayınlanır. Belirtilen tarihte veya tarih belirtilmemişse yayınlanmalarını izleyen yirminci günde yürürlüğe girerler.

Direktifler ve kararlar, muhataplarına tebliğ edilirler ve tebliğ ile geçerlilik kazanırlar.

Madde 192

Konsey veya Komisyonun, Devletler dışında kişilere parasal yükümlülük getiren kararları icra kabiliyetine sahiptir.

Cebri icra, bu yola başvuru Devlette yürürlükte olan Hukuk Muhakemeleri Usulüne göre yapılır. Kesinleşme şerhi, ilamın doğruluğunun kontrolünden başka bir inceleme yapılmaksızın, her Üye Devlet hükümetinin bu amaçla tayin edip Komisyona ve Adalet Divanına bildireceği ulusal makam tarafından karara eklenir.

İlgili, kendi talebi üzerine, bu işlemler tamamlandıktan sonra, ulusal mevzuata göre yetkili makama doğrudan başvurarak cebri icra takibine geçebilir.

Cebri icra takibi, ancak Adalet Divanı kararıyla durdurulabilir. Bununla birlikte, icra tedbirlerinin hukuka uygunluğunun denetimi ilgili ülke mahkemelerinin yetkisindedir.

BÖLÜM 3

EKONOMİK VE SOSYAL KOMİTE

Madde 193

İstişare nitelikli bir Ekonomik ve Sosyal Komite kurulur.

Bu Komite, özellikle üretici, çiftçi, nakliyecisi, işçi, tüccar, zanaatkar, serbest meslek sahipleri ve kamu yararına çalışan kurumlar ile çeşitli ekonomik ve sosyal kesimlerin temsilcileri ve kamu yararını temsil eden kimselerden oluşur.

Madde 194

Komite üyelerinin sayısı aşağıdaki gibidir:

Belçika	12
Danimarka	9
Almanya	24
Yunanistan	12
İspanya	21
Fransa	24
İrlanda	9
İtalya	24

Lüksemburg	6
Hollanda	12
Portekiz	12
Birleşik Krallık	24 *

Komite üyeleri, Konsey tarafından oybirliğiyle dört yıllık bir süre için atanırlar. Görev süreleri yenilenebilir.

Komite üyeleri kendi adlarına hareket etmek üzere atanırlar ve hiçbir makamın emrine giremezler.

Madde 195

1? Komite üyelerinin atanması amacıyla, her Üye Devlet, kendi uyruklarına tahsis edilen temsilci sayısının iki katı kadar aday içeren bir listeyi Konseye gönderir.

Komitenin teşekkülünde, çeşitli ekonomik ve sosyal kesimlerin uygun bir şekilde temsil edilmesinin sağlanması gereği dikkate alınır.

2? Konsey, Komisyona danışır. Topluluğun faaliyetleri ile ilgili çeşitli ekonomik ve sosyal sektörleri temsil eden Avrupa kuruluşlarının görüşlerini alabilir.

Madde 196

Komite, başkanını ve başkanlık divanını kendi üyeleri arasından iki yıllık bir süre için seçer.

Komite, kendi içtüzüğünü yapar ve Konseye sunar. Konsey bu iç tüzüğü oybirliğiyle onaylar.

Komite, Konsey ve Komisyonun talebi üzerine başkan tarafından toplantıya çağrılır.

* Birinci paragraf İSP/PORT Katılma Senedinin 21.Maddesi ile değiştirilmiştir.

Madde 197

Komite, işbu Antlaşmanın kapsadığı başlıca alanlara göre, ihtisas gruplarını içerir.

Bu gruplar arasında, tarım ve taşımacılığa ilişkin Başlıklardaki özel hükümlere tabi bir tarım ve bir taşımacılık grubu bulunur.

İhtisas grupları faaliyetlerini, Komitenin genel yetkileri çerçevesinde yürütür. Komiteden bağımsız olarak ihtisas gruplarına danışılmaz.

Komite bünyesinde ayrıca Komiteye sunulmak üzere belirli alanlarda veya sorunlar üzerinde, görüş taslakları hazırlamakla görevli alt komiteler de kurulabilir.

İhtisas grupları ile alt-komitelerin oluşum şekli ve görev alanı iç tüzükte belirlenir.

Madde 198

İşbu Antlaşmada öngörülen durumlarda, Konsey veya Komisyonun Komiteye danışması zorunludur. Bu kurumlar, uygun gördükleri her durumda Komiteye danışabilirler.

Konsey veya Komisyon gerekli görürse, Komiteye görüşünü bildirmesi için bir süre tanır; bu süre, başkana bu amaçla tebligatın yapıldığı tarihten başlamak üzere on günden az olamaz. Tanınan sürenin bitimine kadar görüşün bildirilmemesi müteakip faaliyetleri engellemez.

Komitenin ve ihtisas grubunun görüşleri ve görüşmelerle ilgili tutanak Komisyona ve Konseye gönderilir.

BAŞLIK II

Mali Hükümler

Madde 199

Avrupa Sosyal Fonu ile ilgili olanlar da dahil, Topluluğun bütün gelir ve gider kalemleri, her mali yılı için tahmini olarak belirlenir ve bütçede gösterilir.

Bütçe gelir ve giderleri bakımından denk olmalıdır.

Madde 200

1. Bütçe gelirleri, diğer gelirlerin yanı sıra Üye Devletlerin aşağıdaki katılım paylarına göre belirlenen mali katkılarından oluşur.

Belçika	7.9
Almanya	28
Fransa	28
İtalya	28
Lüksemburg	0.2
Hollanda	7.9

2. Bununla birlikte, Üye Devletlerin, Avrupa Sosyal Fonu giderlerini karşılamaya yönelik mali katkıları aşağıdaki katılım paylarına göre belirlenir:

Belçika	8.8
Almanya	32
Fransa	32
İtalya	20
Lüksemburg	0.2
Hollanda	7

3. Konsey, oybirliğiyle karar alarak katılım paylarında değişiklik yapabilir.

Madde 201

Komisyon, Topluluğun kendi öz kaynaklarının, özellikle kesin olarak yürürlüğe konduğunda, ortak gümrük tarifesinden kaynaklanan gelirlerin hangi şartlarda Üye Devletlerin 200. Maddede öngörülen mali katkılarının yerine geçebileceğini inceler.

Bu amaçla, Komisyon Konseye öneriler sunar.

Konsey, Avrupa Parlamentosunun bu önerilerle ilgili görüşünü aldıktan sonra, uygun hükümleri oybirliğiyle belirler ve bunları Üye Devletlere kendi anayasal kurallarına göre kabul etmelerini tavsiye eder.

Madde 202

209. Madde uyarınca çıkarılan tüzüklerde aksine hüküm bulunmadıkça bütçede yer alan giderlere ilişkin olarak bir mali yıl için harcama yetkisi verilir.

209. Maddeye uygun olarak belirlenecek şartlar dahilinde, personel giderleri hariç, bütçe dönemi sonuna kadar kullanılmamış olan ödenekler ancak bir sonraki mali yıla aktarılabilir.

Ödenekler, gider kalemlerinin türleri ve tahsis amaçlarına göre özel bölümlere ayrılır ve gerektiğinde bu bölümler de 209. Madde uyarınca çıkarılan tüzüklere uygun olarak alt bölümlere ayrılır.

Avrupa Parlamentosu, Konsey, Komisyon ve Adalet Divanının giderleri, bazı ortak gider kalemleri için yapılan özel düzenlemeler saklı kalmak kaydıyla, bütçede ayrı bölümler halinde gösterilir.

Madde 203*

1. Mali yıl 1 Ocakta başlar ve 31 Aralıkta sona erer.
2. Topluluğun kurumlarından her biri, 1 Temmuzdan önce gider tahminlerini yapar. Komisyon, bu tahminleri bir bütçe ön tasarısında birleştirir. Bu tasarıya farklı tahminleri içerebilen görüşünü ekler.

Bu bütçe tasarısı, gelir ve giderlerin birer tahminini içerir.

3. Komisyon, bütçe ön tasarısını, en geç uygulanacağı yıldan önceki yılın Eylül ayının birinci günü Konseye sunar.

Konsey, bu bütçe ön tasarısında değişiklik yapmak istediğinde Komisyona ve gerektiğinde diğer ilgili kurumlara danışır.

Konsey, nitelikli çoğunlukla karar alarak, bütçe tasarısını hazırlar ve Avrupa Parlamentosuna gönderir.

4. Bütçe tasarısının, en geç bütçenin uygulanacağı yıldan önceki yılın Ekim ayının beşinci günü Avrupa Parlamentosuna sunulması gerekir.

* Bu Madde, Bazı Mali Hükümleri Değiştiren Antlaşmanın 12.Maddesi ile değiştirilmiştir.

Avrupa Parlamentosu, üye tam sayısının çoğunluğu ile bütçe tasarısını değiştirmek ve kullanılan oyların mutlak çoğunluğu ile işbu Antlaşmadan veya bu Antlaşma gereğince alınan kararlardan zorunlu olarak doğan harcamalar konusunda tasarıda değişiklikler yapılmasını Konseye teklif etme hakkına sahiptir.

Avrupa Parlamentosu, kendisine sunulmasını izleyen 45 gün içinde bütçe tasarısını onaylarsa bütçe kesin olarak kabul edilmiş olur. Bu süre içinde, Avrupa Parlamentosu bütçe tasarısını değiştirmez veya bu tasarıda değişiklik yapılmasını teklif etmezse, bütçe kesin olarak kabul edilmiş sayılır.

Avrupa Parlamentosu bu süre içinde bütçeyi değiştirir veya değişiklik yapılmasını teklif ederse, bütçe tasarısı yapılan veya teklif edilen değişikliklerle birlikte Konseye gönderilir.

5. Konsey, bütçe tasarısını Komisyonla ve gerektiğinde diğer ilgili kurumlarla müzakere ettikten sonra, aşağıdaki şartlar dahilinde karar verir:

(a) Konsey, Avrupa Parlamentosu tarafından yapılan değişikliklerin her birini nitelikli çoğunlukla karar alarak değiştirebilir.

(b) Değişiklik teklifleriyle ilgili olarak:

– Avrupa Parlamentosu tarafından önerilen bir değişikliğin herhangi bir kurumun toplam giderlerini artırıcı bir etkisinin olmadığı durumlarda, özellikle de önerilen değişikliğin sebep olabileceği gider artışının harcamalarda uygun bir indirim yapılmasını öngören bir veya daha çok değişiklik teklifiyle açık olarak telafi edilebileceği durumlarda, Konsey bu değişiklik teklifini nitelikli çoğunlukla reddedebilir. Bir ret kararı alınmaması halinde değişiklik teklifi kabul edilmiş olur.

– Avrupa Parlamentosu tarafından önerilen bir değişiklik bir kurumun toplam giderlerini artırıcı etki yapacaksa, Konsey, bu değişiklik teklifini nitelikli çoğunlukla karar alarak kabul edebilir. Kabul kararı alınmaması halinde değişiklik önerisi reddedilmiş olur.

– Yukarıdaki iki bentten birinin hükümleri uyarınca, Konseyin bir değişiklik teklifini reddetmesi durumunda, Konsey nitelikli çoğunlukla bütçe tasarısında gösterilen miktarı ya kabul edebilir ya da başka bir miktar tespit edebilir.

Bütçe tasarısı, Konsey tarafından kabul edilen değişiklik tekliflerine esas alınarak değiştirilir.

Konsey, bütçe tasarısının kendisine gönderilmesini takibenden 15 gün içinde, Avrupa Parlamentosu tarafından yapılan değişikliklerin hiçbirini değiştirmes de onun tarafından yapılan değişiklik tekliflerini benimserse, bütçe kesin olarak kabul edilmiş olur. Konsey, değişikliklerden hiçbirini değiştirmediğini ve değişiklik tekliflerinin kabul edildiğini Avrupa Parlamentosuna bildirir.

Konsey, bu süre içinde, Avrupa Parlamentosu tarafından yapılan değişikliklerin bir veya birçoğunu değiştirir yahut onun tarafından getirilen değişiklik tekliflerini reddeder ya da değiştirirse, bütçe tasarısı değiştirilmiş haliyle tekrar Avrupa Parlamentosuna gönderilir. Konsey, müzakerelerinin sonucunu Avrupa Parlamentosuna bildirir.

6. Değişiklik teklifleriyle ilgili kararlar daha önce kendisine bildirilen Avrupa Parlamentosu, bütçe tasarısının gönderilmesini izleyen 15 gün içinde üye tam sayısının çoğunluğu ve kullanılan oyların beşte üçü ile karar alarak, kendi yaptığı değişiklikler üzerinde Konseyce yapılan değişikliklerde tadilat yapabilir veya Konseyin yaptığı değişiklikleri reddedebilir ve buna göre bütçeyi kabul eder. Bu süre içinde Avrupa Parlamentosu karar vermezse, bütçe kesin olarak kabul edilmiş sayılır.

7. Bu Maddede öngörülen işlemler tamamlandığında, Avrupa Parlamentosu Başkanı bütçenin kesin olarak kabul edildiğini ilan eder.
8. Bununla birlikte, eğer önemli gerekçeler mevcutsa Avrupa Parlamentosu üye tam sayısının çoğunluğu ve kullanılan oyların üçte ikisiyle karar alarak, bütçe tasarısını reddedilir ve kendisine yeni bir tasarımını sunulmasını isteyebilir.
9. İşbu Antlaşmadan veya bu Antlaşma gereğince alınan kararlardan zorunlu olarak doğan giderler dışındaki giderlerin tamamı için, her yıl, cari yılın aynı mahiyetteki giderleri göz önünde bulundurularak, azami bir artış oranı tespit edilir.

Komisyon, Ekonomik Politika Komitesinin görüşünü aldıktan sonra,

- Topluluk içinde gayri safi milli hasıla hacmindeki değişmeye;
- Üye Devletlerin bütçelerinde meydana gelen ortalama değişikliğe ve;
- bir önceki bütçe yılında hayat pahalılığında meydana gelen değişime göre bu azami oranı belirler.

Azami oran 1 Mayıs'tan önce Topluluğun bütün kurumlarına bildirilir. Topluluk kurumları bu paragrafın dördüncü ve beşinci bentlerindeki hükümler saklı kalmak kaydıyla, bütçe işlemleri süresince bu orana riayet etmek zorundadır.

İşbu Antlaşmadan veya bu Antlaşma gereğince alınan kararlardan zorunlu olarak doğan giderler dışındaki giderler için Konseyce hazırlanan bütçe tasarısında yer alan gerçek artış oranı azami oranın yarısından fazla ise, Avrupa Parlamentosu değişiklik yapma hakkını kullanarak sözü edilen giderlerin toplam miktarını, azami oranın yarısını aşmayacak şekilde artırabilir.

Avrupa Parlamentosu, Konsey veya Komisyon, Toplulukların faaliyetlerinin bu paragrafta öngörülen usule göre belirlenen oranın aşılmasını gerektirdiği kanısına varırsa, nitelikli çoğunlukla karar alan Konsey ile üye tam sayısının çoğunluğu ve kullanılan oyların beşte üçüyle karar alan Avrupa Parlamentosu arasında varılacak mutabakatla yeni bir oran tespit edilebilir.

10. Her kurum, bu maddeyle kendisine verilen yetkileri, özellikle Toplulukların öz kaynakları ile gelir ve giderlerin denkliliği konusunda, işbu Antlaşma hükümlerine ve bu Antlaşma gereğince alınan kararlara uygun olarak kullanır.

Madde 204*

Bütçe döneminin başında bütçe henüz oylanmamışsa harcamalar, bir önceki bütçe yılında her bölüm veya alt bölüm için verilen ödeneklerin on ikide birini aşmaması kaydıyla, 209. Madde uyarınca çıkarılan yönetmelik hükümlerine göre aylık olarak yapılabilir; ancak bu uygulama ile Komisyonun emrine verilen ödenekler, hazırlanmakta olan bütçe tasarısında öngörülen ödeneklerin on ikide birinden yüksek olamaz.

Konsey, birinci bentte belirlenen diğer şartlara uyulması kaydıyla, on ikide bir oranını aşan harcamalara nitelikli çoğunlukla izin verebilir.

İşbu Antlaşmadan veya bu Antlaşma gereğince alınan kararlardan zorunlu olarak doğan harcamalar dışındaki harcamalarla ilgili olması halinde karar,
Konseyce derhal Avrupa

* Bu Madde, Bazı Mali Hükümleri Değiştiren Antlaşmanın 13.Maddesi ile değiştirilmiştir.

Parlamentosuna bildirilir; Avrupa Parlamentosu otuz gün içinde, üye tam sayısının çoğunluğu ve kullanılan oyların beşte üçüyle, bu harcamaların birinci paragrafta belirtilen on ikide bir oranını aşan kısmı ile ilgili olarak farklı bir karar alabilir.

Konsey kararının bu bölümü Avrupa Parlamentosu kendi kararını alıncaya kadar ertelenir. Yukarıda belirtilen süre içinde Avrupa Parlamentosu Konsey kararından farklı bir karar almazsa, Konseyin kararı kesinleşmiş sayılır.

İkinci ve üçüncü bentlerde sözü edilen kararlarda, bu maddenin uygulanmasını sağlayacak kaynaklara ilişkin gerekli düzenlemeler belirtilir.

Madde 205

Komisyon, 209. Madde uyarınca çıkarılan tüzük hükümlerine uygun olarak, kendi sorumluluğu altında ve tahsis edilen ödeneklerle sınırlı olarak bütçeyi uygular.

Her kurumun kendi harcamalarını yaparken uyacağı ayrıntılı kurallar tüzüklerde belirtilir.

Komisyon, 209. Madde gereğince çıkarılan tüzükte belirlenen sınırlar ve şartlar dahilinde, bütçe içinde ya bölümden bölüme ya da alt bölümden alt bölüme ödenek aktarmaları yapabilir.

Madde 205 a*

Komisyon, bütçenin uygulanmasına ilişkin olarak, bir önceki bütçe yılının hesaplarını her yıl Konseye ve Avrupa Parlamentosuna sunar. Komisyon ayrıca, Topluluğun aktif ve pasifini gösteren mali bilançosunu da Konseye ve Avrupa Parlamentosuna gönderir.

* Bu Madde, Bazı Mali Hükümleri Değiştiren Antlaşmanın 14.Maddesi ile eklenmiştir.

Madde 206*

1. İşbu Antlaşma ile bir Sayıştay kurulmuştur.
2. Sayıştay 12 üyeden oluşur.**
3. Sayıştay üyeleri, kendi ülkelerinde dış denetim kuruluşlarında çalışan veya çalışmış olan, ya da bu işin gerektirdiği özel ehliyete sahip olan ve bağımsızlıkları şüphe götürmeyen kişiler arasından seçilirler.
4. Sayıştay üyeleri, Avrupa Parlamentosunun görüşü alındıktan sonra Konsey tarafından oybirliğiyle altı yıllık bir süre için atanırlar.

Bununla birlikte, ilk atamalar yapılırken Sayıştay'ın kura ile tespit edilen dört üyesi sadece dört yıllık bir süre için atanır.

Sayıştay üyeleri tekrar atanabilirler.

Sayıştay üyeleri, kendi aralarından üç yıllık bir süre için Sayıştay başkanını seçerler. Başkan yeniden seçilebilir.

5. Sayıştay üyeleri, görevlerini, Topluluğun genel çıkarları doğrultusunda, tam bir bağımsızlıkla yerine getirirler.

Görevlerinin yerine getirilmesinde hiçbir hükümet ya da kuruluştan ne talimat isterler, ne de alırlar. Görevleri ile bağdaşmayan her türlü faaliyetten kaçınırlar.

* 2.paragraf hariç bu Madde, Bazı Mali Hükümleri Değiştiren Antlaşmanın 15.Maddesi ile eklenmiştir.

** 2.paragraf ISP/PORT Katılma Senedinin 20.Maddesi ile değiştirilmiştir.

6. Sayıştay üyeleri, görev süreleri boyunca kazanç karşılığı olsun ya da olmasın, başka hiçbir mesleki faaliyette bulunamazlar. Göreve başlarken, görevlerinin devamı süresince ve görevleri sona erdikten sonra görevlerinin gerektirdiği yükümlülüklere riayet etmeyi ve özellikle görevleri sona erdikten sonra bazı görev ve menfaatlerin kabulüyle ilgili olarak dürüst ve duyarlı davranmayı taahhüt ederler.
7. Normal yenilenme ve ölüm dışında, bir Sayıştay üyesinin görevi, istifa ettiği veya 8. paragraf hükümleri gereğince Adalet Divanı tarafından resen görevden ayrılmış sayıldığı zaman sona erer.

Görev süresinin geri kalan kısmı için ilgilinin yerine atama yapılır.

Resen görevden ayrılmış sayılma durumları dışında, Sayıştay üyeleri yerlerine yeni atama yapılincaya kadar görevlerine devam ederler.

8. Sayıştay'ın talebi üzerine görevinin gerektirdiği koşulları artık taşımadığı veya sorumluluklarını yerine getiremediği, Adalet Divanı tarafından tespit edilmedikçe, Sayıştay üyesi görevinden alınamaz ve emeklilik hakkından ya da onun yerine geçen hiçbir tazminattan yoksun bırakılamaz.
9. Konsey, Sayıştay başkan ve üyelerinin çalışma koşullarını ve özellikle maaşlarını, tazminatlarını ve emekli aylıklarını nitelikli çoğunlukla karar alarak tespit eder. Ücret yerine geçen her türlü ödemeyi de aynı çoğunlukla belirler.
10. Avrupa Topluluklarının, Adalet Divanı yargıçlarına uygulanan İmtiyaz ve Dokunulmazlıklara İlişkin Protokol hükümleri Sayıştay üyelerine de uygulanır.

Madde 206 a*

1. Sayıştay, Topluluğun bütün gelir ve gider hesaplarını denetler. Sayıştay aynı şekilde, kuruluş metinlerinde denetimi engelleyen bir hüküm bulunmadıkça, Toplulukça kurulan bütün kurumların gelir ve gider hesaplarını denetler.
2. Sayıştay, bütün gelir ve giderlerin hukuka ve usule uygunluğunu ve mali yönetimin etkin bir şekilde işleyip işlemediğini denetler.

Gelirlerin denetimi, tahakkuk eden gelirlerle Topluluğa fiilen ödenen gelirlerin karşılıklı incelenmesi esasına göre yapılır.

Giderlerin denetimi, taahhüt edilen miktarlar ile fiilen ödenen miktarların karşılıklı incelenmesi esasına göre yapılır.

Bu denetimler, ilgili bütçe yılı hesaplarının kapatılmasından önce yapılabilir.

3. Denetim, belgeler üzerinde ve gerekirse, Topluluğun kurumları nezdinde ve Üye Devletlerde yerinde denetim şeklinde yapılır. Üye Devletlerde denetim, ulusal mali denetim kuruluşlarıyla veya bu kuruluşların gerekli yetkiye sahip olmamaları halinde yetkili devlet daireleriyle işbirliği halinde yapılır. Bu kuruluş veya daireler, denetime katılmak isterlerse bunu Sayıştay'a bildirirler.

Topluluğun kurumları ve ulusal mali denetim kuruluşları veya bu kuruluşların gerekli yetkiye sahip olmadığı durumlarda, yetkili devlet daireleri, görevini yerine getirmesi için gerekli her tür belge veya bilgiyi Sayıştay'a verirler.

* Bu Madde, Bazı Mali Hükümleri Değiştiren Antlaşmanın 16.Maddesi ile eklenmiştir.

4. Sayıştay, her bütçe yılının kapanmasından sonra yıllık bir rapor hazırlar. Bu rapor, Topluluğun kurumlarına gönderilir ve bu kurumların Sayıştay'ın gözlemleri hakkındaki cevapları ile birlikte Avrupa Toplulukları Resmi Gazetesinde yayınlanır.

Sayıştay ayrıca, istediği zaman belirli konulardaki gözlemlerini açıklayabilir ve Topluluk kurumlarından birinin talebi üzerine görüş bildirebilir.

Sayıştay, yıllık raporlarını veya görüşlerini üyelerinin çoğunluğu ile kabul eder.

Sayıştay, bütçe uygulamasının denetimi ile ilgili yetkilerinin kullanılmasında Avrupa Parlamentosuna ve Konseye yardım eder.

Madde 206 b*

Avrupa Parlamentosu, Konseyin nitelikli çoğunlukla alacağı bir tavsiye kararı üzerine bütçenin uygulanması konusunda Komisyonu ibra eder. Bu amaçla, sırasıyla Konsey ve Avrupa Parlamentosu, 205a Maddesinde belirtilen hesaplarla mali bilançoyu ve denetime tabi tutulan kurumların Sayıştay'ın gözlemleri hakkındaki cevapları ile birlikte Sayıştay'ın yıllık raporunu incelerler.

Madde 207

Bütçe, 209. Madde gereğince çıkarılan tüzük hükümlerine göre belirlenen hesap birimi cinsinden düzenlenir.

200. Maddenin 1. paragrafında öngörülen mali katkılar, Üye Devletler tarafından, kendi ulusal para birimleriyle Topluluğun emrine verilir.

* Bu Madde, Bazı Mali Hükümleri Değiştiren Antlaşmanın 17.Maddesi ile eklenmiştir.

Bu katkıların henüz kullanılmamış olan kısmı, Üye Devletlerin hazinelerine veya onlar tarafından gösterilen kuruluşlara yatırılır. Bu bakiyeler, yatırılmış olarak kaldıkları sürece, birinci paragrafta belirtilen hesap birimine göre, yatırıldıkları günkü pariteye tekabül eden değeri korurlar.

Bu bakiyeler, Komisyon ile ilgili Üye Devlet arasında yapılacak anlaşmaların şartlarına uygun olarak yatırım şeklinde kullanılabilir.

Avrupa Sosyal Fonuna ilişkin mali işlemlerin yürütülmesi ile ilgili teknik şartlar 209. Madde gereğince çıkarılan tüzükte belirlenir.

Madde 208

Komisyon, ilgili Üye Devletlerin yetkili makamlarına haber vermek kaydıyla, bir Üye Devletin parası cinsinden sahip olduğu varlıkları bu Antlaşma ile belirlenen amaçlarda kullanılmaları için gerekli olduğu ölçüde diğer bir Devletin parasına çevirebilir. Komisyon, ihtiyaç duyduğu para cinsinden nakde veya derhal paraya çevrilebilir değerlere sahip olduğu ölçüde bu tür transferlere başvurmaktan kaçınır.

Komisyon, Üye Devletlerin her biriyle, ilgili Üye Devletin göstereceği yetkili makam aracılığıyla ilişki kurar. Mali işlemlerin yürütülmesinde, ilgili Üye Devletin Emisyon Bankasına ya da bu devletçe uygun görülen diğer bir mali kuruluşa başvurur.

Madde 209*

Konsey, Komisyonun teklifi üzerine, Avrupa Parlamentosuna danıştıktan ve Sayıştay'ın görüşünü aldıktan sonra, oybirliği ile;

* Bu Madde, Bazı Mali Hükümleri Değiştiren Antlaşmanın 18.Maddesi ile değiştirilmiştir.

- (a) özellikle bütçenin hazırlanması ve uygulanması ile hesapların verilmesi ve denetlenmesine ilişkin esasları gösteren Mali Tüzükleri çıkarır;
- (b) Toplulukların, öz kaynak rejiminde öngörülen bütçe gelirlerinin, Komisyonun emrine verilmesiyle ilgili usul ve esasları belirler ve gerektiğinde nakit ihtiyaçlarını karşılamak için başvurulacak tedbirleri tespit eder;
- (c) ita amirleri ile saymanların sorumluluklarına ve denetimine ilişkin kuralları belirler.

KISIM ALTI

GENEL VE NİHAİ HÜKÜMLER

Madde 210

Topluluk tüzel kişiliğe sahiptir.

Madde 211

Topluluk, Üye Devletlerin her birinde, o ülkelerin yasalarınca tüzel kişilere tanınan en geniş haklara sahiptir; özellikle de, taşınır ve taşınmaz mallar edinebilir, devredebilir ve davada taraf olabilir. Topluluk, bu tür hakların kullanımında Komisyon tarafından temsil edilir.

Madde 212

(Bu Madde, Birleşme Antlaşmasının 24. Maddesinin 2. Paragrafı ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının 24. Maddesinin 1. paragrafı:

1. Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğunun, Avrupa Ekonomik Topluluğunun ve Avrupa Atom Enerjisi Topluluğunun memurları ve diğer görevlileri, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihte, Avrupa Topluluklarının memurları ve diğer görevlileri olur ve bu Toplulukların tek elden yönetimine girerler.

Konsey, Komisyonun önerisi üzerine ve diğer ilgili kuruluşların görüşünü aldıktan sonra nitelikli çoğunlukla Avrupa Toplulukları memurlarının statüsünü ve bu

Toplulukların diğer görevlilerine uygulanacak çalışma koşullarını belirler.]

Madde 213

İşbu Antlaşmanın hükümlerine uygun olarak Konseyce belirlenen sınırlar ve şartlar dahilinde Komisyon, görevlerini yerine getirmesi için gerekli her tür bilgiyi toplayabilir ve her tür incelemeyi yapabilir.

Madde 214

Görevleri sona erdikten sonra bile, Topluluk kurumlarının ve komitelerinin üyeleri ve Topluluğun memurları ve diğer görevlileri, mesleki sır kapsamına girer nitelikteki bilgileri ve özellikle teşebbüslere, bunların ticari ilişkilerine veya maliyet unsurlarına ilişkin bilgileri açıklamaktan kaçınmakla yükümlüdürler.

Madde 215

Topluluğun sözleşmelerden doğan sorumluluğu, söz konusu sözleşmeye uygulanan kanuna tabidir.

Sözleşme dışı sorumluluğa ilişkin olarak Topluluk, kendi kurumlarının veya memurlarının görevlerini yerine getirirken neden oldukları zararları Üye Devletlerin ortak genel hukuk prensiplerine göre gidermekle yükümlüdür.

Görevlilerin Topluluğa karşı kişisel sorumlulukları kendi statülerinde veya onlara uygulanacak Personel Rejiminde yer alan hükümlerle düzenlenir.

Madde 216

Topluluk kurumlarının merkezi, Üye Devletler hükümetlerinin ortak kararı ile belirlenir.

Madde 217

Adalet Divanı iç tüzüğünde yer alan hükümler saklı kalmak kaydıyla, Topluluk kurumlarınca kullanılacak dillere ilişkin ilkeler Konsey tarafından oybirliği ile belirlenir.

Madde 218

(Bu Madde, Birleşme Antlaşmasının 28. Maddesinin ikinci paragrafı ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının 28. Maddesinin birinci paragrafı:

Avrupa Toplulukları, Üye Devletlerin topraklarında işbu Antlaşmaya ekli Protokolde belirlenen koşullar dahilinde görevlerini yerine getirebilmeleri için gerekli ayrıcalık ve dokunulmazlıklardan yararlanırlar. Aynı durum Avrupa Yatırım Bankasına da uygulanır.]

Madde 219

Üye Devletler, işbu Antlaşmanın yorumuna veya uygulanmasına ilişkin bir uyuşmazlığı çözmek için işbu Antlaşmada öngörülenler dışında herhangi bir yönteme başvurmamayı taahhüt ederler.

Madde 220

Üye Devletler, gerekli olduğu ölçüde kendi uyrukları yararına:

- kişilerin korunması ve hakların kullanılıp korunmasıyla ilgili olarak, her Devletin kendi uyruklarına tanıdığı koşulların uygulanmasını;
 - Topluluk içinde çifte vergilendirmenin kaldırılmasını;
 - 58. Maddenin 2. paragrafında belirtilen şirketler ve firmaların karşılıklı tanınmasını, merkezlerini bir ülkeden diğer bir ülkeye taşımaları durumunda tüzel kişiliklerinin korunmasını ve farklı ülke mevzuatına tabi şirket ve firmaların birleşme imkanını;
 - mahkeme ve hakem kararlarının karşılıklı tanınması ve bunların tensizine ilişkin işlemlerin basitleştirilmesini,
- sağlamak amacıyla birbirleri ile müzakerelerde bulunurlar.

Madde 221

İşbu Antlaşmanın diğer hükümlerinin uygulanması saklı kalmak kaydıyla, 58. Maddede belirtilen şirket veya firmaların sermayelerine iştirak ile ilgili olarak Üye Devletler, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişinden itibaren üç yıl içinde kendi uyruklarına uyguladıkları muamelenin diğer Üye Devlet uyruklarına da uygulanmasını sağlar.

Madde 222

İşbu Antlaşmanın Üye Devletlerin mülkiyet rejimi sistemini düzenleyen kurallar üzerinde hiçbir etkisi yoktur.

Madde 223

1. Bu Antlaşma hükümleri aşağıdaki kuralların uygulanmasını engellemez:

- (a) hiçbir Üye Devlet, açığa vurulmasının kendi güvenliği bakımından temel çıkarlarına ters düşeceği görüşünde olduğu bilgileri vermek zorunda değildir;
- (b) her Üye Devlet, silah, mühimmat ve savaş malzemesi, ticareti veya üretimi ile ilgili, kendi güvenliği açısından temel çıkarlarının korunması için gerekli gördüğü tedbirleri alabilir; bu tedbirler, sadece askeri amaç taşıyanlar dışındaki ürünler ile ilgili ortak pazar rekabet koşullarını olumsuz yönde etkileyemez.
2. İşbu Antlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihi izleyen yıl içinde Konsey, oybirliği ile karar alarak, paragraf 1(b) hükümlerinin uygulanacağı ürünler listesini belirler.
3. Komisyonun önerisi üzerine Konsey oybirliği ile bu listede değişiklikler yapabilir.

Madde 224

Üye Devletler, bir Üye Devletin, kamu düzenini bozucu ciddi iç karışıklıklar, savaş veya savaş tehdidi oluşturan ciddi uluslararası gerginlik durumunda veya kendisi tarafından uluslararası barışın ve güvenliğin korunması amacıyla üstlenilen yükümlülüklerin yerine getirilmesi için, alma gereğini duyabileceği önlemlerin ortak pazarın işleyişini etkilemesini önlemek amacıyla gerekli önlemleri ortaklaşa almak üzere birbirleriyle görüşmelerde bulunur.

Madde 225

223 ve 224. Maddelerde belirtilen durumlarda alınan önlemlerin ortak pazar içindeki rekabet şartlarını bozucu bir etkisi olursa Komisyon, ilgili Devlet ile birlikte, bu önlemlerin işbu Antlaşmada belirtilen kurallara uyarlanması yollarını araştırır.

Komisyon veya bir Üye Devlet, diğer bir Üye Devletin 223 ve 224. Maddelerde belirtilen yetkileri kötüye kullandığı görüşündeyse, 169 ve 170. Maddelerde belirtilen usule uymaksızın, doğrudan Adalet Divanına başvurabilir. Adalet Divanı kararını gizli oturumda verir.

Madde 226

1. Geçiş dönemi sırasında, bir ekonominin herhangi bir sektöründe ciddi ve süreklilik arz etmesi muhtemel güçlükler veya herhangi bir bölgenin ekonomik durumunun ciddi şekilde bozulmasına sebep olabilecek güçlüklerin ortaya çıkması halinde, bir Üye Devlet, durumun düzeltilmesine ve ilgili sektörü ortak pazar ekonomisine uyarlayacak koruyucu önlemleri almak için kendisine izin verilmesini isteyebilir.
2. İlgili Devletin talebi üzerine Komisyon, acil durum usulünü uygulayarak, vakit geçirmeksizin gerekli gördüğü koruma önlemlerini alır ve bu önlemlerin uygulanma şart ve esaslarını belirler.
3. 2. paragrafa uygun olarak alınmasına izin verilen önlemlerde sadece 1. paragrafta belirtilen amaçlara ulaşmak için gerekli ölçü ve süre içinde kalarak, işbu Antlaşmanın kurallarına istisna getirilebilir. Ortak pazarın işleyişini en az etkileyen önlemlere öncelik vermek gerekir.

Madde 227

1. İşbu Antlaşma Belçika Krallığı'na, Danimarka Krallığı'na Federal Almanya Cumhuriyeti'ne, Yunanistan Cumhuriyeti'ne, İspanya Krallığı'na, Fransa Cumhuriyeti'ne, İrlanda'ya, İtalya Cumhuriyeti'ne, Lüksemburg Büyük Dukalığı'na, Hollanda Krallığı'na, Portekiz Cumhuriyeti'ne ve Büyük Britanya Birleşik Krallığı ve Kuzey İrlanda'ya uygulanır.*

* 1.paragraf İSP/PORT Katılma Senedinin 24.Maddesi ile değiştirilmiştir.

2. Fransa'nın denizaşırı eyaletleri ve Cezayir ile ilgili olarak işbu Antlaşmanın aşağıdaki konulara ilişkin genel ve özel hükümleri Antlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihte uygulanmaya başlar:

- malların serbest dolaşımı;
- tarım (40/4 Maddesi hariç);
- hizmetlerin serbestleştirilmesi;
- rekabet kuralları;
- 108, 109, ve 226. Maddelerde belirtilen koruyucu önlemler;
- kurumlar.

İşbu Antlaşmanın diğer hükümlerinin uygulanması koşulları, Antlaşmanın yürürlüğe girişinden itibaren en geç iki yıl içinde Komisyonun önerisi üzerine Konseyin oybirliği ile alacağı kararlarla belirlenir.

Topluluk kurumları, işbu Antlaşmada yer alan usuller ve özellikle 226. Madde çerçevesinde bu bölgelerin ekonomik ve toplumsal gelişmesine imkan sağlamaya özen gösterirler.

3. İşbu Antlaşmanın IV. Ekindeki listede yer alan denizaşırı ülke ve topraklara Antlaşmanın dördüncü kısmında tanımlanan özel ortaklık rejimi uygulanır.

İşbu Antlaşma, Büyük Britanya Birleşik Krallığı ve Kuzey İrlanda ile özel ilişkileri olan ve yukarıda adı geçen listede yer almayan denizaşırı ülke ve topraklara uygulanmaz.*

4. İşbu Antlaşma hükümleri, Avrupa'da bulunan ve dış ilişkilerinden bir Üye Devletin sorumlu olduğu topraklara uygulanır.

* 3.paragrafin ikinci bendi DAN/IRL/BK Katılma Senedinin 26(2) Maddesi ile eklenmiştir.

5. Önceki paragraflardaki hükümler saklı kalmak kaydıyla*:

- (a) İşbu Antlaşma Faroe Adalarına uygulanmaz. Ancak, Danimarka Krallığı hükümeti en geç 31 Aralık 1975 tarihine kadar İtalya Cumhuriyeti hükümetine bir deklarasyonla bu Antlaşmanın o Adalara da uygulanacağını bildirebilir; İtalya hükümeti bu deklarasyonun onaylı birer örneğini diğer Üye Devlet hükümetlerine gönderecek ve bu Antlaşma, deklarasyonun verilmesini izleyen ikinci ayın ilk gününden itibaren bu Adalara uygulanacaktır.
- (b) İşbu Antlaşma Büyük Britanya Birleşik Krallığı ve Kuzey İrlanda'nın egemenliği altında bulunan, Kıbrıs'taki üs bölgelerine uygulanmaz.
- (c) İşbu Antlaşma Anglo-Norman Adalarına ve Man Adasına sadece, 22 Ocak 1972'de imzalanan Avrupa Ekonomik Topluluğuna ve Avrupa Atom Enerjisi Topluluğuna Yeni Üye Devletlerin Katılmasına İlişkin Antlaşmada öngörülen bu adalarla ilgili düzenlemelerin uygulanmasını sağlamak için gerekli olduğu ölçüde uygulanır.

Madde 228

1. İşbu Antlaşmanın Topluluk ile bir veya daha fazla Devlet ya da uluslararası kuruluş arasında anlaşmalar yapılmasını öngördüğü durumlarda, bu anlaşmalarla ilgili müzakereler Komisyon tarafından yapılır. Bu alanda Komisyona verilen yetkiler saklı kalmak kaydıyla bu tür anlaşmalar, işbu Antlaşmaca gerekli görüldüğü takdirde Avrupa Parlamentosunun görüşü de alındıktan sonra, Konsey tarafından yapılır.

Konsey, Komisyon veya bir Üye Devlet öngörülen anlaşmanın işbu Antlaşma hükümleriyle bağdaşıp bağdaşmadığı konusunda

* 5.paragraf, DAN/IRL/BK Katılma Senedine ilişkin Konsey Kararının 15(2) Maddesi ile değişik, DAN/IRL/BK Katılma Senedinin 26 (3) Maddesi ile eklenmiştir.

önceden Adalet Divanının görüşünü alabilir. Adalet Divanı görüşünün olumsuz olduğu hallerde anlaşma ancak 236. Maddeye uygun olarak tespit edilen şartlarda yürürlüğe girebilir.

2. Yukarıda belirtilen şartlara göre yapılan anlaşmalar Topluluğun kurumları ve Üye Devletler için bağlayıcıdır.

Madde 229

Komisyon, Birleşmiş Milletler ve uzman kuruluşları ile Gümrük Tarifeleri ve Ticaret Genel Anlaşmasının (GATT) kurumlarıyla tüm yararlı ilişkilerin sürdürülmesini sağlamakla yükümlüdür.

Komisyon ayrıca, tüm uluslararası kuruluşlarla da gereğine uygun ilişkiler sürdürür.

Madde 230

Topluluk, Avrupa Konseyi ile her türlü yararlı işbirliğini kurar.

Madde 231

Topluluk, Avrupa Ekonomik İşbirliği Teşkilatı ile ayrıntıları ortak kararlarla tespit edilecek sıkı bir işbirliği kurar.

Madde 232

1. İşbu Antlaşma hükümleri, Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğunu kuran Antlaşma hükümlerini, özellikle de Üye Devlet hak ve yükümlülükleri ile, bu Topluluk kurumlarının yetkileri ve kömür ve çelik ortak pazarının işleyişine ilişkin kurallarla ilgili hükümleri etkilemez.
2. İşbu Antlaşma hükümleri Avrupa Atom Enerjisi Topluluğunu kuran Antlaşma hükümlerini değiştirmez.

Madde 233

Antlaşmanın uygulanmasıyla Belçika ve Lüksemburg arasındaki veya Belçika, Lüksemburg ve Hollanda arasındaki bölgesel birliklerin amaçları gerçekleştirilemediği ölçüde, işbu Antlaşma hükümleri, bu bölgesel birliklerin varlıklarına veya tamamlanmalarına engel teşkil etmez.

Madde 234

İşbu Antlaşma hükümleri, yürürlüğe girme tarihinden önce, gerek bir veya daha fazla Üye Devlet gerek bir veya daha fazla üçüncü ülke arasında yapılmış sözleşmelerden doğan hak ve yükümlülükleri etkilemez.

Söz konusu sözleşmelerin işbu Antlaşmayla bağdaşmaması halinde, ilgili Üye Devlet veya Devletler tespit edilen uyumsuzlukları ortadan kaldırmak için gerekli her tür önlemi alırlar. Bu amaçla Üye Devletler, gerektiğinde karşılıklı yardımlaşmada bulunurlar ve ortak bir tutum benimserler.

Birinci paragrafta anılan sözleşmelerin uygulanmasında Üye Devletler, işbu Antlaşma uyarınca her Üye Devlet tarafından sağlanan avantajların Topluluğun oluşmasının ayrılmaz bir parçası olduğunu ve sağlanan bu avantajların, ortak kuruluşlar oluşturulmasıyla, bu kuruluşlara yetkiler verilmesiyle ve diğer tüm Üye Devletlerce de aynı avantajların sağlanmasıyla sıkı sıkıya bağlı olduğu gerçeğini dikkate alırlar.

Madde 235

Ortak Pazarın işleyişi süresince Topluluk amaçlarından birinin gerçekleştirilmesi için Topluluğun girişimde bulunmasının gerekli olduğunun anlaşılması halinde, işbu Antlaşmada gerekli yetkiler verilmemişse, Konsey, Komisyonun önerisi üzerine ve Avrupa Parlamentosunun görüşünü aldıktan sonra oybirliğiyle karar alarak gerekli düzenlemeleri yapar.

Madde 236

Her üye Devletin Hükümeti veya Komisyon, Konseye, işbu Antlaşmada değişiklik yapılmasına yönelik öneriler sunabilir.

Eğer Konsey, Avrupa Parlamentosunun ve gerektiğinde Komisyonun görüşünü aldıktan sonra, Üye Devletlerin Hükümet temsilcilerinin katılacağı bir Konferansın toplanmasının gerekli olduğu görüşüne varırsa, Konsey Başkanı işbu Antlaşmada yapılması gerekli değişiklikleri ortak kararlarla belirlemek amacıyla, söz-konusu temsilcileri toplantıya çağırır.

Yapılan değişiklikler, her birinin kendi anayasal kurallarına uygun olarak bütün Üye Devletler tarafından onaylandıktan sonra yürürlüğe girer.

Madde 237

Her Avrupa Devleti Topluluğa üye olmak için başvuruda bulunabilir. Üye olmak isteyen devlet başvurusunu Konseye gönderir. Konsey Komisyonun görüşünü ve üye tam sayısının mutlak çoğunluğuyla karar alacak olan Avrupa Parlamentosunun onayını aldıktan sonra oybirliğiyle karar verir.*

Kabul şartları ve bu kabulün işbu Antlaşmada yapılmasını gerektirdiği uyarlamalar Üye Devletlerle başvuran devlet arasında yapılacak bir anlaşma ile belirlenir. Bu anlaşma, kendi anayasal kurallarına göre onaylanmak üzere bütün Akit Devletlere sunulur.

Madde 238

Topluluk bir üçüncü Devlet, bir Devletler birliği veya uluslararası bir kuruluş ile karşılıklı hak ve yükümlülükler, ortak faaliyetler ve özel usuller öngören bir ortaklık kurma amacıyla anlaşmalar yapabilir.

* Tek Avrupa Senedinin 8.Maddesi ile birinci paragrafın yerine getirilmiştir.

Bu anlaşmalar, Avrupa Parlamentosunca üye tam sayısının mutlak çoğunluğu ile onay alındıktan sonra, Konsey tarafından oybirliği ile yapılır.*

Bu anlaşmaların işbu Antlaşmada değişiklikler yapılmasını gerektirmesi halinde, söz konusu değişiklikler 236. Maddede öngörülen usule göre önceden yapılır.

Madde 239

İşbu Antlaşmaya Üye Devletlerin ortak kararıyla eklenecek Protokoller, işbu Antlaşmanın ayrılmaz parçasını oluşturur.

Madde 240

İşbu Antlaşma süresiz olarak yapılmıştır.

* Tek Avrupa Senedinin 9.Maddesi ile ikinci paragrafın yerine getirilmiştir.

Kurumların oluşturulması

Madde 241

Konseyl, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girmesini izleyen bir ay içinde toplanır.

Madde 242

Konseyl, ilk toplantısını izleyen üç ay içinde Ekonomik ve Sosyal Komiteyi oluşturmak amacıyla gerekli tüm tedbirleri alır.

Madde 243

Asamble (*), ilk Konseyl toplantısını izleyen iki ay içinde, Konseyl Başkanının çağrısı üzerine Başkanlık Divanını seçmek ve iç tüzüğünü hazırlamak üzere toplanır. Başkanlık Divanı seçilene kadar en yaşlı üye Asambleye başkanlık yapar.

Madde 244

Adalet Divanı, üyelerinin atanması ile göreve başlar. Divanın ilk başkanı, üyeleri ile aynı koşullarda üç yıllık bir süre için atanır.

Adalet Divanı göreve başlamasını izleyen üç ay içinde iç tüzüğünü hazırlar.

EDİTÖR NOTU :

(*Tek Avrupa Senedinin 3.Maddesi hükümlerine rağmen ve tarihi nedenlerle "*Asamble*" terimi "*Avrupa Parlamentosu*" terimi ile değiştirilmemiştir.

Adalet Divanına ancak bu iç tüzüğün yayımlandığı tarihten itibaren başvurulabilir. Dava açma süreleri ancak bu tarihten itibaren başlar.

Adalet Divanı Başkanı, işbu Antlaşma ile kendisine verilen yetkileri atanmasından itibaren kullanmaya başlar.

Madde 245

Komisyon, üyelerinin atanmasıyla göreve başlar ve işbu Antlaşmayla kendisine verilen sorumlulukları yüklenir.

Komisyon göreve başlar başlamaz, Topluluğun ekonomik durumu hakkında genel bir değerlendirme yapmak amacıyla gerekli incelemeler yapar ve gerekli ilişkileri kurar.

Madde 246

1. İlk mali yıl işbu Antlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihte başlar ve onu izleyen 31 Aralığa kadar devam eder. Ancak, Antlaşmanın yılın ikinci yarısında yürürlüğe girmesi halinde, mali yıl bir sonraki yılın 31 Aralığına kadar devam eder.
2. Birinci mali yıla ilişkin bütçe yapılıncaya kadar Üye Devletler Topluluğa faizsiz avans verirler; bu avanslar devletlerin bütçenin uygulanmasıyla ilgili mali katkılarından düşülür.
3. 212.Maddede öngörülen memurların statüsü ve Topluluğun diğer görevlilerine uygulanacak Personel Rejimi belirleninceye kadar her kurum ihtiyacı olan personeli alır ve bu amaçla sınırlı süreli sözleşmeler yapar.

Her kurum, görevlilere tahsis edilecek kadro sayısı ve dağılımı ile maaşlarına ilişkin sorunları Konseyle birlikte inceler.

Nihai hükümler

Madde 247

İşbu Antlaşma, kendi anayasal kurallarına uygun olarak yüksek Akit Taraflarca onaylanır. Onay belgeleri İtalya Cumhuriyeti Hükümetine tevdi edilir.

İşbu Antlaşma, bu formaliteyi en son yerine getirecek Akit Devletin onay belgesini teslim etmesini izleyen ayın ilk günü yürürlüğe girer. Ancak, bu onay belgesinin bir ayın ikinci yarısında teslim edilmesi halinde, Antlaşmanın yürürlüğe girişi teslim tarihini izleyen ikinci ayın ilk gününe ertelenir.

Madde 248

Tek nüsha olarak Hollanda'ca, Fransızca, Almanca ve İtalyanca olarak kaleme alınan, dört metni de aynı ölçüde geçerli olan bu Antlaşma, İtalya Cumhuriyeti Hükümeti arşivlerinde muhafaza edilerek birer onaylı sureti Antlaşmaya imza koyan diğer Devletler hükümetlerine gönderilir.

DOĞRULUĞUNU ONAYLAYARAK aşağıda adları yazılı tam yetkili temsilciler işbu Antlaşmayı imzalamışlardır.

Roma'da bin dokuz yüz elli yedi yılının Mart ayının yirmi beşinci günü yapılmıştır.

P.H SPAAK	J.Ch. SNOY ET D'OPPUERS
ADENAUER	HALLSTEIN
PINEAU	M.FAURE
Antonio SEGNI	Gaetano MARTINO
BECH	Lambert SCHAUS
J.LUNS	J.LINTHORST HOMAN

Ekler

EK III

GÖRÜNMEYEN İŞLEMLER LİSTESİ

İşbu Antlaşmanın 106. Maddesinde belirtilen

- Kiralamalar, liman giderleri, balıkçı tekneleri için yapılan harcamalar vs.de dahil olmak üzere deniz navlunları.
- Kiralamalar da dahil olmak üzere iç sulardaki navlunlar.
- Kara yolu taşımacılığı: Yolcular ve kiralamalar da dahil navlunlar.
- Hava taşımacılığı: Yolcular ve kiralamalar da dahil navlunlar.

Uluslararası uçak biletlerine yolcuların yaptığı ödemeler ve fazla bagaj ücretleri; uluslararası hava navlunları ve kiralanan uçuşlara ilişkin ödemeler.

Uluslararası uçak biletlerinin satışından, fazla bagaj ücretlerinden, uluslararası hava navlunlarından ve kiralanan uçuşlardan (charter) elde edilen gelirler.

- Her tür deniz taşımacılığında: Liman giderleri (yakıt ikmali, erzak, bakım, onarım, mürettebat için yapılan harcamalar vs).

Her türlü iç su yolu taşımacılığında: Liman giderleri (yakıt ikmali, erzak, teçhizat ile ilgili bakım ve küçük onarımlar, mürettebat için yapılan harcamalar vs).

Her türlü ticari nitelikli karayolu taşımacılığında: yakıt, yağ, küçük onarımlar, garaj kullanımı, şoförler ve taşıt personeli için yapılan harcamalar, vs.

Her türlü hava taşımacılığında: işletme giderleri, uçak ve uçuş araçlarının onarımları için yapılan harcamalar da dahil olmak üzere genel giderler.

- Antrepo ve depolama, gümrükten çekme masrafları.
- Gümrük vergi ve resimleri.
- Transit bedeli .
- Onarım ve montaj masrafları.

İşleme, bitirme, fason işçilik ve benzeri hizmetler.

- Gemi onarımları.

Gemi ve hava taşıtları dışındaki diğer taşımacılık araçlarının onarımı.

– Teknik yardım (özel amacına göre belli süresi olan, her düzeyde mal ve hizmetlerin üretim ve dağıtım ile ilgili yardımlar; örneğin, uzmanların yaptıkları ziyaret ve danışma hizmetleri, plan ve kopyaların hazırlanması, imalat denetimleri, pazar araştırması ve personel eğitimi).

- Komisyonlar ve simsarlık ücretleri.

Transit işlemlerinden ya da aktarma satışlarından kaynaklanan gelirler.

Banka komisyonları ve ücretleri.

Temsil giderleri.

- Her türlü reklam.

- İş gezileri.

– Bağlı kuruluşların ve şubelerinin yurtdışındaki ana kuruluşlarının genel giderlerine, yurtdışındaki ana kuruluşların da yan kuruluşlarının ve şubelerinin genel giderlerine katılmaları.

- Yapım sözleşmeleri(konusunda uzmanlaşmış firmaların genelde

ihale sonucu götürü fiyat ile gerçekleştirdikleri bina, yol, köprü, liman, vs.nin yapımı ve bakımı).

– Ticari teamüle göre gerçekleştirilen mal akışları ile ilgili olarak alınan fiyat farkları, teminatlar ve depozitolar.

– Turizm.

– Eğitim amaçlı özel yolculuk ve konaklamalar.

– Tedavi görmek amacı ile yapılan özel yolculuk ve konaklamalar.

– Ailevi nedenlerden ötürü yapılan özel yolculuk ve konaklamalar.

– Gazete, dergi, kitap ve müzik yayınları aboneleri.

Gazete, dergi, kitap, müzik yayınları ve plaklar.

– Ticari, belgesel, eğitsel vs. filmler (kiralama bedelleri, sinema rödövanları, kayıtlar, çoğaltma, seslendirme giderleri).

– Üyelik aidatları.

– Yurt dışındaki özel mülklerin olağan bakım ve onarımları.

– Devlet harcamaları (yurt dışında resmi temsilcilikler, uluslararası kuruluşlara katkı payları).

– Vergiler , mahkeme giderleri, patent ve marka tescil giderleri.

Tazminatlar.

Sözleşmelerin feshi ya da muaccel olmayan borçların ödenmesi halinde paraların iadesi.

Para cezaları.

– Toplu taşıma,posta, telgraf ve telefon hizmetleri ile ilgili periyodik ödemeler.

– Yurtdışına göç eden yurttaşlara ya da yabancı uyruklulara verilen döviz izni.

Ana yurtlarına dönen yurttaş ya da yabancı uyruklulara verilen döviz izni.

– Maaşlar ve ücretler (ülkelerin yabancı iş gücü istihdamı konularında yasal düzenlemeler getirme hakkı saklı kalmak üzere sınır bölgesinde ikamet etmekte olup ta çalışmak için her gün sınırı geçmek durumunda olanlar ya da mevsimlik çalışanlar ve ülkede ikamet etmeyen diğer yabancı uyruklulara ödenen).

– Göçmenlerin gönderdikleri paralar (bir ülkenin göç ile ilgili yasal düzenlemeler getirme hakkı saklı kalmak üzere).

– Serbest meslek erbabına yapılan ödemeler.

– Temettü ve kazanç payları.

– Senetlerin, ipoteklerin vs. faizleri.

– Kiralar, icarlar vs.

– Akdi itfa (beklenen geri ödemeler ya da birikimli borçların ödenmesi niteliğini taşıyan itfalarla ilgili olarak yapılan transferler hariç).

– İşletmelerden sağlanan kazançlar.

– Fikri ve sınai haklar.

Patentler, desenler, markalar ve buluşlar (yasal koruma altında olsun ya da olmasın patent, desen, marka ve buluşların devri ile lisansa bağlanmaları ve bu tür devir ve lisans işlemlerinden kaynaklanan transferler).

– Konsolosluk gelirleri.

– Emeklilik maaşları ve benzeri gelirler.

Yasal bir yükümlülük veya bir mahkeme kararından doğan nafaka ödemeleri ve özel mağduriyet hallerinde yapılan mali yardımlar.

Bir Üye Devlette ikamet eden, ancak bu Üye Devletteki geliri geçimini sağlamaya yeterli olmayan kişinin diğer bir Üye

Devletteki mal varlıklarının kademeli olarak transferleri.

- Doğrudan sigorta işlerinden kaynaklanan ticari işlem ve transferler.
- Yeniden sigortalama ve retrosezyon faaliyetleriyle ilgili ticari işlem ve transferler.
- Ticari veya sınai kredilerin açılması ve geri ödenmesi.
- Küçük miktarların yurt dışına transferleri.
- Yetkili döviz kuruluşlarının dokümantasyon için kendi hesaplarına yaptıkları masraflar.
- Spor ve yarışma ödülleri .
- Miraslar.
- Çeyizler.

EK IV

İşbu Antlaşmanın dördüncü kısmında yer alan hükümlerin uygulanacağı ⁽¹⁾
^{(2) (3)}

DENİZAŞIRI ÜLKE VE TOPRAKLAR

Senegal, Sudan, Gine, Fildişi Sahili, Dahomey, Moritanya, Nijer ve Yukarı Volta'yı içine alan Fransız Batı Afrikası;⁽⁴⁾

EDİTÖR NOTU :

(1) Metnin

Avrupa Ekonomik Topluluğunu kuran Antlaşmada deđiþiklik yapan 13 Kasım 1962 tarihli Sözleşmenin 1.Maddesiyle (1 Ekim 1964 tarih ve 150 sayılı AT Resmi Gazetesi, sayfa: 2414), DAN/İRL/BK Katılma Senedinin, Konsey Kararının (AD AA DK/IRL/UK) 13.Maddesiyle değişik 24(2) Maddesiyle,

Avrupa Topluluklarını kuran Antlaşmaların Grönland ile ilgili hükümlerini değiştiren 13 Mart 1984 tarihli Antlaşmayla (1 Şubat 1985 tarih ve L 29 sayılı AT Resmi Gazetesi) değişen şekli.

(2) Konseyin, denizaşırı ülke ve toprakların Avrupa Ekonomik Topluluğu ile ortaklığıyla ilgili 30 Haziran 1986 tarih ve 86/283/CEE sayılı kararında (1 Temmuz 1986 tarih ve L 175 sayılı AT Resmi Gazetesi), işbu Antlaşmanın dördüncü kısmında yer alan hükümlerin uygulanacağı denizaşırı ülke ve topraklar liste halinde gösterilmiştir.

(3) İşbu Antlaşmanın dördüncü kısmında yeralan hükümler, Hollan da Krallığının, kendi onay belgesine tamamlayıcı olarak konulan ek kararı gereğince, 1 Eylül 1962 tarihinden 16 Temmuz 1976 tarihine kadar, Surinam'a da uygulanır.

(4) İşbu Antlaşmanın dördüncü kısmında yeralan hükümler, bağımsızlıklarını kazanmış ve isimleri değişmiş olan denizaşırı ülke ve topraklara uygulanmaz.

AET ile bazı Afrika Devletleri ve Madagaskar arasındaki ilişkiler 20 Temmuz 1963 ve 29 Temmuz 1969 tarihlerinde Yaunde'de imzalanmış olan Ortaklık Sözleşmelerinde tespit edilmiştir. Bazı Afrika, Karaib ve Pasifik Devletleriyle ilişkiler ise, daha sonra,

28 Şubat 1975 tarihinde Lomé'de imzalanan (30 Ocak 1976 tarih ve L 25 sayılı AT Resmi Gazetesi) ve 1 Nisan 1976 tarihinde yürürlüde giren AKP-AET Sözleşmesinde,

31 Ekim 1979 tarihinde Lomé'de imzalanan (22 Aralık 1980 tarih ve L 347 sayılı AT Resmi Gazetesi) ve 1 Ocak 1981 tarihinde yürürlüğe giren ikinci AKP-AET Sözleşmesinde,

8 Aralık 1984 tarihinde Lomé'de imzalanan (31 Mart 1986 tarih ve L 86 sayılı AT Resmi Gazetesi) ve 1 Mayıs 1986 tarihinde yürürlüğe giren üçüncü AKP-AET sözleşmesinde tespit edilmiştir.

Orta Kongo, Ubangi-Şari, Çad ve Gabon'u içine alan Ekvatorial Fransız Afrikası ⁽¹⁾

Sen-Pier ve Mikölon⁽²⁾, Komor takımadaları⁽³⁾, Madagaskar⁽⁴⁾ ve ona bağlı topraklar⁽⁴⁾, Somali Fransız sahili⁽⁴⁾, Yeni Kalendonya ve ona bağlı topraklar, Okyanusya'daki Fransız sömürgeleri⁽⁴⁾, güneydeki ve Antarktika'daki topraklar⁽⁵⁾;

Otonom Togo Cumhuriyeti⁽⁶⁾;

Fransa tarafından yönetilen Kamerun himayesi altındaki topraklar⁽⁶⁾;

Belçika Kongosu ve Ruanda-Burundi⁽⁶⁾;

İtalya tarafından yönetilen Somali himayesi altındaki topraklar⁽⁶⁾;

Hollanda Yeni-Ginesi⁽⁶⁾;

Hollandaya bağlı Antil Adaları⁽⁶⁾ ;

İngiltere ve Fransa'ya ait Yeni Ebrid ortak dominyonu⁽⁶⁾

EDİTÖR NOTU :

(1) Bu Ekin birinci sayfasındaki (4) numaralı nota bakınız.

(2) Fransa Cumhuriyetinin denizaşırı departmanı olmuştur.

(3) İşbu Antlaşmanın dördüncü kısmında yeralan hükümler, denizaşırı ülke ve topraklar listesinde bırakılmış Mayot departmanı (Bkz: Bu Ekin birinci sayfasındaki (67) numaralı nota bakınız hariç olmak üzere, artık bu takımadalara uygulanmamaktadır.

(4) Yeni ismi: Denizaşırı Fransız Polinezyası toprakları. Denizaşırı Valis ve Fütüna adaları toprakları.

(5) Yeni ismi: Güneydeki ve Antarktikadaki Fransız toprakları

(6) Yeni ismi: Hollanda Krallığına bağlı denizaşırı ülkeler:

- Arüba

- Hollanda Antilleri

- Boner

- Kuraçao

- Saba

- Sen - Östatyüs

- Sen - Martin

Bahama adaları⁽¹⁾;

Bermuda adaları⁽²⁾;

Buruney⁽³⁾;

Karaipler Denizinde bulunan Devletler: Antiguva, Dominik, Granada, Santa-Lüsy, Sen-Vensan, Sen Kristof, Nevis, Angila⁽⁴⁾;

İngiltere Honduras'ı⁽¹⁾;

Kaiman Adaları;

Folkland Adaları ve onlara bağlı topraklar⁽⁵⁾;

Jilber ve Elis adaları⁽¹⁾;

Güneydeki Merkezi Ekvator adaları⁽¹⁾;

İngiltere'nin Salamon adaları⁽¹⁾;

Türk ve Kaik adaları;

İngiltere'nin Virgin adaları;

Monsera;

EDİTÖR NOTU :

(1) Bu Ekin birinci sayfasındaki (4) numaralı nota bakınız

(2) Bu topraklar, Konseyin, 30 Haziran 1986 tarih ve 86/283/EEC sayılı kararında belirtilen denizaşırı ülke ve topraklara dahil değildir (Bkz: Bu Ekin birinci sayfasındaki (2) numaralı nota bakınız).

(3) İşbu Antlaşmanın dördüncü kısmında yer alan hükümler, 31 Aralık 1983 tarihinde bağımsızlığına kavuşan bu topraklara artık uygulanmamaktadır.

(4) Karaipler Denizinde bulunan Ülkeler, artık anayasal bir birlik oluşturmamaktadır. İşbu Antlaşmanın dördüncü kısmında yer alan hükümlerin uygulanmaya devam edildiği Angila hariç olmak üzere bu birliği oluşturan toprakların tümü bağımsızlıklarını kazanmışlardır.

(5) Folkland adalarına bağlı topraklar 3 Ekim 1985 tarihinde bağımsızlıklarını kazanarak Güney Jeorji ve Güney Sandviç Adaları isimlerini almışlardır.

Pitcairn;

Sen Elena ve ona bağlı topraklar;

Seyşeller ⁽¹⁾;

Antarktika'daki İngiliz toprakları;

Çin hindindeki İngiliz toprakları;

Grönland⁽²⁾.

(1) Bu Ekin birinci sayfasındaki (4) numaralı nota bakınız

(2) Grönland Antlaşmasının 4.Maddesiyle eklenmiştir.

II - PROTOKOLLER

Avrupa Yatırım Bankasının Statüsüne

İlişkin Protokol

YÜKSEK AKİT TARAFLAR,

Antlaşmanın 129. Maddesinde öngörülen Avrupa Yatırım Bankası Statüsünü saptamak ARZUSUYLA,

İşbu Antlaşmaya eklenen aşağıdaki hükümler üzerinde ANLAŞMIŞLARDIR:

Madde 1

Aşağıda "Banka" ifadesiyle anılacak olan ve Antlaşmanın 129. Maddesiyle kurulan Avrupa Yatırım Bankası işbu Antlaşma ve bu Statünün hükümlerine uygun olarak oluşturulmuştur ve görev ve faaliyetlerini de aynı hükümlere uygun olarak yerine getirir.

Bankanın kurulacağı yer, Üye Devlet Hükümetlerinin ortak kararıyla tespit edilir.

Madde 2

Bankanın görevi, işbu Antlaşmanın 130. Maddesinde tanımlanmıştır.

Madde 3*

Antlaşmanın 129. Maddesi uyarınca, Bankaya Üye Devletler şunlardır:

- Belçika Krallığı;
- Danimarka Krallığı;
- Federal Almanya Cumhuriyeti;
- Yunanistan Cumhuriyeti;
- İspanya Krallığı;

* Bu metin, İSP/PORT Katılma Senedine eklenen 1 Nolu Protokolün 1.Maddesiyle değiştirilmiştir.

- Fransa Cumhuriyeti;
- İrlanda;
- İtalya Cumhuriyeti;
- Lüksemburg Büyük Dükalığı;
- Portekiz Cumhuriyeti;
- Büyük Britanya Birleşik Krallığı ve Kuzey İrlanda.

Madde 4

1. Bankanın sermayesi yirmi sekiz milyar sekiz yüz milyon ECU'dür. Bu sermaye aşağıdaki miktarlarda Üye Devletlerce taahhüt edilmiştir:

– Almanya	5 508 725 000
– Fransa	5 508 725 000
– İtalya	5 508 725 000
– Birleşik Krallık	5 508 725 000
– İspanya	2 024 928 000
– Belçika	1 526 980 000
– Hollanda	1 526 980 000
– Danimarka	773 154 000
– Yunanistan	414 190 000
– Portekiz	266 922 000
– İrlanda	193 288 000
– Lüksemburg	38 658 000 *

Hesap birimi, Avrupa Toplulukları tarafından kullanılan ECU olarak belirlenmiştir.** Güvernörler Kurulu, Yönetim Kurulunun

* 1.paragrafın birinci bendi İSP/PORT Katılma Senedine eklenen 1 nolu Protokolün 2.Maddesiyle değiştirilmiştir.

** 1.paragrafın ikinci bendi 13 Mayıs 1981 tarihli Güvernörler Kurulu Kararıyla düzeltilmiştir gibidir (Avrupa Toplulukları Resmi gazetesi, No:L 311, 30 Ekim 1981).

teklifi üzerine hesap biriminin tanımında değişiklik yapabilir.*

Üye Devletler taahhüt edilen ödenmemiş sermayenin sadece kendi paylarına düşen miktarı oranında sorumludur.

2. Yeni bir üyenin kabulü, taahhüt edilen sermayenin bu yeni üyenin katkısına tekabül eden miktar kadar yükseltilmesini gerektirir.
3. Güvernörler Kurulu, oybirliğiyle, taahhüt edilen sermayenin artırılmasına karar verebilir.
4. Bir üyenin taahhüt edilen sermayedeki payı transfer edilemez, rehin edilemez ya da haczedilemez.

Madde 5

1. Üye Devletler taahhüt edilen sermayeden, 4. Maddenin 1. paragrafında belirlenen miktarların ortalama % 9,01367457'sine tekabül eden kısmını öderler.**
2. Taahhüt edilen sermayenin artırılması durumunda, Güvernörler Kurulu, oybirliğiyle, ödenmesi gereken oranı ve ödeme usullerini saptar.***
3. Yönetim Kurulu, Bankaya borç vermiş olanlara karşı yükümlü-

* 1.paragrafın ikinci bendi, Banka'nın Statüsüne ilişkin Protokolü değiştiren Antlaşmanın 1.Maddesiyle eklenmiştir.

** 1.paragraf, İSP/PORT Katılma Senedine eklenen 1 nolu Protokolün 3.Maddesiyle değiştirilmiştir.

*** 2.paragraf, DAN/İRL/BK Katılma Senedine eklenen 1 nolu Protokolün 3.Maddesiyle değiştirilmiştir.

lüklerini karşılamak için gerektiği ölçüde, taahhüt edilen sermayenin bakiyesinin ödenmesini isteyebilir.

Ödeme, her Üye Devlet tarafından, taahhüt edilen sermayedeki payı ile orantılı olarak Bankanın yükümlülüklerini karşılamak için ihtiyaç duyduğu döviz cinsinden gerçekleştirilir.*

Madde 6

1. Finanse edilecek projelerin niteliğine ve amacına göre, Bankanın belirli projelerin finansmanı için borç paraya ihtiyacı olması ve Yönetim Kurulunun gerekli kaynakları sermaye piyasalarından finanse edilecek projelerin nitelik ve amacına uygun şartlarda temin edemeyeceğini ortaya koyması hal ve ölçüsünde, Yönetim Kurulunun teklifi üzerine Güvernörler Kurulu, nitelikli çoğunlukla, Üye Devletlerin Bankaya özel faizle borç vermesine karar verebilir.
2. Özel borçlar, ancak Antlaşmanın yürürlüğe girmesini takip eden dördüncü yılın başından itibaren istenebilir. Bu borçlar toplam olarak 400 milyon hesap birimini, yıllık olarak da 100 milyon hesap birimini geçemez.
3. Özel borçların vadesi, Bankanın bu borçlar yoluyla vermeyi önerdiği kredi ve teminatların süresine göre belirlenir; bu süre yirmi yılı geçemez. Güvernörler Kurulu, Yönetim Kurulunun teklifi üzerine, nitelikli çoğunlukla özel borçların vadesinden önce geri ödenmesine karar verebilir.
4. Güvernörler Kurulu, sermaye piyasalarında faiz oranlarının seyrini ve seviyesini dikkate alarak farklı bir oran belirlemedikçe, özel borçların yıllık faiz oranı % 4'tür.

* 3.paragraf, DAN/IRL/BK Katılma Senedine eklenen 1 nolu Protokolün 3.Maddesiyle değiştirilmiştir.

5. Özel borçlar, Üye Devletler tarafından, taahhüt ettikleri sermaye payları ile orantılı olarak verilir. Bu özel borçlar, talep edilmelerini izleyen altı ay içerisinde ilgili ülkenin para birimiyle ödenir.
6. Bankanın tasfiyesi halinde, Üye Devletlerin verdikleri özel borçlar ancak Bankanın diğer borçlarının ödenmesinden sonra ödenir.

Madde 7*

1. 4. Maddede belirlenen hesap birimine göre bir Üye Devletin parasının değerinin düşürülmesi halinde, o Devlet tarafından kendi ulusal parasıyla ödenen sermaye payının miktarı, para değerinde meydana gelen değişikliklerle orantılı olarak, bu Devletin Bankaya yapacağı ek bir ödeme yoluyla ayarlanır.
2. 4. Maddede belirlenen hesap birimine göre bir Üye Devletin parasının değerinin yükseltilmesi halinde, o Devlet tarafından kendi ulusal parasıyla ödenmiş olan sermaye payının miktarı, para değerinde meydana gelen değişikliklerle orantılı olarak, Bankanın bu Devlete yapacağı geri ödeme yoluyla ayarlanır.
3. İşbu Maddenin amacı doğrultusunda, 4. Maddede belirlenen hesap birimine göre bir Üye Devletin parasının değeri bu hesap birimi ile söz konusu para arasında piyasadaki faiz oranı esas alınarak tespit edilmiş bulunan konvertibilite oranına tekabül eder.
4. Güvernörler Kurulu, Yönetim Kurulunun teklifi üzerine, oybir-

* Bu madde, Yunanistan'ın Katılma Senedine eklenen 1 nolu Protokolün 3.Maddesiyle değiştirilmiştir.

liğiyle, hesap birimi ile ifade edilen miktarların ulusal paralara veya ulusal paraların bu hesap birimine çevrilmesine ilişkin usulde değişiklik yapabilir.

Ayrıca, Governörler Kurulu, Yönetim Kurulunun teklifi üzerine oybirliğiyle işbu Maddenin 1 ve 2. paragraflarında öngörülen sermaye ayarlamasına ilişkin usulleri belirleyebilir; bu ayarlamayla ilgili ödemeler senede en az bir defa yapılır.

Madde 8

Banka, bir Governörler Kurulu, bir Yönetim Kurulu ve bir İdari Komite tarafından yönetilir ve işletilir.

Madde 9

1. Governörler Kurulu, Üye Devletler tarafından tayin edilen Bakanlardan oluşur.
2. Governörler Kurulu, özellikle Ortak Pazarın gerçekleştirilmesi süreci ilerledikçe izlenecek hedefler ışığında, Bankanın kredi politikasına ilişkin genel direktifleri hazırlar.

Governörler Kurulu, bu direktiflerin uygulanmasını sağlar.

3. Governörler Kurulu, ayrıca:

(a) 4. Maddenin 3. paragrafı ve 5. Maddenin 2. paragrafı uyarınca taahhüt edilen sermayenin artırılıp artırılmayacağına karar verir;*

* (a) ve (c) bentleri DAN/IRL/BK Katılma Senedine eklenen 1 nolu Protokolün 4.Maddesiyle değiştirilmiştir.

- (b) özel borçlar konusunda 6. Maddede öngörülen yetkileri kullanır;
 - (c) Yönetim Kurulu ve İdari Komite üyelerinin atanmaları veresen görevden alınmaları konusunda 11 ve 13. Maddeler ile 13(1) Maddesinin 2. bendinde öngörülen yetkileri kullanır;*
 - (d) 18. Maddenin 1. paragrafında öngörülen sapmalara izin verir ;
 - (e) Yönetim Kurulu tarafından hazırlanan yıllık raporu onaylar;
 - (f) yıllık bilanço ve kar-zarar hesabını onaylar;
 - (g) 4, 7, 14, 17, 26 ve 27. Maddelerde öngörülen yetki ve görevleri yerine getirir;**
 - (h) Bankanın iç tüzüğünü onaylar.
4. İşbu Antlaşma ve Statü çerçevesinde Governörler Kurulu, oybirliğiyle Bankanın faaliyetlerinin askıya alınmasına ve gerektiğinde tasfiyesine ilişkin bütün kararları almaya yetkilidir.

Madde 10***

İşbu Statüde aksine hüküm bulunmadıkça, Governörler Kurulunun kararları üyelerinin çoğunluğuyla alınır. Bu çoğunluğun

* (a) ve (c) bentleri, DAN/İRL/BK Katılma Senedine eklenen 1 nolu Protokolün 4.Maddesiyle değiştirilmiştir.

** (g) bendi Banka Statüsü ile ilgili Protokolü değiştiren Antlaşmanın 3.Maddesiyle değiştirilmiştir.

*** Bu Madde, ÝSP/PORT Katılma Senedine eklenen 1 nolu Protokolün 4.Maddesiyle değiştirilmiştir

taahhüt edilen sermayenin en az % 45'ini temsil etmesi gerekir. Guvernörler Kurulunun oylamaları Antlaşmanın 148. Maddesinin hükümleri uyarınca düzenlenir.

Madde 11

1. Yönetim Kurulu, kredi veya teminat verilmesi ve borçlanma konularında karar vermek üzere münhasır yetkiye sahiptir; verilen borçların faiz oranlarını ve teminatlardan alınacak komisyonları saptar; Bankanın, gerektiği şekilde yönetilmesini gerçekleştirir; Bankanın, işbu Antlaşma ve Statü hükümlerine ve Guvernörler Kurulu tarafından saptanan genel direktiflere uygun olarak yönetilmesini sağlar.

Yönetim Kurulu, mali yılın bitiminde Guvernörler Kuruluna bir rapor sunmak ve onaylanması üzerine bu raporu yayınlamakla yükümlüdür.

2. Yönetim Kurulu, yirmi iki yönetici ve on iki yedek üyeden oluşur.*

Yöneticiler beş yıllık bir dönem için Guvernörler Kurulu tarafından aşağıda gösterilen sayılarda atanırlar:

- Almanya Federal Cumhuriyeti tarafından aday gösterilen üç yönetici,
- Fransa Cumhuriyeti tarafından aday gösterilen üç yönetici,
- İtalya Cumhuriyeti tarafından aday gösterilen üç yönetici,
- Büyük Britanya Birleşik Krallığı ve Kuzey İrlanda tarafından aday gösterilen üç yönetici,
- İspanya Krallığı tarafından aday gösterilen iki yönetici,

* 2.paragrafın birinci, ikinci ve üçüncü bentleri İSP/PORT Katılma Senedine eklenen 1 nolu Protokolün 5.Maddesiyle değiştirilmiştir.

- Belçika Krallığı tarafından aday gösterilen bir yönetici,
- Danimarka Krallığı tarafından aday gösterilen bir yönetici,
- Yunanistan Cumhuriyeti tarafından aday gösterilen bir yönetici,
- İrlanda tarafından aday gösterilen bir yönetici,
- Lüksemburg Büyük Dükalığı tarafından aday gösterilen bir yönetici,
- Hollanda Krallığı tarafında aday gösterilen bir yönetici,
- Portekiz tarafından aday gösterilen bir yönetici,
- Komisyon tarafından aday gösterilen bir yönetici.*

Yedek üyeler, Governörler Kurulu tarafından beş yıllık bir süre için aşağıda gösterilen sayılarda atanırlar:

- Almanya Federal Cumhuriyeti tarafından aday gösterilen iki yedek üye,
- Fransa Cumhuriyeti tarafından aday gösterilen iki yedek üye,
- İtalya Cumhuriyeti tarafından aday gösterilen iki yedek üye,
- Büyük Britanya Birleşik Krallığı ve Kuzey İrlanda tarafından aday gösterilen iki yedek üye,
- Danimarka Krallığı, Yunanistan Cumhuriyeti ve İrlanda tarafından ortak bir kararla aday gösterilen bir yedek üye,
- Benelüks ülkeleri tarafından ortak bir kararla aday gösterilen bir yedek üye,
- İspanya Krallığı ve Portekiz Cumhuriyeti tarafından ortak bir kararla aday gösterilen bir yedek üye,
- Komisyon tarafından aday gösterilen bir yedek üye.*

* 2.paragrafın birinci, ikinci ve üçüncü bentleri İSP/PORT Katılma Senedine eklenen 1 nolu Protokolün 5.Maddesiyle değiştirilmiştir

Yöneticilerin ve yedek üyelerin görev süreleri yenilenebilir.*

Yedek üyeler, Yönetim Kurulunun oturumlarına katılabilirler. Bir Devlet veya ortak bir kararla birkaç Devlet ya da Komisyon tarafından aday gösterilen yedek üyeler, sırasıyla bu Devlet, bu Devletlerden biri veya Komisyon tarafından tayin edilen asillerin yerlerini alabilirler. Yedek üyeler, 12. Maddenin 1. paragrafı uyarınca bir veya birkaç asilin yerine geçmeleri veya bu amaçla temsile yetkili kılınmaları durumu dışında oy kullanma hakkına sahip değildirler.*

Başkan veya onun yokluğunda İdari Komitenin Başkan yardımcılarında biri, oylamaya katılmadan Yönetim Kurulunun oturumlarına başkanlık eder.

Yönetim Kurulu üyeleri, bağımsızlıkları ve yeterlilikleri kuşku götürmeyen kişiler arasından seçilir; bu üyeler sadece Bankaya karşı sorumludurlar.

Guvernörler Kurulu, bir yöneticinin ancak görevlerini yerine getirmek için gereken nitelikleri artık taşıyamaz hale gelmesi durumunda nitelikli çoğunlukla resen görevden almaya karar verebilir.

Yıllık raporun onaylanmaması Yönetim Kurulunun istifasını gerektirir.

4. Ölüm, gönüllü olarak ayrılma ya da resen görevden alınma veya toplu halde görevden ayrılma sonucu kadrolarda boşalma ortaya çıkarsa, 2. paragrafta saptanan kurallara göre yeni atamalar yapılır. Genel yenilenmeler dışında, üyelerin yerlerine, görev sürelerinin geri kalan kısmı için yeni atamalar yapılır.

* 2.paragrafın dördüncü ve beşinci bentleri Konsey Kararının 37.Maddesinde yer alan DAN/IRL/BK Katılma Senedine eklenen 1 nolu Protokolün 6.Maddesiyle değiştirilmiştir.

5. Guvernörler Kurulu, Yönetim Kurulu üyelerinin ücretlerini saptar. Yönetici ve yedek üyelerin görevleriyle bağdaşmayacak faaliyetleri belirler.

Madde 12

1. Her yöneticinin Yönetim Kurulunda bir oy hakkı vardır. Bankanın iç tüzüğü çerçevesinde belirlenecek usullere göre, her durumda oy hakkını bir başkasına devredebilir*
2. İşbu Statüde aksine hüküm bulunmadıkça, Yönetim Kurulunun kararları oy verme hakkına sahip kurul üyelerinin basit çoğunluğuyla alınır. Nitelikli çoğunluk 15 lehte oyu gerektirir.** Bankanın iç tüzüğü Yönetim Kurulunun karar alma yeter sayısını belirler.

Madde 13

1. İdari Komite, Yönetim Kurulunun teklifi üzerine Guvernörler Kurulu tarafından altı yıllık bir süre için atanan bir başkan ve altı başkan yardımcısından oluşur. Bu kişiler yeniden atanabilirler.***

Guvernörler Kurulu İdari Komitenin üye sayısını oybirliğiyle değiştirebilir.****

2. Yönetim Kurulunun teklifi üzerine Guvernörler Kurulu

* 1.paragraf, DAN/İRL/BK Katılma Senedine eklenen 1 nolu Protokolün 7.Maddesiyle değiştirilmiştir.

** 2.paragrafın 2.cümlesi İSP/PORT Katılma Senedine eklenen 1 nolu Protokolün 6.Maddesiyle değiştirilmiştir.

*** 1.paragrafın 1.bendi İSP/PORT Katılma Senedine eklenen 1 nolu Protokolün 7.Maddesiyle değiştirilmiştir.

**** 1.paragrafın 2.bendi DAN/İRL/BK Katılma Senedine eklenen 1 nolu Protokolün 9.Maddesiyle değiştirilmiştir.

da nitelikli çoğunlukla, İdari Komite üyelerini resen görevden almaya karar verebilir.

3. Başkanın yetkisi ve Yönetim Kurulunun denetimi altında, İdari Komite, Banka'nın cari işlerinin yürütülmesinden sorumludur.

Özellikle borç alınması, kredi ve teminatlar verilmesi konularında Yönetim Kurulunun kararlarını hazırlar; bu kararların uygulanmasını sağlar.

4. İdari Komite, borç alma ile borç ve teminat verme önerileri hakkındaki görüşlerini oy çokluğuyla belirler.
5. Governörler Kurulu, İdari Komite üyelerinin ücretlerini saptar ve görevleri ile bağdaşmayan faaliyetleri belirler.
6. Yargısal olan veya olmayan konularda Bankayı, Başkan veya herhangi bir engeli olması halinde başkan yardımcılarında biri temsil eder.
7. Banka memurları ve çalışan personel Başkanın otoritesi altındadır. Başkan tarafından işe alınır veya çıkarılırlar. Personel seçiminde yalnızca kişisel yetenekler ve mesleki nitelikler değil, Üye Devletlerin uyruklarının dengeli dağılımı da dikkate alınmalıdır.
8. İdari Komite ve Banka personeli sadece Bankaya karşı sorumludurlar ve görevlerini tam bir bağımsızlık içinde yerine getirirler.

Madde 14

1. Governörler Kurulu tarafından ehliyetleri göz önüne alınarak atanan üç üyeden oluşan bir Komite her sene Banka işlemlerinin ve defterlerinin usulüne uygun olup olmadığını denetler.

2. Bu komite kar-zarar hesabının ve bilançonun muhasebe kayıtlarına uygunluğunu ve bunların aktif kıymetler ve sorumluluklar açısından Bankanın durumunu doğru olarak yansıtıp yansıtmadığını teyit eder.

Madde 15

Banka her Üye Devlet ile bu Devlet tarafından tayin edilen merci aracılığıyla iletişim kurar. Banka, mali işlemlerin yürütülmesinde, ilgili Üye Devletin emisyon Bankasına veya bu Devlet tarafından kabul edilmiş diğer mali kurumlara başvurur.

Madde 16

1. Banka, kendisiyle benzer alanlarda faaliyet gösteren bütün uluslararası kuruluşlarla işbirliği yapar.
2. Banka, faaliyette bulunduğu ülkelerdeki banka ve mali kuruluşlarla işbirliği yapmak için gerekli bütün temas imkanlarını araştırır.

Madde 17

Guvernörler Kurulu, bir Üye Devlet veya Komisyonun talebi üzerine veya resen işbu Statünün 9. Maddesi uyarınca kendisi tarafından saptanan direktifleri kararlaştırıldıkları şartlarda yorumlar veya tamamlar.

Madde 18

1. İşbu Antlaşmanın 130. Maddesinde belirlenen görev çerçevesinde diğer kaynaklardan makul şartlarda fonlar temin edilememesi halinde Banka, Üye Devletlerin Avrupa'daki topraklarında gerçekleştirilecek yatırım projeleri için ortaklarına, özel sektör ve kamu kuruluşlarına kredi verir.

Bununla birlikte Yönetim Kurulunun teklifi üzerine, Guvernörler Kurulunun oybirliğiyle kendisine tanıdığı istisna yoluyla, Banka, Üye Devletlerin tamamen ya da kısmen Avrupa'daki toprakları dışında gerçekleştirilecek yatırım projeleri için krediler verebilir.

2. Krediler, olanak ölçüsünde diğer finansman kaynaklarının da kullanılması şartıyla verilecektir.
3. Bir Üye Devletin dışında bir teşebbüs veya bir kuruluşa borç verildiği zaman, Banka, bu borcu topraklarında projenin gerçekleştirileceği Üye Devletin bir teminatı ya da yeterli diğer teminatlar şartına bağlar.
4. Banka, Antlaşmanın 130.Maddesinde öngörülen faaliyetlerin gerçekleştirilmesi için, kamusal veya özeltişebbüsler, ya da kuruluşlar tarafından akdedilen borçları garanti edebilir.
5. Banka tarafından verilen borç ve teminatların toplam tutarı taahhüt edilen sermayenin, % 250' sini geçemez.
6. Banka, kambiyo risklerine karşı, kredi ve teminat sözleşmelerine uygun gördüğü hükümleri koyarak kendini korur.

Madde 19

1. Banka tarafından verilecek borçların faiz oranlarının ve teminat komisyonlarının sermaye piyasasında geçerli olan şartlara uyarlanması ve getireceği gelirlerin Bankanın yükümlülüklerini yerine getirmesine, masraflarını karşılamasına ve 24. Madde uyarınca bir ihtiyat fonu oluşturulmasına imkan verecek şekilde hesaplanması gerekir.
2. Banka, faiz oranlarında indirim yapmaz. Finanse edilecek projenin niteliği göz önüne alınarak, faiz oranında indirimin

uygun görülmesi halinde, ilgili Üye Devlet veya bir başka kurum, faiz indiriminin işbu Antlaşmanın 92. Maddesinde belirlenen kurullarla bağdaşması ölçüsünde, faizin ödenmesi için yardımda bulunabilir.

Madde 20

Banka borç ve teminat işlemlerinde, aşağıdaki ilkelere uymak zorundadır:

1. Banka, fonların Topluluğun yararına en akılcı biçimde kullanılmasını sağlar.

Banka, yalnız:

- (a) faiz ödemeleri ve itfanın, imalat sektöründeki teşebbüslerce yürütülen projelerde işletme kârlarıyla karşılandığı durumlar ile projenin gerçekleştirildiği devletin taahhüdü ile veya başka yollarla karşılandığı durumlarda; ve
- (b) projenin uygulanmasının genel olarak ekonomik verimliliğin artmasına katkıda bulunduğu durumda ve Ortak Pazarın gerçekleşmesine destek olması halinde;

borç veya borçlara karşılık teminat verebilir.

2. Banka, alacaklarının tahsilini teminat altına almak için haklarının korunması böyle bir durumu gerektirmedikçe teşebbüslerden hiçbir çıkar sağlayamaz, yönetimlerinde hiçbir sorumluluk üstlenemez.
3. Alacaklarını, sermaye piyasasında devredebilir ve bu amaçla, borçlularından tahvil veya başka senetler çıkarmalarını isteyebilir.
4. Gerek Banka, gerek Üye Devletler, verilen borçları belirli bir Üye Devlet içinde kullanılma şartına bağlayamazlar.
5. Banka borç verme işlemini uluslararası ihaleler düzenlenmesi şartına tabi tutabilir.

6. Banka, topraklarında projenin uygulanacağı Üye Devletin karşı çıktığı hiçbir projeyi tamamen veya kısmen finanse etmez.

Madde 21

1. Borç veya teminat başvuruları Bankaya Komisyon kanalıyla ya da topraklarında projenin gerçekleştirileceği Üye Devlet kanalıyla yapılır. Bir teşebbüs borç veya teminat talebi için Bankaya doğrudan da başvurabilir.
2. Komisyon kanalıyla yapılan başvurular görüşünü almak için topraklarında projenin gerçekleştirileceği Üye Devlete sunulur. Bir Üye Devlet kanalıyla yapılan başvurular, görüşünü almak için Komisyona sunulur. Bir teşebbüs tarafından doğrudan yapılan başvurular ilgili Üye Devlete ve Komisyona sunulur.

İlgili Üye Devletler ve Komisyon en fazla iki aylık bir süre içinde görüşlerini bildirmek zorundadır. Bu süre içerisinde bir cevap alınamazsa, Banka söz konusu projeye herhangi bir itirazda bulunulmadığı görüşüne varabilir.

3. İdari Komite tarafından kendisine sunulan borç veya teminat talepleri hakkındaki kararları Yönetim Kurulu verir.
4. İdari Komite kendisine sunulan borç veya teminat taleplerinin işbu Statünün, özellikle de 20. Maddenin hükümlerine uygun olup olmadığını inceler. Eğer İdari Komite borç veya teminat verilmesi lehinde görüş bildirirse, sözleşme taslağını Yönetim Kuruluna sunar; İdari Komite lehte görüşünü kendisinin gerekli gördüğü şartlara tabi tutabilir. Eğer İdari Komite borcun veya teminatın verilmesine karşı çıkarsa, ilgili belgeleri kendi görüşüyle birlikte Yönetim Kuruluna sunar.

5. İdari Komitenin olumsuz görüş bildirmesi halinde, Yönetim Kurulu söz konusu borç veya teminatı oybirliğiyle karar almadıkça veremez.
6. Komisyonun olumsuz görüş bildirmesi halinde, Yönetim Kurulu, ilgili borç ve teminatı ancak oybirliğiyle verebilir, Komisyon tarafından görevlendirilen yönetici bu oylamaya katılmaz.
7. İdari Komite ve Komisyonun olumsuz görüş bildirmesi halinde, Yönetim Kurulu söz konusu borcu veya teminatı veremez.

Madde 22

1. Banka, görevlerini yerine getirmek için gerekli fonları uluslararası sermaye piyasalarından ödünç alarak temin eder.
2. Banka, bir Üye Devlette iç piyasada senet ihracına uygulanan hukuki düzenlemeler çerçevesinde veya o Üye Devlette bu tür düzenlemelerin bulunmaması halinde ilgili Üye Devlete tasarlanan borçlanma konusunda anlaşmaya varıldığı takdirde, söz konusu Üye Devletin sermaye piyasasında borçlanabilir.

İlgili Üye Devletin yetkili mercileri ancak o Devletin sermaye piyasasında kaygılanmayı gerektirecek ciddi bozulma varsa muvafakat vermeyi reddedebilir.

Madde 23

1. Banka, yükümlülüklerini yerine getirmek için acilen ihtiyaç duymadığı kullanılabilir fonları aşağıdaki şartlarda kullanabilir:
 - (a) para piyasalarında plasman yapabilir;
 - (b) 20. Maddenin 2. paragrafındaki hükümler saklı kalmak kaydıyla, Banka, bizzat kendisi veya borçluları tarafından piyasaya sürülen menkul kıymetleri alabilir veya satabilir;

(c) amaçlarıyla ilişkili diğer her türlü mali işlemi yapabilir.

2. 25. Madde hükümleri saklı kalmak kaydıyla, Banka, yatırımlarının idaresinde kendi borç verme işlemlerini yürütmek için veya kendisi tarafından verilen teminat ya da borçlardan doğan taahhütlerini yerine getirmek için doğrudan gerekli olmayan hiçbir arbitraj yapamaz.
3. Banka, işbu Maddenin kapsadığı alanlarda, Üye Devletlerin yetkilileriyle veya bu Devletlerin emisyon Bankalarıyla uyum içinde hareket eder.

Madde 24

1. Taahhüt edilen sermayenin %10'una kadar bir ihtiyat akçesi aşamalı olarak oluşturulur. Eğer Banka pasiflerinin durumu gerekli kılıyorsa, Yönetim Kurulu ek rezervler oluşturmaya karar verebilir. Bankanın, yükümlülüklerini yerine getirmek ve masraflarını karşılamak için gerekli olmadıkça, bu ihtiyat akçesi tamamlanıncaya kadar:
 - (a) 5. Madde uyarınca Üye Devletlerce yatırılacak meblağlardan Bankanın verdiği borçlardan elde edilen faiz gelirleri;
 - (b) (a) bendinde sözü edilen borçların geri ödenmesiyle fonlardan Bankanın verdiği borçlar üzerinden elde edilen faiz gelirleri bu ihtiyat akçesinin kaynağını oluşturur.
2. İhtiyat akçesinin kaynakları her an bu fonun amaçlarını karşılayabilecek şekilde yatırılmalıdır.

Madde 25

1. Banka, işbu Statünün 23. Madde hükümlerini de göz önüne alarak, Antlaşmanın 130. Maddesinde tanımlanan ve amacına uygun

- mali işlemleri gerçekleştirmek için bir Üye Devlet parası cinsinden elinde bulundurduğu varlıkları bir diğer Üye Devlet parasına çevirmeye her zaman yetkilidir. Banka, ihtiyaç duyduğu para cinsinden nakde veya likit varlıklara sahipse, mümkün olduğu ölçüde bu yola gitmekten kaçınır.
2. Banka, Üye Devletlerden birinin parası cinsinden elde bulundurduğu varlıkları ilgili üye Devletin rızası olmadan üçüncü bir ülke parasına çeviremez.
 3. Banka, sermayesinin altın veya konvertibl döviz olarak ödenmiş kısmını ve Topluluk dışı piyasalardan ödünç aldığı diğer paraları serbestçe kullanabilir.
 4. Üye Devletler, sermayenin ödenmesi için gerekli dövizler ile topraklarında gerçekleştirilecek projeler için Bankanın verdiği veya garanti ettiği borçların faizlerini, Bankadan borç alanların emrine vermeyi taahhüt ederler.

Madde 26

Eğer bir Üye Devlet işbu Statüden doğan üyelik yükümlülüklerini, özellikle de taahhüt ettiği sermaye payını ödemek veya özel olarak borç vermek ya da aldığı borçların faizini ödemek yükümlülüğünü yerine getirmezse, nitelikli çoğunlukla karar alan Governörler Kurulunun kararıyla bu Üye Devlete veya uyruklarına verilecek borç veya garantiler askıya alınabilir.

Bu karar, ne o Devleti ne de uyruklarını Bankaya karşı olan yükümlülüklerinden kurtarmaz.

Madde 27

1. Eğer Governörler Kurulu Bankanın faaliyetlerini askıya almaya karar verirse, varlıkların gerektiği gibi kullanımını, korunmasını ve saklanmasını ve taahhütlerin yerine getirilmesini

- sağlamak için gerekli işlemler dışında, bütün faaliyetlerini derhal durdurur.
2. Bankanın tasfiyesi durumunda, Governörler Kurulu, tasfiye memurları tayin eder ve onlara tasfiyeyi gerçekleştirmeleri için talimatlar verir.

Madde 28

1. Banka, Üye Devletlerin her birinde, ulusal mevzuatla tüzel kişilere tanınan en geniş hukuki yetkileri kullanır: özellikle menkul ve gayri menkul mallar edinebilir veya devredebilir ve yasal süreçlerde taraf olabilir.

(2. bend, Birleşme Antlaşmasının 28. Maddesinin ikinci paragrafı ile kaldırılmıştır)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki şekilde ifade edilen 28. Maddesinin ilk paragrafı:

Avrupa Toplulukları, işbu Antlaşmaya eklenen protokolle belirlenen şartlar içerisinde Üye Devletlerin topraklarında görevlerini yerine getirmek için gerekli ayrıcalık ve dokunulmazlıklardan yararlanırlar. Aynı durum, Avrupa Yatırım Bankası için de geçerlidir.]

2. Bankanın malları, hangi şekilde olursa olsun, bütün el koyma veya istimlak işlemlerinden muaftır.

Madde 29

Banka, borçluları, alacaklıları veya üçüncü şahıslar arasında ortaya çıkacak uyuşmazlıklar, Adalet Divanına verilen yetkiler saklı kalmak kaydıyla, yetkili ulusal mahkemeler tarafından karara bağlanır.

Banka, her Üye Devlette temsilcilik kurar. Bununla birlikte, Banka, bir sözleşmeyle şubesini özel olarak açabilir veya tahkim prosedürü öngörebilir.

Bankanın mal varlığına ancak bir mahkeme kararıyla el konulabilir veya haciz uygulanabilir.

Roma'da bin dokuz yüz elli yedi yılının Mart ayının yirmi beşinci günü yapılmıştır.

P.H SPAAK

J.Ch. SNOY ET D'OPPUERS

ADENAUER

HALLSTEIN

PINEAU

F.FAURE

Antonio SEGNI

Gaetano MARTINO

BECH

Lambert SCHAUS

J.LUNS

J.LINTHORST HOMAN

Almanya'nın iç ticareti ve buna bağlı

sorunlara ilişkin

Protokol

YÜKSEK AKİT TARAFLAR,

Almanya'nın bölünmüş olması nedeniyle halen mevcut koşulları GÖZ
ÖNÜNDE BULUNDURARAK,

İşbu Antlaşmanın eki olan aşağıdaki hükümler üzerinde
ANLAŞMIŞLARDIR:

1. Federal Almanya Anayasası ile yönetilen Alman topraklarında ve bu Anayasanın uygulanmadığı Alman toprakları arasındaki ticari faaliyetler Almanya iç ticaretine dahil olduğundan işbu Antlaşmanın Almanya'da uygulanması mevcut ticaret rejiminde hiç bir değişiklik gerektirmez.
2. Her Üye Devlet Almanya Anayasası ile yönetilmeyen Alman toprakları ile yaptığı tüm ticari anlaşmalardan ve bunların uygulanması ile ilgili hükümlerden diğer Üye Devletleri ve Komisyonu haberdar eder. Her Üye Devlet bu uygulamaların ortak pazarın ilkeleri ile ters düşmemesi ve özellikle diğer Üye Devletlerin ekonomilerine zarar vermemesi için uygun tedbirler almaya özen gösterir.
3. Her Üye Devlet, başka bir Üye Devletin Almanya Anayasası ile yönetilmeyen Alman toprakları ile gerçekleştirdiği ticari faaliyetlerden kendisi için doğabilecek güçlükleri önlemek için uygun tedbirler alabilir.

Roma'da, bin dokuz yüz elli yedi yılının Mart ayının yirmi beşinci günü yapılmıştır.

P.H SPAAK

J.Ch. SNOY ET D'OPPUERS

ADENAUER

HALLSTEIN

PINEAU

F.FAURE

Antonio SEGNI

Gaetano MARTINO

BECH

Lambert SCHAUS

J.LUNS

J.LINTHORST HOMAN

Avrupa Ekonomik Topluluğu
Adalet Divanı Statüsüne İlişkin
Protokol

AVRUPA EKONOMİK TOPLULUĞUNU KURAN ANTLAŞMANIN YÜKSEK AKİT TARAFLARI,

İşbu Antlaşmanın 188. Maddesinde öngörülen Adalet Divanı Statüsünü tespit etmeyi ARZU EDEREK, bu amaçla,

MAJESTELERİ BELÇİKA KRALI:

Ekonomik İşler Bakanlığı Genel Sekreteri, Hükümetler arası Konferans nezdinde Belçika Heyeti Başkanı Baron J.Ch.SNOY ET D'OPPUERS'i;

FEDERAL ALMANYA CUMHURBAŞKANI:

Büyükelçi, Hükümetlerarası Konferans nezdinde Alman Heyeti Başkanı Profesör Dr. Carl Friedrich OPHÜLS'ü;

FRANSA CUMHURBAŞKANI:

Hukuk Profesörü, Hükümetlerarası Konferans nezdinde Fransız Heyeti Başkan Yardımcısı Bay Robert MARJOLIN'i;

İTALYA CUMHURBAŞKANI:

Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı, Hükümetlerarası Konferans nezdinde İtalyan Heyeti Başkanı Bay V. Badini CONFALONIERI' yi;

ALTES RUAYAL LÜKSEMBURG BÜYÜK DÜŞESİ:

Lüksemburg Büyük Dukalığı Büyükelçisi, Hükümetlerarası Konferans nezdinde Lüksemburg Heyeti Başkanı Bay Lambert

SCHAUS'u;

MAJESTELERİ HOLLANDA KRALİÇESİ:

Hükümetlerarası Konferans nezdinde Hollanda Heyeti Başkanı Bay J. LINTHORST HOMAN'ı

Tam yetkili temsilcileri olarak atamışlardır.

Yukarıdaki temsilciler, yerinde ve usulüne uygun bulunan yetki belgelerinin değişiminden sonra Avrupa Ekonomik Topluluğunu kuran Antlaşmaya eklenecek olan aşağıdaki hükümler üzerinde ANLAŞMIŞLARDIR.

Madde 1

Bu Antlaşmanın 4. Maddesi ile öngörülen Adalet Divanı kurulmuştur ve faaliyetlerini anılan Antlaşmaya ve işbu Statü hükümlerine uygun olarak yerine getirir.

BAŞLIK 1

YARGIÇLAR VE SAVCILAR

Madde 2

Göreve başlamadan önce her Yargıç aleni bir birleşimde görevini tarafsızca ve vicdanına göre yerine getireceğine ve Divan müzakere sonuçlarının gizliliğini koruyacağına dair yemin eder.

Madde 3

Yargıçlar yargı dokunulmazlığına sahiptirler. Görevleri sona erdikten sonra da, verdikleri sözlü ya da yazılı beyanlar da dahil olmak üzere, resmi sıfatlarıyla yaptıkları işler ile ilgili olarak dokunulmazlıkları devam eder.

Adalet Divanı, Genel Kurulda bu dokunulmazlığı kaldırabilir.

Dokunulmazlığı kaldırıldıktan sonra bir Yargıç hakkında ceza davası ikame edilirse, o Yargıç, herhangi bir Üye Devlette ancak en yüksek ulusal yargı organı üyelerinin yargılandığı bir yargı merciinde yargılanabilir.

Madde 4

Yargıçlar siyasi veya idari hiçbir görev alamazlar.

Yargıçlar, kazanç karşılığı olsun ya da olmasın, Konsey istisnai bir karar ile bu madde hükmünden muaf tutmadıkça hiçbir şekilde başka bir iş ile meşgul olamazlar.

Yargıçlar görevi üstlenirken, görevin ifası sırasında ve görev bitiminden sonra görevlerinden doğan yükümlülükleri yerine getirmeyi ve özellikle de görevin sona ermesinden sonra belli işlerin ve ayrıcalıkların kabulünde dürüst ve titiz davranacaklarına şerefleri üzerine söz verirler.

Bu konuda tereddüde düşülmesi halinde kararı Adalet Divanı verir.

Madde 5

Olağan yenilenme ve ölümlerin dışında Yargıçların görevleri istifa ile son bulur.

İstifa eden Yargıcın istifa dilekçesi Konsey Başkanına ileilmek üzere Adalet Divanı Başkanına sunulur. Bu son bildirim ile makamı boşalmış olur.

6. Maddenin uygulandığı hallerin dışında görevden ayrılan Yargıç, yerine başkası atanana kadar görevini sürdürür.

Madde 6

Bir Yargıç, ancak Divan Yargıç ve Savcılarının kendisinin görevinin gerektirdiği şartları ya da görevinin gerektirdiği yükümlülükleri artık yerine getiremediğine oybirliğiyle karar vermeleri durumunda görevinden alınabilir ya da emeklilik veya bunun yerine geçebilecek haklardan yoksun bırakılabilir. Bu kararın alındığı görüşmelerin hiçbirine ilgili yargıç katılamaz.

Adalet Divanı Başkatibi Divan kararını Avrupa Parlamentosu Başkanı ve Komisyon Başkanına iletir ve kararı Konsey Başkanına tebliğ eder.

Eğer yargıç hakkında görevden el çektirme kararı alındıysa bu son tebliğ ile makamı boşalmış olur.

Madde 7

Görev süresi dolmadan ayrılan Adalet Divanı üyesinin yerine görev süresinin geri kalan bölümü için bir Yargıç atanır.

Madde 8

2 ila 7. Madde hükümleri Savcılara da uygulanır.

BAŞLIK II

ORGANİZASYON

Madde 9

Divan Başkatibi, Adalet Divanı huzurunda görevini tarafsız bir şekilde ve vicdanına göre yerine getireceğine ve Divan müzakerelerinin gizliliğini koruyacağına dair yemin eder.

Madde 10

Başkatibin Divana katılmadığı durumlarda Adalet Divanı vekaleten bir Katibin seçilmesini sağlar.

Madde 11

Divana, çalışmalarını yürütebilmesi için memurlar ve diğer hizmetliler tahsis edilir. Bunlar Başkanın yetkisi altında Başkatibe karşı sorumludurlar.

Madde 12

Konsey, Adalet Divanının önerisi üzerine oybirliği ile Yardımcı Raportörler atayıp bunların görev kapsamlarını belirleyebilir. Yardımcı Raportörlerden iç tüzük kuralları uyarınca Divanda bakılmakta olan davaların hazırlık soruşturmalarına katılmaları ve Raportör görevi yapan Yargıç ile işbirliği içinde olmaları istenebilir.

Yardımcı Raportörler bağımsızlıkları kuşku götürmeyen ve gerekli hukuki niteliğe sahip kişiler arasından seçilirler. Bu Yardımcı Raportörler Konsey tarafından atanırlar ve görevlerini

tarafsızca ve vicdanlarına göre yerine getireceklerine ve Divan müzakerelerinin gizliliğini koruyacaklarına Divan huzurunda yemin ederler.

Madde 13

Yargıçlar, Savcılar ve Başkatipler Adalet Divanının bulunduğu yerde ikamet etmek zorundadırlar.

Madde 14

Adalet Divanı sürekli çalışma halinde bulunur. Adli tatilin süresi Divan tarafından işin gerekleri göz önünde bulundurularak belirlenir.

Madde 15*

Divan kararları ancak oturumlarda tek rakamlı üye sayısı mevcut ise geçerli sayılır. Genel Kurul halindeki oturumlarda alınan kararlar ancak yedi üyenin hazır bulunması ile geçerli sayılır. Dairelerin kararları ise ancak üç Yargıç tarafından alınmaları durumunda geçerli sayılır; eğer bir dairenin Yargıç oturuma katılmıyorsa, iç tüzükle belirtilen şartlar dahilinde başka bir daireden bir Yargıç oturuma çağrılabilir.

Madde 16

Daha önce dava taraflarından birinin temsilciliğini, danışmanlığını ya da avukatlığını üstlenmiş ya da bunlar hakkında mahkeme üyesi, soruşturma komisyonu üyesi ya da bir başka sıfatla karar vermek için çağrılmış olan Yargıç ya da Savcılar davanın görülmesine katılamazlar.

Eğer bir Yargıç ya da Savcı özel bir sebepten ötürü kendisinin belli bir davanın karara bağlanmasına ya da

* DAN/İRL/BK Katılma Senedinin 20.Maddesi ile değiştirilen metin.

soruşturmasına katılmaması gerektiği görüşündeysen bunu Başkana bildirir. Eğer Başkan özel bir nedenden ötürü bir Yargıç ya da Savcının belli bir davanın karara bağlanmasına ya da araştırılmasına katılmaması gerektiği görüşündeysen ilgili kişiye bunu bildirir.

İşbu Maddenin uygulanmasında herhangi bir güçlük doğarsa kararı Adalet Divanı verir.

Herhangi bir taraf ne Yargıcın uyuğu gerekçesiyle ne de Divan ya da Divanın herhangi bir dairesinde kendi uyuğundan bir Yargıcın bulunmadığı gerekçesiyle Divanın ya da Divanın herhangi bir dairesinin kompozisyonunun değiştirilmesi için başvuruda bulunamaz.

BAŞLIK III

YARGILAMA USULÜ

Madde 17

Devletler ve Topluluk kurumları Divanda her mesele için atanmış ayrı bir görevli tarafından temsil edilirler; bir danışman ya da Üye Devletlerden birisinin barosuna kayıtlı bir avukat bu vekile yardım edebilir.

Diğer taraflar Üye Devletlerden birisinde avukatlık yapma yetkisine sahip bir avukat ile temsil edilirler.

Adalet Divanı huzuruna çıkan bu vekil, danışman ve avukatlar , görevlerini bağımsız bir şekilde yerine getirmeleri için gerekli olan hak ve dokunulmazlıklardan iç tüzükle belirtilen şartlar dahilinde yararlanırlar.

Divan, huzurdaki danışman ve avukatlara karşı, iç tüzük uyarınca normal olarak mahkemelere tanınan yetkilere sahiptir.

Yasaları uyarınca , kendilerine mahkeme önünde taraf vekili olarak bulunma yetkisi verilen ve bir Üye Devlet uyrukluğunda bulunan üniversite öğretim üyeleri, bu Madde ile Divan önünde avukatlara verilen yetkilere sahip olurlar.

Madde 18

Divandaki yargılama usulü yazılı ve sözlü olmak üzere iki bölümden oluşur.

Yazılı yargılama usulü, dava dilekçelerinin, yazılı beyanların, savunmaların ve görüşlerin, gerekiyorsa karşı cevapların ve ayrıca davanın çözümüne yardım etmek amacı ile sunulan her türlü yazı ve belgelerin ya da bunların onaylı suretlerinin taraflara ve kararları dava konusu olan Topluluk kurumlarına iletilmesinden ibarettir.

Bildirimler, iç tüzükle öngörülen sıra ve sürede Divan Başkatibi tarafından yerine getirilir.

Sözlü usul ise, Raportör görevi yapan Yargıcın sunduğu raporun okunmasından, vekillerin, danışmanların ve bir Üye Devlette avukatlık yapma yetkisine sahip avukatların ve Savcılarının iddianamelerinin ve gerekiyorsa tanık ve bilirkişilerin Adalet Divanı tarafından dinlenmesinden ibarettir.

Madde 19

Başkatibe verilen dava dilekçesi ile Adalet Divanında dava açılmış olur. Dava dilekçesi davacının adını ve sürekli adresini,

imza sahibinin sıfatını, dava edilen tarafın adını, uyuşmazlığın konusunu ve kanuni dayanaklarının kısa açıklamalarını içerir.

Dava dilekçesine, gerektiğinde, iptali istenen kararın metni ya da işbu Antlaşmanın 175. Maddesinde belirtilmiş olan durumlarda, sözü edilen Maddeye göre öngörülen davet tarihini kanıtlayan bir belge eklenir. Dava dilekçesine bu belgeler eklenmemişse Başkatip, davacıdan bunları makul bir süre içinde getirmesini talep eder; dava hakkı bu belgelerin davanın açılması için öngörülen süre bittikten sonra getirilmiş olması sebebiyle düşmez.

Madde 20

İşbu Antlaşmanın 177. Maddesinde öngörülen durumlarda, bir davayı durduran ve Divana başvuran bir Üye Devlet mahkemesi bu kararı kendi isteğine göre Divana iletir. Divan Başkatibi bu kararı ilgili taraflara, Üye Devletlere ve Komisyona ve ayrıca Konseyden çıkan bir kararın geçerliliği ya da yorumu dava konusu ise Konseye bildirir.

Bu bildirimden sonraki iki ay içinde taraflar, Üye Devletler, Komisyon ve gerektiğinde Konsey, Divana dilekçe ya da yazılı görüşler sunabilir.

Madde 21

Divan, taraflardan gerekli bulunduğu tüm dokümanların ibrazını ve tüm bilgilerin verilmesini talep edebilir. Bu talebin reddi halinde Divan bu durumu tutanak ile tespit eder.

Divan, ayrıca, bu davaya taraf olmayan Üye Devlet ve kurumlardan bu davanın çözüme bağlanması için gerekli bulduğu tüm bilgileri talep edebilir.

Madde 22

Divan her zaman, kendisinin seçtiği kişileri, kuruluşları, resmi mercileri, komite ve diğer kuruluşları bilirkişi olarak görevlendirilebilir.

Madde 23

Tanıklar, iç tüzükle belirlenecek şartlara uygun olarak dinlenirler.

Madde 24

Mahkemeye gelmeyen şahitlere karşı Divan, iç tüzükle belirtilen şartlar dahilinde mahkemelere tanınan genel yetkileri kullanır ve para cezaları verebilir.

Madde 25

Tanıklar ve bilirkişiler, iç tüzükle öngörülen şekilde ya da kendi ülkelerinin hukuk düzenlerinin tanık ve bilirkişiler için öngördüğü şekilde yeminli ifade verirler.

Madde 26

Adalet Divanı, tanık ya da bilirkişinin sürekli ikamet ettiği yerdeki mahkemede dinlenmesi için talimat verebilir.

Bu talimat, iç tüzükle belirtilen şartlar dahilinde uygulanmak üzere yetkili adli makama gönderilir. İstinabenin ifasıyla ilgili evraklar aynı şartlarda Adalet Divanına iade edilir.

Adalet Divanı, gerektiğinde, taraflara yüklemek yetkisi saklı kalmak kaydıyla yargılama giderlerini üstlenir.

Madde 27

Her Üye Devlet, bir şahidin ya da bilirkişinin yeminini ihlalini hukuk davalarına bakan kendi mahkemelerinin huzurunda işlenmiş bir suçmuş gibi değerlendirir. Divanın şikayeti üzerine Üye Devletler suçluyu kendi yetkili mahkemelerinde yargılar.

Madde 28

Adalet Divanı önemli nedenlerden ötürü resen ya da tarafların talebi üzerine başkaca karar vermedikçe duruşma alenidir.

Madde 29

Divan duruşma esnasında bilirkişileri, tanıkları ve bizzat tarafları sorgulayabilir. Bununla birlikte, taraflar ancak temsilcileri tarafından savunulabilirler.

Madde 30

Her duruşma tutanağa geçirilir ve Divan Başkanı ile başkatip tarafından imzalanır.

Madde 31

Duruşma cetveli Divan başkanı tarafından kararlaştırılır.

Madde 32

Adalet Divanı müzakereleri gizlidir ve gizli kalır.

Madde 33

Kararlar gerekçelidir. Kararlarda yargılamaya katılan Yargıçların adları da bulunur.

Madde 34

Kararlar, Divan Başkanı ve Divan Başkatipli tarafından imzalanır, aleni bir oturumda okunurlar.

Madde 35

Masraflar konusunda Adalet Divanı karar verir.

Madde 36

Adalet Divanı Başkanı, işbu Antlaşmanın 185. Maddesinde öngörülen yürütmeyi durdurma, 186. Madde gereğince ihtiyati tedbir uygulanmasına ve 192. Maddenin son paragrafına uygun olarak cebri icranın durdurulmasına, gerektiği ölçüde işbu Statünün hükümlerine uymayan ve yargılama usulü yönetmeliğinde tespit edilecek olan bir basit yargılama usulüne göre karar verebilir.

Başkanın bulunmaması halinde, onun yerine iç tüzükte belirtilen şartlar dahilinde başka bir Yargıç görev yapar.

Başkanın ya da vekilinin emirleri geçici nitelik taşır ve Divanın esasa ilişkin kararını hiçbir bakımdan etkilemez.

Madde 37

Üye Devletler ve Topluluk kurumları Adalet Divanında görülmekte olan davalara müdahil olarak katılabilirler.

Üye Devletler arasındaki, Topluluk kurumları arasındaki ya da Üye Devletler ile Topluluk kurumları arasındaki davaların dışında, herhangi bir kişi de eğer Adalet Divanında görüşülen dava sonucunun kendisini ilgilendirdiğini kanıtlamışsa bu davalara müdahil olarak katılma hakkına sahiptir.

Müdahil tarafın dilekçesinde yer alan iddiaların konusu ancak taraflardan birinin iddialarını destekleyici nitelikte olabilir.

Madde 38

Usulüne uygun olarak çağrılan davalı, yazılı bir savunma sunmaz ise karar onun yokluğunda verilir. Bu karara, tebliğden itibaren 1 ay içinde itiraz edilebilir. Adalet Divanının aksine kararı olmadıkça bu itiraz gıyaben verilen kararın uygulanmasını durdurmaz.

Madde 39

Üye Devletler, Topluluk kurumları ve diğer tüm gerçek ve tüzel kişiler kendi haklarına zarar veren, kendilerinin bulunmadığı bir davada alınan bir karar hakkında iç tüzükte belirtilen durum ve şartlarda üçüncü şahıs itirazında bulunabilirler.

Madde 40

Eğer bir kararın anlamı ve kapsamı bakımından kuşku var ise Adalet Divanı, konunun açıklanmasında haklı bir yararı olduğunu kanıtlayan herhangi bir tarafın ya da herhangi bir Topluluk kurumunun başvurusu üzerine bu kararı yorumlar.

Madde 41

Adalet Divanından, yargılamanın yenilenmesi, ancak dava üzerinde belirleyici etkiye sahip olan ve kararın verilmesinden önce gerek Adalet Divanınca gerekse yargının yenilenmesini isteyen tarafça henüz bilinmeyen bir hususun öğrenilmesi halinde talep edilebilir.

Yargılamanın yenilenmesi davası, kesin olarak yeni hususların var olduğunu tespit eden ve bu hususların yargılamanın yenilenmesini gerekli kılan niteliklere sahip olduğunu kabul eden ve bu nedenle başvurunun yerinde olduğunu açıklayan Adalet Divanının kararı ile açılmış olur.

Karar tarihinden itibaren on yıllık bir sürenin bitiminden sonra yargılamanın yenilenmesi talep edilemez.

Madde 42

Mesafeler dikkate alınarak tanınan süreler iç tüzüğe göre belirlenir.

İlgili taraf beklenmedik olayların ya da mücbir sebebin varlığını kanıtlarsa sürenin geçmesi sonucunda hiçbir hakkını yitirmez.

Madde 43

Sözleşme dışı sorumluluk ile ilgili olarak Topluluk hakkında açılacak davalar, buna neden olan olayın meydana gelmesinden itibaren beş yıllık bir sürenin geçmesiyle zaman aşımına uğrar. Zaman aşımı, dava dilekçesinin Adalet Divanına verilmesi ya da zarar gören tarafın daha önce Topluluğun ilgili kurumlarına başvurması ile kesilir. Bu son durumda dava 173. Maddenin ikinci paragrafında öngörülen iki aylık bir süre içinde açılır; gerektiğinde 175. Maddenin ikinci paragrafı uygulanır.

Madde 44

İşbu Antlaşmanın 188. Maddesinde öngörülen Adalet Divanı iç tüzüğü, bu Statü ile konulacak hükümlerin dışında, bu Statünün uygulanması ve gerektiğinde eksiklerini gidermesi için gerekli tüm hükümleri içerir.

Madde 45

Konsey oybirliği ile, işbu Statü hükümlerinde, işbu Antlaşmanın 165. Maddesinin son paragrafı doğrultusunda aldığı tedbirlerin gerekli kılacağı tamamlayıcı uyarlamaları yapabilir.

Madde 46

Yemin töreninden hemen sonra, Konsey Başkanı işbu Antlaşmanın 167. Maddesinin ikinci ve üçüncü paragraflarına uygun olarak ilk üç yılın bitiminden sonra görev süreleri yenilenecek olan Yargıç ve Savcılar kura ile belirler.

Doğruluğunu onaylayarak aşağıda adları yazılı tam yetkili temsilciler işbu Antlaşmayı imzalamışlardır.

Brüksel'de bin dokuz yüz elli yedi yılının Nisan ayının on yedinci günü yapılmıştır.

J.Ch. SNOY ET D'OPPUERS

C.F. OPHÜLS

Robert MARJOLIN

Vittorio BADINI

Lambert SCHAUS

J. LINTHORST HOMAN

C. Avrupa
Atom Enerjisi
Topluluğunu Kuran
Antlaşma

I - ANTLAŞMA METNİ

MAJESTELERİ BELÇİKA KRALI, FEDERAL ALMANYA CUMHURBAŞKANI, FRANSA CUMHURBAŞKANI, İTALYA CUMHURBAŞKANI, ALTES RUAYAL LÜKSEMBURG BÜYÜK DÜŞESİ, MAJESTELERİ HOLLANDA KRALİÇESİ,

Nükleer enerjinin, üretimin geliştirilmesi ve yenilenmesini sağlayacak temel kaynağı teşkil ettiğinin ve barış çabalarının ilerlemesine imkan vereceğinin **BİLİNCİNDE OLARAK**,

Ülkelerinin yaratıcı kapasitelerine uygun başarı fırsatlarını, yalnızca, gecikmeksizin girişilecek ortak çabaların sunacağına **İNANARAK**,

Çok büyük miktarda enerji kaynağı oluşturan tekniklerin modernleştirilmesini sağlayan ve halklarının refahına katkıda bulunacak diğer birçok uygulamaya imkan veren güçlü bir nükleer endüstrinin gelişme şartlarını yaratmaya **KARARLI OLARAK**,

Halkların yaşam ve sağlığına yönelik tehlikeleri giderecek güvenlik şartlarını oluşturmak **İSTEĞİYLE**,

Diğer ülkeleri kendi çalışmalarına ortak etmek ve atom enerjisinin barışçı gelişimini amaçlayan uluslararası örgütlerle işbirliği yapmak **ARZUSUYLA**,

Bir Avrupa Atom Enerjisi Topluluğu kurmaya karar vermişler ve bu amaçla,

MAJESTELERİ BELÇİKA KRALI:

Dışişleri Bakanı Bay Paul-Henri SPAAK'ı,
Ekonomik İşler Bakanlığı Genel Sekreteri, Hükümetlerarası
Konferans nezdinde Belçika Heyeti Başkanı Baron J.Ch. SNOY
ET D'OPPUERS'i;

FEDERAL ALMANYA CUMHURBAŞKANI:

Federal Şansölye Dr.Konrad ADENAUER'ı,
Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı Prof.Dr.Walter HALLSTEIN'ı;

FRANSA CUMHURBAŞKANI:

Dışişleri Bakanı Bay Christian PINEAU'yu,
Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı Prof.Dr.Maurice FAURE'U ;

İTALYA CUMHURBAŞKANI:

Bakanlar Kurulu Başkanı Bay Antonio SEGNI'yi;
Dışişleri Bakanı Prof.Gaetano MARTINO'yu;

ALTES RUAYAL LÜKSEMBURG BÜYÜK DÜŞESİ:

Hükümet Başkanı ve Dışişleri Bakanı Bay Joseph BECH'i,
Hükümetlerarası Konferans nezdinde Lüksemburg Heyeti Başkanı
Büyükelçi Bay Lambert SCHAUS'ı;

MAJESTELERİ HOLLANDA KRALİÇESİ:

Dışişleri Bakanı Bay Joseph LUNS'u,
Hükümetlerarası Konferans nezdinde Hollanda Heyeti Başkanı Bay
M.J.LINTHORST HOMAN'ı,

tam yetkili temsilcileri olarak atamışlardır.

Yukarıdaki temsilciler, yerinde ve usulüne uygun bulunan yetki belgelerinin teatisinden sonra aşağıdaki hükümler üzerinde anlaşmışlardır.

BAŞLIK BİR

Topluluğun görevleri

Madde 1

İşbu Antlaşma ile Yüksek Akit Taraflar kendi aralarında bir AVRUPA ATOM ENERJİSİ TOPLULUĞU (EURATOM) kurarlar.

Topluluğun görevi , nükleer sanayilerin kurulması ve hızlı gelişimi için gerekli şartların hazırlanması suretiyle, Üye Devletlerde hayat standardının yükselmesine ve ilişkilerin geliştirilmesine katkıda bulunmak olacaktır.

Madde 2

Topluluk, görevini yerine getirmek üzere işbu Antlaşmada öngörüldüğü biçimde:

- (a) araştırmaları geliştirmek ve teknik bilgilerin yayılmasını temin etmek;
- (b) halkın ve işçilerin sağlığını korumak için tek tip güvenlik standartları oluşturup uygulanmalarını sağlamak;
- (c) yatırımları kolaylaştırmak ve özellikle teşebbüslerin girişimlerini teşvik ederek, Topluluk içinde nükleer enerjinin gelişmesi için gerekli temel tesislerin yapımını sağlamak;
- (d) maden filizlerinin ve nükleer yakıtların, Topluluktaki tüm kullanıcılarına, düzenli ve adil biçimde arzını sağlamak;
- (e) uygun denetimlerle, nükleer maddelerin asıl amaçlarının dışında kullanılmamalarını temin etmek;

- (f) özel fisyon maddeleri ile ilgili olarak kendisine tanınan mülkiyet hakkını kullanmak;
- (g) özel donanım ve malzeme ortak pazarı kurulması, nükleer yatırımlar için sermayenin serbest dolaşımı ve Topluluk içinde uzmanların istihdam serbestisi suretiyle geniş piyasalara açılma ve en iyi teknik vasıtalarla yararlanma imkanı sağlamak; ve
- (h) diğer ülkeler ve uluslararası örgütlerle, nükleer enerjinin barışçıl amaçlarla kullanımındaki gelişmeyi teşvik edici bütün ilişkileri kurmakla,
- yükümlüdür.

Madde 3

1. Topluluğa verilen görevler,

- Bir AVRUPA PARLAMENTOSU,
- Bir KONSEY,
- Bir KOMİSYON,
- Bir ADALET DİVANI,

aracılığıyla yerine getirilir.

Her kurum işbu Antlaşma ile kendisine verilen yetki sınırları içinde hareket eder.

2. Danışma görevleri ifa eden bir Ekonomik ve Sosyal Komite, Konseye ve Komisyona yardımcı olur.
3. Hesapların denetimi, işbu Antlaşma ile kendisine verilen yetki sınırları içinde faaliyet gösteren bir Sayıştay tarafından yapılır.*

* 3.paragraf, Bazı Mali Hükümleri Değiştiren Antlaşmanın 19.Maddesiyle eklenmiştir.

BAŞLIK İKİ

Nükleer enerji alanında gelişmeyi

teşvik edici hükümler

BÖLÜM I

ARAŞTIRMANIN GELİŞTİRİLMESİ

Madde 4

1. Komisyon, Üye Devletlerde nükleer araştırmaları geliştirmek, kolaylaştırmak ve bu araştırmaları, Topluluğun araştırma ve eğitim programlarının gerçekleştirilmesi suretiyle tamamlamakla yükümlüdür.
2. Komisyon bu konuda, işbu Antlaşmanın Ek I'ini oluşturan Listede belirtilen alanlarda faaliyet gösterir.

Bu liste, Komisyonun teklifi üzerine, nitelikli çoğunlukla karar alan Konsey tarafından değiştirilebilir. Komisyon, 134. Maddede kurulan Bilimsel ve Teknik Komitenin görüşünü alır.

Madde 5

Komisyon, Üye Devletlerde yürütülmekte olan araştırmaların koordinasyonunu sağlamak ve bu araştırmaları tamamlayabilmek için, ya belirli bir muhabata iletilecek ve ilgili Üye Devlete bildirilecek özel bir taleple ya da ilan edilmiş genel bir taleple, Üye Devletleri, kişileri veya teşebbüsleri, talebinde belirttiği araştırmalarla ilgili programlarını kendisine bildirmeye davet eder.

Komisyon, ilgililere düşüncelerini sunmaları için bütün kolaylıkları sağladıktan sonra, kendisine bildirilen programların her biriyle ilgili olarak gerekçeli bir görüş hazırlayabilir. Komisyon, programı gönderen devlet, kişi veya teşebbüsün talebi durumunda böyle bir görüş hazırlamaya zorunludur.

Komisyon bu görüşlerle gereksiz tekrarlamaların yapılmamasını tavsiye eder ve çalışmaları, üzerinde yeterince inceleme ve araştırma yapılmamış sektörlerle doğru yönlendirir. Komisyon, gönderen devletlerin, kişilerin veya teşebbüslerin onayı olmadan bu programları yayınlamaz.

Komisyon, yeterince incelenilmediğini düşündüğü nükleer araştırma sektörlerinin periyodik olarak listelerini yayınlar.

Komisyon, görüşmelerde ve bilgi alışverişinde bulunmak amacıyla, kamu ve özel araştırma merkezleri temsilcilerini ve aynı veya birbirleriyle ilgili alanlarda araştırma yapan uzmanları bir araya getirebilir.

Madde 6

Komisyon, kendisine gönderilen araştırma programlarının gerçekleştirilmelerini teşvik amacıyla:

- (a) araştırma sözleşmeleri çerçevesinde mali yardımda bulunabilirse de, sübvansiyon teklif edemez;
- (b) sahip olduğu hammaddeleri veya özel fisyon maddelerini bu programların gerçekleştirilmesi amacıyla bir ücret karşılığında veya ücretsiz olarak verebilir;
- (c) Üye Devletlere, kişilere veya teşebbüslere bir bedel karşılığında veya bedelsiz olarak tesis, donatım ve uzman yardımında bulunabilir;

(d) ilgili Üye Devletlerin, kişilerin ve teşebbüslerin ortaklaşa finansman sağlamalarını teşvik edebilir.

Madde 7

Konsey, Bilimsel ve Teknik Komitenin görüşünü alan Komisyonun önerisi üzerine, oybirliğiyle karar alarak Topluluğun eğitim ve araştırma programlarını tespit eder.

Bu programlar beş yılı geçmeyecek bir dönem için belirlenirler.

Bu programların gerçekleştirilmesi için gerekli kaynaklar her yıl, Topluluğun araştırma ve yatırım bütçesinde gösterilir.

Komisyon, programların gerçekleştirilmesini sağlar ve her yıl bu konuda Konseye bir rapor sunar.

Komisyon, Topluluğun eğitim ve araştırma programlarını ana hatlarıyla devamlı olarak Ekonomik ve Sosyal Komiteye bildirir.

Madde 8

1. Komisyon, Bilimsel ve Teknik Komitenin görüşünü aldıktan sonra bir Ortak Nükleer Araştırma Merkezi kurar.

Bu merkez araştırma programlarının uygulanmasını sağlar ve Komisyonun kendisine vereceği diğer görevleri ifa eder.

Ayrıca tek tip bir nükleer terminoloji ve yine tek tip bir ölçü sisteminin gerçekleştirilmesini sağlar.

Komisyon merkezi bir nükleer ölçüm bürosu kurar.

2. Merkezin faaliyetleri, coğrafi ve işlevsel sebeplerden dolayı birbirinden ayrı tesislerde sürdürülebilir.

Madde 9

1. Komisyon, Ekonomik ve Sosyal Komitenin görüşünü aldıktan sonra, Ortak Nükleer Araştırma Merkezi bünyesinde, özellikle maden arama, saflık oranı yüksek nükleer malzeme üretimi, radyoaktif yakıt elde etme, atom mühendisliği, sağlık ve güvenliğin korunması, radyoaktif elementlerin üretimi ve kullanılması konularında uzmanlar yetiştirmek için okullar açabilir.

Komisyon, eğitimin ne şekilde yapılacağına ilişkin usul ve esasları belirler.

2. Çalışma usulleri Komisyonun teklifi üzerine Konsey tarafından nitelikli çoğunlukla tespit edilecek olan üniversite düzeyinde bir kurum meydana getirilir.

Madde 10

Komisyon, Topluluğun araştırma programının bazı kısımlarının gerçekleştirilmesini, bir sözleşmeyle Üye Devletlere, kişilere veya teşebbüslere, üçüncü devletlere, uluslararası kuruluşlara ya da üçüncü ülke uyruklularına verebilir.

Madde 11

Komisyon 7, 8 ve 10. Maddelerde belirtilen araştırma programları ile bu programların uygulanmasına ilişkin periyodik gelişme raporları yayınlar.

BÖLÜM II

BİLGİLERİN YAYILMASI

Kesim I

Topluluğun tasarrufundaki bilgiler

Madde 12

Üye Devletler, kişiler ve teşebbüsler, söz konusu buluşları etkili bir şekilde işletebilmek amacıyla mülkiyetleri Topluluğa ait olan patentler üzerinde inhisarı olmayan lisanslar, geçici koruma belgeleri, kullanım modelleri veya patent taleplerinden yararlanmak için Komisyona başvuruda bulunma hakkına sahiptirler.

Topluluk, bu yetkiyi öngören akdi lisanslardan yararlandığında, Komisyon, aynı şartlarla, patentler üzerine alt lisanslar, geçici koruma belgeleri, kullanım modelleri veya patent isteme imtiyazları vermek zorundadır.

Komisyon, lisanstan yararlananlarla birlikte varılacak ortak bir kararla tespit edilecek şartlarda bu lisans veya alt lisansları verir ve teşebbüs için gerekli bilgileri aktarır. Bu şartlar özellikle uygun bir tazminat ve yararlanacak kişinin üçüncü kişilere alt-lisanslar verme yetkisi ve kendisine verilen bilgileri ticari sır olarak saklama zorunluluğu ile ilgilidir.

3. paragrafta öngörülen şartların belirlenmesinde bir anlaşmaya varılamaması halinde, lisanstan yararlananlar uygun şartları tespit ettirmek amacıyla Adalet Divanına başvurabilirler.

Madde 13

Komisyon, Topluluk tarafından elde edilmiş 12. Madde hükümleri kapsamına girmeyen bilgileri, ister kendi araştırma programının gerçekleştirilmesi sonunda ortaya çıkmış, ister serbestçe kullanma hakkıyla kendisine verilmiş olsun, Üye Devletlere, kişilere ve teşebbüslere bildirmek zorundadır.

Bununla birlikte, Komisyon bu bilgilerin verilmesini, sır olarak saklanmaları ve üçüncü kişilere aktarılmamaları şartına bağlayabilir.

Komisyon, kullanılmaları ve yayınlanmalarıyla ilgili kısıtlamalar saklı kalmak kaydıyla, elde ettiği bilgileri -gizlilik dereceli diye adlandırılan bilgilerde olduğu gibi -ancak söz konusu kısıtlamalara uyulmasını sağlayarak bildirebilir.

Kesim II

Diğer Bilgiler

(a) Dostane yollarla yayma

Madde 14

Komisyon, Topluluğun amaçlarını gerçekleştirmekte yararlı bilgilerin aktarılmasını, patentleri kullanma lisanslarının verilmesini, geçici koruma belgelerini, kullanım modellerini veya bu bilgileri içine alan patent taleplerinin verilmesini dostane ilişkilerle sağlar veya sağlar.

Madde 15

Komisyon, Üye Devletler, kişiler ve teşebbüslerin araştırmalarının geçici ya da kesin sonuçlarını, bu sonuçlar, Komisyonca yaptırılmış araştırma sözleşmeleri çerçevesinde Toplulukça elde edilmiş olmadıkları ölçüde, mübadele edebilecekleri bir aracı şeklinde kullanılacak bir usul geliştirir.

Bu usul, mübadelenin gizli niteliğini sağlayacak şekilde olmalıdır. Bununla birlikte, bildirilen sonuçlar dokümantasyon amacıyla Komisyon tarafından Ortak Nükleer Araştırma Merkezine intikal ettirilebilir. Bu intikal ettirme, bildirimde bulunanın rızası olmadıkça, o bilgiyi kullanma hakkı vermez.

(b) Komisyona zorunlu bilgi verme

Madde 16

1. Bir Üye Devlet nezdinde, özellikle nükleer bir konuyla ilgili patent talebi ya da kullanım modeli başvurusu yapılır yapılmaz o Devlet, başvurunun içeriğini Komisyona derhal bildirmek için talep sahibinin onayını ister .

Talep sahibinin onayı halinde bu bildirim, başvuruyu izleyen üç aylık bir süre içinde yapılır. Talep sahibinin onayı olmaması halinde ise, Üye Devlet aynı süre içinde Komisyonu talepten haberdar eder.

Komisyon, Üye Devletten, kendisine bildirilen bir talebin içeriği konusunda bilgi isteyebilir.

Komisyon, tebligattan itibaren iki aylık bir süre zarfında bu konudaki talebini bildirir. Bu sürenin uzatılması bu paragrafın altıncı fıkrasında öngörülen sürenin de aynı şekilde uzatılmasını gerektirir.

Komisyonun talep yazısını alan Üye Devlet, başvuru sahibinden talebinin içeriğini bildirmesi için yeniden onay istemek zorundadır. Anlaşma olduğu takdirde bu bildirim vakit geçirmeksizin yapılır.

Talep sahibinin onayı olmaması halinde ise, Üye Devlet yine de, başvurunun yapılmasını izleyen on sekiz aylık bir sürenin sonuna kadar bu bildirim Komisyona yapmak zorundadır.

2. Üye Devletler, henüz yayınlanmamış ve ilk bakışta özellikle nükleer olmamakla birlikte, Topluluk içinde nükleer enerjinin gelişmesine temel olacak ve onunla doğrudan ilişkili bir konuyla ilgili olduğu kanaatine vardıkları her türlü patent veya kullanım modeli talebini, bu talebin yapılışını izleyen on sekiz aylık bir süre içinde Komisyona bildirmekle yükümlüdürler.

Başvurunun içeriği, talebi üzerine iki aylık bir süre içinde Komisyona bildirilir.

3. Üye Devletler, yayımın en kısa sürede yapılabilmesi için, Komisyonun talebine konu teşkil eden 1 ve 2 numaralı paragraflarda belirtilen konularla ilgili patent veya kullanım modeli taleplerine ilişkin işlemlerin süresini mümkün olduğu kadar kısaltmak zorundadırlar.

4. Yukarıda sözü edilen bildirimler Komisyon tarafından bir sır olarak kabul edilir. Bu bildirimler yalnızca dokümantasyon amacıyla kullanılabilirler. Bununla birlikte, Komisyon, kendisine bildirilen buluşları başvuru sahibinin onayı ile veya 17 ila 23. Maddelere uygun olarak kullanabilir.

5. Üçüncü ülkeler veya uluslararası bir kuruluşla yapılan bir anlaşma bildirimine engel teşkil ediyorsa işbu Madde hükümleri uygulanmaz.

(c) Tahkim yoluyla veya zorunlu yetkiyle lisans verilmesi

Madde 17

1. Dostane anlaşma olmaması halinde inhisarı olmayan lisanslar, ister tahkim yoluyla ister resen, 18 ila 23. Maddelerdeki şartlar uyarınca:

- (a) Topluluğa veya 48. Madde gereğince kendilerine patentler, geçici koruma belgeleri veya nükleer araştırmalara doğrudan bağlı buluşları kapsayan kullanım modelleri ile ilgili olarak bu hakkın verildiği ortak işletmelere, tesislerinin işleyişleri için vazgeçilmez veya buna özgü araştırmaların devam ettirilmesinde gerekli olduğu ölçüde verilebilir.

Komisyonun talebi üzerine bu lisanslar, Topluluk veya Ortak Teşebbüsler hesabına birtakım sipariş veya işleri gerçekleştirmeleri ölçüsünde, üçüncü kişilere icadı kullanma izni verme yetkisini kapsarlar.

- (b) aşağıdaki bütün şartların yerine gelmiş olması ölçüsünde, Toplulukta nükleer enerjinin gelişmesine esas ve ona doğrudan bağlı bir buluşu içeren ruhsatlar, geçici koruma belgeleri veya kullanım modelleriyle ilgili olarak Komisyondan istekte bulunan kişi ve teşebbüslere verilebilir:

- (i) özellikle, nükleer bir konuya ilişkin bir buluşun söz konusu olmaması şartıyla, patent talebinde bulunulmasından itibaren en az 4 yıllık bir sürenin geçmiş olması;

(ii) bir buluşun korunduğu Üye Devlet topraklarında nükleer enerjinin Komisyonun düşündüğü şekilde gelişmesinin gerektirdiği ihtiyaçların o buluşla ilgili olarak karşılanmamış olması;

(iii) bizzat veya lisans verdiği kişiler aracılığıyla bu gerekleri karşılamaya davet edilen patent sahibinin bu davete uymamış olması;

(iv) yararlanan kişi ve kuruluşların bu ihtiyaçları kendi teşebbüslerince fiilen karşılayabilecek durumda olmaları.

Komisyonun önceden talebi olmazsa, Üye Devletler, ulusal mevzuatının öngördüğü ve buluşa sağlanan korumanın sınırlandırılması sonucunu doğuracak hiçbir zorlayıcı tedbir alamazlar.

2. Eğer talep sahibi meşru bir sebebin varlığını ve özellikle de yeterli bir süreden yararlanmadığını belgelendirmişse, 1. paragrafta öngörülen şartlarda inhisarı olmayan lisans verilemez.
3. 1. paragraf uyarınca lisans imtiyazı verilmesi, miktarı, lisanstan yararlanan ile patent, geçici koruma belgesi veya kullanım modelinin asıl sahibi arasında varılacak uzlaşmayla tespit edilecek bir tazminat hakkı doğurur.
4. İşbu Madde hükümleri Paris Sınai Mülkiyetin Korunması Sözleşmesinin hükümlerini etkilemez.

Madde 18

İşbu kesimde öngörülen amaçlar için Konsey, Adalet Divanının teklifi üzerine bir Hakem Kurulu oluşturur ve bu kurulun üyelerini tayin eder; yönetmeliğini hazırlar.

Taraflar, Hakem Kurulunun kararlarının icrasını durdurmak için, tebliğlerinden itibaren bir aylık süre içinde Adalet Divanına başvurabilirler. Adalet Divanının denetimi ancak kararın şekil bakımından geçerliliği ve işbu Antlaşma hükümleri hakkında Hakem Kurulunun getireceği yorumla ilgili olabilir.

Hakem Kurulunun nihai kararları, ilgili taraflar için kesin hüküm niteliğindedir. Bu kararlar 164. Maddede tespit edilen şartlar dahilinde icrai kabiliyete sahiptir.

Madde 19

Dostane anlaşma olmaması halinde, Komisyon 17. Maddede öngörülen durumlardan birinde lisans verilmesini sağlamak üzere, bu niyetinden patent, geçici koruma belgesi veya kullanım modeli sahibini veya patent sahibini haberdar eder ve lisansın kapsamını belirtir.

Madde 20

Patent sahibi, 19. Maddede sözü edilen yazının alınmasını izleyen bir aylık süre içinde, Komisyona ve gerekirse başvuru sahibine, Hakem Kuruluna başvurmak için tahkimname akdetmek teklifinde bulunabilir.

Eğer Komisyon veya başvuru sahibi tahkimname akdetmeyi reddederse, Komisyon Üye Devletten veya yetkili mercilerinden lisans vermesini veya verdirmesini isteyemez.

Kendisine tahkimname gereğince başvuru Hakem Kurulu, eğer Komisyon talebinin 17. Madde hükümlerine uygunluğunu kabul ederse, yararlanıcıya lisans imtiyazı tanıyan ve tarafların bu

konuda mutabakata varamamaları halinde söz konusu imtiyazın şart ve bedelini tespit eden gerekçeli bir karar verir.

Madde 21

Patent sahibi Hakem Kuruluna başvurmayı teklif etmezse, Komisyon ilgili Üye Devletten veya yetkili mercilerinden lisans vermesini veya verdirmesini isteyebilir.

Eğer Üye Devlet veya yetkili mercileri, patent sahibini dinledikten sonra 17. Maddede öngörülen şartların yerine getirilmediği kanaatine varırsa, o Üye Devlet lisans vermeyi veya verdirmeyi reddettiğini Komisyona bildirir.

Eğer Üye Devlet lisans vermeyi veya verdirmeyi reddederse veya talep tarihini izleyen dört aylık süre içinde lisans ile ilgili hiçbir açıklamada bulunmazsa, Komisyon iki aylık bir süre içinde Adalet Divanına başvurabilir.

Patent sahibinin, Adalet Divanındaki duruşmada dinlenilmesi gerekir.

Eğer Adalet Divanının kararı 17. Maddede öngörülen şartların yerine getirildiğini ortaya koyarsa, ilgili devlet veya yetkili mercileri bu kararın icrasının gerektirdiği tedbirleri almak zorundadır.

Madde 22

1. Lisanstan yararlanan kişi ile asıl patent, geçici koruma belgesi veya kullanım modeli sahibi arasında tazminat miktarı üzerinde anlaşmaya varılamaması halinde, ilgililer Hakem Kuruluna başvurmak üzere bir tahkim sözleşmesi yapabilirler.

Bu durumda taraflar, 18. Maddede belirtilen haklar saklı kalmak üzere, bütün dava haklarından vazgeçerler.

2. Eğer yararlanıcı tahkim sözleşmesi yapmaya reddederse yararlandığı lisans geçersiz sayılır.

Eğer asıl patent sahibi tahkim sözleşmesi imzalamayı reddederse, işbu Maddede öngörülen tazminat, ilgili ülkenin yetkili mercilerince tespit edilir.

Madde 23

Hakem Kurulunun veya yetkili ulusal mercilerin kararları, bir yıllık sürenin bitiminden sonra, yeni birtakım olguların haklı kılması durumunda, lisansın şartları doğrultusunda, yeniden gözden geçirilebilir.

Yeniden inceleme, kararı veren organa aittir.

Kesim III

Güvenlikle İlgili Hükümler

Madde 24

Araştırma programının uygulanması sonucunda Toplulukça elde edilen ve açıklanmaları bir veya daha çok Üye Devletin savunma çıkarlarına zarar vermesi muhtemel bilgiler, aşağıdaki şartlarda bir güvenlik sistemine tabidir.

1. Komisyonun teklifi üzerine Konsey tarafından onaylanacak olan bir güvenlik yönetmeliği, işbu Madde hükümlerini dikkate alarak, uygulanabilecek muhtelif güvenlik sistemlerini ve bu sistemlerin her biri için uygulamaya konulacak güvenlik tedbirlerini tespit eder.

2. Komisyon, açıklanmalarının bir veya daha çok Üye Devletin savunma çıkarlarına zarar verebileceği kanaatinde olduğu bilgilere, geçici olarak, güvenliğe ilişkin düzenlemelerin gerektirdiği güvenlik derecesini uygular.

Komisyon bu bilgileri derhal Üye Devletlere iletir; Üye Devletler de bu belgelerin gizliliğini aynı şartlarda geçici olarak sağlar.

Üye Devletler, geçici olarak uygulanmakta olan rejimi devam ettirmeyi, yerine başka bir rejim seçmeyi veya gizliliği kaldırmayı isteyip istemediklerini üç aylık bir süre içinde Komisyona bildirirler.

Bu sürenin bitiminde, talep edilen rejimlerin en yüksek gizlilik dereceli olanı uygulanır. Komisyon bu durumu Üye Devletlere resmen tebliğ eder.

Komisyonun veya bir Üye Devletin isteği üzerine Konsey, oybirliğiyle karar alarak, her zaman bir başka derecelendirme uygulayabilir veya gizliliği kaldırabilir. Konsey bir Üye Devletin isteği üzerine kendi görüşünü bildirmeden önce Komisyonun görüşünü alır.

3. 12 ve 13. Madde hükümleri güvenlik derecelendirmesine tabi bilgilere uygulanmaz.

Bununla birlikte, uygulanacak güvenlik önlemlerine riayet edilmesi kaydıyla,

(a) 12 ve 13. Maddelerde belirtilen bilgiler, Komisyon tarafından:

i) bir Ortak Teşebbüse;

ii) toprakları üzerinde faaliyet gösterdiği Üye Devletin aracılığıyla bir kişiye veya Ortak Teşebbüsten başka bir teşebbüse verilebilir.

(b) 13. Maddede belirtilen bilgiler, Üye Devlet tarafından, bu bildirim Komisyona da yapılması kaydıyla, faaliyetini o

ülkenin topraklarında yürüten bir kişi veya Ortak Teşebbüsten başka bir teşebbüse iletilebilir.

(c) her Üye Devlet, ayrıca, kendi ihtiyaçları veya topraklarında faaliyet gösteren kişi ya da teşebbüslerin ihtiyaçları için Komisyondan 12. Maddeye uygun olarak lisans imtiyazı istemek hakkına sahiptir.

Madde 25

1. 16. Maddenin 1 veya 2. paragraflarında belirtilen bir konuyla ilgili patent talebinin ya da kullanım modelinin varlığını ya da içeriğini bildiren Üye Devlet, gerektiğinde bu talebin, savunma sebeplerinden dolayı, güvenlik derecelendirmesine tabi tutulması zorunluluğunu bildirir, aynı zamanda bu rejimin muhtemel süresini de belirtir.

Komisyon, bir önceki bent uyarınca alacağı bilgilerin tümünü diğer Üye Devletlere aktarır. Komisyon ve Üye Devletler, güvenlik tüzüğü uyarınca, bilginin geldiği Devlet tarafından istenen güvenlik sisteminin öngördüğü tedbirleri almak zorundadır.

2. Komisyon bu bilgileri Ortak Teşebbüslere, bir Üye Devlet aracılığıyla bir şahsa veya faaliyetlerini o ülke topraklarında sürdüren bir Ortak Teşebbüs dışındaki bir teşebbüse de verebilir.

1. paragrafta belirtilen taleplerin konusunu teşkil eden buluşlar, ancak talep sahibinin muvafakatıyla veya 17 ila 23. Madde hükümlerine uygun olarak kullanılabilir.

İşbu paragrafta belirtilen bilgiler ve gerekirse kullanılmaları güvenlik tüzüğü gereğince, bilginin geldiği Devletin

istediği güvenlik rejiminin kapsadığı tedbirlere tabi tutulur.

Bu bilgiler, her durumda, menşee Devletin onayına tabidir. Bilginin aktarılması ve kullanımının reddine ancak güvenlik sebepleri gerekçe olabilir.

3. Komisyonun veya bir Üye Devletin talebi üzerine Konsey, oybirliğiyle karar alarak, her zaman başka bir derecelendirme uygulayabilir veya bilgilerin sınıflandırılmasını kaldırabilir. Konsey herhangi bir Üye Devletin isteğiyle ilgili olarak karar almadan önce Komisyonun görüşünü alır.

Madde 26

1. Patentlerin, patent taleplerinin, geçici koruma belgelerinin, kullanım modellerinin veya kullanım modeli taleplerinin konusunu teşkil eden bilgiler, 24 ve 25. Madde hükümlerine uygun olarak güvenlik rejimine tabi tutulmaları halinde, o rejimi talep etmiş olan Devletler, diğer Üye Devletlerde mukabil taleplerde bulunulmasına karşı çıkamazlar.

Her Üye Devlet, bu tür belge ve taleplerin gizliliğini temin etmek için ulusal mevzuat hükümlerinde öngörülen usullerle gerekli tedbirleri alır.

2. 24. Madde uyarınca güvenlik rejimine tabi tutulan bilgiler, Üye Devletler dışındaki devletlere, ancak bütün Üye Devletlerin oybirliğiyle rıza göstermeleri kaydıyla verilebilir. Üye Devletlerin tutumlarını bildirmemeleri halinde, bu bilgilerin Üye Devletlere Komisyonca bildirildiği tarihi izleyen altı aylık bir sürenin bitiminde rızaları alınmış sayılır.

Madde 27

Savunma nedenleriyle güvenlik rejimi uygulanması sonucu talep sahibinin uğradığı zararın tazmin edilmesi, Üye Devletlerin

iç mevzuatındaki hükümlere tabidir ve bu tür gizliliği talep etmiş veya güvenlik derecesinin artırılmasına veya uzatılmasına sebep olmuş ya da bu taleplerin Topluluk dışında yapılmasını yasaklamış olan ülkeye aittir.

Birden çok Devletin, gizliliğin derecesinin yükseltilmesine veya uzatılmasına ya da Topluluk dışındakilere verilmesinin yasaklanmasına sebep olması halinde, bu devletler kendi eylemlerinden doğan her tür zararı ortaklaşa karşılamaktan sorumludurlar.

Topluluk işbu Maddeye dayanarak herhangi bir tazminat talebinde bulunamaz.

K e s i m IV

Özel Hükümler

Madde 28

Komisyonu iletilmesi sonucu, henüz yayınlanmamış patent talepleri veya kullanım modellerinin, ya da savunma gerekçesiyle gizli tutulan patent veya kullanım modellerinin usulsüz olarak kullanılmaları ya da yetkili olmayan bir üçüncü kişiye duyurulmaları halinde Topluluk, ilgili tarafın uğradığı zararı karşılamak zorundadır.

Topluluk, zararın faili karşısındaki hakları saklı kalmak kaydıyla, zararın tazminine katılması ölçüsünde, ilgililere halef olarak, üçüncü kişiler aleyhine dava açabilir. Bu durum Topluluğun, yürürlükte bulunan genel hükümlerine uygun olarak zararın failine karşı dava açma hakkını engellemez.

Madde 29

Bir Üye Devlet, bir kişi veya bir teşebbüs ile bir üçüncü Devlet, uluslararası bir kuruluş veya bir üçüncü Devlet uyruklusu arasında nükleer alanda bilimsel ve sınai bilgilerin mübadelesini amaçlayan ve egemenlik hakkını kullanan bir Devletin taraf olarak imzasını gerektiren herhangi bir anlaşma veya sözleşme, Komisyon tarafından yapılır .

Bununla birlikte, Komisyon, 103 ve 104. Madde hükümlerinin uygulanması kaydıyla ve uygun gördüğü şartlarda, bir Üye Devletin, bir kişinin veya bir teşebbüsün bu tür anlaşmalar yapmasına izin verebilir.

BÖLÜM III

SAĞLIK VE GÜVENLİK

Madde 30

Radyasyon sonucu ortaya çıkacak tehlikelere karşı işçi ve halk sağlığını korumaya ilişkin temel standartlar Topluluk içinde belirlenmiştir.

Bu "temel standartlardan" kastedilenler şunlardır:

- (a) yeterli bir güvenlik için kabul edilebilecek en yüksek dozlar;
- (b) kabul edilebilir azami maruz kalma ve bulaşma düzeyleri;
- (c) işçilerin sağlık kontrolünü düzenleyen temel prensipler.

Madde 31

Temel standartlar, Üye Devletlerin bilim adamları, özellikle de halk sağlığı konusundaki uzmanları arasından Bilim ve Teknik Komitesince seçilecek bir heyetin görüşünü aldıktan sonra, Komisyon tarafından hazırlanır. Bu şekilde hazırlanarak ortaya konacak standartlarla ilgili olarak Komisyon, Ekonomik ve Sosyal Komiteden görüş ister.

Konsey, Komisyonun bizzat topladığı Komitelerin görüşlerini kendisine intikal ettirerek teklifte bulunması üzerine, Avrupa Parlamentosunun da görüşünü aldıktan sonra nitelikli çoğunlukla karar vererek temel standartları tespit eder.

Madde 32

Komisyonun veya bir Üye Devletin talebi üzerine, temel standartlar, 31. Maddede belirtilen usule göre tekrar gözden geçirilebilir veya tamamlanabilir.

Komisyon bir Üye Devletten gelecek herhangi bir talebi tahkik etmek zorundadır.

Madde 33

Her Üye Devlet, tespit edilen temel standartlara uyulmasını sağlamak için yasa ve tüzükler çıkarır, idari düzenlemeler yapar ve öğretim ve mesleki eğitim konularıyla ilgili gerekli tedbirleri alır.

Komisyon, Üye Devletlerde bu konuda uygulanacak hükümler arasında bir uyum sağlamak için uygun tavsiyelerde bulunur.

Bu amaçla, Üye Devletler, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girdiğinde uygulanacak hükümleri ve daha sonra ortaya çıkabilecek aynı nitelikteki tasarıları Komisyona bildirmeye mecburdur.

Komisyonun bu tasarılar ile ilgili muhtemel tavsiyelerinin, bunların bildirilmelerini izleyen üç aylık bir süre içinde yapılması gerekir.

Madde 34

Toprakları üzerinde çok tehlikeli denemeler yapılacak her Üye Devlet, daha önceden Komisyonun da görüşünü alarak, sağlık koruması ile ilgili ek tedbirler almak zorundadır.

Bu deneme sonuçlarının diğer Üye Devletlerin topraklarına zarar vermesi ihtimali söz konusu olduğunda Komisyonun onayı gerekir.

Madde 35

Her Üye Devlet hava, su ve topraktaki radyoaktivite oranlarının devamlı kontrolünü ve yine aynı şekilde temel standartlara uyulup uyulmadığına ilişkin denetimleri gerçekleştirmek için gerekli tesisleri kurar.

Komisyon, bu denetim tesislerine girmek hakkına sahiptir; işleyiş ve etkinliklerini denetleyebilir.

Madde 36

35. Maddede öngörülen denetimlerle ilgili bilgiler, halkın maruz kaldığı radyoaktivite oranından sürekli haberdar olması için yetkililerce düzenli olarak Komisyona iletilir.

Madde 37

Her Üye Devlet, her türlü radyoaktif atıkların kaldırılmasıyla ilgili tüm projelerin uygulamaya konulmasının bir başka Üye Devletin sularına, toprağına veya hava sahasına

radasyon bulaşmasına yol açması ihtimalinin olup olmadığını belirlemesine imkan verecek genel verileri Komisyona bildirmek zorundadır.

Komisyon, 31. Maddede belirtilen uzmanlar grubuna danıştıktan sonra altı aylık bir süre içinde görüşünü bildirir.

Madde 38

Komisyon, Üye Devletlere hava, su ve topraktaki radyoaktivite düzeyleri hakkında her türlü tavsiyede bulunur.

Acil durumlarda Komisyon, bir talimatla, söz konusu Üye Devletten, yine kendi belirleyeceği süre içinde tüzüklere uyulmasını sağlamak ve temel standartların ihlalini önlemek için gerekli bütün tedbirleri almasını ister.

Eğer bu Devlet kendisine tanınan süre içinde Komisyon direktifine uymazsa, Komisyon veya ilgili herhangi bir Üye Devlet 141 ve 142. Maddelerden saparak derhal Adalet Divanına başvurabilir.

Madde 39

Komisyon, Ortak Nükleer Araştırma Merkezi bünyesinde, bu merkez kurulur kurulmaz, sağlığın korunması ve güvenlik ile ilgili bir dokümantasyon ve araştırma dairesi kurar.

Bu dairenin başlıca görevi 33, 37 ve 38. Maddelerde belirtilen belge ve bilgileri toplamak ve Komisyona işbu Bölümde verilen görevlerin ifasında yardımcı olmaktır.

BÖLÜM IV

YATIRIMLAR

Madde 40

Kişi ve kuruluşların girişimini teşvik etmek ve nükleer alandaki yatırımlarının eşgüdüm içinde gelişimini kolaylaştırmak için Komisyon, özellikle nükleer enerji üretim hedefleri ve bu hedeflerin gerçekleştirilmesinin gerektireceği her türlü yatırım ile ilgili yol gösterici nitelikte periyodik programlar yayımlar.

Komisyon, yayınlanmalarından önce, bu programlarla ilgili olarak Sosyal ve Ekonomik Komitenin görüşünü ister.

Madde 41

İşbu Antlaşmanın II nolu Ekinde gösterilen sanayi sektörleri ile ilgili kişi ve teşebbüsler yeni tesislere ilişkin yatırım projelerini ve Komisyonun teklifi üzerine Konseyce belirlenecek nitelik ve boyut ölçütlerine uygun yenileme yatırımları ile değişikliklerini Komisyona bildirmek zorundadır.

Yukarıda belirtilen sanayi sektörleri listesi önceden Ekonomik ve Sosyal Komitenin görüşünü alan Komisyonun teklifi üzerine nitelikli çoğunlukla karar vermek suretiyle Konsey tarafından değiştirilebilir.

Madde 42

41. Maddede belirtilen projelerin, müteahhitler ile ilk sözleşmelerin yapılmasından en geç üç ay önce veya eğer çalışmalar teşebbüsün kendi imkanlarıyla yürütülecekse, bu çalış-

maların başlamasından üç ay önce Komisyona ve bilgi için de ilgili Üye Devlete bildirilmeleri gerekir.

Konsey, Komisyonun teklifi üzerine karar vermek suretiyle bu süreyi değiştirebilir.

Madde 43

Komisyon, bu yatırım projelerinin işbu Antlaşmanın amaçlarıyla ilgili bütün yönlerini kişi ve teşebbüslerle müzakere eder.

Komisyon, görüşlerini ilgili Üye Devlete bildirir.

Madde 44

Komisyon, kendisine intikal ettirilen yatırım projelerini ilgili Üye Devletin, kişilerin veya teşebbüslerin izniyle yayınlayabilir.

BÖLÜM V

ORTAK TEŞEBBÜSLER

Madde 45

Topluluk içinde nükleer endüstrinin gelişmesi için birinci derecede önem taşıyan teşebbüsler, işbu Antlaşma çerçevesinde ve aşağıdaki Maddelerin hükümlerine uygun olarak Ortak Teşebbüsler halinde kurulabilir.

Madde 46

1. Komisyondan, bir Üye Devletten veya herhangi başka bir taraftan gelen her türlü Ortak Teşebbüs projesi Komisyonda incelenir.

Komasyon, bu amaçla, Üye Devletlerin ve projeyi açıklığa kavuşturacağı kanısına vardığı her türlü özel ve kamuya ait kuruluşun görüşünü alır.

Komasyon her türlü Ortak Teşebbüs projesini gerekçeli görüşüyle birlikte Konseye iletir.

Eğer Komasyon, tasarlanan Ortak Teşebbüsün gerekliliği yönünde olumlu bir görüş belirtirse, Komasyon:

- (a) kuruluş yeri;
- (b) statü;
- (c) finansman hacmi ve zamanlaması;
- (d) Topluluğun, Ortak Teşebbüsün finansmanına muhtemel iştiraki;
- (e) üçüncü bir devletin, uluslararası bir örgütün veya bir üçüncü ülke uyruklusunun Ortak Teşebbüsün finansman veya yönetimine muhtemel katılımı;
- (f) işbu Antlaşmanın III nolu Ekinde belirtilen avantajların tamamen veya kısmen tanınması konularıyla ilgili tekliflerini Konseye sunar.

Komasyon projenin tümüyle ilgili ayrıntılı bir raporu da yazısına ekler.

Madde 47

Konsey, iş kendisine Komasyon tarafından havale edildiğinde, gerekli göreceği soruşturma ve istihbaratı tamamlayıcı bilgileri kendisinden isteyebilir.

Eğer Konsey, Komisyonun kendisine olumsuz görüşle iletildiği bir projenin, nitelikli çoğunlukla karar vermek suretiyle, yine de gerçekleştirilmesi gerektiği kanaatine varırsa, Komisyon 46. Maddede sözü edilen ayrıntılı raporu ve tekliflerini Konseye sunmak zorundadır.

Komisyonun olumlu görüş bildirmesi veya yukarıdaki paragrafta belirtilen durumun ortaya çıkması halinde Konsey, Komisyonun her teklifi üzerinde nitelikli çoğunlukla karar verir.

Bununla birlikte Konsey,

- (a) Topluluğun Ortak Teşebbüsün finansmanına katılımı;
- (b) bir üçüncü Devletin, bir uluslararası kuruluşun veya bir üçüncü Devlet uyruğunun, Ortak Teşebbüsün finansman veya yönetimine katılımı konularında oybirliğiyle karar verir.

Madde 48

Konsey, Komisyonun teklifi üzerine oybirliğiyle karar vererek, işbu Antlaşmanın III nolu Ekinde belirtilen avantajların tümünü veya bir kısmını her Ortak Teşebbüse uygulanabilir hale getirebilir; Üye Devletler bu avantajların kendileriyle ilgili olanlarının uygulanmasını sağlamak zorundadırlar.

Konsey aynı usulle bu avantajların tanınması için gerekli olan şartları tespit eder.

Madde 49

Ortak Teşebbüsler, Konsey kararıyla kurulabilir.

Her Ortak Teşebbüs tüzel kişiliğe sahiptir.

Ortak Teşebbüs Üye Devletlerin her birinde ulusal mevzuatın tüzel kişilere tanıdığı haklardan en geniş şekilde yararlanır; özellikle de menkul ve gayrimenkul mallar edinebilir, devredebilir ve mahkemelerde taraf olabilir.

İşbu Antlaşmada ve kendi statüsünde aksine hüküm bulunmadıkça her Ortak Teşebbüs, ticari ve sınai teşebbüslere uygulanan kurallara tabidir; statüler için, Üye Devletlerin ulusal mevzuatı yardımcı nitelikte kaynak olabilir.

İşbu Antlaşma gereğince Adalet Divanına tanınan yetkiler saklı kalmak kaydıyla, Ortak Teşebbüsleri ilgilendiren uyuşmazlıklar yetkili ulusal mahkemelerce çözümlenir.

Madde 50

Gerektiğinde, Ortak Teşebbüslerin statüleri, bu amaç için öngördükleri özel hükümlere uygun olarak değiştirilir.

Bununla birlikte, bu değişiklikler ancak Komisyonun teklifi üzerine 47. Maddedeki usule uygun olarak karar vermek suretiyle Konsey tarafından onaylandıktan sonra yürürlüğe girer.

Madde 51

Komisyon, Ortak Teşebbüslerin işleyişiyle ilgili organların kuruluşuna kadar bu teşebbüslerin kurulmalarına ilişkin bütün Konsey kararlarının uygulanmasını sağlar.

BÖLÜM VI

TEDARİK

Madde 52

1. Maden filizi, hammadde ve özel fisyon maddeleri, işbu Bölümdeki hükümlere uygun olarak, kaynaklardan eşit yararlanma ilkesine dayalı ortak bir tedarik politikası izlenerek temin edilir.
2. Bunun için işbu Bölümde öngörülen şartlarda:

(a) bazı yararlanıcılara imtiyazlı bir durum sağlamak amacı taşıyan her türlü uygulama yasaktır;

(b) Üye Devletlerin topraklarında üretilen maden filizleri, hammaddeler ve özel fisyon maddeleri üzerinde iştirak hakkına ve Topluluk içinden ya da dışından gelen maden filizi, hammadde veya özel fisyon maddelerinin tedarik edilmesiyle ilgili sözleşmelerin yapılması için inhisari haklara sahip bir Ajans kurulur.

Ajans, yasaya aykırı olarak kullanım veya Topluluk dışındaki araçların satılmak üzere gönderdikleri mallar için koydukları şartlara aykırı bir durum ortaya çıkmadıkça, kullanıcılar arasında, talep ettikleri mallarla ilgili olarak tasarladıkları kullanım biçimi açısından hiçbir ayırıcı muamele yapamaz.

K esim I

Ajans

Madde 53

Ajans, kendisine talimat veren, kararlarına karşı veto hak-

kına sahip olan ve Genel Müdürüyle Genel Müdür Yardımcısını atayan Komisyonun denetimi altındadır.

Ajansın tercih hakkını veya malzeme temini sözleşmeleri için sahip olduğu inhisari hakkını kullanmasıyla ilgili açık veya zımni her faaliyeti, ilgililerce bir aylık süre içinde karar vermesi gereken Komisyona intikal ettirilir.

Madde 54

Ajans tüzel kişilik ve mali özerkliğe sahiptir.

Konsey, Komisyonun teklifi üzerine nitelikli çoğunlukla karar vermek suretiyle Ajansın statüsünü tespit eder.

Ana sözleşmeler, aynı usulle değiştirilebilir.

Ana sözleşmeler, Ajansın sermayesini ve hangi usullere göre sermaye taahhüdünde bulunulacağını belirler. Sermayenin çoğunluğu her durumda Topluluğa ve Üye Devletlere ait olmak zorundadır. Sermayeye katılım oranları Üye Devletlerin ortak kararıyla belirlenir.

Ana sözleşmeler, Ajansın ticari yönetim usullerini tespit eder ve Ajansın faaliyetleri için gerekli işletme giderlerini karşılamak amacıyla, ticari işlemler üzerine bir yüküm konulmasını öngörebilir.

Madde 55

Üye Devletler, alım hakkının ve malzeme tedarik sözleşmesi yapma inhisari hakkının kullanımında gerekecek bütün bilgileri Ajansa verir veya verilmesini sağlar.

Madde 56

Üye Devletler kendi topraklarında Ajansın faaliyetlerini serbestçe yapabilmesini sağlamaktan sorumludur.

Üye Devletler Ajans ile ilişkilerinde, kendi kaza dairelerine giren Avrupa dışındaki topraklardaki yararlanıcı ve üreticileri temsil yetkisine sahip kurum veya kurumlar kurabilirler.

Kesim II

Topluluk çıkışlı maden filizleri, hammaddeler ve özel fisyon maddeleri

Madde 57

1. Ajansın alım hakkı aşağıdaki konuları kapsar:

- (a) VIII.Bölümdeki hükümler gereğince mülkiyeti Topluluğa ait olan maddeleri kullanma ve tüketme haklarının elde edilmesi;
- (b) diğer bütün hallerde mülkiyet hakkının kazanılması.

2. Ajans tercih hakkını maden filizleri, hammadde veya özel fisyon maddeleri üreticileriyle sözleşmeler yaparak kullanır.

Her üretici 58, 62 ve 63. Madde hükümleri saklı kalmak kaydıyla, Üye Devlet topraklarında ürettiği maden filizlerini, hammaddeleri ve özel fisyon maddelerini, kullanılma, nakledilme ve depolanmalarından önce Ajansa vermek zorundadır.

Madde 58

Bir üretici üretimini, maden istihracıyla metal üretme arasında birkaç aşamada gerçekleştirdiği takdirde, ürününü kendisinin seçeceği üretim aşamasında Ajansa teklif edebilir.

Kendi aralarında Komisyona usulüne uygun şekilde bildirilmiş ve Komisyon ile 43 ve 44. Maddelerde öngörülen usullere göre müzakere edilmiş bağlantılar bulunan teşebbüsler için de durum aynıdır.

Madde 59

Eğer Ajans üretimin tümü ya da bir kısmı üzerinde alım hakkını kullanmazsa, üretici:

- (a) işletme sonucu elde edeceği ürünü Ajansa teklif etmek kaydıyla, ister kendi imkanlarıyla, ister fason işçilik sözleşmeleriyle maden filizlerini, hammaddeleri veya özel fisyon maddelerini başka şekillere dönüştürebilir;
- (b) elde bulunan ürünü, Komisyonun kararıyla ve daha önce Ajansa tanınan şartlardan daha elverişli şartlar uygulamamak kaydıyla, Topluluk dışındaki pazarlara sürebilme izni verilir. Bununla birlikte, özel fisyon maddelerinin ihracatı yalnızca Acente tarafından 62. Madde hükümlerine uygun olarak yapılabilir.

Kendilerine teslim edilecek bu mallardan yararlanacak olanlar, eğer Topluluğun genel çıkarlarının gözetileceğine dair her türlü garantiyi vermezlerse veya sözleşmelerin hüküm ve şartları işbu Antlaşmanın amaçlarına aykırı olursa Komisyon izin veremez.

Madde 60

Muhtemel kullanıcılar, yapmak istedikleri tedarik sözleşmelerinin hüküm ve şartlarını teşkil edecek olan, özellikle miktarlarını, fiziki ve kimyevi niteliklerini, çıkış yerlerini, kullanımlarını, teslim sürelerini ve fiyat durumlarını belirtmek şartıyla, malzeme ihtiyaçlarını periyodik olarak Ajansa bildirirler.

Aynı şekilde üreticiler de, üretim programlarının hazırlanmasına imkan vermek için yapabilecekleri gerekli teklifleri ve özellikle sözleşme sürelerini bütün ayrıntılarıyla Ajansa bildirirler. Bu sözleşmelerin süresi Komisyonun muvafakatı olmadıkça on yılı geçemez.

Ajans, muhtemel bütün kullanıcılara, teklifler ve kendisine intikal eden taleplerin hacmi hakkında bilgi verir ve onları belirli bir süre içinde sipariş vermeye davet eder.

Bütün bu siparişleri elinde bulunduran Ajans, bu siparişlerin hangi şartlarda karşılanabileceğini bildirir.

Ajans eğer aldığı bütün siparişleri tam olarak yerine getiremezse, malları, 68 ve 69. Madde hükümleri saklı kalmak kaydıyla her birinin siparişiyle orantılı olarak bölüştürür.

Komisyonun onayını gerektiren ajans kuralları, arz karşısında talebin dengelenme usullerini belirler.

Madde 61

Ajans, gerçekleştirilmelerine yönelik hukuki veya maddi engeller olmadıkça, bütün siparişleri karşılamakla yükümlüdür.

Ajans, 52. Madde hükümlerine uymak kaydıyla, bir sözleşmenin bağıtlanması sırasında, ister garanti niteliğinde, ister siparişin karşılanması için gerekli olan üreticilere karşı kendi uzun vadeli taahhütlerini kolaylaştırmak amacıyla olsun, kullanıcılardan uygun avans ödemelerinde bulunmalarını isteyebilir.

Madde 62

1. Ajans, Üye Devletlerin topraklarında üretilen özel fisyon maddeleriyle ilgili tercih hakkını:

- (a) 60.Maddedeki şartlarda, Topluluğa mensup kullanıcıların talebini karşılamak için; veya
- (b) bu maddeleri bizzat depolamak için; veya
- (c) 59. Maddenin(b)paragrafının 2. bendindeki hükümlere uymak zorunda olan Komisyonun izniyle bu malzemeleri ihraç etmek için, kullanabilir.

2. Bununla birlikte, bu maddeler ve değerlendirilebilir atıklar, VII. Bölümdeki hükümlere tabi tutulmaya devam edilerek;

- (a) ister Ajansın izniyle depolanmak için;
- (b) ister o üreticinin kendi ihtiyaçlarını karşılamak için; veya
- (c) ister Komisyona zamanında bildirilmiş bir programın gerçekleştirilmesi için o üreticiyle, üretimi, teknik gelişmeyi veya yatırımları sınırlamak, veya Topluluktaki kullanıcılar arasında istismar suretiyle eşitsizlikler yaratmak amacı ve etkisi olmayan doğrudan bağlarla birleşmiş bulunan Topluluk içindeki teşebbüslere, ihtiyaçları ölçüsünde verilmek üzere,

üreticiye bırakılırlar.

3. 89. Maddenin 1. paragrafı (a) bendi hükümleri Üye Devletlerin topraklarında üretilen ve üzerinde Ajansın tercih hakkını kullanmadığı özel fisyon maddeleri için de geçerlidir.

Madde 63

Ortak teşebbüslerce üretilen maden filizleri, hammaddeler veya özel fisyon maddeleri yararlanıcılara, bu teşebbüslere özgü statü veya sözleşmelerdeki kurallara göre verilir.

K e s i m III

Topluluk dışından gelen maden filizleri,

hammadeler ve özel fisyon maddeleri

Madde 64

Gerektiğinde, Topluluk ile bir üçüncü Devlet ya da uluslararası bir kuruluş arasında yapılan anlaşmalar çerçevesinde hareket eden Ajans, işbu Antlaşmada öngörülen istisnalar saklı kalmak üzere, asıl amacı Topluluk dışından gelen maden filizleri, hammaddeler veya özel fisyon maddeleri temin etmek olan anlaşma ya da sözleşmeler yapma inhisari hakkına sahiptir.

Madde 65

60. Madde, kullanıcı talepleri ve kullanıcılarla Ajans arasındaki Topluluk dışından gelen maden filizleri, hammaddeler ya da özel fisyon maddeleri teminiyle ilgili sözleşmeler için de uygulanır.

Bununla birlikte Ajans, en az siparişte belirtilenler kadar avantajlı durumları kullanıcıya sağlaması şartıyla, malların coğrafi menşei konusunda karar verebilir.

Madde 66

Komisyon, eğer ilgili kullanıcıların talebi üzerine, Ajansın, sipariş edilen malların tümünü veya bir kısmını makul bir sürede teslim edecek durumda olmadığını ya da ancak aşırı fiyatlarla sağlayabileceğini tespit ederse, kullanıcılar, esas olarak siparişlerinde gösterilen ihtiyaçlara cevap vermeleri şartıyla, Topluluk dışından gelen mallarla ilgili doğrudan sözleşme yapma hakkına sahip olurlar.

Bu hak bir yıl için verilir ve verilmesini haklı kılan durumun uzaması halinde yenilenebilir.

İşbu Maddede öngörülen haktan yararlananlar, yapılması tasarlanan doğrudan sözleşmeleri Komisyona bildirmek zorundadırlar. Eğer bu sözleşmeler işbu Antlaşmanın amaçlarına aykırı olursa, Komisyon, bir aylık süre içinde bu sözleşmelerin yapılmasına itiraz edebilir.

Kesim IV

Fiyatlar

Madde 67

Fiyatlar, işbu Antlaşmada öngörülen istisnalar saklı kalmak üzere, 60. Maddede öngörülen şartlarda arz ve talebin karşılaşması sonucu belirlenir. Üye Devletlerin ulusal düzenlemeleri bu hükümlere aykırı olamaz.

Madde 68

İşbu Bölüm hükümlerinden kaynaklanan eşit yararlanma ilkesini ihlal ederek, bazı kullanıcılara ayrıcalıklı bir durum sağlamak amacıyla yönelik fiyatlandırma uygulamaları yasaktır.

Eğer Ajans bu tür uygulamaların yapıldığını fark ederse, bunları Komisyona bildirir.

Komisyon, eğer söz konusu tespiti yerinde bulursa, ihtilafli fiyat tekliflerini eşit yararlanma esasına uygun bir düzeye getirir.

Madde 69

Konsey, Komisyonun teklifi üzerine oybirliğiyle karar alarak fiyatları tespit edebilir.

60. Madde uyarınca, siparişlerin karşılanabilmesine ilişkin şartları Ajansın belirlemesi halinde, Ajans siparişte bulunan kullanıcılara fiyatların eşitlenmesini teklif edebilir.

Kesim V

Tedarik politikasına ilişkin hükümler

Madde 70

Komisyon, Topluluk bütçesinde öngörülen sınırlar içinde ve kendi belirleyeceği şartlarda, Üye Devletler topraklarında yürütülen maden arama faaliyetlerine mali destekte bulunabilir.

Komisyon, maden arama ve işletme faaliyetlerini geliştirmek amacıyla Üye Devletlere tavsiyelerde bulunabilir.

Üye Devletler, kendi toprakları üzerindeki maden arama ve üretiminin geliştirilmesi, muhtemel rezervler ve gerçekleştirilen veya planlanan maden yatırımları hakkında Komisyona her yıl bir rapor göndermek zorundadır. Bu raporlar, özellikle yukarıdaki paragraf uyarınca Üye Devletlerin, kendilerine yapılan tavsiyeler konusunda neler yaptıklarına ilişkin bir Komisyon görüşüyle Konseye sunulur.

Eğer Konsey, Komisyonun başvurusu üzerine, nitelikli çoğunlukla, ekonomik bakımdan uzun vadede elverişli olduğu ispatlanmış gibi görünen maden istihracı imkanlarına rağmen, arama faaliyetlerinin ve maden istihracındaki artışın hissedilir şekilde yetersiz kalmaya devam ettiğini tespit ederse, ilgili Üye Devlet bu duruma çözüm bulmadığı sürece, kendisi için olduğu kadar uyrukları için de Topluluk içindeki diğer kaynaklardan eşit yararlanma hakkından vazgeçmiş sayılır.

Madde 71

Komisyon, Üye Devletlere, gelirler ve maden mevzuatına ilişkin gerekli tavsiyelerde bulunur.

Madde 72

Ajans, Topluluğa yapılan tedarikleri ve Toplulukça gerçekleştirilen mal teslimlerini kolaylaştırmak için, Topluluk içinde veya dışında mevcut bulunan her an kullanılabilir durumdaki malzemedan gerekli ticari stokları oluşturabilir.

Komisyon, gerektiğinde olağanüstü hal stokları oluşturmaya karar verebilir. Bu stokların finansman usulleri, Komisyonun teklifi üzerine nitelikli çoğunlukla karar almak suretiyle, Konsey tarafından onaylanır.

Kesim VI

Özel hükümler

Madde 73

Bir Üye Devlet, bir kişi ya da bir teşebbüs ile bir üçüncü Devlet, bir uluslararası kuruluş ya da bir üçüncü ülke uyruklusu arasındaki bir anlaşma veya sözleşmenin Ajansın yetkisine giren malların teslimini kapsamaması halinde, bu anlaşma ya da sözleşmenin yapılması veya yenilenmesi için Komisyonun önceden onayı gerekir.

Madde 74

Komisyon, araştırmalar için olağan biçimde kullanılan nitelikteki maden filizi, hammadde ya da özel fisyon maddelerinin küçük miktarının transfer, ithal veya ihracatını işbu Bölümdeki hükümlerin uygulanmasından muaf tutabilir.

Bu hüküm gereğince gerçekleştirilecek her türlü transfer, ithalat ve ihracatın Ajansa bildirilmesi zorunludur.

Madde 75

İşbu Bölüm hükümleri, maden filizi, hammadde ya da özel fisyon maddelerinin işlenmesi, tadili veya şekillendirilmesi amacıyla,

- (a) işlenen, tadil edilen ya da şekillendirilen hammaddelerin geldiği kişi ya da teşebbüse geri dönmesinin gerektiği hallerde, birden çok kişi ya da teşebbüsler arasında; veya

- (b) bu maddelerin Topluluk dışında işlenmeleri, tadil edilmeleri veya şekillendirilmeleri ve daha sonra geldiği kişi ya da teşebbüse geri dönmelerinin gerektiği hallerde, bir kişi veya teşebbüs ile uluslararası bir kuruluş ya da bir üçüncü ülke uyruklusu arasında; veya
- (c) bu maddelerin Topluluk içinde işlenmeleri, tadil edilmeleri veya şekillendirilmelerinden sonra geldiği kuruluş veya uyrukluya ya da o kuruluş veya uyruklunun tayin edeceği yine Topluluk dışından herhangi bir muhataba geri dönmelerinin gerektiği hallerde, bir kişi veya teşebbüs ile uluslararası bir kuruluş veya bir üçüncü ülke uyruklusu arasında yapılan taahhütlere uygulanmaz.

Bununla birlikte, ilgili kişi ya da teşebbüsler, bu tür taahhütlerin mevcudiyetini ve sözleşmeler imzalanır imzalanmaz, bu girişimlerin konusunu teşkil eden maddelerin miktarlarını Ajansa bildirmek zorundadır. Komisyon, tadil ya da şekillendirme işleminin Topluluğun zararına, madde kaybı olmaksızın etkili ve güvenli bir şekilde sağlanamayacağı kanaatine varırsa, (b) bendinde belirtilen taahhütleri engelleyebilir.

Bu taahhütlere konu teşkil eden maddeler, Üye Devletlerin topraklarında, VIII. Bölümde öngörülen denetim önlemlerine tabidir. Bununla birlikte VIII. Bölümde yer alan hükümler (c) bendinde belirtilen taahhütlere konu teşkil eden özel fişyon maddelerine uygulanmaz.

Madde 76

İşbu Bölümde yer alan hükümler, özellikle beklenmedik şartların genel bir kıtlık durumu yaratması halinde, Komisyonun ya da bir Üye Devletin girişimiyle, Komisyonun önerisi üzerine, Avrupa Parlamentosuna da danıştıktan sonra oybirliğiyle karar almak suretiyle Konsey tarafından değiştirilebilir. Komisyon
bir Üye

Devletten gelen herhangi bir talebi inceleyip araştırmak zorundadır.

Konsey, bu Antlaşmanın yürürlüğe girişini izleyen yedi yıllık bir dönemin bitiminde, bu hükümleri tümüyle teyit edebilir. Teyit edilmeme halinde, yukarıdaki paragrafta belirtilen usule göre işbu Bölümün konusuyla ilgili yeni hükümler kabul edilir.

BÖLÜM VII

GÜVENLİK

Madde 77

Komisyunun, işbu Bölümde öngörülen şartlar içinde Üye Devletlerin topraklarında,

- (a) maden filizlerinin, hammaddelerin ve özel fisyon maddelerinin, kullanıcıları tarafından beyan edilen amaçlar dışında kullanılmadıklarından;
- (b) arz ile ilgili hükümlere ve bir üçüncü Devlet ya da uluslararası bir kuruluş ile yapılan bir anlaşmada yer alan ve Toplulukça onaylanmış bulunan denetimle ilgili her tür özel taahhüde uyulduğundan emin olması gerekir.

Madde 78

Hammadde veya özel fisyon maddelerinin üretimi, ayrılması ya da her tür kullanımı için ya da radyasyon yayıcı nükleer yakıtların işlenmesi için bir tesis kuran ya da işleten herhangi

bir kişi 77. Maddede belirtilen amaçların gerçekleştirilmesi için bilinmelerinin gerekli oluşu ölçüsünde, o tesisin temel teknik özelliklerini Komisyona bildirmek zorundadır.

Komisyunun, radyasyon yayıcı maddelerin kimyasal olarak işlenmeleri için kullanılacak usullere, 77. Maddede belirtilen amaçların gerçekleştirilmesinde gerekli oldukları oranda muvafakat vermesi gerekir.

Madde 79

Komisyon, kullanılan veya üretilen maden filizi, hammadde ya da özel fisyon maddelerinin hesap edilmesine imkan vermek amacıyla, işletme kayıtlarının muhafaza ve ibrazını talep eder. Nakledilen hammaddeler ve özel fisyon maddeleri için de durum aynıdır.

İlgililer, 78. Madde ve işbu Maddenin 1. paragrafı gereğince Komisyona gönderdikleri bildirimleri ilgili Üye Devletin yetkililerine tebliğ ederler.

İşbu Maddenin 1. paragrafında belirtilen yükümlülüklerin nitelik ve kapsamı Komisyon tarafından hazırlanıp Konseyce onaylanan bir tüzükle belirlenir.

Madde 80

Komisyon, yan ürün olarak toplanan ya da elde edilen ve fiilen kullanılmayan ya da kullanılmaya hazır olmayan özel fisyon maddelerinin ihtiyaç fazlası kısmının Ajans nezdinde bir depoya ya da Komisyonca denetlenen veya denetlenebilecek başka depolara konulmasını isteyebilir.

Bu şekilde depolanmış özel fisyon maddelerinin, ilgililerce talep edilmeleri halinde gecikmeden geri verilmeleri zorunludur.

Madde 81

Komisyon, Üye Devletlerin topraklarına müfettişler gönderebilir. Komisyon, herhangi bir Üye Devletin topraklarında bir müfettişe ilk kez görev vermeden önce, bu Üye Devlet ile görüşmelerde bulunur. Bu görüşmeler, o müfettişin ilerideki bütün görevleri içinde geçerli olur.

Müfettişler, yetkilerini belirten bir belgeyi göstererek, maden filizi, hammadde ve özel fisyon maddelerini denetlemek ve 77. Maddede öngörülen hükümlere riayet edildiğinden emin olmak için gerekli olması ölçüsünde, her zaman, her yerde, bütün bilgi kaynaklarına girebilir ve meslekleri gereği işbu Bölümde öngörülen denetime tabi madde, teçhizat ve tesislerle meşgul olan herkesle görüşebilirler. Eğer ilgili Devlet talep ederse, o Devlet yetkililerinin temsilcileri, Komisyonca tayin edilen müfettişlere, görevlerinin ifasında engellenmemeleri ve geciktirilmemeleri kaydıyla refakat ederler.

Herhangi bir denetimin yapılmasına karşı çıkılması halinde, Komisyon, bu denetimin gerçekleştirilmesini zorlayıcı olarak sağlamak üzere Adalet Divanı Başkanından yetki istemekle yükümlüdür. Adalet Divanı Başkanı üç günlük bir süre içinde kararını verir.

Gecikmenin bir tehlike yaratmasının söz konusu olduğu hallerde, denetimin yapılması için, Komisyon bizzat karar alarak yazılı bir emir verebilir. Bu emir, hiç vakit geçirmeden daha sonra onaylanmak üzere Adalet Divanı Başkanına sunulur.

Karar ya da emrin verilmesinden sonra, ilgili Devletin yetkilileri, müfettişlerin emir ya da kararda belirtilen yerlere girmelerini sağlarlar.

Madde 82

Müfettişleri Komisyon işe alır.

Müfettişler 79. Maddede sözü edilen kayıtları istemek ve doğru olup olmadıklarını kontrol etmekle yükümlüdür. Her türlü ihlali Komisyona bir raporla bildirirler.

Komisyon, bir direktif çıkararak kendi belirleyeceği bir süre içinde söz konusu Üye Devletten, tespit edilen ihlale son vermek için gerekli bütün tedbirleri almasını isteyebilir; bu durumdan Konseyi haberdar eder.

Eğer Üye Devlet verilen süre içinde Komisyonun bu direktifine uymazsa, Komisyon ya da ilgili Üye Devlet 141 ve 142. Madde hükümlerine bağlı kalmaksızın derhal Adalet Divanına başvurabilir.

Madde 83

1. Kişi ya da teşebbüslerin işbu Bölümle kendilerine getirilen yükümlülüklerle aykırı hareket etmeleri halinde, Komisyon yaptırımlar uygulayabilir.

Bu yaptırımlar ağırlık sırasına göre şöyledir:

(a) uyarma;

(b) mali ya da teknik yardım gibi özel avantajların geri alınması;

(c) teşebbüs yönetiminin en çok dört aylık bir süre için, Komisyon ile teşebbüsün bağlı olduğu devlet arasında varılacak bir ortak kararla tayin edilecek bir kişi ya da kurula bırakılması;

(d) hammadde ya da özel fisyon maddelerinin kısmen ya da tamamen geri alınması.

2. 1. paragrafın uygulanması için Komisyonca alınan ve mal verme yükümlülüğü içeren kararlar kabili icradır. Bu kararlar Üye Dev-

letlerin topraklarında 164. Maddede tespit edilen şartlar dahilinde icra edilebilir.

1. paragrafta sözü edilen yaptırımları öngören Komisyon kararlarına karşı, 157. Madde hükümlerine bağlı kalmaksızın Adalet Divanına yapılacak başvurular yürütmeyi durdurucu etkiye sahiptir. Bununla birlikte, Komisyonun ya da ilgili herhangi bir Üye Devletin talebi üzerine, Adalet Divanı kararın derhal uygulanmasını emredebilir.

Zarara uğrayan menfaatlerin korunması uygun yasal bir usulle teminat altına alınır.

3. Komisyon, Üye Devletlere, işbu Bölümden kaynaklanan yükümlülüklerle kendi ülkelerinde riayeti sağlamayı amaçlayan yasa veya tüzük hükümleri ile ilgili her türlü tavsiyede bulunabilir.
4. Üye Devletler, yaptırımların uygulanmasını ve gerekirse meydana gelebilecek ihlallerin, faileri tarafından telafisini sağlamak zorundadır.

Madde 84

Maden filizi, hammadde ve özel fisyon maddelerinin denetimleri sırasında, bu maddelerin kullanım amacı açısından bir ayrımcılık yapılmaz.

Denetimlerin hangi alanda ve ne şekilde yapılacağı ve denetimle görevli organların yetkileri işbu bölümde belirtilen amaçların gerçekleştirilmeleriyle sınırlıdır.

Bu denetim, savunma ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla özel olarak işlenmekte ya da işlendikten sonra, bir icra planına göre

herhangi bir askeri kurumda yerleştirilmiş veya depolanmış bulunan maddeleri kapsamaz.

Madde 85

Yeni şartların gerekli kılması halinde, işbu Bölümde öngörülen denetimin uygulanmasına ilişkin usuller, bir Üye Devlet ya da Komisyonun girişimiyle, Komisyonun teklifi üzerine ve Avrupa Parlamentosunun da görüşünü aldıktan sonra oybirliğiyle karar alan Konsey tarafından uyumlu hale getirilir. Komisyon bir Üye Devletten gelecek her türlü talebi incelemek zorundadır.

BÖLÜM VIII

MÜLKİYET REJİMİ

Madde 86

Özel fisyon maddeleri Topluluğun malıdır.

Topluluğun mülkiyet hakkı, bir Üye Devlet, bir kişi ya da bir teşebbüs tarafından üretilen veya ithal edilen ve VII. Bölümde öngörülen güvenlik denetimine tabi bütün özel fisyon maddelerini kapsar.

Madde 87

İşbu Antlaşmanın hükümlerinden kaynaklanan, özellikle güvenlik denetimi, Ajansa tanınan tercih hakkı ve sağlığın korunması konularıyla ilgili yükümlülükleri saklı kalmak kaydı-

la, Üye Devletler, kişiler ya da teşebbüsler uygun biçimde zilyetliklerine giren özel fisyon maddeleri üzerinde en geniş kullanım ve tüketim hakkına sahiptirler.

Madde 88

Ajans, Topluluk adına, "Özel Fisyon Maddelerinin Mali Hesabı" adı altında özel bir hesap tutar.

Madde 89

1. Özel Fisyon Maddeleri Mali Hesabında:

(a) bir Üye Devletin, kişinin ya da teşebbüsün tasarrufuna verilmiş veya bırakılmış özel fisyon maddelerinin değeri, Topluluğun alacak hesabına ve yararlanan Üye Devlet, kişi ya da teşebbüsün borç hesabına kaydedilir;

(b) bir Üye Devlet, kişi veya teşebbüs tarafından üretilen ya da ithal edilen ve Topluluğun malı haline gelen özel fisyon maddelerinin değeri Topluluğun borç hesabına, Üye Devlet, kişi ya da yükümlü teşebbüsün de alacak hesabına kaydedilir. Bir Üye Devlet, kişi ya da bir teşebbüsün, önceden kendi tasarrufuna verilmiş ya da bırakılmış bulunan özel fisyon maddelerini malzeme olarak Topluluğa geri göndermesi durumunda da yukarıdakine benzer bir kayıt tutulur.

2. Özel fisyon maddelerinin miktarlarını etkileyen değer değişiklikleri, Topluluk için hiçbir kayıp veya kazanca meydana vermeyecek şekilde muhasebe kayıtlarında gösterilir. Kayıp veya kazanç bu maddeleri ellerinde bulunduranlarca üstlenilecek veya onlara terettüp edecektir.

3. Yukarıdaki işlemlerden kaynaklanan bakiyeler alacaklının

talebi üzerine muaccel hale gelir.

4. İşbu Bölüm hükümlerinin uygulanmasında Ajans, kendi hesabı için yaptığı işlemler açısından bir teşebbüs niteliğinde sayılır.

Madde 90

Yeni durumların gerektirmesi halinde, işbu Bölümün Topluluğun mülkiyet hakkına ilişkin hükümleri, bir Üye Devlet ya da Komisyonun girişimiyle, Komisyonun teklifi üzerine ve Avrupa Parlamentosunun da görüşünü aldıktan sonra, oybirliğiyle karar alan Konsey tarafından değiştirilebilir. Komisyon, bir Üye Devlettten gelecek her türlü talebi incelemekle yükümlüdür.

Madde 91

İşbu Bölüm gereğince Topluluğun mülkiyet hakkına girmeyen bütün eşya, madde ve mallara uygulanacak mülkiyet rejimi her Üye Devletin kendi mevzuatıyla belirlenir.

BÖLÜM IX

NÜKLEER ORTAK PAZAR

Madde 92

İşbu Bölüm hükümleri, işbu Antlaşmanın IV. Ekini oluşturan listelerde yer alan mal ve ürünlere uygulanır.

Bu listeler, Komisyon ya da bir Üye Devletin girişimiyle

Komisyonun önerisi üzerine oybirliğiyle karar almak suretiyle Konsey tarafından değiştirilebilir.

Madde 93

Üye Devletler kendi aralarında, ithalat ve ihracatta:

- (a) A1 ve A2 Listelerinde yer alan ürünlere;
- (b) B listesinde yer alan, kendilerine ortak gümrük tarifesi uygulanan ve Komisyonca verilen ve nükleer amaçlara yönelik olduklarını gösteren bir sertifikaya sahip ürünlere uygulanan bütün gümrük vergilerini ya da eş etkili yükümleri, ithalat ve ihracattaki bütün miktar kısıtlamalarını, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişinden bir yıl sonra ortadan kaldırırlar.

Bununla birlikte, bir Üye Devletin egemenlik alanına giren Avrupa dışındaki topraklar, münhasıran mali nitelik taşıyan ithalat ve ihracat vergileri ile eş etkili yükümleri devam ettirebilirler. Bu vergi ve yükümlerin oranları ile bunları düzenleyen sistem, o devlet ile diğer Üye Devletler arasında ayırımı yol açamaz.

Madde 94

Üye Devletler aşağıdaki şartlarda bir ortak gümrük tarifesi oluştururlar:

- (a) A1 Listesinde yer alan ürünlerle ilgili ortak gümrük tarifesi, 1 Ocak 1957'de Üye Devletlerden birinde uygulanan en düşük tarife düzeyinde tespit edilir;
- (b) A2 Listesinde yer alan ürünlerle ilgili olarak ise Komisyon, Üye Devletler arasında, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişini izleyen üç aylık bir süre içinde bu ürünlerle ilgili görüşmelere başlanması için gerekli bütün tedbirleri alır. Bu ürünlerden bazıları için işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişini izleyen birinci yılın sonunda herhangi bir anlaşmanın yapılmamış

olması halinde Konsey, Komisyonun teklifi üzerine nitelikli çoğunlukla karar alarak ortak gümrük tarifesinde uygulanacak oranları belirler;

- (c) A1 ve A2 Listelerinde yer alan ürünlere uygulanan ortak gümrük tarifesi, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişini izleyen birinci yılın sonundan itibaren uygulanır.

Madde 95

Topluluk içinde nükleer enerjinin gelişimine katkıda bulunacak bir tedbir niteliğinde olmak üzere Konsey, Komisyonun teklifi üzerine oybirliğiyle karar almak suretiyle, B listesinde yer alan ürünler üzerindeki ortak gümrük tarife oranlarının öngörülen tarihten önce uygulanmasına karar verebilir.

Madde 96

Üye Devletler, kamu düzeni, kamu güvenliği ve kamu sağlığıyla ilgili temel zorunluluklardan kaynaklanan sınırlamalar saklı kalmak kaydıyla, nükleer alanda nitelikli işgücü istihdamı konusunda, Üye Devletlerden herhangi birinin vatandaşlarına karşı uyrukluk esasına dayalı her türlü kısıtlamayı kaldırır.

Konsey, önceden Sosyal ve Ekonomik Komitenin görüşünü alan Komisyonun teklifi üzerine, Avrupa Parlamentosunun da görüşünü aldıktan sonra nitelikli çoğunlukla karar almak suretiyle, işbu Antlaşmanın uygulanma usullerine ilişkin direktifler çıkarabilir.

Madde 97

Bir Üye Devletin kanunlarına tabi olan ve Topluluk içindeki ilmi veya sınai nitelikli nükleer tesislerin kurulmasına katılmayı arzulayan kamu sektöründeki veya özel sektördeki gerçek veya tüzel kişilere uyrukluk esasına dayalı hiçbir kısıtlama uygulanamaz.

Madde 98

Üye Devletler, nükleer riskleri kapsayan sigorta sözleşmeleri bağitlamayı kolaylaştırmak için gerekli bütün tedbirleri alırlar.

İşbu Antlaşmanın yürürlüğe girişini izleyen iki yıllık bir süre içinde, Konsey, önceden Sosyal ve Ekonomik Komitenin görüşünü alan Komisyonun teklifi üzerine, Avrupa Parlamentosunun da görüşünü aldıktan sonra nitelikli çoğunlukla işbu Antlaşmanın uygulanmasıyla ilgili usullere ilişkin direktifler çıkarır.

Madde 99

Komisyon, işbu Antlaşmanın II. Ekini teşkil eden listede sıralanan endüstriyel faaliyetleri finanse etmeye yönelik sermaye hareketlerini kolaylaştırmayı amaçlayan her tür tavsiyede bulunabilir.

Madde 100

Her Üye Devlet, işbu Antlaşmanın uygulanmasında, mal, hizmet, sermaye ve kişilerin dolaşımının serbestleşmesi ölçüsünde, mal, hizmet ve sermaye hareketlerinin, ücret ve sermaye transferleriyle ilgili ödemelerin, alacaklı ya da yararlananın ikamet ettiği Üye Devlet parasıyla yapılmasına izin vermeyi taahhüt eder.

BÖLÜM X

DIŞ İLİŞKİLER

Madde 101

Topluluk kendi yetkileri ve kaza dairesi çerçevesinde, bir üçüncü Devlet, uluslararası kuruluş ya da bir üçüncü Devlet uyruklusu ile anlaşmalar ve sözleşmeler yaparak yükümlülük altına girebilir.

Bu anlaşma ve sözleşmeler Komisyon tarafından Konseyin direktifleri doğrultusunda görüşülür. Bu anlaşma ve sözleşmeler Konseyin onayı ile Komisyon tarafından yapılır; Konsey bu konuda nitelikli çoğunluk ile karar verir.

Bununla birlikte, uygulanması Konsey kararı gerektirmeyen ve ilgili bütçe sınırları dahilinde gerçekleştirilmesi mümkün olan anlaşma ve sözleşmeler sadece Komisyon tarafından görüşülür ve bağtlanır; Komisyon Konseye konu hakkında sürekli bilgi vermek zorundadır.

Madde 102

Üçüncü bir Devlet, uluslararası kuruluş ya da üçüncü Devlet uyruklusu ile yapılan ve Topluluğa ilaveten bir ya da daha çok Üye Devletin taraf oldukları anlaşma ve sözleşmeler, ancak tüm Üye Devletlerin, Komisyona, bu anlaşma ya da sözleşmelerin kendi iç hukuk hükümlerine göre uygulanabilir hale geldiklerini bildirmelerinden sonra yürürlüğe girerler.

Madde 103

Üye Devletler bir üçüncü Devlet, uluslararası kuruluş ya da bir üçüncü Devlet uyruklusu ile yapacakları anlaşma ve sözleşmelerin tasarılarını işbu Antlaşmanın uygulama alanını ilgilendirdiği ölçüde Komisyona bildirmekle yükümlüdürler.

Eğer bir anlaşma ya da sözleşme tasarısı işbu Antlaşmanın uygulanmasını engelleyici hükümler içeriyorsa, Komisyon kendisine sunulan bildirim alınmasını izleyen bir ay içinde ilgili Üye Devlete itirazını bildirir.

Bu Devlet, tasarlanan anlaşma ve sözleşmeleri, ancak Komisyonun itiraz nedenlerini ortadan kaldırdıktan ya da Adalet Divanının tasarıdaki hükümlerin işbu Antlaşma hükümleri ile bağdaştığına dair karar vermesinden sonra yapabilir. İlgili Devletin talebi üzerine Adalet Divanı bu konuda seri yargılama usulü ile karar verir. İlgili Devlet, Komisyonun görüşlerini aldıktan sonra, herhangi bir zamanda Adalet Divanına başvurabilir.

Madde 104

İşbu Antlaşma yürürlüğe girdikten sonra üçüncü bir Devlet, uluslararası kuruluş ya da üçüncü Devlet uyruklusu ile anlaşma ya da sözleşmeler yapan ya da bunları yenileyen kişi ya da teşebbüsler, bu anlaşma ve sözleşmelerin himayesine sığınarak işbu

Antlaşma ile kendilerine konulan yükümlülüklerden kaçamazlar. Her Üye Devlet, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girmesinden sonra herhangi bir kişi ya da teşebbüs tarafından bir üçüncü Devlet, uluslararası kuruluş ya da bir üçüncü Devlet uyruklusu ile yapılan ve işbu Antlaşmanın uygulama alanına giren anlaşma ve

sözleşmeler ile ilgili tüm bilgileri,talebi üzerine Komisyona sunmak için gerekli gördüğü her türlü önlemi alır.

Komisyonun başvurusu üzerine, Adalet Divanı anlaşma ve sözleşmelerin işbu Antlaşma hükümleri ile bağdaşıp bağdaşmadığı konusunda karar verir.

Madde 105

İşbu Antlaşma hükümleri, bu Antlaşmanın yürürlüğe girmesinden önce, bir Üye Devlet,bir kişi ya da teşebbüs ile bir üçüncü Devlet, uluslararası kuruluş ya da üçüncü Devlet uyruklusu arasında yapılan anlaşma veya sözleşmelerin işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişinden en geç 30 gün sonra Komisyona bildirilmeleri kaydıyla, bu anlaşma ve sözleşmelerin uygulanmasını engellemez.

Bununla birlikte, bir kişi ya da teşebbüs ile üçüncü bir Devlet, uluslararası bir kuruluş ya da bir üçüncü Devlet uyruklusu arasında, işbu Antlaşmanın imzalanmasıyla yürürlüğe girişi arasında yapılan anlaşma ve sözleşmeler, Komisyonun talebi üzerine konuyu görüşen Adalet Divanı, işbu Antlaşma hükümlerinden kaçınma yoluna gitme niyetinin taraflardan biri ya da diğeri bakımından bu anlaşma veya sözleşmelerin belirleyici gerekçelerinden birini oluşturduğu görüşüne varmışsa, işbu Antlaşmanın uygulanmasını engelleyemez.

Madde 106

İşbu Antlaşma yürürlüğe girmeden önce nükleer enerji alanında işbirliği amacıyla üçüncü Devletler ile anlaşmalar yapan Üye Devletler, Topluluğun bu anlaşmalardan doğan hak ve yükümlülüklerini devralabilmesi amacı ile Komisyon ile birlikte bu Üçüncü Devletler ile görüşmeler yapar.

Bu görüşmeler sonucunda yapılan her yeni anlaşma yukarıda adı geçen anlaşmaları imzalayan Üye Devlet ya da Devletlerin muvafakatını ve bu konuda nitelikli çoğunluk ile karar verecek olan Konseyin onayını gerektirir.

BAŞLIK ÜÇ

Kurumlara ilişkin hükümler

BÖLÜM 1

TOPLULUĞUN KURUMLARI

Kesim I

Avrupa Parlamentosu

Madde 107

Topluluk bünyesinde bir araya gelen Devletler halklarının temsilcilerinden oluşan Avrupa Parlamentosu, işbu Antlaşma ile kendisine verilen danışma ve denetim yetkilerini kullanır.

Madde 108

(1 ve 2. paragrafların, Avrupa Parlamentosu Temsilcilerinin Seçimine İlişkin Senedin 14. Maddesi uyarınca, 17 Temmuz 1979 tarihinden itibaren hükmü kalmamıştır.)

[Bkz: Söz konusu Senedin aşağıdaki 1. Maddesi:

1. Topluluk bünyesinde bir araya gelen Devletler halklarının Avrupa Parlamentosundaki temsilcileri, doğrudan genel oy ile seçilir.]

[Bkz: Söz konusu Senedin aşağıdaki 2. Maddesi:

2. Her Üye Devletten seçilen temsilcilerin sayısı aşağıdaki gibidir:

Belçika	24
Danimarka	16
Almanya	81
Yunanistan	24
İspanya	60
Fransa	81
İrlanda	15
İtalya	81
Lüksemburg	6
Hollanda	25
Portekiz	24
Birleşik Krallık	81] *

3. Avrupa Parlamentosu, doğrudan genel oy ile yapılacak seçimlerin bütün Üye Devletlerde tek tip bir usule göre yapılmasına ilişkin tasarılar hazırlar.**

Konsey oybirliğiyle uygun hükümleri belirler ve bunları Üye Devletlere kendi anayasal kurallarına göre kabul etmelerini tavsiye eder.

* İSP/PORT Katılma Senedinin 10.Maddesi ile belirlenen temsilcilerin sayısı.

** Bu konuda Bkz: Avrupa Parlamentosu Temsilcilerinin Seçimine İlişkin Senedin 7 (1) ve (2) Maddesi.

Madde 109

Avrupa Parlamentosu yılda bir defa olmak üzere Mart ayının ikinci salı günü kendiliğinden toplanır.* **

Avrupa Parlamentosu, üyelerinin çoğunluğunun, Konseyin veya Komisyonun talebi üzerine olağanüstü toplanabilir.

Madde 110

Avrupa Parlamentosu, Başkanını ve Başkanlık Divanını kendi üyeleri arasından seçer.

Komisyon üyeleri, bütün oturumlara katılabilir ve talep ederlerse Komisyon adına söz alabilirler.

Komisyon, Avrupa Parlamentosu veya üyeleri tarafından kendisine yöneltilen soruları yazılı veya sözlü olarak cevaplar.

Konsey, iç tüzüğünde belirlenen kurallar uyarınca Avrupa Parlamentosu tarafından dinlenir.

Madde 111

İşbu Antlaşmada aksine hüküm bulunmadıkça, Avrupa Parlamentosu, kullanılan oyların mutlak çoğunluğu ile karar alır.

Toplanma yeter sayısı iç tüzükle belirlenir.

Madde 112

Avrupa Parlamentosu, üye tam sayısının çoğunluğu ile kendi iç tüzüğünü kabul eder.

* Birinci paragraf Birleşme Antlaşmasının 27 (1) Maddesi ile değiştirilmiştir.

** Bu maddenin ikinci cümlesi için ayrıca Bkz: Avrupa Parlamentosu Temsilcilerinin Seçimine İlişkin Senedin 10. (3) Maddesine bakınız.

Avrupa Parlamentosunun görüşmeleri kendi iç tüzüğünde öngörülen şartlar uyarınca yayınlanır.

Madde 113

Avrupa Parlamentosu Komisyon tarafından kendisine sunulan yıllık genel raporu açık birleşimde görüşür.

Madde 114

Komisyonun faaliyetleri hakkında bir gensoru önergesi verilirse, Avrupa Parlamentosu bu önerge ile ilgili oylamayı önergenin verilişinden en az üç gün sonra ve ancak açık oylama ile bildirir.

Eğer gensoru önergesi Avrupa Parlamentosunun üye tam sayısının çoğunluğu ve kullanılan oyların üçte ikisiyle kabul edilirse, Komisyon üyeleri toplu olarak istifa ederler. Üyeler 127. Maddeye göre yerlerine atama yapılıncaya kadar günlük işleri yürütmeye devam ederler.

Kesim II

Konsey

Madde 115

Konsey, işbu Antlaşmada öngörülen şartlar dahilinde, görevlerini yerine getirir ve karar verme yetkisini kullanır.

Konsey, Üye Devletlerin ve Topluluğun faaliyetlerini koordine etmek için yetkisi dahilindeki bütün önlemleri alır.

Madde 116

(Bu Madde Birleşme Antlaşmasının 7. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 2. Maddesi:

Konsey, Üye Devletlerin temsilcilerinden oluşur. Her Hükümet kendi üyelerinden birini Konseye delege tayin eder.

Başkanlık görevi, Konseye üye her Devlet tarafından sıra ile altı aylık bir süre için aşağıdaki Üye Devletler sırasına göre yerine getirilir:

- İlk altı yıllık dönem için: Belçika, Danimarka, Almanya, Yunanistan, İspanya, Fransa, İrlanda, İtalya, Lüksemburg, Hollanda, Portekiz, Birleşik Krallık.
- Müteakip altı yıllık dönem için: Danimarka, Belçika, Yunanistan, Almanya, Fransa, İspanya, İtalya, İrlanda, Hollanda, Lüksemburg, Birleşik Krallık, Portekiz.]*

Madde 117

(Bu Madde Birleşme Antlaşmasının 7. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 3. Maddesi:

Konsey, Başkan tarafından resen çağrıldığında veya üyelerden biri ya da Komisyonun talebi üzerine toplanır.]

Madde 118

1. İşbu Antlaşmada aksine hüküm bulunmadıkça, Konsey üye tam sayısının çoğunluğu ile karar alır.

* İkinci paragraf İSP/PORT Katılma Senedinin 11.Maddesi ile değiştirilmiştir.

2. Konseyin nitelikli çoğunluk gerektiren kararları için üyelerin oy ağırlığı aşağıdaki gibidir.

Belçika	5
Danimarka	3
Almanya	10
Yunanistan	5
İspanya	8
Fransa	10
İrlanda	3
İtalya	10
Lüksemburg	2
Hollanda	5
Portekiz	5
Birleşik Krallık	10

Konsey kararlarının alınabilmesi için:

- İşbu Antlaşmaya göre, Komisyonun önerisi üzerine alınmaları gerekenler için lehte elli dört,
 - diğerleri için en az sekiz üye tarafından verilen lehte elli dört oy kullanılmalıdır.*
3. Hazır bulunan veya temsil edilen üyelerin çekimser kalmaları Konseyin oybirliği gerektiren kararlar almasını engellemez.

Madde 119

İşbu Antlaşma uyarınca Konseyin bir kararı Komisyonun önerisi üzerine alınmakta ise Konsey, bu öneriyi değiştirecek kararı ancak oybirliği ile alabilir.

Komisyon, özellikle, söz konusu öneri hakkında Avrupa Parlamentosunun görüşü alınmışsa, Konsey karar vermediği sürece ilk önerisini değiştirebilir.

* İkinci paragraf İSP/PORT Katılma Senedinin 14.Maddesi ile değiştirilmiştir.

Madde 120

Oylama yapıldığında Konseyin her bir üyesi diğer üyelere ancak birini temsil edebilir.

Madde 121

(Bu Madde Birleşme Antlaşmasının 7. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 5 ve 4. Maddeleri:

Madde 5:

Konsey kendi iç tüzüğünü yapar.

Madde 4:

Üye Devletlerin Daimi Temsilcilerinden oluşan bir komite, Konseyin çalışmalarını hazırlamak ve Konseyin kendisine verdiği görevleri yerine getirmekle yükümlüdür.]

Madde 122

Konsey, Komisyonun ortak hedeflere ulaşılabilmesi için yararlı gördüğü bütün incelemeleri yapmasını ve uygun göreceği her türlü öneriyi kendisine sunmasını talep edebilir.

Madde 123

(Bu Madde Birleşme Antlaşmasının 7. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 6.Maddesi:

Konsey, Komisyon Başkanı ve üyelerinin ve Adalet Divanı Başkanının, yargıçlarının, savcılarının ve başkatibinin maaşlarını, tazminatlarını ve emekli maaşlarını nitelikli çoğunlukla tespit eder. Ücret yerine geçen her türlü ödemeyi de aynı çoğunlukla tespit eder.]

Kesim III

Komisyon

Madde 124

Komisyon, ortak pazarın tam olarak işleyişini ve gelişmesini sağlamak amacıyla:

- işbu Antlaşmanın hükümleri ile bu Antlaşma gereğince kurumlar tarafından belirlenen tedbirlerin uygulanmasını sağlar;
- işbu Antlaşmada açıkça öngörülmesi veya Komisyonun gerekli görmesi halinde, işbu Antlaşmada belirtilen konularla ilgili tavsiyelerde bulunur veya görüşler bildirir;
- işbu Antlaşmada öngörülen şartlarda, resen karar alma yetkisine sahip olduğu gibi, Konsey ve Avrupa Parlamentosunca alınan tedbirlerin şekillendirilmesine de katkıda bulunur;
- Konsey tarafından belirlenen kuralların uygulanması için Konseyin kendisine verdiği yetkileri kullanır.

Madde 125

(Bu Madde, Birleşme Antlaşmasının 19. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

(Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 18. Maddesi :

Komisyon her yıl, Avrupa Parlamentosunun oturumunun açılmasından en az bir ay önce Toplulukların faaliyetleri ile ilgili genel bir rapor yayınlar.]

Madde 126

(Bu Madde, Birleşme Antlaşmasının 19. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 10. Maddesi:

1. Komisyon, yeterlilikleri esas alınarak seçilen ve bağım-

sızlıkları şüphe götürmeyen 17 üyeden oluşur.*

Komisyon üyelerinin sayısı, Konsey tarafından oybirliğiyle karar alınarak değiştirilebilir.

Sadece Üye Devlet uyrukluları Komisyon üyesi olabilirler.

Komisyonunda Üye Devletlerin her birinden en az bir uyruklunun bulunması zorunludur, ancak aynı Devlet uyruğunda bulunan üye sayısı ikiden fazla olamaz.

2. Komisyon üyeleri görevlerini Toplulukların genel çıkarları doğrultusunda, tam bir bağımsızlıkla yerine getirirler.

Görevlerinin yerine getirilmesinde, hiçbir hükümet ya da kuruluştan ne talimat isterler, ne de alırlar. Görevleri ile bağdaşmayan her türlü faaliyetten kaçınırlar. Her Üye Devlet, bu kurala uymayı ve görevlerinin ifası sırasında Komisyon üyelerini etkileme yoluna gitmemeyi taahhüt eder.

Komisyon üyeleri görev süreleri boyunca, kazanç karşılığı olsun ya da olmasın başka hiçbir mesleki faaliyette bulunamazlar. Göreve başlarken görevlerinin devamı süresince ve görevleri sona erdikten sonra, görevlerinin gerektirdiği yükümlülüklere riayet etmeyi ve özellikle görevleri sona erdikten sonra, bazı görev ve menfaatlerin kabulüyle ilgili olarak, dürüst ve duyarlı davranmayı resmen taahhüt ederler. Bu yükümlülüklerin ihlali halinde, Konsey veya Komisyonun müracaatı üzerine Adalet Divanı, duruma göre ilgili üyenin 13. Madde* uyarınca resen görevden ayrılmış sayılmasına veya emeklilik hakkından

ya

da

* Birinci paragrafın ilk bendi İSP/PORT Katılma Senedinin 15.Maddesi ile değiştirilmiştir.

onun yerine geçen diğer sosyal haklardan mahrum bırakılmasına karar verebilir.]

Madde 127

(Bu Madde, Birleşme Antlaşmasının 19. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 11. Maddesi:

Komasyon üyeleri, Üye Devlet hükümetlerinin ortak kararıyla atanırlar.

Üyelerin görev süreleri 4 yıldır. Bu süre yenilenebilir.]

Madde 128

(Bu Madde, Birleşme Antlaşmasının 19. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 12. Maddesi:

Normal yenilenme ve ölüm dışında bir Komasyon üyesinin görevi, istifa ettiği veya resen görevden ayrılmış sayıldığı zaman sona erer.

Görev süresinin geri kalan kısmı için ilgilinin yerine atama yapılır. Konsey oybirliğiyle, bu kadroya yeni atama yapılmasına gerek olmadığına karar verebilir.

13. Maddede* belirtilen hükümler uyarınca, resen görevden ayrılmış sayılma durumları dışında, Komasyon üyeleri yerlerine yeni atama yapılincaya kadar görevlerine devam ederler.]

Madde 129

(Bu Madde, Birleşme Antlaşmasının 19. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 13. Maddesi:

Komasyonun herhangi bir üyesinin görevini yerine getirmesi için gerekli şartları artık taşımaması ya da ciddi bir hata yapması halinde, Adalet Divanı, Konsey

veya

* Birleşme Antlaşmasının 13. Maddesi. Bkz. Aşağıdaki 129. Madde

Komisyonun başvurusu üzerine o üyeyi resen görevden ayrılmış sayabilir.]

Madde 130

(Bu Madde, Birleşme Antlaşmasının 19. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 14. Maddesi:

Komisyon Başkanı ve altı Başkan Yardımcısı, Komisyon üyelerinin atanması için öngörülen usule göre üyeleri arasından iki yıllık bir süre için atanırlar. Görev süreleri yenilenebilir. ¹

Konsey, oybirliğiyle karar alarak Başkan Yardımcılarına ilişkin hükümleri değiştirebilir. ²

Komisyonun tamamen yenilenmesi durumu hariç, atamalar, Komisyonun görüşü alındıktan sonra yapılır.

Başkan ve Başkan yardımcılarının görevden ayrılmaları veya ölümleri halinde, görev sürelerinin geri kalan kısmı için yukarıdaki hükümler uyarınca yerlerine atama yapılır.]

Madde 131

(Bu Madde, Birleşme Antlaşmasının 19. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 15 ve 16. Maddeleri:

Madde 15:

Konsey ve Komisyon karşılıklı görüş alışverişinde bulunurlar ve işbirliği yöntemlerini ortak bir kararla düzenlerler.

Madde 16:

Komisyon, kendisinin ve birimlerinin Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu, Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Avrupa Atom Enerjisi Topluluğunu kuran Antlaşmaların ve işbu Antlaşmanın

¹ Birinci paragraf, *YSP/PORT Katılma Senedinin 16.Maddesi ile değiştirilmiştir.*

² İkinci paragraf *anılan Senedin 16.Maddesi ile eklenmiştir.*

hükümlerine uygun olarak çalışmalarını sağlayacak şekilde kendi iç tüzüğünü yapar. Bu tüzüğün yayınlanmasını sağlar.]

Madde 132

(Bu Madde, Birleşme Antlaşmasının 19. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 17. Maddesi:

Komisyon kararları 10. Maddede belirtilen üye sayısının çoğunluğu ile alınır.*

Bir Komisyon toplantısı ancak iç tüzüğünde belirlenen üye sayısı mevcut ise geçerlidir.]

Madde 133**

Madde 134

1. Komisyon nezdinde istişari nitelikli bir Bilimsel ve Teknik Komite kurulmuştur.

Bu Antlaşmada öngörülen hallerde Komitenin görüşünü almak zorunludur. Komisyonun uygun gördüğü bütün durumlarda Komitenin görüşüne başvurulabilir.

2. Komite, Komisyonun görüşü alındıktan sonra Konsey tarafından atanan 33 üyeden oluşur.***

Komite üyeleri kendi adlarına görev yapmak üzere beş yıllık bir süre için atanırlar. Görev süreleri yenilenebilir. Komite üyeleri hiçbir makamın emrine giremezler.

Bilimsel ve Teknik Komite her yıl, kendi üyeleri arasından, başkanı ile başkanlık divanını seçer.

* Birleşme Antlaşmasının 10.Maddesi. Bkz: yukarıdaki 126. Madde.

** Bu Madde Birleşme Antlaşmasının 19.Maddesiyle yürürlükten kaldırılmıştır.

*** İkinci paragrafın 1. bendi, İSP/PORT Katılma Senedinin 23. Maddesiyle değiştirilmiştir.

Madde 135

Komisyon, görevinin yerine getirilmesi açısından gerekli bütün istişarelerde bulunabilir ve her çeşit çalışma grupları kurabilir.

Kesim IV

Adalet Divanı

Madde 136

Adalet Divanı, işbu Antlaşmanın yorum ve uygulanmasında hukuka riayeti sağlar.

Madde 137

Adalet Divanı 13 yargıçtan oluşur.*

Adalet Divanı, genel kurul halinde toplanır. Bununla birlikte, bu amaçla yapılan düzenlemede öngörülen hükümler dahilinde ya bazı hazırlık soruşturmalarını yapmak ya da belli türde bazı davalara bakmak üzere kendi bünyesinde her biri üç veya beş yargıçtan oluşan daireler kurabilir.

Adalet Divanı, Üye Devletlerden veya Topluluk kurumlarından biri tarafından açılan davalara bakmak ve iç tüzüğün Adalet Divanı dairelerine yetki vermediği durumlarda, 177. Madde uyarınca, kendisine gönderilen ön karar gerektiren sorunları karara bağlamak üzere genel kurul halinde toplanır.**

* Birinci paragraf İSP/PORT Katılma Senedinin 17.Maddesi ile değiştirilmiştir.

** Üçüncü paragraf Konseyin 26 Kasım 1974 tarihli kararının 1.Maddesi ile değiştirilmiştir (28 Kasım 1974 tarih ve L 318 sayılı Avrupa Toplulukları Resmi Gazetesi).

Adalet Divanının talebi üzerine Konsey, oybirliğiyle yargıçların sayısını artırabilir ve bu maddenin ikinci ve üçüncü paragrafları ile 139. Maddenin ikinci paragrafında gerekli uyarlamaları yapabilir.

Madde 138

Adalet Divanında altı savcı bulunur.*

Savcı, 136. Madde ile Adalet Divanına verilen görevin ifasına yardımcı olmak için, bu mahkemeye açılan davalara ilişkin gerekçeli mütalaalarını tam bir tarafsızlık ve bağımsızlıkla açık celsede sunmakla görevlidir.

Adalet Divanının talebi üzerine, Konsey oybirliğiyle savcılarının sayısını artırabilir ve 139. Maddenin üçüncü paragrafında gerekli uyarlamaları yapabilir.

Madde 139

Bağımsızlıkları şüphe götürmeyen, kendi ülkelerinde en yüksek adli görevleri yerine getirmek için gerekli şartları haiz ya da herkesçe kabul edilen yeterliliğe sahip hukukçular arasından seçilen yargıç ve savcılar, Üye Devlet Hükümetlerinin ortak kararıyla altı yıllık bir süre için atanırlar.

Yargıçlar üç yılda bir kısmi yenilemeye tabi tutulur. Sırasıyla önce yedi sonra altı yargıç yenilenir.**

* Birinci paragraf, İSP/PORT Katılma Senedinin 18.Maddesi ile değiştirilmiştir.

** İkinci paragraf İSP/PORT Katılma Senedinin 19.Maddesi ile değiştirilmiştir.

Savcılar üç yılda bir kısmi yenilemeye tabi tutulur.

Her defasında üç savcı yenilenir.*

Emekliye ayrılan yargıç ve savcılar yeniden atanabilirler.

Yargıçlar kendi aralarından üç yıllık bir süre için Adalet Divanı Başkanını seçerler. Başkan yeniden seçilebilir.

Madde 140

Adalet Divanı, kendi Başkatibini atar ve statüsünü belirler.

Madde 140 a**

1. Konsey, Adalet Divanının talebi üzerine ve Komisyon ile Avrupa Parlamentosunun görüşünü aldıktan sonra, Divan Statüsü ile belirlenen şartlar dahilinde, sadece hukuki sorunların Adalet Divanı nezdinde temyiz hakkı saklı kalmak kaydıyla, gerçek ve tüzel kişilerce açılan belli nitelikteki davalara veya başvurulara bakmakla yükümlü Adalet Divanına bağlı bir ilk derece mahkemesini oybirliğiyle kurabilir. Bu mahkeme, Üye Devletler veya Topluluğun kurumları tarafından açılan davalara veya 150. Maddeye göre sunulan önkarar gerektiren sorunlara bakmaya yetkili değildir.
2. Konsey, 1. paragrafta belirtilen usule uygun olarak söz konusu mahkemenin oluşum şeklini belirler ve Adalet Divanı Statüsünde gerekli uyarılama ve ek düzenlemeleri yapar. Konsey aksine karar vermedikçe, işbu Antlaşmanın
Adalet Divanına

* Üçüncü paragraf, İSP/PORT Katılma Senedinin 19.Maddesiyle değiştirilmiştir.

** Bu Madde Tek Avrupa Senedinin 26.Maddesiyle eklenmiştir.

- ilişkin hükümleri, özellikle Adalet Divanı Statüsüne ilişkin Protokol hükümleri, bu mahkemeye de uygulanır.
3. Bu mahkemenin üyeleri, bağımsızlıkları şüphe götürmeyen ve adli görevin gerektirdiği ehliyete sahip kişiler arasından seçilirler; bu üyeler, Üye Devletler Hükümetlerinin ortak kararı ile altı yıllık bir süre için atanırlar. Her üç yılda bir kısmi yenileme yapılır. Görev süresi dolan üyeler yeniden atanabilir.
 4. Bu mahkeme, Adalet Divanı ile mutabakata vararak kendi iç tüzüğünü yapar. Bu iç tüzüğün Konseyce oybirliğiyle onaylanması gerekir.

Madde 141

Komisyon, Üye Devletlerden birinin işbu Antlaşma gereğince üzerine düşen yükümlülüklerden birini yerine getirmediği kanısına varırsa bu Devlete kendi görüşlerini sunma imkanı tanıdıktan sonra, bu konuda gerekçeli görüşünü bildirir.

İlgili Devlet, Komisyonun belirlediği süre içinde bu görüşe uygun hareket etmezse Komisyon Adalet Divanına başvurabilir.

Madde 142

Bir Üye Devlet, diğer bir Üye Devletin işbu Antlaşma gereğince üzerine düşen yükümlülüklerinden birini yerine getirmediği kanısına varırsa Adalet Divanına başvurabilir.

Bir Üye Devlet, işbu Antlaşma gereğince üzerine düşen bir yükümlülüğü ihlal ettiği iddiasıyla diğer bir Üye Devlet aleyhine dava açmadan önce Komisyona başvurmak zorundadır.

Komisyon, ilgili Devletlere iddia ve savunmalarını yazılı ve sözlü olarak karşılıklı sunma imkanı verdikten sonra kendi gerekçeli görüşünü bildirir.

Komisyon, başvuru tarihinden itibaren üç ay içinde görüşünü bildirmezse, bu eksiklik Adalet Divanına dava açılmasını engellemez.

Madde 143

Adalet Divanı, bir Üye Devletin işbu Antlaşma gereğince üzerine düşen yükümlülüklerden birini yerine getirmediğini kabul ederse anılan Devlet, Adalet Divanı kararının uygulanması için gereken tedbirleri almak zorundadır.

Madde 144

Adalet Divanı,

- (a) Komisyonca verilen lisans veya alt-lisanslarla ilgili uygun şartları 12. Madde gereğince tespit ettirmeye yönelik başvurular;
- (b) kişi veya teşebbüsler tarafından 89. Madde gereğince Komisyonca kendilerine verilen cezalara karşı yapılan başvurular hakkında sınırsız yargı yetkisine sahiptir.

Madde 145

Komisyon, bir kişi veya teşebbüsün, işbu Antlaşmayı 83. Madde hükümleriyle cezalandırılması mümkün olmayacak şekilde ihlal ettiği kanısına varırsa, bu kişi veya teşebbüsün mensup olduğu Üye Devleti söz konusu ihlali kendi ulusal mevzuatına göre cezalandırmaya davet eder.

İlgili Devlet Komisyonca belirlenen süre içinde bu davetin gereğini yerine getirmezse, Komisyon, söz konusu kişi veya teşebbüsün iddia edilen fiilini tespit ettirmek için Adalet Divanına başvurabilir.

Madde 146

Adalet Divanı, Konsey ve Komisyonun, tavsiye ve görüşler dışındaki kararlarının hukuka uygunluğunu denetler. Bu amaçla bir Üye Devlet Konsey veya Komisyon tarafından yetkisizlik, temel şekil kurallarının ihlali, işbu Antlaşmanın veya onun uygulanmasıyla ilgili herhangi bir hukuk kuralının ihlali veya yetkinin kötüye kullanılması iddiasıyla açılan davalar hakkında karar vermeye yetkilidir.

Her gerçek veya tüzel kişi, muhatabı olduğu kararlara ve diğer bir kişiye yönelik olarak çıkarılmış bir tüzük veya bir karar bile olsa, doğrudan ve kişisel olarak kendisini ilgilendiren kararlara karşı aynı koşullar altında, dava açabilir.

Bu Maddede belirtilen davaların, duruma göre, kararın yayınlanmasını, davacıya tebliğini veya tebliğ edilememesi halinde davacının kararı öğrendiği günü izleyen iki ay içinde açılması gerekir.

Madde 147

Dava haklı görülürse, Adalet Divanı dava konusu yapılan işlemin iptaline karar verir.

Bununla birlikte, tüzüğe ilişkin olarak Adalet Divanı gerekli görürse, iptal edilen tüzüğün etkilerinden hangilerinin kesinleşmiş sayılacağını belirtir.

Madde 148

İşbu Antlaşmanın ihlali halinde Konsey veya Komisyonun karar vermekten çekinmesi durumunda, Üye Devletler ve Topluluğun diğer kurumları bu ihlali tespit ettirmek için Adalet Divanına başvurabilirler.

Bu başvuru ancak, söz konusu kurumun önceden karar vermeye davet edilmiş olması şartıyla kabul edilebilir. İlgili kurum bu daveti izleyen iki ay içinde karar vermezse, müteakip iki ay içinde başvuru yapılabilir.

Gerçek veya tüzel kişi, Topluluğun kurumlarından birini, tavsiye veya görüş dışında herhangi bir işlemi kendisine bildirmemiş olmasından dolayı önceki paragraflarda belirlenen şartlar uyarınca Adalet Divanına şikayet edebilir.

Madde 149

İşlemi iptal edilen veya işleminin işbu Antlaşmaya aykırı olduğu kabul edilen kurum, Adalet Divanı kararının uygulanması için gerekli tedbirleri almakla yükümlüdür.

Bu yükümlülük 188. Maddenin ikinci paragrafının uygulanmasından doğabilecek herhangi bir yükümlülüğü ortadan kaldırmaz.

Madde 150

Adalet Divanı:

- (a) işbu Antlaşmanın yorumu konusunda;
- (b) Topluluğun kurumlarının işlemlerinin geçerliliği ve yorumu konusunda;
- (c) Konsey kararıyla oluşturulan kurumların statülerinde öngörülmesi şartıyla, bu statülerin yorumu konusunda

ön karar verme yetkisine sahiptir.

Böyle bir sorun bir Üye Devlet mahkemesi önünde ileri sürüldüğünde bu mahkeme kendi kararını vermek için konuya ilişkin bir ön karara gerek duyarsa, Adalet Divanından bu konuda karar vermesini talep edebilir.

Böyle bir sorun, iç hukuka göre kararlarına karşı kanun yolu kapalı bulunan ulusal bir mahkemede bakılmakta olan bir davada ileri sürülürse, bu mahkeme Adalet Divanına başvurmakla yükümlüdür.

Madde 151

Adalet Divanı, 188. Maddenin ikinci paragrafında belirtilen zararların tazmini ile ilgili davalara bakma yetkisine sahiptir.

Madde 152

Adalet Divanı, statülerinde belirlenen veya kendilerine uygulanan Personel Rejimi sınırları ve şartları dahilinde Toplulukla memurları arasındaki her tür ihtilafa bakmaya yetkilidir.

Madde 153

Adalet Divanı, Topluluk tarafından veya onun adına yapılan bir kamu hukuku veya özel hukuk sözleşmesindeki herhangi bir tahkim şartı gereğince yargı yetkisine sahiptir.

Madde 154

Adalet Divanı, bir tahkim sözleşmesi gereğince önüne getirilmesi halinde, işbu Antlaşmanın konusuyla bağlantılı olarak Üye Devletler arasında doğan herhangi bir uyuşmazlığı karara bağlamaya yetkilidir.

Madde 155

İşbu Antlaşma ile Adalet Divanına verilen yetkiler saklı kalmak kaydıyla, Topluluğun taraf olduğu uyuşmazlıklar, bu nedenle, ulusal mahkemelerin yargı yetkisi dışında bırakılamaz.

Madde 156

146. Maddenin üçüncü paragrafında öngörülen sürenin bitimine bağlı olmaksızın, Konsey veya Komisyonun bir tüzüğünden kaynaklanan bir uyuşmazlık dolayısıyla taraflardan her biri, Adalet Divanı önünde bu tüzüğün geçersizliğini ileri sürmek için, 146. Maddenin birinci paragrafında öngörülen gerekçelerden yararlanabilir.

Madde 157

İşbu Antlaşmada aksine hüküm bulunmadıkça, Adalet Divanına açılan davaların yürütmeyi durdurucu etkisi yoktur. Bununla birlikte Adalet Divanı, şartların bunu gerektirdiği kanısına varırsa dava konusu yapılan işlem için yürütmeyi durdurma kararı alabilir.

Madde 158

Adalet Divanı, önüne getirilen davalarda, gerekli ihtiyati tedbirlerin alınmasına karar verebilir.

Madde 159

Adalet Divanı kararları 164. Maddede belirlenen şartlar dahilinde icra kabiliyetine sahiptir.

Madde 160

Adalet Divanı Statüsü ayrı bir Protokol ile belirlenir.

Konsey, Adalet Divanının talebi üzerine, Komisyon ile Avrupa Parlamentosunun görüşünü aldıktan sonra, oybirliğiyle, Statünün III. Başlık hükümlerinde değişiklik yapabilir.*

Adalet Divanı kendi iç tüzüğünü yapar. Bu tüzüğün Konseyce oybirliğiyle onaylanması gerekir.

BÖLÜM II**ÇEŞİTLİ KURUMLARA İLİŞKİN ORTAK
HÜKÜMLER****Madde 161**

Konsey veya Komisyon, görevlerini yerine getirmek için işbu Antlaşmanın hükümlerine uygun olarak tüzükler hazırlar, direktifler çıkarır, kararlar alır, tavsiye veya görüşler bildirir.

Tüzükler genel geçerliliğe sahiptir. Bütünüyle bağlayıcıdır ve bütün Üye Devletlerde doğrudan uygulanır.

* İkinci paragraf Tek Avrupa Senedinin 27. Maddesiyle eklenmiştir.

Direktifler, sonuçları itibarıyla her muhatap Üye Devleti bağlar ancak şekil ve yöntem seçimini ulusal makamlara bırakır.

Kararlar, muhatapları için bütünüyle bağlayıcıdır.

Tavsiye ve görüşler bağlayıcı değildir.

Madde 162

Konsey ve Komisyonun tüzük, direktif ve kararları gerekçeli olup, işbu Antlaşmaya göre alınması zorunlu öneri veya görüşler bunlarda belirtilir.

Madde 163

Tüzükler Topluluğun Resmi Gazetesinde yayınlanır. Belirtilen tarihte veya tarih belirtilmemişse, yayınlanmalarını izleyen yirminci günde yürürlüğe girerler.

Direktifler ve kararlar, muhataplarına tebliğ edilirler ve tebliğ ile geçerlilik kazanırlar.

Madde 164

Cebri icra, bu yola başvuru Devlette yürürlükte olan Hukuk Muhakemeleri Usulüne göre yapılır. Kesinleşme şerhi, ilamın doğruluğunun kontrolünden başka bir inceleme yapılmaksızın, her Üye Devlet hükümetinin bu amaçla tayin edip Komisyona, Adalet Divanına ve 18. Madde gereğince kurulan Hakem Kuruluna bildireceği ulusal makam tarafından karara eklenir.

İlgili, kendi talebi üzerine, bu işlemler tamamlandıktan sonra, ulusal mevzuata göre yetkili makama doğrudan başvurarak cebri icra takibine geçebilir.

Cebri icra takibi, ancak Adalet Divanı kararıyla durdurulabilir. Bununla birlikte, icra tedbirlerinin hukuka uygunluğunun denetimi ilgili ülke mahkemelerinin yetkisindedir.

BÖLÜM III

EKONOMİK VE SOSYAL KOMİTE

Madde 165

İstişari nitelikli bir Ekonomik ve Sosyal Komite kurulur.

Bu Komite, çeşitli ekonomik ve sosyal faaliyet kesimlerinin temsilcilerinden oluşur.

Madde 166

Komite üyelerinin sayısı aşağıdaki gibidir:

Belçika	12
Danimarka	9
Almanya	24
Yunanistan	12
İspanya	21
Fransa	24
İrlanda	9
İtalya	24
Lüksemburg	6
Hollanda	12
Portekiz	12
Birleşik Krallık	24 *

* Birinci paragraf İSP/PORT Katılma Senedinin 21.Maddesi ile değiştirilmiştir.

Komite üyeleri, Konsey tarafından oybirliğiyle dört yıllık bir süre için atanırlar. Görev süreleri yenilenebilir.

Komite üyeleri kendi adlarına hareket etmek üzere atanırlar ve hiçbir makamın emrine girmezler.

Madde 167

1. Komite üyelerinin atanması amacıyla, her Üye Devlet, kendi uyruklarına tahsis edilen temsilci sayısının iki katı kadar aday içeren bir listeyi Konseye gönderir.

Komitenin teşekkülünde, çeşitli ekonomik ve sosyal kesimlerin uygun bir şekilde temsil edilmesinin sağlanması gereği dikkate alınır.

2. Konsey, Komisyona danışır. Topluluğun faaliyetleri ile ilgili çeşitli ekonomik ve sosyal sektörleri temsil eden Avrupa kuruluşlarının görüşlerini alabilir.

Madde 168

Komite, başkanını ve başkanlık divanını kendi üyeleri arasından iki yıllık bir süre için seçer.

Komite, kendi iç tüzüğünü yapar ve Konseye sunar. Konsey bu iç tüzüğü oybirliğiyle onaylar.

Komite, Konsey ve Komisyonun talebi üzerine başkan tarafından toplantıya çağrılır.

Madde 169

Komite ihtisas şubelerine ayrılabilir.

İhtisas grupları faaliyetlerini, Komitenin genel yetkileri çerçevesinde yürütür. Komiteden bağımsız olarak ihtisas gruplarına danışılmaz.

Komite bünyesinde ayrıca Komiteye sunulmak üzere belirli alanlarda veya sorunlar üzerinde, görüş taslakları hazırlamakla görevli alt komiteler de kurulabilir.

İhtisas grupları ile alt-komitelerin oluşum şekli, yetki ve sorumlulukları iç tüzükte belirlenir.

Madde 170

İşbu Antlaşmada öngörülen durumlarda, Konsey veya Komisyonun Komiteye danışması zorunludur. Bu kurumlar, uygun gördükleri her durumda Komiteye danışabilirler.

Konsey veya Komisyon gerekli görürse, Komiteye görüşünü bildirmesi için bir süre tanır; bu süre, başkana bu amaçla tebligatın yapıldığı tarihten başlamak üzere on günden az olamaz. Tanınan sürenin bitimine kadar görüşün bildirilmemesi müteakip faaliyetleri engellemez.

Komitenin ve ihtisas grubunun görüşleri ve görüşmelerle ilgili tutanak Komisyona ve Konseye gönderilir.

BAŞLIK DÖRT

Mali Hükümler

Madde 171

1. Ajans ile Ortak Teşebbüslerin varidat ve harcamaları dışında, Topluluğun bütün gelir ve giderleri, her mali yıl için tahmini olarak belirlenir ve gerek işletme bütçesine, gerekse araştırma ve yatırım bütçesine kaydolunur.

Her bütçe, gelir ve giderleri bakımından denk olmalıdır.

2. Ticari esaslara göre faaliyette bulunan Ajansın gelir ve giderleri özel bir hesapta gösterilir.

Bu gelir ve giderlerin tahmin, uygulama ve denetim şartları, Ajansın statüsü de gerektiği şekilde göz önünde bulundurularak 183. Madde gereğince çıkarılan mali tüzüklerle belirlenir.

3. Ortak Teşebbüslerin her mali yıla ilişkin gelir ve gider tahminleriyle işletme hesapları ve bilançoları, bu teşebbüslerin statülerinde belirtilen şartlar uyarınca Komisyona, Konseye ve Avrupa Parlamentosuna gönderilir.

Madde 172

1. Hizmet bütçesinin gelirleri, diğer gelirlerin yanı sıra Üye Devletlerin aşağıdaki katılım paylarına göre belirlenen mali katkılarından oluşur.

Belçika	7.9
Almanya	28
Fransa	28
İtalya	28
Lüksemburg	0.2
Hollanda	7.9

2. Araştırma ve yatırım bütçesinin gelirleri diğer muhtemel kaynakların yanı sıra, Üye Devletlerin aşağıdaki katılım paylarına göre belirlenen mali katkılarından oluşur:

Belçika	9.9
Almanya	30
Fransa	30
İtalya	23
Lüksemburg	0.2
Hollanda	6.9

3. Konsey, oybirliğiyle karar alarak katılım paylarında değişiklik yapabilir.
4. Araştırma ve yatırımların finansmanına yönelik borçlanmalar, 117. Maddenin 5. paragrafında öngörülen ilkeler uyarınca, Konsey tarafından belirlenecek şartlara göre yapılır.

Topluluk, bir Üye Devletin sermaye piyasasında menkul kıymet ihracı yoluyla borçlanmaya ilişkin yasal hükümler çerçevesinde veya bu Üye Devlette bu tür yasal düzenlemelerin bulunmaması halinde, Komisyonca öngörülen borçlanma konusunda bu Üye Devletle Komisyonun görüşüp anlaşmaları şartıyla kredi alabilir.

Üye Devletin yetkili makamları onay vermeyi, ancak bu Devletin sermaye piyasasında ciddi sorunların ortaya çıkmasından endişe etmeleri halinde reddedebilir.

Madde 173

Üye Devletlerin 172. Maddede öngörülen mali katkılarının yerine, kısmen veya tamamen Topluluğun Üye Devletlerden aldığı vergiler konulabilir.

Bu amaçla, Komisyon Konseye, bu vergilerin tarhı, oranının tespit şeklini ve tahsil usulleri ile ilgili öneriler sunar.

Konsey, Avrupa Parlamentosunun bu önerilerle ilgili görüşünü aldıktan sonra, uygun hükümleri oybirliğiyle belirler ve Üye Devletlere, bunları kendi anayasal kurallarına göre kabul etmelerini tavsiye eder.

Madde 174

1. Hizmet bütçesinde yer alan giderler özellikle:

(a) yönetim giderleri;

(b) güvenlik kontrolü ve sağlığın korunmasıyla ilgili harcamaları,

kapsar.

2. Araştırma ve yatırım bütçesinde yer alan giderler özellikle:

(a) Topluluğun araştırma programının uygulanmasıyla ilgili harcamaları;

(b) gerektiğinde Ajansın sermayesine ve yatırım harcamalarına katılımı;

(c) eğitim kurumlarının donatımı ile ilgili harcamaları;

(d) gerektiğinde Ortak Teşebbüslere ve bazı ortak faaliyetlere katılımı,

kapsar.

Madde 175

183. Madde uyarınca yapılacak yasal düzenlemelerde aksine hüküm bulunmadıkça hizmet bütçesinde kayıtlı giderlere ilişkin olarak bir mali yıl için harcama yetkisi verilir.

183. Maddeye uygun olarak belirlenecek şartlar dahilinde, personel giderleri hariç, bütçe dönemi sonuna kadar kullanılmamış

olan ödenekler, ancak bir sonraki bütçe yılına aktarılabilir.

Ödenekler, giderlerin türleri ve tahsis amaçlarına göre özel bölümlere ayrılır ve gerektiğinde bu bölümler de 183. Madde uyarınca yapılacak yasal düzenlemelere uygun olarak altbölümlere ayrılır.

Avrupa Parlamentosu, Konsey, Komisyon ve Adalet Divanının giderleri, bazı ortak gider kalemleri için yapılan özel düzenlemeler saklı kalmak kaydıyla, bütçede ayrı bölümler halinde gösterilir.

Madde 176

1. Program ve harcamalarla ilgili olarak Konseyce oybirliğiyle alınması gereken kararlardan doğan sınırlamalar saklı kalmak kaydıyla araştırma ve yatırım harcamalarına ayrılan ödenekler:

(a) kendi başına bir kalem oluşturan ve tutarlı bir bütün meydana getiren bir harcama dilimini karşılamak üzere ayrılan taahhüt ödeneklerini;

(b) bendi gereğince akdedilen taahhütlerin karşılanması için her yıl yapılabilecek azami harcama için gerekli tahsisat ödemelerini,

kapsar,

2. Taahhüt ve ödeme programı Komisyon tarafından önerilen ilgili bütçe tasarısının ekinde gösterilir.

3. Araştırma ve yatırım harcamalarına ilişkin ödenekler, türleriyle tahsis amaçlarına göre özel bölümlere ayrılır ve gerektiğinde 183. Madde uyarınca yapılacak yasal düzenlemelere uygun olarak alt bölümlere ayrılır.

4. Kullanılmayan ödenekler, Konseyce aksine karar alınmadıkça, Komisyonun kararıyla ertesi bütçe yılına devredilir.

Madde 177*

1. Mali yıl 1 Ocakta başlar ve 31 Aralıkta sona erer.
2. Topluluğun kurumlarından her biri, 1 Temmuzdan önce gider tahminlerini yapar. Komisyon, bu tahminleri bir bütçe ön tasarısında birleştirir. Bu tasarıya farklı tahminleri içerebilen görüşünü ekler.

Bu bütçe ön tasarısı, gelir ve giderlerin birer tahminini içerir.

3. Komisyon, bütçe ön tasarısını en geç uygulanacağı yıldan önceki yılın Eylül ayının birinci günü Konseye sunar.

Konsey, bu bütçe ön tasarısında değişiklik yapmak istediğinde Komisyona ve gerektiğinde diğer ilgili kurumlara danışır.

Konsey, nitelikli çoğunlukla karar alarak, bütçe tasarısını hazırlar ve Avrupa Parlamentosuna gönderir.

4. Bütçe tasarısının en geç bütçenin uygulanacağı yıldan önceki yılın Ekim ayının beşinci günü Avrupa Parlamentosuna sunulması gerekir.

* Bu Madde Bazı Mali Hükümleri Değiştiren Antlaşmanın 20.Maddesi ile değiştirilmiştir.

Avrupa Parlamentosu, üye tam sayısının çoğunluğu ile bütçe tasarısını değiştirmek ve kullanılan oyların mutlak çoğunluğu ile işbu Antlaşmadan veya bu Antlaşma gereğince alınan kararlardan zorunlu olarak doğan harcamalar konusunda tasarıda değişiklikler yapılmasını Konseye teklif etmek hakkına sahiptir.

Avrupa Parlamentosu, kendisine sunulmasını izleyen 45 gün içinde bütçe tasarısını onaylarsa bütçe kesin olarak kabul edilmiş olur. Bu süre içinde, Avrupa Parlamentosu bütçe tasarısını değiştirmez veya bu tasarıda değişiklik yapılmasını teklif etmezse, bütçe kesin olarak kabul edilmiş sayılır.

Avrupa Parlamentosu bu süre içinde bütçeyi değiştirir veya değişiklik yapılmasını teklif ederse, bütçe tasarısı yapılan veya teklif edilen değişikliklerle birlikte Konseye gönderilir.

5. Konsey, bütçe tasarısını Komisyonla ve gerektiğinde diğer ilgili kurumlarla müzakere ettikten sonra, aşağıdaki şartlar dahilinde karar verir:

(a) Konsey, Avrupa Parlamentosu tarafından yapılan değişikliklerin her birini nitelikli çoğunlukla karar alarak değiştirebilir;

(b) değişiklik teklifleriyle ilgili olarak:

- Avrupa Parlamentosu tarafından önerilen bir değişikliğin herhangi bir kurumun toplam giderlerini artırıcı bir etkisinin olmadığı durumlarda, özellikle de önerilen değişikliğin sebep olabileceği gider artışının harcamalarda uygun bir indirim yapılmasını öngören bir veya daha çok değişiklik teklifiyle açık olarak telafi edilebileceği durumlarda, Konsey bu değişiklik teklifini nitelikli çoğunlukla reddedebilir. Bir red kararı alınmaması halinde değişiklik teklifi kabul edilmiş olur.
- Avrupa Parlamentosu tarafından önerilen bir değişiklik bir kurumun toplam giderlerini artırıcı etki yapacaksa, Konsey, bu değişiklik teklifini nitelikli çoğunlukla karar alarak kabul

edebilir. Kabul kararı alınmaması halinde değişiklik önerisi reddedilmiş olur.

- Yukarıdaki iki bentten birinin hükümleri uyarınca, Konseyin bir değişiklik teklifini reddetmesi durumunda, Konsey nitelikli çoğunlukla bütçe tasarısında gösterilen miktarı ya kabul edebilir ya da başka bir miktar tespit edebilir.

Bütçe tasarısı, Konsey tarafından kabul edilen değişiklik tekliflerine esas alınarak değiştirilir.

Konsey, bütçe tasarısının kendisine gönderilmesini takibenden 15 gün içinde, Avrupa Parlamentosu tarafından yapılan değişikliklerin hiç birini değiştirmeyip de onun tarafından yapılan değişiklik tekliflerini benimserse, bütçe kesin olarak kabul edilmiş olur. Konsey, değişikliklerden hiç birini değiştirmediyini ve değişiklik tekliflerinin kabul edildiğini Avrupa Parlamentosuna bildirir.

Konsey, bu süre içinde, Avrupa Parlamentosu tarafından yapılan değişikliklerin bir veya bir çoğunu değiştirir yahut onun tarafından getirilen değişiklik tekliflerini reddeder ya da değiştirirse, bütçe tasarısı değiştirilmiş haliyle tekrar Avrupa Parlamentosuna gönderilir. Konsey, müzakerelerinin sonucunu Avrupa Parlamentosuna bildirir.

6. Değişiklik teklifleriyle ilgili kararlar daha önce kendisine bildirilen Avrupa Parlamentosu, bütçe tasarısının gönderilmesini izleyen 15 gün içinde üye tam sayısının çoğunluğu ve kullanılan oyların beşte üçü ile karar alarak, kendi yaptığı değişiklikler üzerinde Konseyce yapılan değişikliklerde tadilat yapabilir veya Konseyin yaptığı değişiklikleri reddedebilir ve buna göre bütçeyi kabul eder. Bu süre içinde Avrupa Parlamentosu karar vermezse, bütçe kesin olarak kabul edilmiş sayılır.
7. Bu Maddede öngörülen işlemler tamamlandığında, Avrupa Parlamentosu Başkanı bütçenin kesin olarak kabul edildiğini ilan eder.

8. Bununla birlikte, eğer önemli gerekçeler mevcutsa Avrupa Parlamentosu üye tam sayısının çoğunluğu ve kullanılan oyların üçte ikisiyle karar alarak, bütçe tasarısını reddedebilir ve kendisine yeni bir tasarımın sunulmasını isteyebilir.
9. İşbu Antlaşmadan veya bu Antlaşma gereğince alınan kararlardan zorunlu olarak doğan giderler dışındaki giderlerin tamamı için, her yıl, cari yılın aynı mahiyetteki giderleri göz önünde bulundurularak, azami bir artış oranı tespit edilir.

Komisyon, Ekonomik Politika Komitesinin görüşünü aldıktan sonra,

- Topluluk içinde gayri safi milli hasıla hacmindeki değişmeye;
- Üye Devletlerin bütçelerinde meydana gelen ortalama değişikliğe ve;
- bir önceki bütçe yılında hayat pahalılığında meydana gelen değişime göre bu azami oranı belirler.

Azami oran 1 Mayıs'tan önce Topluluğun bütün kurumlarına bildirilir. Topluluk kurumları bu paragrafın dördüncü ve beşinci bentlerindeki hükümler saklı kalmak kaydıyla, bütçe işlemleri süresince bu orana riayet etmek zorundadır.

İşbu Antlaşmadan veya bu Antlaşma gereğince alınan kararlardan zorunlu olarak doğan giderler dışındaki giderler için Konseyce hazırlanan bütçe tasarısında yer alan gerçek artış oranı azami oranın yarısından fazla ise, Avrupa Parlamentosu değişiklik yapma hakkını kullanarak sözü edilen giderlerin toplam miktarını, azami oranın yarısını aşmayacak şekilde artırabilir.

Avrupa Parlamentosu, Konsey veya Komisyon, Toplulukların faaliyetlerinin bu paragrafta öngörülen usule göre belirlenen oranın aşılmasını gerektirdiği kanısına varırsa, nitelikli

çoğunlukla karar alan Konsey ile üye tam sayısının çoğunluğu ve kullanılan oyların beşte üçüyle karar alan Avrupa Parlamentosu arasında varılacak mutabakatla yeni bir oran tespit edilebilir.

10. Her kurum, bu maddeyle kendisine verilen yetkileri, özellikle Toplulukların öz kaynakları ile gelir ve giderlerin denkliği konusunda, işbu Antlaşma hükümlerine ve bu Antlaşma gereğince alınan kararlara uygun olarak kullanır.

Madde 178*

Bütçe döneminin başında bütçe henüz oylanmamışsa harcamalar, bir önceki bütçe yılında her bölüm veya alt bölüm için verilen ödeneklerin on ikide birini aşmaması kaydıyla, 183. Madde uyarınca çıkarılan tüzük hükümlerine göre aylık olarak yapılabilir; ancak bu uygulama ile Komisyonun emrine verilen ödenekler, hazırlanmakta olan bütçe tasarısında öngörülen ödeneklerin on ikide birinden yüksek olamaz.

Konsey, birinci bentte belirlenen diğer şartlara uyulması kaydıyla, on ikide bir oranını aşan harcamalara nitelikli çoğunlukla izin verebilir.

İşbu Antlaşmadan veya bu Antlaşma gereğince alınan kararlardan zorunlu olarak doğan harcamalar dışındaki harcamalarla ilgili olması halinde karar Konseyce derhal Avrupa Parlamentosuna bildirilir; Avrupa Parlamentosu otuz gün içinde, üye tam sayısının çoğunluğu ve kullanılan oyların beşte üçüyle, bu harcamaların birinci paragrafta belirtilen on ikide bir

* Bu Madde, Bazı Mali Hükümleri Değiştiren Antlaşmanın 21. Maddesi ile değiştirilmiştir.

oranını aşan kısmı ile ilgili olarak farklı bir karar alabilir. Konsey kararının bu bölümü Avrupa Parlamentosu kendi kararını alıncaya kadar ertelenir. Yukarıda belirtilen süre içinde Avrupa Parlamentosu Konsey kararından farklı bir karar almazsa, Konseyin kararı kesinleşmiş sayılır.

İkinci ve üçüncü bentlerde sözü edilen kararlarda, bu maddenin uygulanmasını sağlayacak kaynaklara ilişkin gerekli düzenlemeler belirtilir.

Madde 179

Komisyon, 183. Madde uyarınca çıkarılan tüzük hükümlerine uygun olarak, kendi sorumluluğu altında ve tahsis edilen ödeneklerle sınırlı olarak bütçeyi uygular.

Her kurumun kendi harcamalarını yaparken uyacağı ayrıntılı kurallar tüzüklerde belirtilir.

Komisyon, 183. Madde gereğince çıkarılan tüzükte belirlenen sınırlar ve şartlar dahilinde, bütçe içinde ya bölümden bölüme ya da alt bölümden alt bölüme ödenek aktarmaları yapabilir.

Madde 179 a*

Komisyon, bütçenin uygulanmasına ilişkin olarak, bir önceki bütçe yılının hesaplarını her yıl Konseye ve Avrupa

* Bu Madde, Bazı Mali Hükümleri Değiştiren Antlaşmanın 22.Maddesi ile eklenmiştir.

Parlamentosuna sunar. Komisyon ayrıca, Topluluğun aktif ve pasifini gösteren mali bilançosunu da Konseye ve Avrupa Parlamentosuna gönderir.

Madde 180*

1. Bu vesile ile bir Sayıştay kurulur.
2. Sayıştay 12 üyeden oluşur.**
3. Sayıştay üyeleri, kendi ülkelerinde dış denetim kuruluşlarında çalışan veya çalışmış olan, ya da bu işin gerektirdiği özel ehliyete sahip olan ve bağımsızlıkları şüphe götürmeyen kişiler arasından seçilir.
4. Sayıştay üyeleri, Avrupa Parlamentosunun görüşü alındıktan sonra Konsey tarafından, oybirliğiyle altı yıllık bir süre için atanır.

Bununla birlikte, ilk atamalar yapılırken Sayıştay'ın kura ile tespit edilen dört üyesi sadece dört yıllık bir süre için atanır.

Sayıştay üyeleri tekrar atanabilirler.

Sayıştay üyeleri, kendi aralarından üç yıllık bir süre için Sayıştay başkanını seçer. Başkan yeniden seçilebilir.

5. Sayıştay üyeleri görevlerini, Topluluğun genel çıkarları doğrultusunda, tam bir bağımsızlıkla yerine getirirler.

Görevlerinin yerine getirilmesinde hiçbir hükümet ya da

* 2.paragraf hariç bu Madde, Bazı Mali Hükümleri Değiştiren Antlaşmanın 23.Maddesi ile eklenmiştir.

** 2.paragraf ISP/PORT Katılma Senedinin 20.Maddesi ile değiştirilmiştir.

kuruluştan ne talimat isterler, ne de alırlar. Görevleri ile bağdaşmayan her türlü faaliyetten kaçınırlar.

6. Sayıştay üyeleri, görev süreleri boyunca ücretli veya ücretsiz, başka hiçbir mesleki faaliyette bulunamazlar. Göreve başlarken görevlerinin devamı süresince ve görevleri sona erdikten sonra görevlerinin gerektirdiği yükümlülüklerle riayet etmeyi ve özellikle görevleri sona erdikten sonra bazı görev ve menfaatlerin kabulüyle ilgili olarak dürüst ve hassas davranmayı taahhüt ederler.
7. Normal yenilenme ve ölüm dışında, bir Sayıştay üyesinin görevi, istifa ettiği veya 8. paragraf hükümleri gereğince Adalet Divanı tarafından resen görevden ayrılmış sayıldığı zaman sona erer.

Görev süresinin geri kalan kısmı için ilgilinin yerine atama yapılır.

Resen görevden ayrılmış sayılma durumları dışında, Sayıştay üyeleri 8. paragraf hükümleri gereğince yerlerine yeni atama yapılmıyca kadar görevlerine devam ederler.

8. Sayıştayın talebi üzerine görevinin gerektirdiği koşulları artık taşımadığı veya sorumluluklarını yerine getiremediği Adalet Divanı tarafından tespit edilmedikçe, bir Sayıştay üyesi görevinden alınamaz ve emeklilik hakkından ya da onun yerine geçen hiç bir tazminattan yoksun bırakılamaz.
9. Konsey, Sayıştay başkan ve üyelerinin çalışma koşullarını ve özellikle maaşlarını, tazminatlarını ve emekli aylıklarını nitelikli çoğunlukla karar alarak tespit eder. Ücret yerine geçen her türlü ödemeyi de aynı çoğunlukla belirler.
10. Avrupa Topluluklarının, Adalet Divanı yargıçlarına uygulanan İmtiyaz ve Dokunulmazlıklara İlişkin Protokol hükümleri Sayıştay üyelerine de uygulanır.

Madde 180 a*

1. Sayıştay, Topluluğun bütün gelir ve gider hesaplarını denetler. Sayıştay aynı şekilde, kuruluş metinlerinde denetimi engelleyen bir hüküm bulunmadıkça, Toplulukça kurulan bütün kurumların gelir ve gider hesaplarını denetler.
2. Sayıştay, bütün gelir ve giderlerin hukuka ve usule uygunluğunu ve mali yönetimin etkin bir şekilde işleyip işlemediğini denetler.

Gelirlerin denetimi, tahakkuk eden gelirlerle Topluluğa fiilen ödenen gelirlerin karşılıklı incelenmesi esasına göre yapılır.

Giderlerin denetimi, taahhüt edilen miktarlar ile fiilen ödenen miktarların karşılıklı incelenmesi esasına göre yapılır.

Bu denetimler, ilgili bütçe yılı hesaplarının kapatılmasından önce yapılabilir.

3. Denetim, belgeler üzerinde ve gerekirse, Topluluğun kurumları nezdinde ve Üye Devletlerde yerinde denetim şeklinde yapılır. Üye Devletlerde kontrol, ulusal mali denetim kuruluşlarıyla veya bu kuruluşların gerekli yetkiye sahip olmamaları halinde yetkili devlet daireleriyle işbirliği halinde yapılır. Bu kuruluş veya daireler, denetime katılmak isterlerse bunu Sayıştay'a bildirirler.

Topluluğun kurumları ve ulusal mali denetim kuruluşları veya bu kuruluşların gerekli yetkiye sahip olmadığı durumlarda yetkili devlet daireleri, görevini yerine getirmesi için gerekli her tür belge veya bilgiyi Sayıştay'a verirler.

* Bu Madde, Bazı Mali Hükümleri Değiştiren Antlaşmanın 24.Maddesi ile eklenmiştir.

4. Sayıştay, her bütçe yılının kapanmasından sonra yıllık bir rapor hazırlar. Bu rapor, Topluğun kurumlarına gönderilir ve bu kurumların Sayıştay'ın gözlemleri hakkındaki cevapları ile birlikte, Avrupa Toplulukları Resmi Gazetesinde yayınlanır.

Sayıştay ayrıca, istediği zaman belirli konulardaki gözlemlerini açıklayabilir ve Topluluk kurumlarından birinin talebi üzerine görüş bildirebilir.

Sayıştay, yıllık raporlarını veya görüşlerini üyelerinin çoğunluğu ile kabul eder.

Sayıştay, bütçe uygulamasının denetimi ile ilgili yetkilerinin kullanılmasında Avrupa Parlamentosuna ve Konseye yardım eder.

Madde 180 b*

Avrupa Parlamentosu, Konseyin nitelikli çoğunlukla alacağı bir tavsiye kararı üzerine bütçenin uygulanması konusunda Komisyonu ibra eder. Bu amaçla, sırasıyla Konsey ve Avrupa Parlamentosu, 179a Maddesinde belirtilen hesaplarla mali bilanço ve denetime tabi tutulan kurumların Sayıştay'ın gözlemleri hakkındaki cevapları ile birlikte Sayıştay'ın yıllık raporunu inceler.

Madde 181

171. Maddenin 1 ve 2. paragraflarında öngörülen bütçeler ve özel hesap
183. Madde gereğince çıkarılan tüzük hükümlerine göre belirlenen hesap birimi cinsinden düzenlenir.

* Bu Madde, Bazı Mali Hükümleri Değiştiren Antlaşmanın 25.Maddesi ile eklenmiştir.

172. Maddede öngörülen mali katkılar, Üye Devletler tarafından, kendi ulusal para birimleriyle Topluluğun emrine verilir.

Bu katkıların henüz kullanılmamış olan kısmı, Üye Devletlerin hazinelerine veya onlar tarafından gösterilen kuruluşlara yatırılır. Bu bakiyeler, yatırılmış olarak kaldıkları sürece, birinci paragrafta belirtilen hesap birimine göre, yatırıldıkları günkü pariteye tekabül eden değeri korurlar.

Bu bakiyeler, Komisyon ile ilgili Üye Devlet arasında yapılacak anlaşmaların şartlarına uygun olarak yatırım şeklinde kullanılabilir.

Madde 182

1. Komisyon, ilgili Üye Devletlerin yetkili makamlarına haber vermek kaydıyla, bir Üye Devlet parası cinsinden sahip olduğu paraları, belirlenen amaçlarda kullanılmaları için gerekli olduğu ölçüde diğer bir Devletin parasına çevirebilir. Komisyon, ihtiyaç duyduğu para cinsinden nakde veya derhal paraya çevrilebilir değerlere sahip olduğu ölçüde bu tür transferlere başvurmaktan kaçınır.
2. Komisyon, Üye Devletlerin her biriyle, ilgili Üye Devletin göstereceği yetkili makam aracılığıyla ilişki kurar. Mali işlemlerin yürütülmesinde, ilgili Üye Devletin emisyon bankasına ya da bu devletçe uygun görülen diğer bir mali kuruluşa başvurur.
3. Toplulukça üçüncü ülkelerin paralarıyla yapılacak harcamalarla ilgili olarak Komisyon, bütçeler kesin olarak kabul edilmeden önce, değişik paralar cinsinden gerçekleştirilecek gelir ve giderleri gösteren bir programı Konseye sunar.

Bu program, Konseyce nitelikli çoğunlukla onaylanır ve bütçe yılı içinde, aynı usul ile değiştirilebilir.

4. Üye Devletler, 3. paragrafta öngörülen programda yer alan harcamaların yapılması için gerekli üçüncü ülke dövizlerini 172. Maddede belirtilen katılım oranlarına göre, Komisyona vermekle yükümlüdür. Komisyonca toplanan üçüncü ülke dövizleri Üye Devletlere yine aynı katılım oranlarına göre transfer edilir.
5. Komisyon, üçüncü ülkelerden borçlanarak sağladığı dövizleri serbestçe kullanabilir.
6. Konsey, Komisyonun önerisi üzerine, oybirliği ile yukarıdaki paragraflarda öngörülen kambiyo rejiminin Ajans ve Ortak Teşebbüslere kısmen veya tamamen uygulanacağına karar verebileceği gibi, gereğinde bu rejimi söz konusu kuruluşların faaliyetlerinin gereklerine göre uyarlayabilir.

Madde 183*

Konsey, Komisyonun teklifi üzerine, Avrupa Parlamentosuna danıştıktan ve Sayıştay'ın görüşünü aldıktan sonra oybirliği ile;

- (a) özellikle bütçenin hazırlanması ve uygulanması ile hesapların verilmesi ve denetlenmesine ilişkin esasları gösteren Mali Tüzükleri çıkarır;
- (b) Toplulukların, öz kaynak rejiminde öngörülen bütçe gelirlerinin, Komisyonun emrine verilmesiyle ilgili usul ve

* Bu Madde, Bazı Mali Hükümleri Değiştiren Antlaşmanın 26. Madde si ile değiştirilmiştir.

esasları belirler ve gerektiğinde nakit ihtiyaçlarını karşılamak için başvurulacak tedbirleri tespit eder;

(c) ita amirleri ile saymanların sorumluluklarına ve denetimine ilişkin kuralları belirler.

BAŞLIK BEŞ

Genel hükümler

Madde 184

Topluluk tüzel kişiliğe sahiptir.

Madde 185

Topluluk, Üye Devletlerin her birinde, o ülkelerin yasalarınca tüzel kişilere tanınan en geniş haklara sahiptir; özellikle de, taşınır ve taşınmaz mallar edinebilir, devredebilir ve davada taraf olabilir. Topluluk, bu tür hakların kullanımında Komisyon tarafından temsil edilir.

Madde 186

(Bu Madde, Birleşme Antlaşmasının 24. Maddesinin 2. Paragrafı ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının 24. Maddesinin 1. paragrafı:

1. Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğunun, Avrupa Ekonomik Topluluğunun ve Avrupa Atom Enerjisi Topluluğunun memurları ve diğer görevlileri, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihte, Avrupa Topluluklarının memurları ve diğer görevlileri olur ve bu Toplulukların tek elden yönetimine girerler.

Konsey, Komisyonun önerisi üzerine ve diğer ilgili kuruluşların görüşünü aldıktan sonra nitelikli çoğunlukla Avrupa Toplulukları memurlarının statüsünü ve bu Toplulukla-

rın diğer görevlilerine uygulanacak çalışma koşullarını belirler.]

Madde 187

İşbu Antlaşmanın hükümlerine uygun olarak Konseyce belirlenen sınırlar ve şartlar dahilinde Komisyon, görevlerini yerine getirmesi için gerekli her tür bilgiyi toplayabilir ve her tür incelemeyi yapabilir.

Madde 188

Topluluğun sözleşmelerden doğan sorumluluğu, söz konusu sözleşmeye uygulanan kanuna tabidir.

Sözleşme dışı sorumluluğa ilişkin olarak, Topluluk, kendi kurumlarının veya memurlarının görevlerini yerine getirirken neden oldukları zararları Üye Devletlerin ortak genel hukuk prensiplerine göre gidermekle yükümlüdür.

Görevlilerin Topluluğa karşı kişisel sorumlulukları kendi statülerinde veya onlara uygulanacak Personel Rejiminde yer alan hükümlerle düzenlenir.

Madde 189

Topluluk kurumlarının merkezi, Üye Devlet hükümetlerinin ortak kararı ile belirlenir.

Madde 190

Adalet Divanı iç tüzüğünde yer alan hükümler saklı kalmak kaydıyla, Topluluk kurumlarınca kullanılacak dillere ilişkin ilkeler Konsey tarafından oybirliği ile belirlenir.

Madde 191

(Bu Madde, Birleşme Antlaşmasının 28. Maddesinin ikinci paragrafı ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının 28. Maddesinin birinci paragrafı:

Avrupa Toplulukları, Üye Devletlerin topraklarında İşbu Antlaşmaya ekli Protokolde belirlenen koşullar dahilinde görevlerini yerine getirebilmeleri için gerekli ayrıcalık ve dokunulmazlıklardan yararlanırlar. Aynı durum Avrupa Yatırım Bankasına da uygulanır.]

Madde 192

Üye Devletler işbu Antlaşmadan veya Topluluk kurumlarının kararlarından doğan yükümlülüklerin yerine getirilmesini sağlamak üzere gerekli bütün genel veya özel tedbirleri alır. Üye Devletler, Topluluğun görevlerini yerine getirmesini kolaylaştırır.

Üye Devletler, işbu Antlaşmanın hedeflerinin gerçekleşmesini tehlikeye düşürecek her tür önlemi almaktan kaçınırlar.

Madde 193

Üye Devletler, işbu Antlaşmanın yorumuna veya uygulanmasına ilişkin bir uyuşmazlığı çözmek için, işbu Antlaşmada öngörülenler dışında herhangi bir çözüm yoluna başvurmamayı taahhüt ederler.

Madde 194

1. Topluluk Kurumlarının ve Komitelerinin üyeleri, Topluluğun memur ve görevlileri veya görevlerinden dolayı ya da Topluluğun kurumları veya tesisleriyle veya Ortak Teşebbüslerle resmi veya özel ilişkilerinden dolayı, bir Üye Devlet veya Topluluğun bir kurumunca konulan hükümler gereğince gizli tutulması zorunlu olay, haber, bilgi, belge veya konular hakkında haberdar olmak veya edilmek durumunda olan diğer bütün kişiler, bu görevleri veya ilişkileri sona erdikten sonra bile onları yetkili olmayan kişilere ve kamuoyuna açıklamaktan kaçınmakla yükümlüdür.

Bu yükümlülüğün her ihlali, her Üye Devlet tarafından esas ve yetki bakımından, Devlet güvenliğine zarar verme veya mesleki sırrın açıklanması olarak görülür. İlgili her Üye Devletin veya Komisyonun talebi üzerine böyle bir ihlalin faili hakkında yargılama yetkisine sahip olan Üye Devlet kovuşturma açar.

2. Her Üye Devlet, işbu Antlaşmanın uygulama kapsamına giren haber, bilgi, belge ve konuların kendi topraklarında gizli tutulmasını öngören ve gizlilik derecelerini düzenleyen bütün hükümleri Komisyona bildirir.

Komisyon bu hükümlerin diğer Üye Devletlere bildirilmesini sağlar.

Her Üye Devlet, korunan sırların mümkün olduğunca tekdüze ve geniş bir şekilde korunmasını sağlayacak bir sistemin aşamalı olarak oluşturulmasını kolaylaştırmak için, her türlü uygun önlemi alır. Komisyon, ilgili Üye Devletlerin görüşünü aldıktan sonra, bu amaçla her türlü tavsiyede bulunabilir.

3. Topluluğun kurumları, bunlara ait tesisler ve ortak teşebbüsler, faaliyette buldukları ülkede güvenlik sistemi kurallarıyla ilgili yürürlükteki hükümleri uygulamakla yükümlüdürler.
4. Topluluğun bir kurumu veya bir Üye Devlet tarafından işbu Antlaşmanın uygulama kapsamına giren bir konuda faaliyet gösteren bir kişiye, aynı kapsamda yer alan ve gizli tutulması gereken olay, haber, belge veya konulara ilişkin bilgi almak üzere verilen her türlü yetki, diğer bütün kurumlar ve Üye Devletler tarafından tanınır.
5. İşbu Madde hükümleri, bir Üye Devlet ile üçüncü bir Devlet ya da uluslararası bir kuruluş arasında yapılan anlaşmalardan kaynaklanan özel hükümlerin uygulanmasını engellemez.

Madde 195

Topluluk kurumları, Ajans ve Ortak Teşebbüsler, işbu Antlaşmanın uygulanmasında, ülkelerin kamu düzeni veya halk sağlığı ile ilgili gerekçelerle getirilmiş kendi yasal düzenlemelerinde, maden filizlerinin, ham maddelerin ve özel fisyon maddelerinin edinilmesi konusunda konulan şartlara uymak zorundadır.

Madde 196

İşbu Antlaşmada aksine hüküm bulunmadıkça, Antlaşmanın uygulanmasında:

- (a) "Kişi" terimi, Üye Devletlerin topraklarında Antlaşmanın ilgili bölümünde belirtilen konularda tamamen veya kısmen faaliyet gösteren her gerçek kişiyi;
- (b) "Teşebbüs" terimi, kamu ya da özel, hukuki statüsü ne olursa olsun, Üye Devlet topraklarında Antlaşmanın ilgili bölümünde belirtilen konularda tamamen veya kısmen faaliyet gösteren her tür teşebbüs veya kurumu ifade eder.

Madde 197

İşbu Antlaşmanın uygulanmasında:

1. "Özel fisyon maddeleri" deyimi plütonyum 239'u, uranyum 233'ü, uranyum 235 ya da 233 ile zenginleştirilmiş uranyumu ve yukarıdaki izotoplardan bir veya birkaçını içeren her madde ile Komisyonun önerisi üzerine Konseyce nitelikli çoğunlukla belirlenecek diğer fisyon maddelerini ifade eder; bununla birlikte "özel fisyon maddeleri" deyimi hammaddeleri kapsamaz.
2. "Uranyum 235 ya da 233 ile zenginleştirilmiş uranyum" deyimi, ya uranyum 235'i, ya uranyum 233'ü, ya da bu iki izotopu da içeren uranyum ve içerdiği iki izotop ile izotop 238 arasındaki orandan yüksek olan uranyumu ifade eder.
3. "Hammaddeler" terimi, doğadaki izotop karışımlarını içeren uranyumu, içindeki uranyum 235 oranı normalden düşük olan uranyumu, toryumu, metal alaşım, kimyasal bileşim veya yukarıda anılan konsantre şeklindeki bütün maddeleri veya Komisyonun önerisi üzerine Konseyce nitelikli çoğunlukla belirlenecek konsantrasyon oranlarında, yukarıda anılan maddelerden birini veya birkaçını içeren diğer her tür maddeyi ifade eder.
4. "Maden filizleri" deyimi, Komisyonun önerisi üzerine Konseyce nitelikli çoğunlukla belirlenecek ortalama konsantrasyon oranlarında olmak üzere, uygun kimyasal ve fiziksel işlemlerin sonucunda yukarıda tanımlanan hammaddeleri elde etmeye imkan veren maddeleri içeren her tür maden filizini ifade eder.

Madde 198

Aksine hüküm bulunmadıkça, işbu Antlaşma hükümleri, Üye Devletlerin Avrupa'daki topraklarına ve bu Devletlerin kaza daireleri içinde bulunan Avrupa dışındaki topraklarına uygulanır.

Bu hükümler aynı şekilde, Avrupa'da bulunan ve dış ilişkilerinde bir Üye Devletin sorumlu olduğu topraklara da uygulanır.

Bununla birlikte, önceki paragraflar:*

(a) İşbu Antlaşma Faroe Adalarına uygulanmaz. Ancak, Danimarka Krallığı Hükümeti en geç 31 Aralık 1975 tarihine kadar İtalya Cumhuriyeti Hükümetine bir deklarasyonla bu Antlaşmanın o Adalara da uygulanacağını bildirme hakkına sahiptir. Bu durumda İtalya Hükümeti bu deklarasyonun birer onaylı örneğini diğer Üye Devlet hükümetlerine gönderecek ve Antlaşma, deklarasyonun verilmesini izleyen ikinci ayın ilk gününden itibaren bu Adalara uygulanacaktır.

İşbu Antlaşma Grönland'a uygulanmaz.**

(b) İşbu Antlaşma Büyük Britanya Birleşik Krallığı ve Kuzey İrlandanın egemenliği altında bulunan, Kıbrıs'taki üs bölgelerine uygulanmaz.

(c) İşbu Antlaşma, Büyük Britanya Birleşik Krallığı ve Kuzey İrlanda ile özel ilişkileri olan ve Avrupa Ekonomik Topluluğunu kuran Antlaşmanın IV numaralı Ek'indeki listede yer almayan denizaşırı ülke ve topraklara uygulanmaz.

(d) İşbu Antlaşma Anglo-Norman Adalarına ve Man Adasına sadece, Avrupa Ekonomik Topluluğuna ve Avrupa Atom Enerjisi Topluluğuna, Yeni Üye Devletlerin Katılmasına İlişkin olarak 22 Ocak 1972'de imzalanan Antlaşmadaki bu Adalarla ilgili düzenlemelerin uygulanmasını sağlamak için gerekli olduğu ölçüde uygulanır.

* (a) altparagrafının ikinci bendi hariç, üçüncü paragrafı DAN/İRL/BK Katılma Senedine ilişkin Konsey Kararının 16.Maddesi ile değişik DAN/İRL/BK Katılma Senedinin 27.Maddesiyle eklenmiştir.

** Bu Bent, Grönland Antlaşmasının 5.Maddesi ile eklenmiştir.

Madde 199

Komisyon, Birleşmiş Milletler Örgütü, buna bağlı uzman kuruluşlar ve Gümrük Tarifeleri ve Ticaret Genel Anlaşmasının (GATT) kurumlarıyla uygun olabilecek bütün ilişkilerin sürdürülmesini sağlamakla yükümlüdür.

Komisyon ayrıca, tüm uluslararası kuruluşlarla da gerekli ilişkileri sürdürür.

Madde 200

Topluluk, Avrupa Konseyi ile uygun olabilecek her tür işbirliğini kurar.

Madde 201

Topluluk, Avrupa Ekonomik İşbirliği Teşkilatı ile ayrıntıları ortak anlaşmayla tespit edilecek sıkı bir işbirliği kurar.

Madde 202

İşbu Antlaşma hükümleri, Belçika ile Lüksemburg arasındaki ve Belçika, Lüksemburg ve Hollanda arasındaki bölgesel birliklerin varlık ve işleyişlerini, bu bölgesel birliklerin amaçlarına işbu Antlaşmanın uygulanmasıyla ulaşamadığı ölçüde etkilemez.

Madde 203

Topluluk amaçlarından birinin gerçekleştirilmesi için Topluluğun girişimde bulunmasının gerekli olduğunun anlaşılması halinde, işbu Antlaşmada gerekli yetkiler verilmemişse, Konsey Komisyonunun önerisi üzerine ve Avrupa Parlamentosunun görüşünü aldıktan sonra, oybirliği ile karar alarak gerekli tedbirleri alır.

Madde 204

Her Üye Devletin Hükümeti veya Komisyon, Konseye, işbu Antlaşmada değişiklik yapılmasına yönelik tasarılar sunabilir.

Eğer Konsey, Avrupa Parlamentosunun ve gereğinde Komisyonun görüşünü aldıktan sonra, Üye Devletler Hükümet temsilcilerinin katılacağı bir konferansın toplanmasının gerekli olduğu görüşüne varırsa, Konsey Başkanı, işbu Antlaşmada yapılması gerekli değişiklikleri ortak kararla belirlemek amacıyla söz konusu temsilcileri toplantıya çağırır.

Yapılan değişiklikler, her birinin kendi anayasal kurallarına uygun olarak bütün Üye Devletler tarafından onaylandıktan sonra yürürlüğe girer.

Madde 205

Her Avrupa Devleti, Topluluğa üye olmak için başvuruda bulunabilir. Üye olmak isteyen devlet Konseye başvurur. Konsey Komisyonun görüşünü aldıktan sonra oybirliği ile karar verir.

Kabul şartları ve bu kabulün işbu Antlaşmada yapılmasını gerektirdiği uyarlamalar, Üye Devletlerle Aday Devlet arasında yapılacak bir anlaşma ile belirlenir. Bu anlaşma kendi anayasal kurallarına göre onaylanmak üzere bütün Akit Devletlere sunulur.

Madde 206

Topluluk, bir üçüncü Devlet, bir Devletler birliği veya uluslararası bir kuruluş ile, karşılıklı hak ve yükümlülükler, ortak faaliyetler ve özel usuller öngören bir ortaklık kurmak amacıyla anlaşmalar yapabilir.

Bu anlaşmalar, Avrupa Parlamentosunun görüşünü aldıktan sonra, Konsey tarafından oybirliği ile yapılır.

Bu anlaşmaların, işbu Antlaşmada değişiklikler yapılmasını gerektirmesi halinde, söz konusu değişiklikler 204. Maddede öngörülen usule göre önceden yapılır.

Madde 207

İşbu Antlaşmaya, Üye Devletlerin ortak kararıyla eklenecek Protokoller, işbu Antlaşmanın ayrılmaz parçasını oluşturur.

Madde 208

İşbu Antlaşma sınırsız bir süre için yapılmıştır.

BAŞLIK ALTI

Başlangıç dönemiyle ilgili hükümler

Kesim I

Kurumların Oluşturulması

Madde 209

Konsey, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girmesini izleyen bir ay içinde toplanır.

Madde 210

Konsey, ilk toplantısını izleyen üç ay içinde Ekonomik ve Sosyal Komiteyi oluşturmak amacıyla gerekli tüm tedbirleri alır.

Madde 211

Asamble* , ilk Konsey toplantısını izleyen iki ay içinde, Konsey Başkanının çağrısı üzerine Başkanlık Divanını seçmek ve iç tüzüğünü hazırlamak üzere toplanır. Başkanlık Divanı seçilene kadar en yaşlı üye Asambleye başkanlık yapar.

Madde 212

Adalet Divanı, üyelerinin atanması ile göreve başlar. Divanın ilk başkanı, üyeleri ile aynı koşullarda üç yıllık bir süre için atanır.

* *EDİTÖR NOTU:*

Tek Avrupa Senedinin 3.Maddesi hükümlerine rağmen ve tarihi nedenlerle "Asamble" terimi "Avrupa Parlamentosu" terimi ile değiştirilmiştir.

Adalet Divanı göreve başlamasını izleyen üç ay içinde iç tüzüğünü hazırlar.

Adalet Divanına ancak bu iç tüzüğün yayınlandığı tarihten itibaren başvurulabilir. Dava açma süreleri ancak bu tarihten itibaren başlar.

Adalet Divan Başkanı, işbu Antlaşma ile kendisine verilen yetkileri atanmasından itibaren kullanmaya başlar.

Madde 213

Komisyon, üyelerinin atanmasıyla göreve başlar ve işbu Antlaşmayla kendisine verilen sorumlulukları yüklenir.

Komisyon göreve başlar başlamaz, Topluluk bünyesinde nükleer endüstrinin genel bir değerlendirmesini yapmak amacıyla gerekli incelemeler yapar ve Üye Devletler, teşebbüsler, işçiler ve tüketicilerle gerekli ilişkileri kurar. Komisyon, altı ay içinde, Avrupa Parlamentosuna bu konuda bir rapor sunar.

Madde 214

1. İlk mali yıl işbu Antlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihte başlar ve onu izleyen 31 Aralığa kadar devam eder. Ancak, Antlaşmanın yılın ikinci yarısında yürürlüğe girmesi halinde, bütçe yılı bir sonraki yılın 31 Aralığına kadar devam eder.
2. Birinci mali yıla ilişkin bütçe yapılıncaya kadar Üye Devletler Topluluğa faizsiz avans verirler; bu avanslar devletlerin bütçenin uygulanmasıyla ilgili mali katkılarından düşülür.

3. 212. Maddede öngörülen memurların statüsü ve Topluluğun diğer görevlilerine uygulanacak Personel Rejimi belirleninceye kadar her kurum ihtiyacı olan personeli alır ve bu amaçla sınırlı süreli sözleşmeler yapar.

Her kurum, görevlilere tahsis edilecek kadro sayısı ve dağılımı ile maaşlarına ilişkin sorunları Konseyle birlikte inceler.

Kesim II

Antlaşmanın ilk uygulama hükümleri

Madde 215

1. İşbu Antlaşmanın V numaralı Ekinde yer alan ve Konseyce oybirliği ile farklı bir karar alınmadıkça maliyeti 215 milyon AÖB* hesap birimini aşmayacak bir ilk araştırma ve eğitim programının bu Antlaşmanın yürürlüğe giriş tarihini izleyen beş yıl içinde uygulanır.
2. Bu programın uygulanması için gerekli harcamaların dağılımı, V numaralı Ekte, ana bölümler halinde genel hatlarıyla gösterilmiştir.

Konsey, Komisyonun önerisi üzerine, nitelikli çoğunlukla bu programda değişiklik yapabilir.

Madde 216

Komisyonun, 9. Maddede öngörülen üniversite statüsündeki

* AÖB: Avrupa Ödemeler Birimi (EPU)

eğitim kurumunun işleyişiyle ilgili önerileri, işbu Antlaşmanın yürürlüğe giriş tarihini izleyen bir yıl içinde Konseye gönderilir.

Madde 217

Bilgilerin açıklanması ile ilgili olarak, 24. Maddede öngörülen güvenlik derecelendirmesini düzenleyen güvenliğe ilişkin yasal düzenlemeler, Konsey tarafından, işbu Antlaşmanın yürürlüğe giriş tarihini izleyen altı ay içinde kabul edilir.

Madde 218

Temel standartlar, 31. Madde hükümlerine uygun olarak, işbu Antlaşmanın yürürlüğe giriş tarihini izleyen bir yıl içinde tespit edilir.

Madde 219

Üye Devletler topraklarında, iyon yayıcı radyasyondan kaynaklanan tehlikelere karşı halk ve işçi sağlığının korunmasını sağlamaya yönelik yasa, tüzük ve idari düzenleme hükümleri bu Devletler tarafından, 33. Madde hükümlerine uygun olarak işbu Antlaşmanın yürürlüğe giriş tarihini izleyen üç ay içinde Komisyona bildirilir.

Madde 220

Komisyonun, Ajansın 54. Maddede öngörülen statüsüyle ilgili önerileri, işbu Antlaşmanın yürürlüğe giriş tarihini izleyen üç ay içinde Konseye gönderilir.

K e s i m III

Geçiş dönemine ilişkin hükümler

Madde 221

Antlaşmanın yürürlüğe giriş tarihinden önceki patentlere, bunlarla ilgili geçici koruma belgelerine, kullanım modellerine ve patent ve model taleplerine, 14 ila 23. Madde hükümleri ile 25 ila 28. Madde hükümleri, aşağıdaki şartlar dahilinde uygulanır:

1. 17. Maddenin 2 numaralı paragrafında öngörülen sürenin uygulanmasında, Antlaşmanın yürürlüğe girmesiyle ortaya çıkan yeni durum hak sahibi lehine dikkate alınır.
2. Gizlilik kapsamına girmeyen bir buluşun bildirilmesiyle ilgili olarak, 16. Maddede öngörülen üç ve on sekiz aylık sürelerden birinin ya da her ikisinin Antlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihten önce sona ermesi halinde, bu tarihten itibaren altı aylık yeni bir süre işlemeye başlar.

Bu sürelerden biri veya ikisi Antlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihte henüz sona ermemişse, normal bitiş tarihinden itibaren altı ay uzatılır.

3. Bu hükümler, yeni sürelerin ya da henüz sona ermemiş sürelerin uzatılmasında uzatmanın başlangıç tarihi olarak 24. Maddede öngörülen güvenlik tüzüğüne yürürlüğe giriş tarihinin kabul edilmesi kaydıyla, gizlilik kapsamına giren bir buluşun 16. Madde ile 25. Maddenin 1 numaralı paragrafı uyarınca bildirilmesi konusuna ilişkin olarak da uygulanır.

Madde 222

Antlaşmanın yürürlüğe giriş tarihi ile Ajansın Komisyonca belirlenen göreve başlama tarihi arasındaki dönem süresince,

maden filizlerinin, hammaddelerin veya özel fisyon maddelerinin tedariki ile ilgili anlaşma ve sözleşmeler Komisyonun önceden onayı alınarak yapılır veya yenilenir.

Komisyon, işbu Antlaşmanın uygulanmasını tehlikeye düşüreceği kanısında olduğu anlaşma ve sözleşmelerin yapılmasını veya yenilenmesini onaylamayı reddetmek zorundadır. Komisyon vereceği onayı, özellikle, bu anlaşma ve sözleşmelere, uygulanmaları sırasında Ajansın katılmasına imkan verecek hükümlerin konulması şartına bağlayabilir.

Madde 223

60. Maddenin istisnası olarak ve daha önce başlanmış inceleme ve çalışmaları dikkate almak bakımından, bir Üye Devletin topraklarında kurulmuş ve işbu Antlaşmanın yürürlüğe giriş tarihini izleyen yedi yıllık bir sürenin bitiminden önce kritik duruma düşebilecek reaktörlerin malzeme ihtiyaçlarının karşılanması, yine aynı tarihi izleyen azami 10 yıllık bir dönem süresince, hem bu Devlet topraklarından çıkan maden filizi ve hammadde kaynaklarını, hem de işbu Antlaşmanın yürürlüğe giriş tarihinden önce akdedilmiş ve 105. Madde hükümlerine uygun olarak Komisyona bildirilmiş ikili bir anlaşmaya konu olmuş hammaddeleri veya özel fisyon maddelerini kapsayabilecek bir öncelikten yararlanır.

Bu öncelik, aynı on yıllık dönem içinde, işbu Antlaşmanın yürürlüğe giriş tarihini izleyen yedi yıllık bir sürenin bitiminden önce, Ortak Teşebbüs niteliğinde olsun ya da olmasın bir Üye Devletin topraklarında faaliyete giren her izotop ayırma fabrikasının malzeme ihtiyaçlarının karşılanması için de geçerlidir.

Ajans, öncelik hakkının uygulanması için gerekli şartların yerine getirildiğinin Komisyonda doğrulanmasından sonra gerekli sözleşmeleri yapar.

Nihai hükümler

Madde 224

İşbu Antlaşma, kendi anayasal kurallarına uygun olarak yüksek Akit Taraflarca onaylanır. Onay belgeleri İtalya Cumhuriyeti Hükümetine tevdi edilir.

İşbu Antlaşma, bu formaliteyi en son yerine getirecek Akit Devletin onay belgesini teslim etmesini izleyen ayın ilk günü yürürlüğe girer. Ancak bu onay belgesinin bir ayın ikinci yarısında teslim edilmesi halinde, Antlaşmanın yürürlüğe girişi teslim tarihini izleyen ikinci ayın ilk gününe ertelenir.

Madde 225

Tek nüsha olarak Hollanda'ca, Fransızca, Almanca ve İtalyanca olarak kaleme alınan, dört metni de aynı ölçüde geçerli olan bu Antlaşma, İtalya Cumhuriyeti Hükümeti arşivlerinde muhafaza edilerek birer onaylı sureti Antlaşmaya imza koyan diğer Devletler hükümetlerine gönderilir.

DOĞRULUĞUNU ONAYLAYARAK aşağıda adları yazılı tam yetkili temsilciler işbu Antlaşmayı imzalamışlardır.

Roma'da bin dokuz yüz elli yedi yılının Mart ayının yirmi beşinci günü yapılmıştır.

P.H SPAAK

J.Ch. SNOY ET D'OPPUERS

ADENAUER

HALLSTEIN

PINEAU

M.FAURE

Antonio SEGNI

Gaetano MARTINO

BECH

Lambert SCHAUS

J.LUNS

J.LINTHORST HOMAN